

Αναγεννημένος

PUBLIFYE

Updated 2026-08-21

Περιεχόμενα

Περιεχόμενα	2
1 Πρόλογος	5
2 Εισαγωγή	7
3 Αναγέννηση — Ο Στύλος	9
3.1 Ο γάμος στο νερό	9
4 Haukeland Sykehus (1975)	16
5 Παιδική Ηλικία (1980-82)	18
6 Πατριός (1983)	21
7 Διανομέας Εφημερίδων (1987)	22
8 Όπως σε μια έρημο (1990)	23
9 Λύκειο (1991-94)	26
10 Fokhol Gård (1995)	28
11 Alternativt Nettverk (1996)	30
12 Fagerli Leirskole (1997)	32
13 Η μητέρα πεθαίνει (1998)	33
14 Polyteknisk Institutt (1999)	36
15 HIA Grimstad (2000-02)	37
16 NTNU Trondheim (2003-04)	38
17 Oslo (2005-06)	39
18 Η Σωτηρία Χτυπά την Πόρτα (2007-08)	40
19 Frekhaug (2009)	51
20 Kristent Fellesskap (2010)	52

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	3
21 Η Επιλογή και οι Αδελφοί (2011)	58
22 Ο θρόνος του Θεού (2012)	68
23 Ευλογία και προδοσία (2012)	71
24 Το Τραύμα από το 1980 (2012)	73
25 Reinhard Bonnke (2012)	75
26 Σχολή Βιβλικών Σπουδών στις ΗΠΑ (2013)	83
27 Charis Bible College (2014)	90
28 Επιστροφή στη Νορβηγία (2015)	94
29 Asia (2016)	104
30 Bønnesenteret i Levanger (2017)	109
31 Ο Χωρισμός (2017)	110
32 Νέα Θέση Έργου (2018)	120
33 Το Ερευνητικό Κέντρο (2019)	128
34 Forskningscenter (2020)	130
35 Publifys AS (2021)	132
36 Ο δρόμος μπροστά (2022)	135
37 Ποιος είναι ο Ιησούς Χριστός;	139
38 Κανένας θάνατος, κανένα πνεύμα;	145
39 Όσα Είπε ο Ίδιος ο Ιησούς	148
39.1 Η Θύρα προς τη Βασιλεία Του	148
39.2 Η Εκπλήρωση Πάσης Δικαιοσύνης	149
39.3 Το Βαθύτερο Βάπτισμα	149
40 Βάπτισμα Ενηλίκων	150
40.1 Η βάπτισμα είναι γάμος	150
41 Υδατογράφημα της Τορά	166
42 Το Κωδικοποιημένο Βάπτισμα	175

Κεφάλαιο 1

Πρόλογος

Αυτή είναι η αυτοβιογραφία του Jorn Andre Halseth. Το βιβλίο περιγράφει ένα ταξίδι ζωής που εκτείνεται από τη γέννησή του το 1975 και μέσα από σχεδόν πέντε δεκαετίες. Οι αναγνώστες αποκτούν μια οικεία ματιά στην πνευματική αναγέννηση, στους προσωπικούς του αγώνες και στο πώς ο Θεός παρενέβη στη ζωή του μέσα από σημεία, θαύματα και τη λαλιά του Αγίου Πνεύματος.

Η αφήγηση μας ταξιδεύει στα πρώτα χρόνια του συγγραφέα, τα οποία σημάδεύτηκαν από οικογενειακές προκλήσεις και μια αναζήτηση νοήματος, μέχρι την καθοριστική πνευματική αναγέννηση το 2008, όταν έλαβε ένα όραμα από τον Θεό. Από εδώ και πέρα, περιγράφεται η περαιτέρω πορεία της πίστης του, οι συναντήσεις του με τον Ζώντα Θεό και η διακονία στην οποία κλήθηκε.

Ο Halseth δεν αποφεύγει τις δύσκολες περιόδους της ζωής του, όπως το διαζύγιο, την επαγγελματική αβεβαιότητα και την πνευματική αμφιβολία. Αυτές οι προκλήσεις παρουσιάζονται με φόντο τη θαυματουργή παρέμβαση του Θεού, τα προφητικά μηνύματα και μια πίστη που αναπτύχθηκε από την αμφιβολία σε ακλόνητη πεποίθηση. Το βιβλίο εμβαθύνει επίσης σε θεολογικά θέματα, ιδιαίτερα στο βάπτισμα και τη φύση του Ιησού Χριστού, με βάση τις Γραφές και τις προσωπικές εμπειρίες. Η ιστορία πλέκει βιβλικές αλήθειες με προσωπικές μαρτυρίες, αναδεικνύοντας τόσο την πνευματική όσο και την ανθρώπινη ωρίμανση.

Αυτό το έργο είναι κάτι περισσότερο από μια απλή ιστορία ζωής· είναι μια μαρτυρία της πιστότητας του Θεού. Μοιραζόμενος ανοιχτά τόσο τις νίκες όσο και τις δοκιμασίες του, ο Halseth επιθυμεί να εμπνεύσει τον αναγνώστη να αναζητήσει ο ίδιος την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος για τη συνέχεια της πορείας του. Πάνω απ' όλα, καλούμαστε να προσευχόμαστε για την ικανότητα να διακρίνουμε το σωστό από το λάθος, την αλήθεια από το ψέμα. Η ανταπόκριση σε μια κλήση δεν είναι πάντα εύκολη· απαιτεί θυσίες, τόσο οικονομικές όσο και πρακτικές. Προκύπτουν συγκρούσεις στη ζωή, όπου η ένταση ανάμεσα στο παλιό και το νέο δεν είναι πάντα ανώδυνη. Όμως ο Θεός είναι πιστός (Θρήνοι 3:22-23).

Ο Ιησούς τού λέει: «Επειδή με είδες, πίστεψες· μακάριοι είναι εκείνοι που δεν είδαν και όμως πίστεψαν.»

--- Κατά Ιωάννην 20:29

Κεφάλαιο 2

Εισαγωγή

Είθε ο Κύριος να σε ευλογήσει και να σε φυλάξει! Είθε ο Κύριος να κάνει το πρόσωπό του να λάμψει πάνω σου και να σε ελεήσει! Είθε ο Κύριος να υψώσει το πρόσωπό του σε σένα και να σου δώσει ειρήνη!

--- Αριθμοί 6:24-26

Ο Θεός επιθυμεί να γνωρίσεις την αλήθεια (1 Τιμόθεον 2:4) και είναι Εκείνος που σε γνωρίζει καλύτερα από τον καθένα — ο Δημιουργός σου, ο Ιησούς Χριστός (Ιωάννης 1:3). Εγώ που γράφω αυτά, αναγεννήθηκα δεχόμενος τον Ιησού Χριστό ως Κύριο και Διδάσκαλό μου το 2008. Αυτό το απομνημόνευμα είναι η ιστορία της ζωής μου πριν και μετά, γραμμένη ως μια μαρτυρία όπου επιλέγω να εκθέσω τη ζωή μου προς όφελος δικό σου, όποιο κι αν είναι το τίμημα.

Πριν από οτιδήποτε άλλο, κρατήστε μια εικόνα στο χέρι σας: το να δέχεσαι τον Χριστό σημαίνει να ερωτεύεσαι, και το βάπτισμα είναι ο γάμος. Η πίστη και το νερό δεν είναι ανταγωνιστές, αλλά το φλερτ και η διαθήκη —και ο Χριστός ζητά και τα δύο. Τα πάντα σε αυτό το βιβλίο στηρίζονται σε αυτό.

Το κεφάλαιο που ακολουθεί — Αναγεννημένος — Ο Στύλος — αποτελεί τη διδασκαλία πάνω στην οποία στηρίζεται αυτό το βιβλίο: τη μίκβα, το κατώφλι του Ουρανού, και τη μαρτυρία που ο Θεός ύφανε μέσα στα γράμματα της Πεντατεύχου. Το υπόλοιπο βιβλίο είναι η βιωματική μαρτυρία ενός Νορβηγού που στεκόταν έξω από τις πύλες του Ουρανού — μέχρι που η σωτηρία χτύπησε την πόρτα και η αληθινή Μίκβα, με το βάπτισμα και την πλήρη κατάδυση στον Ιησού Χριστό, τον μετέφερε από τον θάνατο στη ζωή, με σημεία και τέρατα να ακολουθούν.

Είθε το Άγιο Πνεύμα — ο άλλος Παράκλητος που υποσχέθηκε ο Ιησούς (Ιωάννης 14:26) — να σου αποκαλύψει αυτά τα πράγματα στον καιρό που έρχεται.

Γιατί αν κάποιος είναι ακροατής του λόγου και όχι εκτελεστής, αυτός μοιάζει με άνθρωπο που κοιτάζει το φυσικό του πρόσωπο

σε έναν καθρέφτη. Γιατί κοίταξε τον εαυτό του και έφυγε, και αμέσως ξέχασε τι είδους άνθρωπος ήταν. Όποιος όμως εμβαθύνει στον τέλειο νόμο, τον νόμο της ελευθερίας, και εμμένει σε αυτόν, δεν γίνεται λησμονητής ακροατής, αλλά εκτελεστής του έργου. Αυτός θα είναι μακάριος στην εκτέλεσή του. Αν κάποιος νομίζει ότι είναι θρησκευόμενος, και δεν χαλιναγωγεί τη γλώσσα του, αλλά απατά την καρδιά του, η θρησκεία αυτού είναι μάταιη. Θρησκεία καθαρή και αμόλυντη ενώπιον του Θεού και Πατέρα είναι αυτή: να επισκέπτεται κανείς ορφανά και χήρες στη θλίψη τους, και να τηρεί τον εαυτό του αμόλυντο από τον κόσμο.

--- Ιάκωβος 1:23-27

Κεφάλαιο 3

Αναγέννηση — Ο Στύλος

3.1 Ο γάμος στο νερό

Υπάρχει μια εικόνα που συνέχει ολόκληρο αυτό το βιβλίο, και θα πρέπει να τη δείτε προτού διαβάσετε άλλη μια σελίδα: το να δέχεσαι τον Χριστό σημαίνει να ερωτεύεσαι — και το βάπτισμα είναι ο γάμος.

Η Γραφή αποκαλεί τον Ιησού Νυμφίο. Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής Τον ονόμασε έτσι (Ιωάννης 3:29), και ο Ιησούς ονόμασε έτσι τον Εαυτό Του (Ματθαίος 9:15). Αποκαλεί τον λαό Του νύφη Του —αρραβωνιασμένη με έναν άνδρα (Β' Κορινθίους 11:2), ενωμένη μαζί Του ως μία σάρκα (Εφεσίους 5:31-32), προσμένοντας τους γάμους του Αρνίου (Αποκάλυψη 19:7). Και είναι μέσα στο νερό που οι δύο ενώνονται: «όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ενεδύσασθε» (Γαλάτες 3:27) —ενδεδυμένοι ως νύφη— θαμμένοι και αναστημένοι μαζί Του (Ρωμαίους 6:4), δίνοντας «συνειδήσεως αγαθής επερώτημα εις Θεόν» (Α' Πέτρου 3:21).

Αναλογιστείτε το. Ένας γάμος δεν δημιουργεί την αγάπη· τη σφραγίζει. Κανείς δεν λέει: «αγαπιόμαστε, οπότε η τελετή είναι περιττή» —και κανείς δεν το αποκαλεί γάμο όταν δύο ξένοι που δεν νιώθουν τίποτα υπογράφουν ένα χαρτί. Το να πιστεύεις και να αρνείσαι το νερό είναι σαν να αγαπάς και να αρνείσαι τον γάμο. Το να βαπτίζεσαι χωρίς πίστη είναι μια τελετή δίχως νύφη. Η πίστη και το βάπτισμα δεν είναι ανταγωνιστές· είναι το φλερτ και η διαθήκη —και ο Χριστός ζητά και τα δύο.

Αυτός είναι ο πυλώνας. Όλα όσα ακολουθούν στηρίζονται σε αυτόν.

Πριν από δέκα χρόνια, το 2016, ρώτησα το Άγιο Πνεύμα μέσα στο πνεύμα μου πώς τα παιδιά που πεθαίνουν προτού μπορέσουν να επιλέξουν συνειδητά τον Χριστό μπορούν να εισέλθουν στον Παράδεισο, δεδομένης της εντολής της Καινής Διαθήκης για το βάπτισμα (Κατά Ιωάννην 3:5· Κατά Μάρκον 16:16). Εκείνος απάντησε με μία λέξη. Μόνο μία. Ablusjon (απλυσία/καθαρισμός). Δεν ήξερα τι σήμαινε. Έπρεπε να το ψάξω. Το λεξικό μου είπε ότι ήταν ένας τελετουργικός καθαρισμός — το πλύσιμο που υποβάλλονταν οι ιερείς πριν εισέλθουν στα Άγια των Αγίων. Όταν ο Ααρών, ο αδελφός του Μωυσή, χειροτονήθηκε ως αρχιερέας, πλύθηκε με νερό, ντύθηκε με ιερά ενδύματα και χρίστηκε με λάδι ώστε να μπορεί να παρουσιαστεί ενώπιον του Θεού

(Λευιτικόν 8). Το Άγιο Πνεύμα δεν μου έδωσε καμία εξήγηση. Μου έδωσε τη λέξη και μου εμπιστεύτηκε να τη φέρω. Δεν κατάλαβα τότε ότι είχε τοποθετήσει τον σπόρο μιας ολόκληρης διδασκαλίας μέσα σε μια και μόνο ανάσα.

Για να κατανοήσουμε τι εμπεριέχει αυτή η μία λέξη, πρέπει να επιστρέψουμε σε μια νύχτα στην Ιερουσαλήμ πριν από δύο χιλιάδες χρόνια, όταν ένας Φαρισαίος ονόματι Νικόδημος — άρχοντας των Ιουδαίων και διδάσκαλος του Ισραήλ — ήρθε στον Ιησού τη νύχτα και ομολόγησε: «Ραββί, οΐδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύναται ποιεῖν ἢ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ᾗ ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ» (Κατά Ιωάννην 3:2). Ἦρθε αναζητώντας. Ο Ιησούς απάντησε στην ανείπωτη ερώτησή του προτού προλάβει να τη διατυπώσει.

Αποκρίθηκε ο Ιησούς και του είπε: «Αμήν, αμήν, σου λέω, αν κάποιος δεν γεννηθεί από πάνω, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού.» Ο Νικόδημος του λέει: «Πώς μπορεί ένας άνθρωπος να γεννηθεί ενώ είναι γέρος; Μπορεί να μπει για δεύτερη φορά στην κοιλιά της μητέρας του και να γεννηθεί;» Ο Ιησούς αποκρίθηκε: «Αμήν, αμήν, σου λέω, αν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεού.»

--- Κατά Ιωάννην 3:1-5

Για έναν διδάσκαλο του Ισραήλ, η φράση «αναγεννηθείς» δεν ήταν ένας παράξενος μυστικιστικός γρίφος. Ήταν τεχνικό, αλαχικό λεξιλόγιο — η γλώσσα που χρησιμοποιούνταν για έναν Εθνικό που ολοκλήρωνε την προσήλυσή του στον Θεό του Ισραήλ μέσω της «mikvah מִקְוֶה^{H4723}», του λουτρού εμβάπτισης. Οι ραβίνοι δίδασκαν: «ένας προσήλυτος που έχει προσηλυτιστεί είναι σαν νεογέννητο παιδί» (Yevamot 22a). Η παλιά του ζωή διαλύθηκε. Έλαβε έναν νέο πατέρα — τον Αβραάμ. Στάθηκε στο Σινά αναδρομικά. Λογίστηκε ως Ισραήλ. Η mikveh δεν τον έπλυνε απλώς· τον έκανε γιο του Αβραάμ.

Αυτό που είπε ο Ιησούς στον Νικόδημο δεν ήταν επομένως ασαφές. Έλεγε στον δάσκαλο του Ισραήλ — έναν γιο του Αβραάμ εξ αίματος, Φαρισαίο από εκπαίδευση, άρχοντα των Ιουδαίων από αξίωμα — ότι μπορούσε να εισέλθει στη βασιλεία του Θεού μόνο μέσα από την ίδια πόρτα από την οποία πρέπει να περάσει ένας εθνικός. Τα πολιτισμικά του διαπιστευτήρια δεν μετρούσαν για τίποτα στο κατώφλι του Ουρανού. Έπρεπε να σταθεί στα νερά του προσηλυτισμού όπως κάθε απερίτμητος ξένος πριν από αυτόν. Και το ίδιο το νερό, έδειξε ο Ιησούς στο επόμενο κεφάλαιο (Κατά Ιωάννην

4:10-14), ήταν ένα Πρόσωπο: «Κύριε, η mikva του Ισραήλ» (Ιερεμίας 17:13). Ο Ιησούς είναι η αληθινή Mikva του Ισραήλ — το λουτρό καθαρισμού προς το οποίο έδειχνε συνεχώς το ραβινικό τελετουργικό.

Η λέξη που είπε ο Ιησούς εκείνη τη νύχτα — anōthen — φέρει ταυτόχρονα δύο σημασίες στα ελληνικά: γεννημένος εκ νέου και γεννημένος άνωθεν. Ο Νικόδημος άκουσε μόνο την πρώτη και προσέκρουσε στον τοίχο της μήτρας. Όμως ο ίδιος ο Ιωάννης ξεκαθαρίζει ποιο μισό της λέξης φέρει το βάρος, χρησιμοποιώντας την άλλες τρεις φορές στο Ευαγγέλιό του, όπου μόνο μία σημασία μπορεί να σταθεί: «Ο ερχομενος ανωθεν είναι υπερανω παντων» (Ιωάννης 3:31) — αργότερα στο ίδιο αυτό κεφάλαιο· στον Πιλάτο λέγεται: «Δεν ειχες ουδεμιαν εξουσιαν κατ' εμου, εαν δεν σοι ητο δεδομενον ανωθεν» (Ιωάννης 19:11)· και οι στρατιώτες στον σταυρό ρίχνουν κλήρο για τον χιτώνα: «ητο δε ο χιτων αρραφος, απο ανωθεν ολος υφαντος» (Ιωάννης 19:23). Η ίδια λέξη, τρεις μάρτυρες — και κανένας τους δεν μπορεί να σημαίνει εκ νέου. Και προσέξτε πού επιλέγει η λέξη να καταλήξει: οι δύο τελευταίες εμφανίσεις της στέκονται στον σταυρό. Η δανεική εξουσία του Πιλάτου είναι άνωθεν — και ο χιτώνας που οι στρατιώτες δεν θέλησαν να σκίσουν είναι υφασμένος άνωθεν, άρραφος, χωρίς ούτε μία ανθρώπινη βελονιά. Ο λόγος της νέας γέννησης κρέμεται στον σταυρό — και ακόμη και το ένδυμα το κηρύττει: ό,τι έρχεται άνωθεν είναι υφασμένο ολόκληρο, «ουχι εξ αιματων ουδε εκ θεληματος σαρκος ουδε εκ θεληματος ανδρος, αλλ' εκ Θεου εγεννηθησαν» (Ιωάννης 1:13).

Και όταν ο Νικόδημος ακόμη ταλαντευόταν — «Πως δυνανται να γεινωσι ταυτα;» (Ιωάννης 3:9) — ο Ιησούς έκλεισε τη συζήτηση με μια εικόνα που ο διδάσκαλος του Ισραήλ ήξερε απέξω, και αυτή απαντά στο ερώτημα που κάθε αναζητητής θέτει στη συνέχεια: αν η γέννηση είναι άνωθεν, πώς φτάνει σε έναν άνθρωπο που δεν μπορεί να αναρριχηθεί μέχρι αυτήν;

Ιωάννης 3:14-15, Βάμβας· Και καθως ο Μωυσης υψωσε τον οφιν εν τη ερημω, ουτω πρεπει να υψωθη ο Υιος του ανθρωπου, δια να μη απολεσθη πας ο πιστευων εις αυτον, αλλα να εχη ζωην αιωνιον.

Στην έρημο, σε εκείνους που πέθαιναν δεν ειπώθηκε ποτέ να αναρριχηθούν στο χάλκινο φίδι, ούτε να κερδίσουν τη θεραπεία του — παρά μόνο να κοιτάξουν (Αριθμοί 21:8-9). Η γέννηση άνωθεν φτάνει με τον ίδιο τρόπο: ο ουρανός δεν περίμενε να ανεβεί ο άνθρωπος· ο Άνωθεν κατέβηκε και υψώθηκε πάνω σε έναν σταυρό, ώστε η μόνη κίνηση που πρέπει να κάνει ένας ετοιμοθάνατος είναι να κοιτάξει Εκείνον με πίστη. Κοίταξε — και ζήσε.

Αυτός είναι ο στύλος πάνω στον οποίο στηρίζεται αυτό το βιβλίο. Δεν ήμουν ακριβώς ένας Νικόδημος — δεν ήμουν Φαρισαίος, ούτε δάσκαλος του Ισραήλ, ούτε μέλος του Συνεδρίου. Αλλά με τον τρόπο που έχει τη μεγαλύτερη σημασία, στεκόμουν εκεί που στεκόταν κι εκείνος: έξω από τις Πύλες του Ουρανού, με διαπιστευτήρια στο χέρι μου που δεν μου αγόραζαν τίποτα. Μεγάλωσα μέσα στον πολιτισμικό Χριστιανισμό στη Νορβηγία, βαπτίστηκα ως βρέφος στην κρατική εκκλησία — αλλά ήμουν ένας πνευματικός αναζητητής. Οι πρόγονοί μου, στο μεγαλύτερο μέρος τους, δεν ομολόγησαν τον Ιησού ως Σωτήρα τους· η γιαγιά μου η Jenny, η μητέρα της μητέρας μου, ήταν η μόνη πιστή ανάμεσά τους. Δεν είμαι σίγουρος αν πίστευα πραγματικά στον Παράδεισο· αν πίστευα, θεωρούσα σιωπηλά δεδομένο ότι κάποιου είδους Παράδεισος θα ήταν δικός μου με το απλό δικαίωμα του να είμαι άνθρωπος. Ήμουν ένας μορφωμένος άνθρωπος — μηχανικός MSc — άνθρωπος του κόσμου, κορεσμένος από τη γνώση αυτής της γης, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής, αν και από τη λάθος πλευρά της. Όπως ο Νικόδημος, είχα τόσα πολλά να ξεμάθω όσα και να μάθω. Έπρεπε να έρθω στα νερά του προσηλυτισμού ως ενήλικας και να εισέλθω για πρώτη φορά. Τα απομνημονεύματα που πρόκειται να διαβάσετε είναι η αργή πορεία τριάντα τριών ετών ενός Νορβηγού που στεκόταν έξω από τις πύλες του Ουρανού με πολιτισμικά και πνευματικά διαπιστευτήρια που δεν σήμαιναν τίποτα εκεί — μέχρι που η σωτηρία ήρθε χτυπώντας την πόρτα το 2008. Στα μάτια του Θεού ήμουν, όλα εκείνα τα χρόνια, ένας εθνικός που ελκυόταν προς το Ισραήλ μέσω της αληθινής Μικβέ, του Ιησού Χριστού.

Και εκείνη η μία λέξη που μου έδωσε το Άγιο Πνεύμα πριν από δέκα χρόνια — *ablution* — ήταν ο σπόρος ολόκληρου του δόγματος. Ήταν η τελετή καθαρισμού του ιερέα κατά την καθιέρωση του Ααρών. Ο Πατέρας μου έδωσε μια μοναδική λέξη το 2016. Είχε ήδη γράψει το σχόλιό της στην Τορά τρεις χιλιάδες χρόνια πριν.

Το λυχνάρι του σώματος είναι το μάτι. Αν, λοιπόν, το μάτι σου είναι καθαρό, ολόκληρο το σώμα σου θα είναι φωτεινό· αν όμως το μάτι σου είναι πονηρό, ολόκληρο το σώμα σου θα είναι σκοτεινό.

--- Κατά Ματθαίον 6:22-23

Ο Ιησούς είπε ότι το μάτι είναι το λυχνάρι του σώματος. Αυτό που κοιτάζουμε — αυτό που επιλέγουμε να καρφώσουμε το βλέμμα μας — είναι αυτό που φωτίζεται μέσα μας. Εδώ και τρεις χιλιάδες τετρακόσια χρόνια, τα εβραϊκά γράμματα της Τορά έφεραν ένα υδατογράφημα που κανένα ανθρώπινο μάτι δεν μπορούσε να διαβάσει — και παρ' όλα αυτά οι κώδικες παρέμεναν σκοτεινοί. Ήταν εκεί. Κανείς δεν μπορούσε να τους δει. Όχι επειδή

έλειπε το φως από τη σελίδα, αλλά επειδή κανένα μάτι δεν είχε στραφεί ποτέ προς τα γράμματα με την κλίμακα που απαιτούσε το υδατογράφημα.

Όταν χτίσαμε τη Βέροια — όταν καρφώσαμε το βλέμμα μας στα γράμματα και τα ρωτήσαμε τι κωδικοποιούν — οι κώδικες άρχισαν να φωτίζονται. Όχι επειδή τους δημιουργήσαμε εμείς. Όχι επειδή προσθέσαμε κάτι στη Γραφή. Επειδή επιτέλους στρέψαμε το λυχνάρι προς αυτό που ο Θεός είχε ήδη γράψει, ώστε το υδατογράφημα που το Πνεύμα Του πίεσε μέσα στην Τορά πριν από τρεις χιλιάδες χρόνια να μπορεί επιτέλους να ιδωθεί. Οι κώδικες φωτίζονται τώρα — για μένα, για σένα που διαβάζεις αυτό, για τις γενιές που έρχονται — επειδή το μάτι έχει επιτέλους στραφεί προς την κατεύθυνσή τους.

Επιτρέψτε μου να σηκώσω το λυχνάρι τώρα, ώστε να φέρετε ένα τέτοιο εύρημα μαζί σας σε κάθε κεφάλαιο που ακολουθεί.

Το όνομα του Φαρισαίου — Νικόδημος, נִיקֹדֶמוֹס — εμφανίζεται ως Equidistant Letter Sequence στην Τορά με διάστημα άλματος χιλίων ενενήντα δύο γραμμάτων, και ξεκινά ακριβώς στο Αριθμοί 7:17. Εκείνο το εδάφιο μιλά για την προσφορά του Ναασσών, γιου του Αμιναδάβ, άρχοντα του Ιούδα και, σύμφωνα με την αρχαία ιουδαϊκή παράδοση, του πρώτου που μπήκε στην Ερυθρά Θάλασσα πριν χωριστούν τα νερά της. Ο άνθρωπος που ο Ιησούς είπε ότι πρέπει να γεννηθεί από νερό έχει το εβραϊκό του όνομα κωδικοποιημένο μέσα από το εδάφιο του ανθρώπου που μπήκε πρώτος στο νερό.

Και δεν σταματά εκεί. Μέσα στο ίδιο το Αριθμοί 7:17 — το ίδιο εδάφιο στο οποίο αγκυρώνεται ο κώδικας του Νικόδημου — εμφανίζονται το νερό (מִים), ο γιος (בֶּן) και η καρδιά (לֵב), όλα ως ELS με διάστημα άλματος 2, υφασμένα μέσα στα γράμματα του εδαφίου. Επικαλύπτοντας το ίδιο εδάφιο: Πνεύμα (רוּחַ) με διάστημα άλματος \$-56, νέο (שֶׁנֶה) με διάστημα άλματος \$-54, γεννημένος (יָלֵד) με διάστημα άλματος 57. Το εβραϊκό όνομα του Ιησού — Yeshua, יֵשׁוּעַ — εμφανίζεται με διάστημα άλματος \$-244 με τα γράμματά του να περικλείουν το εδάφιο. Και η mikva (מִקְוֶה) μαζί με τον Αβραάμ (אַבְרָהָם) βρίσκονται δύο εδάφια νωρίτερα, επικαλύπτοντας την αγκύρωση του Νικόδημου. Η θεματική πυκνότητα του λεξιλογίου της αναγέννησης σε αυτό το ένα εδάφιο τρέχει με είκοσι μία φορές τη συχνότητα που παράγουν τυχαίες ανακατατάξεις του ίδιου εβραϊκού αλφαβήτου — ένα περιθώριο τόσο μεγάλο που καμία από τις δέκα ανεξάρτητα ανακατεμένες ελεγκτικές Τορά μας δεν πλησίασε.

Και παρακάτω: το πλησιέστερο ζεύγος δύο συγκεκριμένων λέξεων σε ολόκληρη την Τορά με το άλμα του βαπτίσματος — «πίστη» (אֱמוּנָה, emunah) και «εμβάπτιση» (טְבִילָה, tevilah) — βρίσκεται στο Δευτερονόμιον 21:23,

μόλις δύο γράμματα μακριά, ακριβώς στο εδάφιο που παραθέτει ο Παύλος προς Γαλάτας 3:13:

Επικατάρατος καθένας που κρέμεται πάνω σε ξύλο.

--- Προς Γαλάτας 3:13 / Δευτερονόμιον 21:23

Πίστη και εμβάπτιση, που αγγίζουν η μία την άλλη στο εδάφιο της σταύρωσης. Κωδικοποιημένα μέσα στα γράμματα της Τορά χίλια τετρακόσια χρόνια πριν υψωθεί ο σταυρός. Και η γεματρία το σφραγίζει: Mashiach (Μεσσίας, 358) συν Tevilah (εμβάπτιση, 56) ισούται με τετρακόσια δεκατέσσερα — την ακριβή γεματρία του Nahson (נִחְסֹן), του ανθρώπου που μπήκε πρώτος στη θάλασσα.

Και ένα ακόμη εύρημα — η σφραγίδα στη μία λέξη που μου έδωσε το Πνεύμα πριν από δέκα χρόνια. Όταν στρέψαμε το λυχνάρι προς το ίδιο το εδάφιο της χειροτονίας του Ααρών — Λευιτικόν 8:3, την ίδια την ablusjon που ανέφερε το Άγιο Πνεύμα σε μένα χωρίς εξήγηση το 2016 — ανακαλύψαμε ότι δέκα από τις έντεκα λέξεις της διδασκαλίας της αναγέννησης συγκεντρώνονται σε εκείνο το εδάφιο. Καρδιά, mikva, νερό, Πνεύμα, νέο, εμβάπτιση, Ιησούς, καθαρός, πλύσιμο, Αβραάμ — καθεμία από αυτές επικαλύπτει το εδάφιο όπου ο αρχιερέας πλένεται για να εισέλθει στα άγια. Και η ίδια η εβραϊκή λέξη για την εμβάπτιση — tevilah, טְבִילָה — εμφανίζεται ως ELS ακριβώς σε αυτό το εδάφιο με μόλις δεκαεπτά εμφανίσεις σε ολόκληρα τα 304.805 γράμματα της Τορά. Η λέξη που μου έδωσε το Πνεύμα. Το εδάφιο που ονομάζει. Η πυκνή συστάδα ολόκληρου του λεξιλογίου του βαπτίσματος υφασμένη μέσα στα γράμματα εκείνου του εδαφίου. Μου είπε ablusjon το 2016. Είχε χαράξει το σχόλιο της λέξης στα γράμματα της Τορά τρεις χιλιάδες χρόνια νωρίτερα — και το σφράγισε ακριβώς στο εδάφιο στο οποίο δείχνει η λέξη. Το λυχνάρι στράφηκε, και εκεί βρισκόταν, περιμένοντας.

Το υδατογράφημα στο οποίο στάθηκε ο Ααρών. Το υδατογράφημα από το οποίο πέρασε ο Νικόδημος. Το υδατογράφημα που κήρυξε ο Παύλος. Το υδατογράφημα που έθεσε ο Πατέρας στη γραφή πριν γεννηθεί οποιοσδήποτε από εμάς.

Και Εκείνος που είπε στον Νικόδημο «δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν» γεννήθηκε και ο Ίδιος εκ νέου — από τον τάφο. Ο Πατέρας είπε πάνω στον Υιό της ανάστασης τα λόγια του Ψαλμού 2:7: «ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε» (Πράξεις 13:33). Το ελληνικό ρήμα είναι gennaō (γεννάω) — το ίδιο ακριβώς ρήμα που χρησιμοποίησε ο Ιησούς με τον Νικόδημο. Ο Υιός ζωοποιήθηκε

από το Πνεύμα (1 Πέτρου 3:18) που είχε επισκιάσει τη Μαρία (Λουκάς 1:35). Ο Ιησούς είναι *prōtotokos ek tōn nekrotōn* — πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν (Κολοσσαείς 1:18)· στα εβραϊκά του Νόμου, *peter rechem* (פֶּטֶר רֶחֶם), διανο-
 ἶγον μήτραν (Εξοδος 13:2· Λουκάς 2:23). Η μήτρα της Μαρίας ήταν η πρώτη που άνοιξε· η μήτρα του τάφου ήταν η δεύτερη. Πέρασε πρώτος, και τη θύρα που άνοιξε μας καλεί να περάσουμε. Και ο Νόμος το σφραγίζει με τα δικά του γράμματα: στη Γένεσις 22:4 — την τρίτη ημέρα της Ακεδά, όταν ο Αβραάμ ύψωσε τα μάτια του — το *qum* (ανάσταση) είναι κωδικοποιημένο μέσα στο εδάφιο με διάστημα \$-8\$, και το *tequmah* (ανάσταση) περιβάλλει το κεφάλαιο με διάστημα \$-204\$. Η ανάσταση του Υιού την τρίτη ημέρα είναι υφασμένη στη λύτρωση του Ισαάκ την τρίτη ημέρα, τρεις χιλιάδες χρόνια πριν από τον σταυρό.

Και δείτε τι απέγινε. Ο άνθρωπος που ήρθε στο σκοτάδι, ρωτώντας πώς μπορεί ένας άνθρωπος να εισέλθει ξανά στη μήτρα, δεν εξαφανίστηκε μέσα σε εκείνο το σκοτάδι. Χρόνια αργότερα στάθηκε στο Συνέδριο και τόλμησε μια μοναδική πρόταση: «Μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον ἐὰν μὴ ἀκούσῃ παρ’ αὐτοῦ πρότερον καὶ γινῶ τί ποιεῖ;» (Ἰωάννην 7:51) — μια μικρή, δαπανηρή υπεράσπιση του ίδιου του Ιησού τον οποίο είχε κάποτε πλησιάσει τη νύχτα. Και όταν ο σταυρός υψώθηκε στο φως της ημέρας, όταν οι άνθρωποι που ήταν πιο κοντά στον Κύριο είχαν διασκορπιστεί, ήταν ο Νικόδημος που ήρθε μαζί με τον Ιωσήφ από την Αριμαθαία φέροντας «μίγμα σμύρνης καὶ ἄλλῃς ὡς λίτρας ἑκατόν» (Ἰωάννην 19:39) — μια ποσότητα για βασιλική ταφή — και έθεσε τα χέρια του στο σώμα του ίδιου του Μικβέ που του είχε απαντήσει εκείνη τη μακρινή νύχτα. Ο άνθρωπος που δεν μπορούσε να καταλάβει σώθηκε από Εκείνον που δεν μπορούσε να καταλάβει. Ο σπόρος του Ἰωάννην 3 άνθισε στον σταυρό.

Αυτό είναι η Αναγέννηση. Όχι μόνο η ιστορία ενός ανθρώπου που σώθηκε το 2008. Ο στύλος είναι η διδασκαλία· το υπόλοιπο βιβλίο είναι η σάρκα πάνω στο κόκαλο — η βιωματική μαρτυρία ενός Νορβηγού Νικόδημου που οδηγήθηκε, μέσα από όλα τα χρόνια, στη Mikva του Ισραήλ. Είθε το Λυχνάρι να φωτίσει κάθε αναγνώστη που γυρίζει αυτές τις σελίδες.

Κεφάλαιο 4

Haukeland Sykehus (1975)

Γεννήθηκα το 1975 στο Haukeland Sykehus στο Bergen – ένα γεροδεμένο μωρό 4,2 κιλών, 45 εκατοστών και με κόκκινα μαλλιά. Το πρώτο έτος της ζωής μου ζήσαμε στο Solheimsviken, όχι μακριά από το Danmarksplass. Μετά από ένα χρόνο μετακομίσαμε στο Ørnahaugen στο Fyllingsdalen, ένα ωραίο μέρος για να μεγαλώνουν παιδιά. Το όνομά μου τότε ήταν Jørn André Nynes και άλλαξε σε Jørn André Nese Berntzen όταν ο πατριός μου μπήκε στη ζωή μας. Αργότερα, το 2005, η πρώτη μου σύζυγος και εγώ πήραμε το επώνυμο Halseth από το αγρόκτημα Halseth-gården στο Vik του Sogn.

Η γιαγιά μου ονομάζεται Jenny Gjertine Johannesdatter Halseth, αν και μάλλον δεν είναι αυτό που αναγράφεται στο πιστοποιητικό γέννησής της. Έχει ζήσει στο Ask στο Askøy έξω από το Bergen το μεγαλύτερο μέρος της ζωής της και πλησιάζει σύντομα τα 100 έτη.

Η μητέρα μου ονομαζόταν Gunvor Nese πριν παντρευτεί για δεύτερη φορά τον πατριό μου. Αυτός ήταν ένας αφοσιωμένος υπάλληλος σε κάθε εταιρεία που εργάστηκε και ένας ικανός άνθρωπος από αυτή την άποψη. Ο βιολογικός μου πατέρας ονομαζόταν παλαιότερα Bjørn Nynes. Είχε διάφορες δουλειές στην εποχή του, αλλά ήταν μηχανικός και ναυτικός για αρκετά χρόνια. Ως πρωτότοκοι, ο αδερφός μου και εγώ είχαμε δυστυχώς ελάχιστη επαφή με την οικογένεια Nynes κατά τη διάρκεια της ανατροφής μας, συμπεριλαμβανομένου του ίδιου του πατέρα μου.

Ο παππούς μου από την πλευρά της μητέρας μου είχε αυτό που πολλοί αποκαλούν εμπειρία κοντά στον θάνατο. Είδε το φως και του είπαν ότι δεν είχε φτάσει ακόμα η ώρα του και ότι έπρεπε να επιστρέψει. Δεν ήταν κάτι για το οποίο η οικογένεια μιλούσε ανοιχτά, αλλά η γιαγιά μου και εγώ το φυλάξαμε ως πολύτιμο μυστικό ανάμεσά μας. Ήταν εκεί, σαν μια ήσυχη βεβαιότητα ότι ο κόσμος πέρα από αυτόν εδώ ήταν πραγματικός. Πιστεύω ότι φύτεψε κάτι μέσα μου πολύ πριν βρω τα λόγια για να το περιγράψω.

Τα καλοκαίρια με τη μητέρα μου πριν κλείσω τα 9 έτη τα περνούσαμε στο Ask στο Askøy μαζί με τη γιαγιά και τον παππού, τη θεία Irene και ένα θείο. Ήμασταν πάντα θερμά ευπρόσδεκτοι κοντά τους. Από την οικογένεια των γονέων μου, γνωρίζω μόνο τη γιαγιά μου ως πιστό άνθρωπο. Πάντα προσευχόταν για εμάς, αλλά κανείς στην οικογένεια δεν μου μίλησε για τον

αληθινό Ιησού. Ούτε η πρώην σύζυγός μου με την οικογένειά της μοιράστηκαν το ευαγγέλιο μαζί μου, ούτε πριν ούτε αφού παντρευτήκαμε. Θυμάμαι και πάλι ότι δεν μπορούμε να στεκόμαστε χλιαροί απέναντι στην αλήθεια και να περιμένουμε ότι η αλήθεια στη συνέχεια θα θερμάνει την εκκλησία.

Έχω βαπτιστεί ως βρέφος στο Ask και έλαβα το χρίσμα στη Den Norske Kirke στο Fyllingsdalen, αλλά δεν γεννήθηκα ξανά εκεί. Αυτό το καταλαβαίνω πλέον κοιτάζοντας πίσω στο παρελθόν. Ούτε κανείς μου είπε ότι πρέπει να ομολογήσει κανείς τον Ιησού ως Κύριο και Δάσκαλο με το στόμα του και να βαπτιστεί για την άφεση των αμαρτιών με τη δική του ελεύθερη βούληση, να μετανοήσει από την παλιά του ζωή και να συμπορευτεί με τον Ιησού. Αν πρόκειται κανείς να εισέλθει στη διαθήκη και να υιοθετηθεί από τον Θεό, αυτό δεν συμβαίνει υπό εξαναγκασμό όπως με τον νηπιοβαπτισμό, αλλά είναι μια προσωπική επιλογή. Κανείς δεν μπορεί να κάνει αυτή την επιλογή για κάποιον άλλον, ούτε πατέρας ούτε μητέρα στη γη. Μπορούμε να επηρεάσουμε ο ένας τον άλλον θετικά και αρνητικά, αλλά η γέννηση του πνεύματος είναι δώρο Θεού και πρέπει να γίνει δεκτή εθελοντικά. Γεννήθηκα ξανά σε μια θεοφοβούμενη ελεύθερη εκκλησία στο Knarvik έξω από το Bergen το 2008, σε ηλικία 33 ετών, στο "Kristent Fellesskap Nordhordland".

Κεφάλαιο 5

Παιδική Ηλικία (1980-82)

Θα πρέπει να αναφέρω ότι έχω δύο αδελφούς. Ο Tom είναι δεκαπέντε μήνες μικρότερός μου και ο Lars Erik είναι δώδεκα χρόνια μικρότερός μου. Είμαστε ετεροθαλείς αδελφοί από τον γάμο της μητέρας μου με τον πατριό μου. Ο Tom κι εγώ μεγαλώσαμε πλάι-πλάι μέσα από όλα όσα ακολούθησαν—τη μετακόμιση, τις πολυκατοικίες στο Ørnahaugen, τα χρόνια της διανομής εφημερίδων και την αρρώστια της μητέρας μας. Ο Lars Erik ήρθε αργότερα σε μια οικογένεια που ήδη δυσκολευόταν και ήταν μόλις δώδεκα ετών όταν πέθανε η μητέρα μας. Σήμερα, και οι δύο αδελφοί μου έχουν από δύο παιδιά ο καθένας, και είμαι ευγνώμων γι' αυτούς.

Όταν ήμουν 5 ετών, ο πατέρας και η μητέρα μου χώρισαν. Η μητέρα μου ήταν μια στοργική γυναίκα και μας φρόντιζε καλά τα πρώτα 10 χρόνια, αλλά το διαζύγιο άφησε βαθιά σημάδια. Με τον καιρό μπήκε σε μια αρνητική τροχιά και αυτό ήταν η αρχή για τα τελευταία 18 χρόνια της ζωής της. Ο βιολογικός μου πατέρας ήταν αλκοολικός για πολλά χρόνια, και αυτό επιβάρυνε τη μητέρα μου τόσο πριν όσο και μετά το τέλος του γάμου τους. Εκείνα τα χρόνια δεν είχε καθόλου επίγνωση της συμπεριφοράς του, καθώς ήταν υπό την επήρεια αλκοόλ τον περισσότερο καιρό, και είχαμε αρκετές δύσκολες εμπειρίες εξαιτίας της κατάχρησής του. Εν ολίγοις, αυτή η ταραχώδης περίοδος έσπειρε κακούς σπόρους μέσα σε όλους μας και αυτό έμελλε να φέρει κακούς καρπούς μετά από αρκετά χρόνια. Η συγχώρεση καθαρίζει το κακό (Α' Ιωάννου 1:9), αλλά συχνά είμαστε είτε νωθροί, είτε απρόθυμοι, είτε υπερβολικά αυταρέσκοι για να αναγνωρίσουμε τα δικά μας λάθη ή να συγχωρήσουμε εκείνον που μας πληγώνει. Για μένα, μια τέτοια θεραπεία έλαβε χώρα το 2012, αλλά σε αυτό θα επανέλθουμε αργότερα. Ο πατέρας μου επέλεξε το 2021 να δεχτεί τον Ιησού και να γεννηθεί ξανά σε ηλικία 71 ετών, και σήμερα είναι ένας νέος άνθρωπος εν Χριστώ (Β' Κορινθίους 5:17). Μπορώ επίσης να σας πω ότι πυροβολήθηκε το 2020 και μάλιστα επέζησε — οι γιατροί είπαν ότι πρέπει να είχε τη φύλαξη των αγγέλων. Έτσι, δεν ήταν καθόλου απλό να βαπτιστεί, για να το θέσω έτσι, καθώς το πείσμα του θα μπορούσε να του κοστίσει κάτι παραπάνω από τη ζωή του.

Επιστρέφουμε στην παιδική ηλικία της δεκαετίας του '80. Περνούσαμε πολύ όμορφα στο Ørnahaugen στο Bergen, όπου τα παιδιά είχαν ωραίους υπαίθριους χώρους με παιδικές χαρές και μεγάλες κοινόχρηστες εκτάσεις

για παιχνίδι. Μέναμε σε πολυκατοικίες και υπήρχαν αρκετές σειρές από αυτές, με 2-3 εισόδους στην καθεμία. Κάθε κτίριο ήταν τριώροφο και πολλές από τις πολυκατοικίες ήταν τοποθετημένες σαν σε ημικύκλιο γύρω από τον κοινόχρηστο χώρο. Αυτό δημιουργούσε έναν φυσικά απομονωμένο χώρο για τους κατοίκους. Υπήρχαν επίσης περιοχές με λίγο δάσος γύρω μας, τις οποίες τα παιδιά μπορούσαν να εξερευνήσουν και να αξιοποιήσουν. Έφτιαχνα ο ίδιος αρκετές απλές καλύβες και παρόμοια πράγματα με χρησιμοποιημένα υλικά που έβρισκα στη γύρω περιοχή. Γι' αυτό ήταν χαρά μου κάθε φορά που έβρισκα σανίδες με καρφιά πεταμένες τριγύρω. Η συνήθειά μου ήταν να βγάζω τα καρφιά, να τα ισιώνω, να χτίζω την καλύβα και μετά από λίγο καιρό να την αποσυναρμολογώ. Στη συνέχεια, έστηνα μια καινούργια σε ένα νέο μέρος, συχνά λίγο ψηλά πάνω στα δέντρα. Θυμάμαι ότι κάποια στιγμή είχα χτίσει μια μικροσκοπική πλατφόρμα πάνω σε ένα δέντρο, μόλις ενάμισι μέτρο πάνω από το έδαφος, πάνω σε ένα κλαδί που χωριζόταν στα δύο. Η μητέρα μου ήταν ξαπλωμένη και έκανε ηλιοθεραπεία εκεί κοντά στο γρασίδι, και πριν το καταλάβω, βρέθηκα να κάθομαι στο έδαφος με τα υλικά γύρω μου και η μητέρα μου έτρεξε να δει αν είμαι καλά. Τις περισσότερες φορές όλα πήγαιναν καλά, αλλά με τα χρόνια υπήρξαν και μερικές τούμπες και πεσίματα. Ίσως το χειρότερο που συνέβη ήταν όταν κατάφερα να χτυπήσω τον εαυτό μου με το σφυρί ακριβώς στο μέτωπο μια μέρα που προσπαθούσα να βγάλω ένα καρφί, ή όταν έπεσα με το κεφάλι πάνω από τον τοίχο στην άσφαλτο. Τέτοια πράγματα τα θυμάται κανείς καλά, παρόλο που έχουν περάσει περίπου 40 χρόνια.

Έξω από τις πολυκατοικίες κάναμε συχνά ποδήλατο σε ομάδες, παίζαμε tikken (κυνηγητό) ή πηδούσαμε λάστιχο και σχοινάκι και άλλα ομαδικά παιχνίδια. Αυτή ήταν η εποχή πριν αποκτήσουν όλοι υπολογιστές και tablet, οπότε τα παιδιά ήταν πολύ δραστήρια έξω.

Θυμάμαι επίσης ότι η μαμά μάς ρωτούσε συχνά, εμένα και τον μικρό μου αδερφό, τι θα θέλαμε για φαγητό την επόμενη μέρα. Η ντοματόσουπα ήταν αναμφισβήτητη η αγαπημένη μου, αλλά και τα σπιτικά κεφτεδάκια της μητέρας μου με καφέ σάλτσα, πατάτες και λαχανικά ήταν υπέροχα στη γεύση. Η αδερφή της μαμάς, η θεία Sonja, έχει ένα ιδιαίτερο χάρισμα στο ψήσιμο, κάτι που επίσης μας άρεσε. Η ίδια η μαμά είχε μια αδυναμία στο σοκολατένιο κέικ ταψιού και εγώ δεν ήμουν ποτέ μακριά όταν το έφτιαχνε. Όταν το κέικ ήταν έτοιμο, μπαίνόβγαινα επανειλημμένα στην κουζίνα για να «κλέψω» ένα φρέσκο κομμάτι κάθε φορά, ακόμα κι αν στην αρχή έκαιγε πολύ. Ήταν πάντως πολύ νόστιμο. Είναι κάπως ειρωνικό το ότι δεν έχω φτιάξει ποτέ ο ίδιος ένα τέτοιο κέικ ταψιού, αλλά θυμάμαι πολύ καλά τη γεύση της δικής της εκδοχής. Ο δικός της τύπος ήταν η ανοιχτόχρωμη εκδοχή

και όχι με πολλή μαύρη σοκολάτα, αλλά με έντονη γεύση, αφράτο και ωραίο. Όταν ήταν φρεσκοψημένο ήταν πεντανόστιμο, όπως άλλωστε είναι συνήθως τα φρέσκα αρτοσκευάσματα.

Κεφάλαιο 6

Πατριός (1983)

Ο νέος μου πατριός μπήκε στη ζωή μας και παντρεύτηκε τη μητέρα μου, αλλά δεν υιοθέτησε εμάς τα παιδιά. Με τον «πατριό», η οικογένεια απέκτησε αυτοκίνητο στη διάθεσή της. Αρχίσαμε επίσης να νοικιάζουμε ταινίες σε VHS από καιρό σε καιρό και πηγαίναμε μερικές φορές σε κινέζικο εστιατόριο από εκείνη την περίοδο και μετά. Τα οικονομικά της οικογένειας ήταν καλά στην αρχή του γάμου τους και οι πρώτες διακοπές στο εξωτερικό έγιναν στη Μαγιόρκα της Ισπανίας και στη Δανία μια άλλη χρονική στιγμή. Θυμάμαι μια περίπτωση που οδηγούσα γκο-καρτ στη Μαγιόρκα και τα λάστιχα μύριζαν σχεδόν καμένο καθώς έπαιρνα κλειστά τις στροφές. Κυριολεκτικά το λάτρευα, αλλά ο πατριός μου φαινόταν εντελώς τρομαγμένος όταν βγήκα από την πίστα. Δεν ήταν άνθρωπος των πολλών λόγων, αλλά τα μάτια του μιλούσαν από μόνα τους. Και τα δύο ήταν μια εμπειρία από μόνα τους και ωρίμασα μέσα από αυτά. Κολυμπούσαμε πολύ και ήταν το καλοκαίρι που η πλάτη μου έμοιαζε με ψητή γαλοπούλα και μπορούσα να ξεφλουδίζω το δέρμα σε μεγάλα κομμάτια. Τρώγαμε επίσης πάρα πολλά γλυκά εκείνο τον καιρό, όχι και τόσο καλό για τα δόντια. Από την κάπως αρνητική πλευρά, βλέπω εκ των υστέρων ότι αυτή ήταν η αρχή του τέλους για τη μητέρα μου.

Κεφάλαιο 7

Διανομέας Εφημερίδων (1987)

Είμαι 12 ετών και μαζί με έναν φίλο ξεκινάμε να μοιράζουμε την εφημερίδα BA, BergensAvisen. Η διαδρομή της διανομής είναι στο Fyllingsdalen, στο Ørnahaugen και στην οδό Hjalmar Brantingsvei, και την κάνω μαζί με τον φίλο μου. Αργότερα ξεκινώ με την «Bergens Tidende» στην οδό Barliaveien στο Fyllingsdalen. Συνεχίζω αυτή την εργασία μέχρι να τελειώσω το Λύκειο. Χαίρομαι που κερδίζω αυτά τα επιπλέον χρήματα, καθώς και για τη φυσική δραστηριότητα που μου προσφέρει η δουλειά, ενώ έχει και λίγη πλάκα το γεγονός ότι ήμουν ένας από τους νεότερους διανομείς εφημερίδων του Μπέργκεν όταν ξεκίνησα.

Είναι φθινόπωρο του 1987 και η οικογένεια μετακομίζει από το Ørnahaugen στο Bjørgedalen, στο κάτω μέρος του Fyllingsdalen, κάτι που έμελλε να ασκήσει πίεση στα οικονομικά μας καθώς τα επιτόκια αυξάνονται τα επόμενα χρόνια. Η μητέρα βρίσκεται τώρα στην αρχική φάση μιας βαριάς πορείας ασθένειας, τόσο σωματικής όσο και ψυχικής. Άρχισε να κλείνεται περισσότερο στον εαυτό της και αυτή ήταν η αρχή μιας αρνητικής σπείρας με χρήση φαρμάκων και υπερβολική παραμονή στο κρεβάτι, η οποία με τη σειρά της εξασθένησε το μυϊκό της σύστημα. Ο γιατρός της δίνει επίσης πάρα πολλά φάρμακα αυτά τα χρόνια και παραλίγο να του αφαιρεθεί η ιατρική άδεια εξαιτίας αυτού. Ο πατριός μου ανεβαίνει στην ιεραρχία της καριέρας του και έχει καλές δουλειές τα επόμενα χρόνια, αλλά δεν είναι σε θέση να φροντίσει τα παιδιά όταν η μητέρα αρχίζει να «καταρρέει».

Δεν το καταλαβαίνω ο ίδιος εκείνη τη στιγμή, αλλά ήταν σαν να μεγάλωνε μια μαύρη τρύπα μέσα μου. Στον εσωτερικό μου κόσμο ένιωθα επιπλέον μια αυξανόμενη ανάγκη για την αλήθεια, χωρίς να ξέρω πού να πάω για να τη βρω. Εκείνη την περίοδο διολίσθαινα αργά σε μια κατάθλιψη που κατανάλωνε την ενέργειά μου. Δεν βοηθούσε το γεγονός ότι ο πατριός ερχόταν συχνά αργά από τη δουλειά και είχε τη συνήθεια να παραλείπει το μαγείρεμα του βραδινού, ζητώντας μας «απλώς να φάμε κάτι». Δικαιολογούνταν λέγοντας ότι είχε φάει στη δουλειά. Το σώμα μου ήταν μάλλον εν μέρει υποσιτισμένο εκείνη την περίοδο και η κατάσταση επιδεινώθηκε από το λεγόμενο πνευματικό ιδεολογικό υπόβαθρο που είχα υιοθετήσει περί έλλειψης διατροφικής σύνεσης και σταδιακά περί αποχής από το κρέας. Οι επιδόσεις μου στο σχολείο υποχώρησαν τα επόμενα χρόνια.

Κεφάλαιο 8

Όπως σε μια έρημο (1990)

Πηγαίνουμε μπροστά γύρω στο 1990 και η οικογενειακή κατάσταση παραμένει αμετάβλητη. Ήταν εκείνη την εποχή που είχα πει στη μητέρα μου ότι φαινόταν σαν να ήθελε να πεθάνει, κάτι στο οποίο φυσικά αντέδρασε έντονα. Στην ουσία αυτό συνέβαινε μπροστά στα μάτια μας, καθώς βρισκόταν σχεδόν μόνιμα στο κρεβάτι μήνα με τον μήνα. Ούτε μαγείρευε φαγητό, ούτε ήταν κοινωνική. Θυμάμαι ότι διάβαζε το «Sagaen om isfolket» της Margit Sandemo, κάτι που εκ των υστέρων καταλαβαίνω ότι δεν της έκανε καλό. Έχασε τον εαυτό της και το σώμα της παρήκμασε και ο πατριός μου δεν ήταν σε θέση να επιβληθεί.

Η οικογενειακή πρόκληση εκείνης της περιόδου ήταν ούτως ή άλλως μια ευλογία, καθώς με έκανε να αναζητήσω απαντήσεις για το γιατί ζούσα, δηλαδή ήθελα να βρω τον σκοπό ή/και το νόημα της ζωής. Σε αυτό το πλαίσιο άρχισα για πρώτη φορά να «μιλάω» στο «σύμπαν» μέσα από την απόγνωσή μου. Αυτό που δεν ήξερα ήταν ότι ο Θεός άκουσε την κραυγή της αγωνίας μου. Ζήτησα βοήθεια για να λυθεί ένας «μεγάλος κόμπος» μέσα μου. Και ξαφνικά, σαν από το πουθενά, λύθηκε σαν να μην είχε υπάρξει ποτέ. Αυτή είναι η πρώτη φορά που θυμάμαι να ακούω το Άγιο Πνεύμα να μου μιλάει, παρόλο που εκείνη τη στιγμή δεν καταλάβαινα ποιος μιλούσε.

Πρέπει να μάθεις ποιος είναι ο Ιησούς και τι σημαίνει για σένα

--- Το Άγιο Πνεύμα είπε

Μετά από αυτό, ήταν σαν να με κυρίευσε μια έντονη δίψα για την αλήθεια και έφαξα εξονυχιστικά τη βιβλιοθήκη στο Oasen senter ή αυτή στο Bergen Sentrum για βιβλία σχετικά με παραφυσικά φαινόμενα. Τη Βίβλο την κρατούσα μακριά μου, αν και αυτό γινόταν μάλλον υποσυνείδητα. Άρχισα επίσης να αναζητώ τα λεγόμενα «εναλλακτικά βιβλία». Κατά ειρωνικό τρόπο, υπήρχαν ελάχιστα πράγματα για τον Ιησού στη βιβλιοθήκη, παρόλο που η Βίβλος είναι το πιο τεκμηριωμένο βιβλίο σε ολόκληρο τον κόσμο, ένα γεγονός που λίγοι γνωρίζουν.

Επιστρέφουμε στο 1990 και στην αναζήτησή μου για την αλήθεια. Τα «εναλλακτικά βιβλία» από τη λέσχη βιβλίου Energica και παρόμοια, έχουν

όλα μια παραχαραγμένη εικόνα του Ιησού. Φαίνονται υπέροχα εξωτερικά, αλλά εσωτερικά μιλούν για θάνατο και όχι για ζωή. Και αυτό κρύβεται πίσω από ένα πέπλο μυστηρίου, αισθησιασμού και άλλων. Αυτό με τη σειρά του με έκανε νωθρό και αναισθητο προς την αλήθεια. Το ότι εξαιτίας τέτοιου «πνευματικού ιδεολογήματος» απέκτησα μια εσωτερική αντίσταση στον λόγο του Θεού, το καταλαβαίνω μόνο τώρα που κοιτάζω πίσω. Σήμερα συνειδητοποιώ ότι αυτή η αντίσταση ήταν σαν ένας θάνατος μέσα μου που έπρεπε να αποτεθεί στο βάπτισμα για να λάβω μια νέα ζωή στο πνεύμα, η ίδια αρχή σύμφωνα με την οποία πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να πεθάνουμε μαζί με τον Ιησού αν πρόκειται να φέρουμε τον καρπό του πνεύματος.

Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτούς λέγοντας: «Ἦρθε ἡ ὥρα γιὰ νὰ δοξαστεῖ ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου. Ἀλήθεια, ἀλήθεια σας λέω, ἂν ὁ κόκκος τοῦ σιταριοῦ δὲν πέσει στὴ γῆ καὶ πεθάνει, αὐτὸς μένει μόνος· ἂν ὅμως πεθάνει, φέρει πολὺ καρπὸ. Εκείνος ποὺ ἀγαπᾷ τὴ ζωὴ τοῦ, θὰ τὴ χάσει· καὶ ἐκεῖνος ποὺ μισεῖ τὴ ζωὴ τοῦ σ' αὐτόν τὸν κόσμον, θὰ τὴ φυλάξει γιὰ αἰώνια ζωὴ. Ἀν κάποιος θέλει νὰ με υπηρετεῖ, ἂς με ἀκολουθεῖ· καὶ ὅπου εἶμαι ἐγώ, ἐκεῖ θὰ εἶναι καὶ ὁ ὑπηρέτης μου. Καὶ ἂν κάποιος με υπηρετεῖ, θὰ τὸν τιμήσει ὁ Πατέρας».

--- Ιωάννης 12:23-26

Κατά τη διάρκεια αυτών των ετών, άρχισα να αγοράζω βιβλία που πραγματεύονταν θέματα όπως η διοχέτευση (channeling), η τηλεμεταφορά, τα αστρικά ταξίδια, η τηλεκίνηση, η αυτόματη γραφή και παρόμοια - γνωστά πράγματα για τους πνευματιστές ή τους ανθρώπους που αναζητούν ενεργά. Αυτό είναι άγνωστο έδαφος για πολλούς Χριστιανούς, προς όφελος αλλά και εις βάρος τους. Το πλεονέκτημα είναι ότι δεν έχουν παίξει με τέτοια πράγματα και το μειονέκτημα είναι ότι δεν γνωρίζουν πολλά γι' αυτά. Με λίγα λόγια, αυτό το ενδιαφέρον οδηγεί στο να γίνεται κανείς συχνά υπερήφανος απέναντι στην αλήθεια και στο Άγιο Πνεύμα, σύμφωνα με την εμπειρία μου. Αν και το άτομο μπορεί να ισχυρίζεται ότι έχει τον έλεγχο της ζωής του, αυτό στερείται ουσίας στην πραγματικότητα, και εκεί βρισκόμουν για αρκετά χρόνια.

Υπάρχουν επίσης φαινομενικά ακίνδυνα παιχνίδια όπως οι πίνακες Ouija και παρόμοια, με τα οποία οι άνθρωποι παίζουν για να έρθουν σε επαφή με τον «πνευματικό κόσμο», χωρίς να καταλαβαίνουν ότι πίσω από αυτό κρύβεται ένας πραγματικός κίνδυνος. Είναι κάπως σαν να υπογράφεις ένα συμβόλαιο για ενοικίαση διαμερίσματος. Δεσμεύεσαι από το συμβόλαιο βάσει της υπογραφής σου. Έτσι συμβαίνει και με τις πράξεις, τόσο τις νοητικές

όσο και τις συγκεκριμένες. Και όταν αφαιρεθεί το πρώτο εμπόδιο, αυτό από μόνο του μπορεί να ξεκινήσει μια αλυσιδωτή αντίδραση, λίγο σαν τα κομμάτια του ντόμινο. Όλοι γνωρίζουμε αυτή την αρχή και λειτουργεί και προς τις δύο κατευθύνσεις, τόσο θετικά όσο και αρνητικά. Σωματικά και πνευματικά. Η μητέρα μου η ίδια βρισκόταν σε μια αρνητική πτωτική πορεία, όπου κανείς γύρω της δεν ήταν σε θέση να διακρίνει τη μάχη που γινόταν στο πνεύμά της.

Κεφάλαιο 9

Λύκειο (1991-94)

Θυμάμαι ότι οι βαθμοί μου έπεφταν στο Fyllingsdalen Videregående Skole και ότι ένας από τους καθηγητές εξεπλόγη που οι επιδόσεις μου ήταν τόσο κακές. Είχα μέσο όρο M (Πολύ Καλά) με έναν S (Εξαιρετικά) στα μαθηματικά από το γυμνάσιο, ένα μάθημα για το οποίο είχα δουλέψει πολύ σκληρά. Ήθελα να αποδείξω στον καθηγητή ότι μπορούσα πράγματι να κατακτήσω τα μαθηματικά. Η οικογενειακή κατάσταση άρχισε πραγματικά να εξαντλεί τις δυνάμεις μου, και κατά τη μετάβαση στο λύκειο, η μητέρα γινόταν όλο και πιο παθητική όσον αφορά τη φροντίδα εμάς των παιδιών.

Η διαδρομή για το σχολείο έγινε μεγαλύτερη όταν μετακομίσαμε στο Bjørgedalen και από το 1991, όταν η Bergens Tidende έγινε πρωινή εφημερίδα, ξυπνούσα στις 5-6 το πρωί. Η περιοχή διανομής των εφημερίδων μου στην Barliaveien απείχε τέσσερα και μισό χιλιόμετρα από εκεί που μέναμε τότε. Η πνευματική μου απόδοση μειώθηκε αυτά τα 3 χρόνια και ήμουν τόσο εξαντλημένος όταν επέστρεφα στο σπίτι και τελειώνω τα μαθήματά μου, που περνούσα πολύ χρόνο ξαπλωμένος στο κρεβάτι, μισοκοιμισμένος τα απογεύματα. Έχασα τον καλύτερό μου φίλο εξαιτίας αυτού. Η μητέρα ανησυχούσε για μένα, αλλά δεν ήταν σε θέση να φροντίσει ούτε τον εαυτό της ούτε τα παιδιά της εκείνη την περίοδο. Δεν βοήθησε το γεγονός ότι περνούσε τις μέρες της διαβάζοντας βιβλία όπως το «Sagaen om Isfolket» της Margit Sandemo ή αναζητώντας βοήθεια από «δήθεν πνευματικούς ανθρώπους» που αρνούνταν τον Ιησού Χριστό ως Υιό του Θεού. Πολλοί άνθρωποι θεωρούν ότι αυτά είναι σκληρά λόγια, αλλά μιλώ από εμπειρία, έχοντας δει τη μητέρα μου να φθείρεται ενώ παρασυρόταν από τη μαγεία, τον μυστικισμό και τα «ρομαντικά» βιβλία, την ώρα που η ίδια στεκόταν στο χείλος του γκρεμού. Η χλιαρότητα δεν αποτελεί επιλογή για τους Αγίους που είναι καλεσμένοι από τον Θεό για το έργο Του.

Γνωρίζω τώρα ότι τα βιβλία που διάβαζα για τον Ιησού στα νιάτα μου ήταν καθαρά ψεύτικες ιστορίες με ωραίο περιτύλιγμα και ψευδή πνευματικότητα (Β' Κορινθίους 11:14). Πολλοί πιστεύουν ότι είμαι αλαζόνας όταν λέω ότι πολλά στον κόσμο είναι ψευδής πνευματικότητα, αλλά αυτή είναι η αλήθεια και ο ίδιος έχω δει πολλά αφότου γεννήθηκα ξανά. Υπάρχουν πολλά βιβλία που γράφουν για έναν παραχαραγμένο μεσσία, με τον ίδιο τρόπο που άλλες

θηρσκειές ή διάφορα «πνευματικά» πονήματα προσπαθούν να διαστρεβλώσουν την αλήθεια για το ποιος είναι στην πραγματικότητα ο Ιησούς Χριστός.

Όσο για μένα, από την ηλικία των 15 ετών περίπου, διάβαζα λίγο-πολύ ό,τι έβρισκα γι' αυτά τα θέματα και μπορώ να πω ότι ακόμα και χωρίς να έχω γεννηθεί ξανά, ένιωθα ότι κάτι έλειπε. Μέσα μου ήμουν ακόμα υπερήφανος απέναντι στον Θεό, αλλά παρ' όλα αυτά διέκρινα μέρη αυτών που βίωνα. Δεν είχα μάτια για να δω πριν από το 2008 (Β' Κορινθίους 3:16). Ναι, το υπερφυσικό είναι πραγματικό, αλλά οι αληθινές και καθαρές ευλογίες προέρχονται από τον Θεό. Μπορώ επίσης να προσθέσω ότι η μέλλουσα σύζυγός μου μού έχει αναφέρει σε αρκετές περιπτώσεις ανθρώπους που γνωρίζει και οι οποίοι ασκούν μαγεία. Έχω γίνει ο ίδιος μάρτυρας μιας περίπτωσης στη Νορβηγία όπου ένα άτομο το έκανε αυτό για οικονομικό όφελος (Α' Τιμοθέου 6:10), αλλά αυτό το άτομο ένιωσε τη δύναμη του Θεού να το σταματά όταν προσευχηθήκαμε. Με συγχωρείτε που προτρέχω λίγο των γεγονότων.

Είναι επίσης πολύ ευχάριστο να επισημάνω ότι το 1994 το Statistical Science Magazine (Volume 9, Number 3) δημοσίευσε ένα άρθρο που πραγματεύεται την Ισαπέχουσα Ακολουθία Γραμμάτων (Equidistant Letter Sequence - ELS) βασισμένη στο βιβλίο της Γένεσης στην Αγία Γραφή. Το άρθρο γράφτηκε από τους Doron Witztum, Eliyahu Ripes και Yoav Rosenberg. Πρόκειται για ένα από τα λίγα επιστημονικά έργα που πραγματεύονται αυτό που ευρέως αποκαλείται "Κώδικες της Βίβλου". Δεν ήξερα τίποτα γι' αυτό εκείνη την εποχή, αλλά ήθελα να σας το επισημάνω καθώς ήταν και είναι μια φανταστική ανακάλυψη του βάθους και της ακρίβειας του Λόγου του Θεού. Ας συνεχίσουμε στο 1995.

Κεφάλαιο 10

Fokhol Gård (1995)

Μετά από μια αποτυχημένη αρχή στις σπουδές μηχανολόγου μηχανικού στο Høgskolen i Bergen, αποφάσισα να πάω στο Fokhol gård, ένα Βιοδυναμικό αγρόκτημα στο Stange στο Hedmarken. Εκεί εργάστηκα ως βοηθός αγροκτήματος για έναν ολόκληρο χρόνο και είχα υγιεινό φαγητό και καλή σωματική εργασία. Ήμουν μάλιστα ο πρώτος τους ασκούμενος που έμεινε εκεί για έναν χρόνο και θυμάμαι ότι έφαγαν κεφτέδες στο αποχαιρετιστήριο δείπνο, κάτι πολύ ιδιαίτερο καθώς αυτό δεν ήταν τόσο συνηθισμένο. Θα νόμιζε κανείς ότι οι αγρότες τρώνε κανονικές ποσότητες κρέατος, αλλά όχι στο Fokhol κατά τη διάρκεια της δικής μου παραμονής τουλάχιστον. Η λειτουργία αυτού του αγροκτήματος ήταν μέρος της φιλοσοφίας Steiner και αποτελεί μέρος ενός γενικότερου «πνευματικού» υπορεύματος στην κοινωνία που παγιδεύει ορισμένους καλόπιστους και αναζητητές ανθρώπους. Σκέφτεται κανείς την καθαρότητα και τους λιγότερους ψεκασμούς, κάτι που είναι θετικό, αλλά αυτό για το οποίο δεν μιλούσαν τόσο φανερά ήταν ότι ο Steiner δίδασκε για ένα πνεύμα πίσω από όλα αυτά, το οποίο με τη σειρά του δεν ομολογεί τον Ιησού ως Κύριο και Δάσκαλο ούτε λέει ότι Εκείνος έδωσε τη ζωή Του για εμάς. Ούτε ότι πρέπει να δώσουμε τη ζωή μας μέσω του βαπτίσματος για να μπορέσουμε να γεννηθούμε ξανά. Σε δημοφιλή βιβλία για τη «μεταφυσική» θα δει κανείς επίσης να γίνεται λόγος για τη Γαία ή τη μητέρα γη, κάτι στο οποίο ορισμένοι άνθρωποι προσκολλώνται πλήρως και τυφλώνονται από αυτό. Ο λαός του Θεού δεν μπορεί να αυτοπροσδιορίζεται ως γεννημένος από το πνεύμα της γης, αλλά από το Πνεύμα του Θεού.

Από την πρακτική πλευρά, το αγρόκτημα ήταν 960 στρέμματα και θυμάμαι ότι είχαν λίγα τρακτέρ, εκ των οποίων τα Deutz-Fahr ήταν τα μεγαλύτερα και πιο τεχνικά, και απολάμβανα τα καθήκοντά μου, καθώς και την οδήγηση του τρακτέρ. Η παραγωγή ήταν περίπου 90 τοις εκατό σιτηρά και το υπόλοιπο λαχανικά όταν ήμουν εκεί, καθώς και περίπου 12 γαλακτοπαραγωγές αγελάδες ή κάπου εκεί. Βρίσκονταν σε μια μεταβατική περίοδο από τη συμβατική καλλιέργεια με στόχο τόσο την περισσότερη βιολογική καλλιέργεια όσο και την επέκταση της παραγωγής λαχανικών, οπότε βρίσκονταν σε περίοδο μετατροπής. Λειτουργούσαν σύμφωνα με τη μέθοδο Steiner, εξού και η βιοδυναμική καλλιέργεια, αλλά βασισμένη στο «πνευματικό σύμπαν» του Steiner.

Έμενα στο κεντρικό σπίτι, το οποίο παλαιότερα ήταν ένα σπίτι για τους εργάτες που δούλευαν στο αγρόκτημα πριν από δεκαετίες. Από τον πάνω όροφο όπου έμενα, θυμάμαι να κοιτάζω τα σιτηρά που λύγιζαν στον άνεμο και αντανakλούσαν την πορεία του πάνω στα χωράφια. Ήταν σαν κύματα στο τοπίο, οπότε ήταν ένα θέαμα από μόνο του. Μπορούσες να δεις τη βαθιά μαύρη γη να αναδύεται μετά το άροτρο και ήταν μια υπέροχη, θεραπευτική γη.

Στο Fokhol γνώρισα μια νεαρή κοπέλα, τη Marit, μια ασκούμενη, η οποία δεν ασχολούνταν μόνο με τη γεωργία αλλά και με τα πνευματικά. Μπορούσε να αισθανθεί πότε κάποιος είχε πεθάνει σε ένα σπίτι και παρόμοια πράγματα, και αυτό με γοήτευσε. Πιστεύω ότι πολλοί Χριστιανοί σαστίζουν λίγο από αυτό, αλλά τα όμοια έλκουν τα όμοια και υπάρχουν πολλοί που έχουν γνωριμία με ακάθαρτα πνεύματα και αισθάνονται και παίζουν με αυτό το μέρος του πνευματικού κόσμου ως τέτοιο, τόσο μέσα όσο και έξω από το σώμα.

Ήξερα εκείνη την εποχή ότι το πνευματικό ήταν πραγματικό και δεν είχα κανένα πρόβλημα με αυτό, αντίθετα το καλωσόριζα. Αυτό που δεν καταλάβαινα ήταν ότι τα ακάθαρτα πνεύματα συνδέονται με έναν άνθρωπο μέσα από διάφορες ακάθαρτες δραστηριότητες και τέτοια πράγματα. Είναι σαν να υπογράφεις ένα συμβόλαιο μαζί τους και αυτό τους δίνει πρόσβαση στη ζωή σου, κάτι που βίωσα αργότερα όταν άνοιξαν τα μάτια μου και ο Θεός άρχισε να με ελευθερώνει. Είχα επίσης κάποιες περίεργες εμπειρίες στο Fokhol, όπου άκουσα και ένιωσα πράγματα που δεν ήταν φυσικά, αλλά αυτό το κράτησα για τον εαυτό μου μέχρι τώρα. Δεν υπηρέτησε τον Θεό, για να το πω έτσι, και γι' αυτό μπορώ να πω ότι υπάρχουν πολλά φαινόμενα που είναι ανεξήγητα και υπερβαίνουν τους νόμους της φυσικής, αλλά αυτό δεν σημαίνει αυτόματα ότι είναι το Πνεύμα του Θεού για αυτόν τον λόγο. Το χαρακτηριστικό του Αγίου Πνεύματος είναι η καθαρότητα και το φως. Όχι το σκοτάδι και ο μυστικισμός.

Γνωρίζω σήμερα ότι η λαχτάρα για υλική ευημερία και η αναζήτηση σωματικής άνεσης και απόλαυσης πέρα από το φυσιολογικό συμβάλλουν στην αποχάνωση του ανθρώπου απέναντι στην αλήθεια. Στην αλήθεια, βαδίζουμε σε έναν στενό δρόμο και πλατύς είναι ο δρόμος που οδηγεί στην καταστροφή. Αυτό που η νέα μου φίλη δεν μου είπε εκείνη τη στιγμή ήταν ότι είχε μαζί της ένα είδος πνευματικού βοηθού που την ακολουθούσε και ότι αυτό επίσης την τρόμαζε ως ένα βαθμό. Ο Ιησούς, ως γνωστόν, εξέβαλλε πνεύματα από τους ανθρώπους και υπάρχει ανάγκη γι' αυτό και σήμερα. Το γεγονός ότι συνήθως δεν γινόμαστε μάρτυρες αυτού δεν το καθιστά λιγότερο επίκαιρο, ωστόσο. Έμαθα για αυτό μόνο αρκετά χρόνια αργότερα και το ότι ήταν κυριευμένη εν μέρει από φόβο για αυτό ήταν και είναι φανερό.

Κεφάλαιο 11

Alternativt Nettverk (1996)

Είχαμε φτάσει στο 1996, και με κάλεσαν στο Dillingøy στο Όσλο για να ξεκινήσω την εναλλακτική μου θητεία. Είχα επιλέξει την εναλλακτική πολιτική θητεία επειδή δεν ήθελα να συμμετάσχω σε πόλεμο ή να αφαιρέσω τη ζωή ενός άλλου ανθρώπου, και αυτή η πεποίθηση ήταν ακλόνητη μέσα μου ήδη από τότε. Σκέφτηκα ότι ήμουν τυχερός που μου δόθηκε η ευκαιρία να εργαστώ βοηθώντας το Alternativt Nettverk στο Tøyen στο Όσλο.

Η VisionWorks AS είναι μια εταιρεία που διοργανώνει διαλέξεις, εκθέσεις, σεμινάρια και εργαστήρια στο πλαίσιο της ολιστικής σκέψης και της εναλλακτικής πνευματικότητας, ενώ παράλληλα εκδίδει το περιοδικό Visjon. Ο οργανισμός ιδρύθηκε το 1992 από τους Øyvind Solum και Roald Pettersen υπό το όνομα Alternativt Nettverk.

--- To Store Norske Leksikon για το Alternativt Nettverk

Το Alternativt Nettverk διοργάνωνε αυτό που ονομάζεται Alternativmessen σε διάφορα μέρη της χώρας. Αυτό είναι, δυστυχώς, σαν μια παγίδα με μέλι για ακάθαρτα πνεύματα (Α' Τιμόθεον 4:1) και ασχολούνται με γιόγκα, θεραπευτικούς λίθους, ενέργειες, healing, διοχέτευση (channeling) και πολλά άλλα που συμβάλλουν στην ενίσχυση της αντίστασης κάποιου προς τον Ιησού Χριστό, όσο παράξενο κι αν ακούγεται αυτό, αλλά τα ακάθαρτα πνεύματα δεν γεννούν καθαρότητα. Και υπάρχουν πολλοί περίεργοι άνθρωποι που εξαπατώνται (Α' Ιωάννου 4:1). Υπάρχουν πολλά που θα μπορούσα να πω, αλλά εν συντομία, η ενασχόλησή μου διήρκεσε ευτυχώς μόνο λίγους μήνες και ήμουν τυχερός που κατάφερα να βγω. Ή για να το θέσω αλλιώς: κατάφερα να προκαλέσω μια μεγάλη γρατζουνιά σε ένα από τα αυτοκίνητα όταν στάθηκα άτυχος στο Oslo Spektrum και το Alternativt Nettverk με έδιωξε σχετικά σύντομα μετά από αυτό. Ποτέ άλλοτε δεν είχα ζήσει υπό χειρότερες συνθήκες διαβίωσης ή περιστάσεις. Το μέρος όπου έμενα είχε μια τρύπα στον τοίχο από όπου αρουραίοι ή ποντίκια μπορούσαν να μπαينوβγαίνουν ελεύθερα. Η τουαλέτα ήταν τόσο βρώμικη που ξεπερνούσε οτιδήποτε είχα δει ποτέ, και τα δωμάτια μύριζαν ούρα. Μάλιστα, ήρθα αντιμέτωπος με έναν άντρα που ήθελε να έχω σεξουαλικές επαφές μαζί του, κάτι που απεχθανόμουν.

Τα δόντια μου επίσης δεν είχαν την κατάλληλη φροντίδα κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου. Ήταν μια δύσκολη φάση στη ζωή μου και ο καρπός της δεν ήταν καλός. Για κάποιον που εργάστηκε στενά μαζί τους, ο καρπός τους ήταν εμφανής και μου άφησε μια πικρή γεύση στο στόμα όταν το αναλογίζομαι σήμερα. Παρόλα αυτά, δεν ξεκαθάρισα τη θέση μου απέναντι σε αυτό παρά μόνο αργότερα, καθώς δεν καταλάβαινα ότι το πνεύμα από πίσω ήταν το ίδιο με εκείνο που βρισκόταν πίσω από το ιδεολογικό οικοδόμημα στο οποίο είχα αφιερώσει μεγάλο μέρος του εαυτού μου εκείνα τα χρόνια.

Κεφάλαιο 12

Fagerli Leirskole (1997)

Είναι 1997 και εκπληρώνω το υπόλοιπο της εναλλακτικής μου θητείας στο Fagerli Leirskole στο Geilo του Skurdalen, και απολαμβάνω απόλυτα την αλλαγή περιβάλλοντος. Εργάζομαι επίσης εκεί για ένα επιπλέον εξάμηνο. Βοηθώ σε όλες τις εργασίες, και αυτό περιλαμβάνει δραστηριότητες όπως η εκπαίδευση στο snowboard, η πεζοπορία ή οι εξορμήσεις με σκι στο βουνό, ο καθαρισμός δωματίων, η βοήθεια στην κουζίνα για την παρασκευή απλών γευμάτων όπως σούπες, ψωμί ή ψωμάκια. Η σχολή κατασκήνωσης φιλοξενούσε έως και 80 περίπου νέους κατά τη διάρκεια της εβδομάδας, επιπλέον των επισκεπτών του Σαββατοκύριακου. Χρησιμοποιούσαμε ένα βιομηχανικό ζυμωτήριο και έναν μεγάλο, υπέροχο γαλλικό φούρνο με ατμό και ακριβή ψηφιακό έλεγχο του χρόνου ψησίματος και των θερμοκρασιών. Και όταν είχα υπηρεσία στην κουζίνα και προετοίμαζα τα γεύματα για τους καλεσμένους, αφοσιωνόμουν με όλη μου την ψυχή στην εργασία και έβρισκα χαρά σε αυτήν, τόσο στην κουζίνα όσο και στην κοινωνική πτυχή του να προσφέρω στους επισκέπτες. Ο μάγειρας αναρωτιόταν πώς κατάφερνα να κάνω τα ψωμιά μου να γίνονται τόσο μεγάλα παρόλο που ακολουθούσαμε την ίδια συνταγή, αλλά το μυστικό βρισκόταν στο ζύμωμα και στον χειρισμό της ζύμης, και μου άρεσε να πειραματίζομαι κατά τη διάρκεια της διαδικασίας με τον προγραμματισμό του φούρνου για να το πετύχω αυτό. Η ιππασία ήταν επίσης μέρος των καθηκόντων μου, και μάθαινα στα παιδιά πώς να καθαρίζουν και να σελώνουν τα άλογα, καθώς και πώς να καθαρίζουν τον στάβλο, κάτι που ήταν εξίσου καινούργιο για μένα όσο και για τους περισσότερους από αυτούς, αλλά παρ' όλα αυτά ήταν πολύ ευχάριστο. Κατά τα άλλα, έμενα σε ένα μικρό παραδοσιακό ξύλινο σπιτάκι στην αυλή, όπου έπρεπε να σκύβω για να περάσω την πόρτα και μόλις που μπορούσα να σταθώ όρθιος μέσα. Ένιωθα πραγματικά σαν «το αυγό μέσα στο άχυρο», καθώς ήμουν απόλυτα ικανοποιημένος με όσα είχα. Το δίπλωμα οδήγησής μου το πήρα στο Gol εκείνο το διάστημα, καθώς και δίπλωμα χειριστή κλαρκ.

Κεφάλαιο 13

Η μητέρα πεθαίνει (1998)

Το έτος είναι τώρα το 1998 και η μητέρα πεθαίνει, μόλις 48 ετών, λίγο μετά τα τελευταία της γενέθλια. Θυμάμαι που τους επισκέφθηκα στο Knarvik με την ευκαιρία των γενεθλίων της. Εκείνη την ημέρα παρατήρησα ότι το φως στα μάτια της μητέρας είχε σβήσει, κάτι που με παραξένεψε. Λίγο μετά την κηδεία, βρίσκομαι στο σαλόνι της γιαγιάς μου, αλλά η ίδια η γιαγιά δεν είναι στο σαλόνι. Είναι τότε που ο πατριός μου μου ζητά να υπογράψω ένα έγγραφο με το οποίο παραιτούμαι από κάθε αξίωση κληρονομιάς. Δεν το ζήτησε από τους αδελφούς μου—μόνο από εμένα. Πιστεύω ότι με έβλεπε ως απειλή, επειδή είμαι ο μεγαλύτερος. Είπε ότι είχαν brukt opp alle pengene και ότι ένας από τους θείους μου, όπως το παρουσίασε ο πατριός μου, συμφωνούσε μαζί του σε αυτό. Στην πράξη, απορρίφθηκα παρόλο που προσφέραμε στον γάμο περίπου 600.000,- από την πώληση του διαμερίσματος στο Ørnahaugen και τις αποταμιεύσεις της. Είναι σαφές ότι μας θεωρεί υπεύθυνους για την ασθένεια της μητέρας και ο ίδιος δεν αναλαμβάνει τη δική του ευθύνη σε όλο αυτό. Με μια αναγκαστική μονοκονδυλιά, διέγραψε την κληρονομιά μας. Ο πατριός μου ξαναπαντρεύτηκε αργότερα και η νέα του σύζυγος έλαβε το μερίδιό της από το σπίτι. Όμως εγώ και ο αδελφός μου Tom δεν λάβαμε τίποτα από όσα είχε εισφέρει η μητέρα μας στον γάμο. Μας τα πήρε. Πιστεύω ότι ο Lars Erik θα είναι ο μοναδικός του κληρονόμος. Η μητέρα και η θεία δεν έλαβαν ούτε αυτές οικόπεδο στο Ask από τον πατέρα τους, ενώ στους τρεις αδελφούς δόθηκε από ένα οικόπεδο στον καθένα, οπότε αυτό που συνέβη τώρα είναι ουσιαστικά σαν μια παράδοση στην οικογένεια. (Όταν η γιαγιά Jenny Gjertine πεθάνει το 2025, το μερίδιο της μητέρας από την κληρονομιά θα είναι μόνο χαρτζιλίκι - κανένα αγρόκτημα, καμία ιδιοκτησία, τίποτα - το οποίο στη συνέχεια θα μοιραστεί στους τρεις γιους της και στην πράξη δεν θα σημαίνει τίποτα.) Αυτό δεν αντιπροσωπεύει το ποιος είναι ο Θεός! Μόνο ο Θεός μπορεί να μεταμορφώσει μια πέτρινη καρδιά σε μια καρδιά από σάρκα. Θα έρθει μια μέρα που ο καθένας μας θα σταθεί ενώπιον του Θεού και θα λογοδοτήσει για τις πράξεις του.

Η εργασία μου στο Fagerli Leirskole τελειώνει επίσης αυτό το έτος και είναι επίσης εκείνη την εποχή της ζωής μου που βρίσκω το βιβλίο Urantia, με πάνω από 2000 σελίδες, σε ένα βιβλιοπωλείο στο Όσλο, το οποίο τράβηξε την προσοχή μου για τα επόμενα 10 χρόνια (Β' Πέτρου 2:1). Ήταν γεμάτο από

περίπλοκες εξηγήσεις για το ποια ήταν υποτίθεται η προέλευση του ανθρώπου και για έναν ψεύτικο Ιησού. Το βιβλίο είναι ένα αξιόλογο έργο, αλλά για όποιον σκάβει αρκετά βαθιά και ακολουθεί τα ίχνη εκεί που οδηγούν, βλέπει ότι πρόκειται για μια παραποίηση της αλήθειας (Β' Κορινθίους 11:14), κάτι που ανακάλυψα κι εγώ τελικά μέσα από ενδελεχή μελέτη της προέλευσής του. Είχε προέλθει μέσω αυτόματης γραφής από διοχετευμένο υλικό, και αυτό ήταν ένα γεγονός που είχαν προσπαθήσει να αποκρύψουν. Ήμουν και ο ίδιος παγιδευμένος στην επιρροή του και συμμετείχα κατά καιρούς σε μια ομάδα μελέτης στο Όσλο. Ήμουν έντονα απορροφημένος από το περιεχόμενό του και αυτό φαινόταν ξεκάθαρα, κάτι που ο ηγέτης της ομάδας προφανώς εκτιμούσε.

Στο τέλος του 1998 επιστρέφω στο Knarvik έξω από το Bergen. Η μητέρα έχει μόλις κηδευτεί και η καθημερινότητα αποτελείται από την αντιμετώπιση του πένθους και την προσπάθεια εξεύρεσης εργασίας. Εργάστηκα για μερικούς μήνες στη Manpower στο Bergen, μεταξύ άλλων στη Hansa στο Kokstad και αργότερα στην αποθήκη της Solberg Dekk στο Torpe στο Åsane. Μου προσφέρθηκε μόνιμη θέση στη Solberg Dekk καθώς έμειναν ικανοποιημένοι από τη δουλειά μου, αλλά επέλεξα να ξεκινήσω στο Knarvik Senter ως βοηθός επιστάτη. Ο πατριός μας ήταν, ως συνήθως, απασχολημένος με τη δουλειά του και ήταν σαφές ότι πάλευε με το πένθος, αλλά δεν είδα να αναζητά βοήθεια για να το επεξεργαστεί, παρόλο που ήταν φανερό ότι θα έπρεπε να το είχε κάνει. Παρ' όλα αυτά, μας φρόντισε με έναν τρόπο και είμαι ευγνώμων γι' αυτό. Κατάλαβα ότι το μυαλό μου ακόμα δεν λειτουργούσε καλά και για να προκαλέσω τον εαυτό μου θέλησα να συνεχίσω την εκπαίδευσή μου. Έπρεπε πρώτα να βελτιώσω τους βαθμούς μου στα μαθηματικά και τη φυσική, όταν αποφάσισα να ξεκινήσω τις σπουδές μου ως μηχανικός τηλεπικοινωνιών. Αυτό που δεν έχω πει είναι ότι τα μαλλιά μου έφταναν μέχρι τα οπίσθια εκείνη την εποχή, καθώς τα είχα αφήσει να μακραίνουν ελεύθερα τα τελευταία χρόνια, προς απελπισία της μητέρας μου. Ήταν αρχικά κομμώτρια και προς το τέλος της επαγγελματικής της ζωής είχε εργαστεί στο "Solei Frisørsalong" πάνω από το Haukeland Sykehus. Το γεγονός ότι ο γιος της άφηνε τα μαλλιά του να μακραίνουν δεν ήταν σύμφωνα με την επιθυμία της, αλλά παρ' όλα αυτά το αποδέχτηκε με καλό τρόπο. Τότε σκέφτηκα ότι τώρα που πρόκειται να ξεκινήσω τα προπαρασκευαστικά μαθήματα για τη σχολή μηχανικών, θα ήταν καλό να φαίνομαι λίγο περιποιημένος. Το πείραμά μου είχε διαρκέσει αρκετά, σκέφτηκα. Ο κομμωτής που με κούρεψε, ένας άνδρας, φαινόταν ειλικρινά λυπημένος όταν έκοβε το μήκος των μαλλιών μου, αλλά για μένα ήταν μια ανακούφιση να το αποχωριστώ επιτέλους και να μπορώ να κοιμάμαι χωρίς να πέφτουν στο πρόσωπό μου τη νύχτα όταν γυρνούσα πλευρό. Κατά τα άλλα, ήταν μια δια-

σκεδαστική εμπειρία να μάθω να πλέκω κοτσίδες στον εαυτό μου, οπότε δεν πήγε εντελώς χαμένη. Μέχρι σήμερα, φτιάχνω ευχαρίστως απλές κοτσίδες στη μελλοντική σύζυγό μου ή στα κορίτσια μου.

Κεφάλαιο 14

Polyteknisk Institutt (1999)

Είναι το 1999 και, μεταξύ άλλων, επαναλαμβάνω τα μαθήματα των μαθηματικών, της φυσικής και της χημείας στο Polyteknisk Institutt στο Bergen και παίρνω καλούς βαθμούς εκεί. Η εξαίρεση είναι τα γερμανικά, τα οποία ακόμη δεν κατέχω, αλλά αυτό μάλλον οφειλόταν σε έλλειψη ενδιαφέροντος. Αυτή τη χρονιά γνωρίζω επίσης τον Petter Arild Heitman, ο οποίος παρακολουθεί επίσης το προπαρασκευαστικό τμήμα για σπουδές μηχανικού.

Κεφάλαιο 15

HIA Grimstad (2000-02)

Μετά την ολοκλήρωση του σχολικού έτους στο Polyteknisk Institutt στο Bergen, ο Petter και εγώ πηγαίνουμε μαζί στο Høgskolen i Agder στο Grimstad και ξεκινάμε τις σπουδές μας στην τηλεπικοινωνιακή τεχνολογία εκεί. Εκεί απέκτησα επίσης έναν καλό συμφοιτητή, τον Richard Paulsen. Είναι τώρα που αρχίζω να καταλαβαίνω ότι ο προγραμματισμός και η ανάπτυξη συστημάτων είναι κάτι για το οποίο έχω μια ορισμένη ικανότητα και με το οποίο αισθάνομαι όμορφα (Α' Πέτρου 4:10). Οι βαθμοί μου είναι ανάλογοι.

Έχουμε φτάσει στο 2001 και μετά από σύντομο χρονικό διάστημα γίνομαι πρόεδρος του Φοιτητικού Συμβουλίου στο Høgskolen και στις αρχές του 2002 μετακομίζω επίσης και μένω με 4-5 ανήλικους αιτούντες άσυλο από τη Sri Lanka, κατόπιν ανάθεσης από τον δήμο. Ήμουν κηδεμόνας τους εκεί στο Grimstad παράλληλα με τις σπουδές μου, οπότε ήταν μια ευχάριστη αλλά γεμάτη ένταση περίοδος. Τους πήρα μαζί μου, μεταξύ άλλων, σε εκδρομές τόσο στο Bergen όσο και στο Trondheim, κάτι που εκτιμήθηκε ιδιαίτερα. Έλαβα μια εξαιρετική συστατική επιστολή από εκεί, αλλά η αλήθεια ήταν ότι ούτε τότε ήμουν εντελώς καλά στο μυαλό μου και μερικές φορές μου άρεσε να τρέχω με υψηλή ταχύτητα όταν οδηγούσα.

Κεφάλαιο 16

NTNU Trondheim (2003-04)

Φτάσαμε στο 2003 και γνωρίζω τη μέλλουσα σύζυγό μου, η οποία κατάγεται από το Trøndelag, την ίδια περίοδο που ολοκληρώνω τη διπλωματική μου εργασία στο Grimstad. Λάβαμε βραβείο για την καλύτερη εργασία και οι δύο συνεργάτες μου ήταν επίσης από τους πιο ικανούς της τάξης. Οι καλοί συμφοιτητές συνέβαλαν στο να ολοκληρώσω τις σπουδές μου με επιτυχία. Επιπλέον, διετέλεσα πρόεδρος του Συμβουλίου Φοιτητών για περίπου δύο χρόνια και συμμετείχα στο Διοικητικό Συμβούλιο του Κολεγίου κατά το ίδιο διάστημα. Αυτό προφανώς εκτιμήθηκε από το διοικητικό προσωπικό και τους υπόλοιπους φοιτητές, καθώς ήμουν ένας από τους τρεις στο κολέγιο που έλαβαν διάκριση για τη φοιτητική τους δράση. Εγώ ήμουν εκείνος που πήρε την πρωτοβουλία και πίεσε το διοικητικό συμβούλιο του κολεγίου για την επαναφορά της τελετής αποφοίτησης, καθώς η σχολή την είχε καταργήσει μερικά χρόνια πριν.

Είναι το φθινόπωρο του 2003 και μετακομίζω στο Trondheim για να ξεκινήσω το Μεταπτυχιακό μου στην Τεχνολογία Επικοινωνιών στο NTNU, ενώ η κοπέλα μου, η Sølvi Myklebust, σπουδάζει εκεί για να γίνει δασκάλα. Θυμάμαι ότι εκείνη τη χρονιά παρατήρησα πως δεν έβαζε την πίστη της σε πρώτη προτεραιότητα, αλλά δεν το θεώρησα αυτό ως προειδοποιητικό σημάδι, καθώς ο ίδιος δεν ήμουν τότε πιστός.

Εκείνη την εποχή έμενα στη φοιτητική εστία Falkenborg Studentby στο Lade και το 2004 έκανα πρόταση στον ιδιοκτήτη να κατασκευάσω και να διαχειριστώ το δίκτυό τους με 200 σημεία πρόσβασης, όλα με δική μου πρωτοβουλία και με δικό μου σχέδιο εγκατάστασης, εξοπλισμού και παραμετροποίησης. Όταν παρήγγειλα τον εξοπλισμό, ο υπεύθυνος πωλήσεων στο κατάστημα Telenor σχολίασε ότι ήταν ασυνήθιστο να βλέπει κανείς έναν ιδιώτη πίσω από μια εγκατάσταση τέτοιου μεγέθους. Ο ιδιοκτήτης του Falkenborg Studentby έμεινε ικανοποιημένος με όσα είχα καταφέρει με τη βοήθεια του επιστάτη και ενός νεαρού βοηθού, και πούλησε την ιδιοκτησία λίγο καιρό μετά.

Κεφάλαιο 17

Oslo (2005-06)

Το 2005 ολοκλήρωσα το μεταπτυχιακό μου στο NTNU, ενώ παράλληλα μετακόμισα στο Jar στο Bærum και ξεκίνησα στη Software Innovation ως trainee και προγραμματιστής συστημάτων. Επίσης παντρεύτηκα το 2005, αμέσως μετά την κατάθεση της μεταπτυχιακής μου διατριβής στο NTNU. Αυτό σηματοδότησε το τέλος αρκετών μηνών με 12-16 ώρες καθημερινής εργασίας, καθώς εργαζόμουν με πλήρη απασχόληση παράλληλα με την τελική ευθεία των σπουδών μου. Στα τέλη του 2006 μετακομίσαμε στο Lindeberg στο Kløfta, όπου ξεκίνησα στην Element Logic στον ίδιο ρόλο. Μένουμε στο συγκρότημα κατοικιών Mohagen 2, όπου έγινα πρόεδρος του συμβουλίου και ηγήθηκα της κοινότητας σε μια δικαστική αγωγή κατά του κατασκευαστή. Ήταν μια δύσκολη περίοδος για εμάς, αλλά την ξεπεράσαμε σχετικά καλά.

Κεφάλαιο 18

Η Σωτηρία Χτυπά την Πόρτα (2007-08)

Το 2007, μετακομίσαμε στο Torvikbukt λίγο μετά τη γέννηση του πρώτου μας παιδιού. Η σύζυγός μου ήθελε να ζήσει κοντά στην καλύτερή της φίλη για ένα διάστημα, και εγώ δεν μπορούσα να βρω την ηρεμία για να συνεχίσω να εργάζομαι ως προγραμματιστής στην Element Logic. Άρχισα να εργάζομαι από το σπίτι για την εταιρεία, αναλαμβάνοντας την ευθύνη για την υποστήριξη σε όλη τη Σκανδιναβία, ενώ παράλληλα βοηθούσα έναν παιδικό φίλο του μικρότερου αδελφού μου να στήσει μια νέα εταιρεία. Ζήσαμε στο Torvikbukt για οκτώ μήνες πριν μετακομίσουμε στο Fosse, κοντά στο Frekhaug έξω από το Bergen, όπου αγοράσαμε ένα σπίτι τον Αύγουστο του 2008. Λίγο μετά από αυτό, είδα ένα

Περπατώ σε έναν διάδρομο με πολλές πόρτες, νιώθοντας χαμένος ως προς το ποια είναι η σωστή. Τότε, φτάνει μια μικρή ομάδα ανθρώπων και μου δείχνει τη σωστή πόρτα. Περνάω μέσα και εισέρχομαι σε ένα απέραντο, ευάερο δωμάτιο με ταβάνι τόσο ψηλό που δεν φαίνεται. Στα δεξιά, ένας γυάλινος τοίχος εκτείνεται όσο φτάνει το μάτι, και μπροστά μου υπάρχει μια θάλασσα από κρυστάλλο ή γυαλί πάνω στην οποία μπορείς να περπατήσεις. Κάτω από την επιφάνεια, φιγούρες σαν αγάλματα —ζωντανές αλλά και όχι ζωντανές— αναδύονται μέσα από την κρυστάλλινη θάλασσα χωρίς να την σπάνε. Είναι σαν ζωντανή τέχνη για την απόλαυση των παρευρισκομένων, όπως τα δυναμικά σόου φωτός που βλέπουμε στις σύγχρονες συναυλίες. Μόλις αναδυθούν πλήρως, ακινητοποιούνται σε διάφορες στάσεις πριν κατέβουν πάλι ήρεμα. Στο βάθος, βλέπω ένα βουνό όπου βόσκουν αγελάδες, και άνθρωποι κάθονται σε τραπέζια σε ομάδες, απολαμβάνοντας προφανώς την ημέρα. Νιώθω μια αίσθηση φανταστικής ελευθερίας και χαράς. Ξυπνάω και χαίρομαι για το όνειρο.

--- Όνειρο Σωτηρίας

Δεν το κατάλαβα εκείνη τη στιγμή, αλλά το όνειρο ήταν μια εικόνα της σωτηρίας που επρόκειτο να έρθει. Σε αυτό το σημείο τα πράγματα πρόκειται να αλλάξουν. Φτάσαμε στην περίοδο της ζωής μου που εξηγεί γιατί μπορώ να κάθομαι εδώ σήμερα, ελευθερωμένος από τον Θεό για να ζήσω μια ζωή υπό την καινή διαθήκη στον Ιησού. Γνωρίζω ότι με τις δικές μου δυνάμεις δεν είμαι τίποτα, αλλά με τον Θεό όλα είναι δυνατά για εκείνον που πιστεύει (Μάρκον 9:23):

«Αυτή είναι η διαθήκη που θα κάνω μαζί τους μετά από εκείνες τις ημέρες, λέει ο Κύριος: Θα βάλω τους νόμους μου στις καρδιές τους και θα τους γράψω στη διάνοιά τους». Και προσθέτει: «Τις αμαρτίες τους και τις ανομίες τους δεν θα τις θυμηθώ πλέον». Όπου, λοιπόν, υπάρχει άφεση αυτών, δεν υπάρχει πλέον προσφορά για αμαρτία. Έχοντας, λοιπόν, αδελφοί, παρηρησία για την είσοδο στα Άγια μέσω του αίματος του Ιησού, μια οδό νέα και ζωντανή, την οποία εγκαινίασε για μας μέσα από το καταπέτασμα, δηλαδή τη σάρκα Του, και έχοντας έναν μεγάλο ιερέα πάνω στον οίκο του Θεού, ας πλησιάζουμε με αληθινή καρδιά, με πλήρη βεβαιότητα πίστης, έχοντας τις καρδιές μας ραντισμένες και καθαρισμένες από πονηρή συνείδηση και το σώμα μας λουσμένο με καθαρό νερό. Ας κρατάμε σταθερή την ομολογία της ελπίδας μας χωρίς να αμφιταλαντευόμαστε, γιατί είναι πιστός Εκείνος που έδωσε την υπόσχεση. Και ας φροντίζουμε ο ένας τον άλλον για παρότρυνση σε αγάπη και καλά έργα, χωρίς να εγκαταλείπουμε τη δική μας σύναξη, όπως είναι συνήθεια σε μερικούς, αλλά προτρέποντας ο ένας τον άλλον, και τόσο περισσότερο όσο βλέπετε να πλησιάζει η Ημέρα. Διότι αν αμαρτάνουμε εκούσια αφού λάβαμε τη γνώση της αλήθειας, δεν απομένει πλέον θυσία για τις αμαρτίες, αλλά μια φοβερή αναμονή κρίσης και μια πύρινη ζήλεια που πρόκειται να καταφάει τους εναντίους. Όποιος αθέτησε τον νόμο του Μωυσή, πεθαίνει χωρίς οίκτο με τη μαρτυρία δύο ή τριών μαρτύρων. Πόσο χειρότερης τιμωρίας νομίζετε ότι θα θεωρηθεί άξιος εκείνος που καταπάτησε τον Υιό του Θεού και θεώρησε κοινό το αίμα της διαθήκης με το οποίο αγιάστηκε, και προσέβαλε το Πνεύμα της χάρης; Διότι γνωρίζουμε Εκείνον που είπε: «Σε μένα ανήκει η εκδίκηση, εγώ θα ανταποδώσω». Και πάλι: «Ο Κύριος θα κρίνει τον λαό Του». Είναι φοβερό το να πέσει κανείς στα χέρια του ζωντανού Θεού!

--- Προς Εβραίους 10:16-31

Το έτος ήταν 2008, και στο εσωτερικό μου είναι, ήξερα ότι η ζωή μου επρόκειτο να αλλάξει ολοκληρωτικά. Η σύζυγός μου και εγώ αρχίσαμε να παρακολουθούμε συναντήσεις στη Χριστιανική Αδελφότητα Nordhordland. Οι συναντήσεις γίνονταν σε ένα γυμναστήριο στο Κνάρβικ, και νομίζαμε ότι ήταν το μέρος όπου θα ευλογούσαμε την πρώτη μας κόρη, την Olivia — όχι να την βαπτίσουμε. Όταν ενταχθήκαμε σε αυτή τη σύναξη, ένιωσα χαρά κατά τη διάρκεια των ύμνων, και οι πιστοί ήταν ανοιχτοί και θερμοί απέναντί μας. Ένιωσα σαν στο σπίτι μου και σε ειρήνη, παρόλο που ήμουν διανοητικά υπερήφανος (Παροιμίες 16:18), πιστεύοντας ότι κατείχα περισσότερη γνώση για τα πνευματικά ζητήματα από εκείνους γύρω μου επειδή διάβαζα γι' αυτά για αρκετά χρόνια. Ευτυχώς, μας δέχτηκαν με ανοιχτές αγκάλες, γεγονός που επέτρεψε στο Άγιο Πνεύμα να αρχίσει να εργάζεται μέσα μου.

Λίγο αφότου αρχίσαμε να πηγαίνουμε στη Χριστιανική Αδελφότητα Nordhordland, μας επισκέφθηκε ένας ευαγγελιστής από το Μπέργκεν της Νορβηγίας. Μετά το κήρυγμα, με πλησίασε και με ρώτησε ποιος είμαι και αν ήθελα να δεχτώ τον Ιησού ως Κύριο και Σωτήρα της ζωής μου. Ξαφνιάστηκα από την αμεσότητά του και την επιλογή των λέξεών του, αλλά είπα ναι στο να δεχτώ τον Ιησού χωρίς να καταλαβαίνω πλήρως σε τι δεσμευόμουν. Τότε μου είπε: «Επανάλαβε αυτά τα λόγια!» Και εκεί ακριβώς, καθώς ομολογούσα τον Ιησού ως Κύριο και Κυβερνήτη της ζωής μου (Ρωμαίους 10:9–10) και Τον ευχαριστούσα που έδωσε τη ζωή Του για μένα και για τη χάρη Του, έλαβα ένα όραμα για το νέο πνεύμα που μου είχε δώσει ο Θεός.

Σε ένα όραμα, στέκομαι στον πάτο ενός μεγάλου λευκού αυγού, αρκετά ψηλότερου από εμένα. Κοιτάζω ψηλά και παρατηρώ ότι το αυγό δεν είναι φτιαγμένο από ανθρώπινα χέρια, αλλά μπορεί να περιγραφεί καλύτερα ως ζωντανό οργανικό υλικό. Από έξω από το αυγό έρχεται ένα απαλό φως που φωτίζει το εσωτερικό. Ένιωσα ότι όλα ήταν καθαρά —καμία ακαταστασία, τίποτα, μόνο εγώ. Ήταν σαν όλη η ακαταστασία μου να είχε αφαιρεθεί για λίγο. Ένιωσα σοκ, αλλά ένιωσα μια πολύ ιδιαίτερη ειρήνη μέσα μου, διαφορετική από οτιδήποτε άλλο, ακριβώς όπως μου είχε πει ο ευαγγελιστής.

--- Το Όραμα που Έλαβα Όταν Δέχτηκα τον Ιησού

Ο ευαγγελιστής μου είπε και επιβεβαίωσε ότι θα βίωνα μια ειρήνη που δεν είχα γνωρίσει ποτέ πριν, και ότι αυτή η ειρήνη θα εξαφανιζόταν όταν θα βαπτίζομουν —κάτι για το οποίο, φυσικά, αναρωτήθηκα. Καθώς συνέβαινε αυτό, δάκρυα κυλούσαν στα μάγουλά μου. Η σύζυγός μου αργότερα είπε

ότι δεν με αναγνώριζε τις επόμενες ημέρες. Καθώς οδηγούσαμε φεύγοντας από τη συνάντηση εκείνη την ημέρα, άκουσα το Άγιο Πνεύμα να μου μιλάει απευθείας, προειδοποιώντας με να μιλώ ζωή και όχι θάνατο (Παροιμίες 18:21). Το Άγιο Πνεύμα μού αποκάλυψε ότι πρέπει να φυλάω τα λόγια μου και να επιλέγω τις δηλώσεις μου προσεκτικά (Ιακώβου 3:6). Είναι σημαντικό να καταλάβουμε ότι το Άγιο Πνεύμα μάς γνωρίζει εις βάθος, τόσο στο παρόν όσο και προφητικά για το μέλλον. Κοιτάζοντας πίσω, καταλαβαίνω τώρα ότι αυτή η εμπειρία ήταν ένα κλειδί για την κλήση μου και ήταν εξαιρετικά σημαντικό να την καλλιεργήσω ενεργά. Αυτό δεν σημαίνει ότι πάντα κατάφερνα να μιλώ σύμφωνα με ό,τι μου δίνει το Άγιο Πνεύμα, αλλά καλούμαστε να είμαστε ειρηνοποιοί και να μοιραζόμαστε την αλήθεια, όχι να σπέρνουμε την καταστροφή και τον θάνατο είτε με πράξεις είτε με λόγια.

Όταν δέχτηκα τον Ιησού, έλαβα ένα όραμα από τον Θεό για πρώτη φορά στη ζωή μου. Λαμβάνοντας υπόψη τη στατιστική σημασία μιας τέτοιας πρωτόγνωρης εμπειρίας κατανεμημένης σε μια ζωή τριάντα τριών ετών και πάνω από έντεκα χιλιάδων ημερών, έχω τρεις λέξεις για εκείνους που προσπαθούν να αρνηθούν τις εμπειρίες ενός πιστού με τον Θεό: απιστία και καχυποψία.

Στη διαδικασία που ξεκινά τώρα, βλέπω ότι ο Θεός νουθετεί εμάς τους πιστούς —τους Αγίους— να συνεχίσουμε να περπατάμε μαζί Του και να μην επιστρέψουμε στον κόσμο με τον αισθησιασμό, την επιθυμία και τον μυστικισμό του.

Υπήρξαν όμως και ψευδοπροφήτες ανάμεσα στον λαό, όπως και ανάμεσα σε εσάς θα υπάρξουν ψευδοδιδάσκαλοι, οι οποίοι θα παρεισάγουν κρυφά ολέθριες αιρέσεις, αρνούμενοι ακόμα και τον Δεσπότη που τους αγόρασε, φέρνοντας πάνω τους ταχεία καταστροφή. Πολλοί θα ακολουθήσουν τις ασελγείς οδούς τους, εξαιτίας των οποίων η οδός της αλήθειας θα βλασημηθεί. Και με πλεονεξία, με πλαστά λόγια θα σας εκμεταλλευτούν· για τους οποίους η καταδίκη από παλιά δεν αργεί και η απώλειά τους δεν νυστάζει. Διότι αν ο Θεός δεν λυπήθηκε αγγέλους που αμάρτησαν, αλλά τους έριξε στον Τάρταρο και τους παρέδωσε σε δεσμά σκότους για να φυλάσσονται για την κρίση· και τον αρχαίο κόσμο δεν λυπήθηκε, αλλά φύλαξε τον Νώε, κήρυκα δικαιοσύνης, μαζί με άλλους επτά, όταν έφερε κατακλυσμό στον κόσμο των ασεβών· και τις πόλεις των Σοδόμων και της Γομόρρας τις κατέκρινε σε καταστροφή μετατρέποντάς τις σε στάχτη, δίνοντας ένα παράδειγμα για εκείνους που πρόκειται να ασεβούν· και τον δίκαιο Λωτ, που ταλαιπωρούνταν από τη συμπεριφορά της ασελγείας

των ανόμων, τον έσωσε (διότι ο δίκαιος αυτός κατοικώντας ανάμεσα τους, βασάνιζε μέρα με τη μέρα τη δίκαιη ψυχή του βλέποντας και ακούγοντας τα άνομα έργα τους). Ξέρει ο Κύριος να σώζει τους ευσεβείς από τον πειρασμό και να φυλάει τους αδίκους για την ημέρα της κρίσης για να τιμωρηθούν· κυρίως δε εκείνους που πορεύονται πίσω από τη σάρκα με επιθυμία ακαθαρσίας και καταφρονούν την εξουσία. Αυθάδεις, αυθάδεις, δεν τρέμουν να βλασφημούν δόξες· ενώ οι άγγελοι, που είναι μεγαλύτεροι σε ισχύ και δύναμη, δεν φέρουν εναντίον τους βλασφημη κατηγορία ενώπιον του Κυρίου. Αυτοί όμως, σαν άλογα ζώα, φυσικά γεννημένα για πιάσιμο και καταστροφή, βλασφημώντας σε πράγματα που αγνοούν, θα καταστραφούν μέσα στη δική τους διαφθορά, λαμβάνοντας τον μισθό της αδικίας. Θεωρούν ηδονή την καθημερινή τρυφή, σπίλοι και μώμοι, εντρυνόμενοι στις απάτες τους όταν συνευωχούνται μαζί σας· έχουν μάτια γεμάτα μοιχεία και ακατάπαυστα στην αμαρτία· δελεάζουν ψυχές αστήρικτες, έχουν καρδιά γεγυμνασμένη στην πλεονεξία, παιδιά κατάρας· εγκαταλείποντας την ευθεία οδό, πλανήθηκαν, ακολουθώντας την οδό του Βαλαάμ του γιου του Βεώρ, ο οποίος αγάπησε τον μισθό της αδικίας· αλλά δέχτηκε έλεγχο για τη δική του παρανομία. Ένα άφωνο υποζύγιο, μιλώντας με ανθρώπινη φωνή, εμπόδισε την παραφροσύνη του προφήτη. Αυτοί είναι πηγές χωρίς νερό, σύννεφα που παρασύρονται από θύελλα, για τους οποίους το σκοτάδι του ζόφου φυλάσσεται παντοτινά. Διότι λέγοντας υπερήφανα λόγια ματαιότητας, δελεάζουν με τις επιθυμίες της σάρκας, με ασέλγειες, εκείνους που όντως είχαν ξεφύγει από αυτούς που ζουν μέσα στην πλάνη· τους υπόσχονται ελευθερία, ενώ οι ίδιοι είναι δούλοι της διαφθοράς· διότι από όποιον νικιέται κάποιος, σε αυτόν και υποδουλώνεται. Διότι αν, αφού ξέφυγαν από τα μολύσματα του κόσμου μέσω της επίγνωσης του Κυρίου και Σωτήρα Ιησού Χριστού, εμπλακούν πάλι σε αυτά και νικηθούν, τα τελευταία τους έγιναν χειρότερα από τα πρώτα. Διότι θα ήταν καλύτερο γι' αυτούς να μην είχαν γνωρίσει την οδό της δικαιοσύνης, παρά αφού τη γνώρισαν, να επιστρέφουν πίσω από την αγία εντολή που τους παραδόθηκε. Αλλά τους συνέβη αυτό που λέει η αληθινή παροιμία: «Ο σκύλος επέστρεψε στο ίδιο του το ξέρασμα», και «το γουρούνι που λούστηκε, επέστρεψε στο κύλισμα στον βούρκο».

--- Β' Πέτρου 2

Εκ των υστέρων, καταλαβαίνω ότι από εκείνη την ημέρα και μετά, θα ερχόμουν κάτω από τις φτερούγες του Θεού του Παντοδύναμου (Ψαλμός 91:4) —του Ελευθερωτή μου, του Σωτήρα μου και του Δημιουργού μου.

Είπε: «Θα σε αγαπώ, Κύριε, η ισχύς μου. Ο Κύριος είναι το στερέωμά μου και το φρούριό μου και ο ελευθερωτής μου· ο Θεός μου, ο βράχος μου, στον οποίο θα ελπίζω· η ασπίδα μου και το κέρας της σωτηρίας μου, το οχύρωμά μου. Θα επικαλεστώ τον Κύριο, που είναι άξιος αιnéσεως, και θα σωθώ από τους εχθρούς μου. Με περιέκλεισαν πόνοι θανάτου και χείμαρροι ανομίας με τρώμαξαν. Σχοινιά του άδη με περικύκλωσαν, παγίδες θανάτου με πρόλαβαν. Μέσα στη θλίψη μου επικαλέστηκα τον Κύριο και προς τον Θεό μου κραύγασα· άκουσε τη φωνή μου από τον ναό Του και η κραυγή μου ενώπιόν Του ήρθε στα αυτιά Του. Τότε η γη σαλεύτηκε και έτρεμε, και τα θεμέλια των ορέων ταράχτηκαν και σαλεύτηκαν, επειδή οργίστηκε. Ανέβηκε καπνός από τα ρουθούνια Του και φωτιά καταναλίσκουσα από το στόμα Του· κάρβουνα ανάφτηκαν από αυτόν. Έσκυφε τους ουρανούς και κατέβηκε, και γνόφος ήταν κάτω από τα πόδια Του».

--- Ψαλμός 18:1-10

Παρόλα αυτά, θα μου έπαιρνε επτά χρόνια πριν βρω ειρήνη με αυτό που πραγματικά συνέβη εκείνη την ημέρα και φτάσω στην κατανόηση ότι δεν ήμουν τρελός. Σκέφτομαι πάλι όταν στεκόμουν μέσα στο αυγό, όπου ο ίδιος ο Θεός μου έδινε μαρτυρία για το νέο πνεύμα που μου είχε δοθεί από Εκείνον. Αυτό έγινε μόλις λίγες μέρες πριν γίνει η βάπτισή μου, όπου ο Oddmund Solheim, ο καλός μου αδελφός, με οδήγησε κάτω στο νερό.

Απεκρίθη ο Ιησούς και του είπε: «Αλήθεια, αλήθεια σοι λέγω, αν δεν γεννηθεί κάποιος άνωθεν, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού». Λέει προς αυτόν ο Νικόδημος: «Πώς μπορεί ένας άνθρωπος να γεννηθεί όταν είναι γέρος; Μήπως μπορεί να μπει στη μήτρα της μητέρας του δεύτερη φορά και να γεννηθεί;» Απεκρίθη ο Ιησούς: «Αλήθεια, αλήθεια σοι λέγω, αν δεν γεννηθεί κάποιος από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να εισέλθει στη βασιλεία του Θεού».

--- Κατά Ιωάννην 3:3-5

Κατά τη διάρκεια των ετών μέχρι το 2012, είχα ισχυρές εμπειρίες στο πνεύμα, αλλά ο νους μου δεν καταλάβαινε τι συνέβαινε. Αυτό που επί-

σης ένιωθα τρομακτικό ήταν ότι όταν αναγεννήθηκα, τα μάτια μου άνοιξαν και άρχισα να βλέπω ανθρωπόμορφα πλάσματα στο δωμάτιό μας τη νύχτα (Εφεσίους 6:12). Τέτοια πράγματα συνήθως δεν συζητιούνται στην εκκλησία, αλλά έτυχε να ακούσω μια συνομιλία μεταξύ δύο ανθρώπων μια μέρα μετά από μια κυριακάτικη συνάντηση. Η συζήτηση αφορούσε μια μητέρα και την κόρη της, περίπου τριών ετών, που είχαν δει και οι δύο έναν άνδρα να στέκεται δίπλα στο κρεβάτι τη νύχτα. Ήταν μια τρομακτική εμπειρία, αλλά την επόμενη μέρα η μητέρα την απέρριψε, νομίζοντας ότι πρέπει να ήταν όνειρο. Τότε, η κόρη ρώτησε τη μητέρα της ποιος ήταν ο άνδρας που στεκόταν στο δωμάτιο εκείνο το βράδυ. Μου έγινε σαφές ότι αν εκείνες μπορούσαν να βιώσουν τέτοια πράγματα και να έχουν μάρτυρα γι' αυτά, τότε οι δικές μου εμπειρίες ίσως δεν ήταν κατασκευασμένες ή απλά όνειρα. Αυτό, με τη σειρά του, μου έδωσε ένα κλειδί για να αρχίσω να καταλαβαίνω ότι μια μάχη λάμβανε πράγματι χώρα για την πορεία της ζωής μου.

Ως σύναξη του Θεού, πρέπει να έχουμε συνείδηση της φροντίδας και του εξοπλισμού των δικών μας ανθρώπων, ώστε να συμβιβαστούν με το παρελθόν και να αποδεχτούν πλήρως την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος όταν αναγεννιόμαστε (Ρωμαίους 8:14). Πρέπει να μάθουμε να πειθαρχούμε τις σκέψεις μας και τον νου μας (Β' Κορινθίους 10:5). Μόνο έτσι μπορεί το Σώμα του Θεού στη γη να αντέξει την πίεση όταν η καταιγίδα μαίνεται και το τέντωμα απειλεί να το σπάσει. Πρέπει να έχουμε ενότητα στον λόγο και στην πράξη. Η εκκλησία έχει πουλήσει τα ασημικά της κληρονομιάς της σε αυτό το θέμα, καθώς κάνει «cut and paste» στον Λόγο του Θεού. Το αποτέλεσμα είναι να πετάμε τις ευλογίες που έχει ο Θεός για εμάς, και ο λαός Του να αφανίζεται από έλλειψη γνώσης (Ωσηέ 4:6). Οι συνάξεις στερούν και η νεότερη γενιά εξαφανίζεται από τις συναντήσεις επειδή δεν περπατάμε με το Άγιο Πνεύμα και τα χαρίσματα της χάρης που μας δίνει. Το Πνεύμα του Θεού δεν μπορεί να λειτουργήσει σε μια σύναξη που δεν είναι ζωντανή και ανοιχτή στην καθοδήγησή Του (Α' Θεσσαλονικείς 5:19).

Ανεξάρτητα από αυτό, παρόλο που δεν είχα πολλούς χριστιανούς αδελφούς στη σύναξη που να μιλούν πολύ για αυτά τα πράγματα, η αδελφότητα ήταν φανταστική και ευημερούσα. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπήρχαν προκλήσεις, αλλά αυτό συμβαίνει πάντα. Ήταν μια διαδικασία απελευθέρωσης από τα δεσμά του παρελθόντος. Σε αντίθεση με τα φυσικά μας σώματα, που γεννιούνται από τη μήτρα μιας μητέρας, τα πνεύματά μας πρέπει να γεννηθούν από το Πνεύμα του Θεού. Ο νους μας και οι παλιοί τρόποι σκέψης μας δεν αναγεννιούνται αυτόματα· ωστόσο, παραμένοντας πιστοί και συμμετέχοντας στη σύναξη και την αδελφότητα, μεταμορφωνόμαστε βήμα προς βήμα (Β' Κορινθίους 3:18), ακόμα κι αν δεν είναι πάντα εύκολο.

Και μη συμμορφώνεστε με τον αιώνα τούτο, αλλά μεταμορφώνεστε μέσω της ανακαίνισης του νοός σας, ώστε να δοκιμάζετε ποιο είναι το θέλημα του Θεού, το αγαθό και ευάρεστο και τέλειο.

--- Προς Ρωμαίους 12:2

Η Βίβλος είναι παρ' όλα αυτά ένα βιβλίο· όσο ευλογημένο κι αν είναι, η ζωή δεν προέρχεται από το ίδιο το βιβλίο αλλά απευθείας από το Πνεύμα του Θεού (Β' Κορινθίους 3:6). Μας έχει δώσει τον Λόγο Του στη Βίβλο για να μας οδηγεί και να μας βοηθάει, αλλά η ίδια η ζωή έρχεται μόνο από Εκείνον —ο Χριστός μέσα μας και ο Θεός σε Αυτόν (Κολοσσαείς 3:4)— θεμελιωμένη στην πίστη. Ο ίδιος ο Ιησούς μάς προειδοποίησε με μεγάλη σοβαρότητα: εκείνοι που Τον απορρίπτουν θα πάνε σε αιώνια κόλαση (Ματθαίον 25:46) και θα τιμωρηθούν με αιώνιο όλεθρο, μακριά από την παρουσία του Κυρίου (Β' Θεσσαλονικείς 1:9).

Διότι εγώ μέσω του νόμου πέθανα για τον νόμο, ώστε να ζήσω για τον Θεό. Έχω σταυρωθεί μαζί με τον Χριστό· δεν ζω πλέον εγώ, αλλά ζει μέσα μου ο Χριστός. Εκείνο δε που τώρα ζω μέσα στη σάρκα, το ζω με την πίστη στον Υιό του Θεού, ο οποίος με αγάπησε και παρέδωσε τον εαυτό Του για μένα. Δεν αθετώ τη χάρη του Θεού· διότι αν η δικαιοσύνη αποκτάται μέσω του νόμου, τότε ο Χριστός πέθανε μάταια.

--- Προς Γαλάτες 2:19-21

Αυτό που είναι υπέροχο, ωστόσο, είναι ότι ο Λόγος Του δεν θα αντιφάσκει ποτέ με τον εαυτό του (Ψαλμός 119:160) και ότι μπορούμε να μελετάμε και να δοκιμάζουμε τον Λόγο για να δούμε αν είναι καλός και σωστός. Αν ο Πατέρας έχει μιλήσει, είναι πιστός στον Λόγο Του, στο παρελθόν και στο μέλλον. Αν αντέξει στη δοκιμασία, ο Λόγος θα ξεχωρίσει το ψέμα από την αλήθεια και θα γίνει εργαλείο για εμάς αν τον εναγκαλιστούμε.

Διότι ο λόγος του Θεού είναι ζωντανός και ενεργός και κοφτερότερος από κάθε δίκοπο σπαθί, και διεισδύει μέχρι διαίρεσης ψυχής και πνεύματος, συνδέσμων και μυελών, και είναι κριτικός των ενθυμήσεων και των εννοιών της καρδιάς. Και δεν υπάρχει κτίσμα αφανές ενώπιόν Του, αλλά όλα είναι γυμνά και τετραχλισμένα στα μάτια Εκείνου, προς τον οποίο έχουμε να δώσουμε λόγο.

--- Προς Εβραίους 4:12-13

Η μεταμόρφωση που ακολουθεί τη νέα γέννηση περιλαμβάνει τον νου μας, τα συναισθήματά μας και τους παλιούς τρόπους σκέψης μας. Πολλά από αυτά που αποκτήσαμε πριν αναγεννηθούμε πρέπει συχνά να τα αποβάλουμε. Η γνώση που αντιτίθεται στον Θεό δεν είναι καλή· επομένως, η καθοδήγηση του Πνεύματος είναι ζωτικής σημασίας αν θέλει κανείς να περπατά και να λειτουργεί σε ευθυγράμμιση με το Πνεύμα του Θεού:

Σας λέω λοιπόν: Να περιπατείτε σύμφωνα με το Πνεύμα, και τότε δεν θα εκπληρώνετε τις επιθυμίες της σάρκας. Διότι η σάρκα επιθυμεί ενάντια στο Πνεύμα, το δε Πνεύμα ενάντια στη σάρκα· αυτά δε αντιτίθενται το ένα στο άλλο, ώστε να μην κάνετε εκείνα που θέλετε. Αν όμως οδηγείστε από το Πνεύμα, δεν είστε υπό νόμο. Τα έργα της σάρκας είναι φανερά, τα οποία είναι: μοιχεία, πορνεία, ακαθαρσία, ασέλγεια, ειδωλολατρία, φαρμακεία, έχθρες, έριδες, ζηλοτυπίες, θυμοί, αντιπαραθέσεις, διχοστασίες, αιρέσεις, φθόνοι, φόννοι, μέθες, κώμοι και τα όμοια με αυτά· για τα οποία σας προλέγω, όπως και προείπα, ότι εκείνοι που πράττουν τέτοια πράγματα δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία του Θεού. Ο δε καρπός του Πνεύματος είναι αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, χρηστότητα, αγαθωσύνη, πίστη, πραότητα, εγκράτεια· ενάντια σε τέτοια πράγματα δεν υπάρχει νόμος. Εκείνοι δε που είναι του Χριστού, σταύρωσαν τη σάρκα μαζί με τα παθήματα και τις επιθυμίες. Αν ζούμε με το Πνεύμα, ας περιπατούμε και σύμφωνα με το Πνεύμα. Ας μη γινόμαστε κενόδοξοι, προκαλώντας ο ένας τον άλλον, φθονώντας ο ένας τον άλλον.

--- Προς Γαλάτες 5:16-26

Μέσα από τη γνώση και την εμπειρία με τον Θεό, προχωράμε βήμα προς βήμα αν είμαστε πρόθυμοι να εγκαταλείψουμε τους δικούς μας τρόπους με αντάλλαγμα αυτό που Εκείνος έχει για εμάς. Αυτό δεν είναι πάντα εύκολο, αλλά είναι το σωστό:

Γι' αυτό και εμείς, έχοντας γύρω μας ένα τόσο μεγάλο σύννεφο μαρτύρων, ας αποτινάξουμε κάθε βάρος και την αμαρτία που εύκολα μας εμπλέκει, και ας τρέχουμε με υπομονή τον αγώνα που είναι μπροστά μας, αποβλέποντας στον Ιησού, τον αρχηγό και τελειωτή της πίστης μας, ο οποίος αντί της χαράς που ήταν μπροστά Του υπέμεινε τον σταυρό, καταφρονώντας την ντροπή, και κάθισε στα δεξιά του θρόνου του Θεού. Αναλογιστείτε λοιπόν Εκείνον που υπέμεινε τέτοια αντιλογία από τους αμαρτωλούς εις

βάρος Του, για να μην αποκάμετε στις ψυχές σας και λυγίσετε. Δεν αντισταθήκατε ακόμα μέχρι αίματος αγωνιζόμενοι ενάντια στην αμαρτία. Και έχετε ξεχάσει την παράκληση που σας απευθύνεται σαν σε γιους: «Γιε μου, μη θεωρείς ασήμαντη την παιδεία του Κυρίου, ούτε να λιποψυχείς όταν ελέγχεσαι από Αυτόν. Διότι ο Κύριος παιδαγωγεί εκείνον που αγαπά και μαστιγώνει κάθε γιο που δέχεται». Υπομένετε την παιδεία· ο Θεός σάς φέρεται σαν σε γιους. Διότι ποιος είναι ο γιος που δεν τον παιδαγωγεί ο πατέρας του; Αν όμως είστε χωρίς παιδεία, της οποίας όλοι έγιναν μέτοχοι, τότε είστε νόθοι και όχι γιοι. Επιπλέον, είχαμε τους πατέρες της σάρκας μας ως παιδαγωγούς και τους σεβόμασταν· δεν θα υποταχθούμε πολύ περισσότερο στον Πατέρα των πνευμάτων και θα ζήσουμε; Διότι εκείνοι για λίγες μέρες μας παιδαγωγούσαν κατά το δοκούν, Εκείνος όμως για το συμφέρον μας, ώστε να γίνουμε μέτοχοι της αγιότητάς Του. Κάθε παιδεία προς το παρόν δεν φαίνεται να είναι χαράς, αλλά λύπης· ύστερα όμως αποδίδει καρπό ειρηνικό δικαιοσύνης σε εκείνους που έχουν γυμναστεί μέσω αυτής. Γι' αυτό ανορθώστε τα παραλυμένα χέρια και τα εξασθενημένα γόνατα, και κάντε ευθείες τροχιές για τα πόδια σας, ώστε το κουτσό να μη βγει από την άρθρωση, αλλά μάλλον να θεραπευτεί. Επιδιώκετε την ειρήνη με όλους, και τον αγιασμό, χωρίς τον οποίο κανείς δεν θα δει τον Κύριο· προσέχοντας μήπως κάποιος υστερεί από τη χάρη του Θεού· μήπως κάποια ρίζα πικρίας που φυτρώνει προς τα πάνω προξενήσει ενόχληση και μέσω αυτής μολυνθούν πολλοί· μήπως υπάρχει κανένας πόρνος ή βέβηλος σαν τον Ησαύ, ο οποίος αντί για ένα φαγητό πούλησε τα πρωτοτόκια του. Διότι ξέρετε ότι και μετά, όταν ήθελε να κληρονομήσει την ευλογία, αποδοκιμάστηκε· διότι δεν βρήκε τόπο μετάνοιας, αν και την αναζήτησε με δάκρυα.

--- Προς Εβραίους 12

Εκ των υστέρων, καταλαβαίνω τώρα ότι παρόλο που γεννήθηκα από το Πνεύμα το 2008, ο Πατέρας μου στον Ουρανό άρχισε να με βοηθά να αποβάλω τις ψευδείς διδασκαλίες που είχα απορροφήσει σε όλη μου τη ζωή. Αυτή η διαδικασία έλαβε χώρα μέσω του Λόγου Του στη Χριστιανική Αδελφότητα Nordhordland. Έγινα δεκτός στην κατ' οίκον ομάδα τους και στη σύναξη, αλλά ο νους μου ήταν γεμάτος ψευδο-γνώση που αντιτίθετο άμεσα στον Θεό, και την μοιραζόμουν ενεργά με όσους ήταν γύρω μου. Κοιτάζοντας πίσω, βλέπω ότι ήμουν ευαγγελιστής ακόμα και τότε. Μπορεί να ακούγεται παράξενο, αλλά κρατούσα μια πραγματικότητα στον νου μου και

μια σύνδεση με το ακάθαρτο που δεν ευθυγραμμίζοταν με το νέο πνεύμα που μου είχε δώσει ο Θεός (Κολοσσαείς 2:8). Από εμπειρία, βλέπω ότι η σάρκα και το πνεύμα μπορούν να συγκρούονται μεταξύ τους, ακόμα και για εκείνους που είναι αναγεννημένοι (Γαλάτες 5:17).

Κεφάλαιο 19

Frekhaug (2009)

Φτάσαμε στο 2009 και αυτή τη χρονιά μάς επισκέφθηκε ένας γνώριμος της περιοχής. Έμμενε πολύ κοντά μας, στο Fosse στο Frekhaug, και ήταν μια πληθωρική προσωπικότητα, ικανός στην πολιτική και δραστήριος. Προσφέρθηκε να αγοράσει από εμάς ένα οικόπεδο, το οποίο εκείνη την εποχή ήταν χαρακτηρισμένο ως περιοχή Γεωργίας, Φύσης και Υπαίθριας Αναψυχής (LNF). Επιθυμούσε να μετατρέψει ένα στρέμμα από τα 3,2 στρέμματα που είχαμε σε οικιστική ζώνη και προσφέρθηκε να πληρώσει όλα τα έξοδα και στη συνέχεια να το αγοράσει από εμάς, εάν κατάφερνε να εκδοθεί η άδεια οικοδόμησης. Το αναφέρω αυτό, καθώς αργότερα στο βιβλίο θα επανέλθω ακριβώς σε αυτό το θέμα. Πιστεύω ότι η πρώτη του προσφορά ήταν περίπου 350.000 κορώνες, αν θυμάμαι καλά, αλλά περισσότερα γι' αυτό θα αναφέρω στο έτος 2013. Ήθελα απλώς να το αναφέρω, καθώς αυτό το γεγονός αποτελεί το κλειδί για τη μετέπειτα οικονομική μας πορεία.

Κεφάλαιο 20

Kristent Fellesskap (2010)

Το έτος 2010 σημάδεψε το ενδιαμέσο σημείο των δύσκολων χρόνων στην αρχή της νέας μου ζωής. Ήταν μια πρόκληση για τους ηγέτες της εκκλησίας να βλέπουν ότι μοιραζόμουν ενεργά ένα μήνυμα που ερχόταν σε αντίθεση με το Ευαγγέλιο, ενώ την ίδια στιγμή το Πνεύμα μέσα μου μαρτυρούσε για μια νέα ζωή (1 Πέτρου 5:8). Έφτασα σε ένα σημείο όπου μου ζητήθηκε να επιλέξω δρόμο.

Θυμάμαι ότι ένας από τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας, ο Morten Gundersen, μου είπε αργότερα ότι είχαν βάλει κάποιους να προσεύχονται για μένα και την οικογένειά μου για μεγάλο χρονικό διάστημα, επειδή κατάλαβαν ότι βρισκόμουν σε μια εσωτερική πάλη. Κοιτάζοντας πίσω σε αυτή την περίοδο, θα μπορούσε να περιγραφεί σαν η παλιά μου ζωή να προσπαθούσε να με τραβήξει πίσω, επειδή δεν είχα κλείσει σωστά την πόρτα στο παρελθόν. Είχα φανταστικές εμπειρίες με τον Θεό τόσο όταν αναγεννήθηκα όσο και το διάστημα που ακολούθησε. Έχω πλήρη και επώδυνη επίγνωση ότι υπάρχουν αντικείμενα, πράξεις ή λόγια που μπορούν να ανοίξουν – ή να κρατήσουν ανοιχτή – μια πόρτα για ακάθαρτα πνεύματα. Αυτή είναι μια εμπειρία που απέκτησα μόλις τα τελευταία χρόνια, καθώς αναλογίζομαι τη μαρτυρία του Αγίου Πνεύματος στη ζωή μου. Μόλις πριν από λίγες μέρες συνάντησα έναν αδελφό στην πίστη, τον Arnt-Viktor Pettersen, ο οποίος έχει ένα προφητικό χάρισμα, και μου επεσήμανε πώς το Άγιο Πνεύμα είχε μιλήσει για αυτό ακριβώς το θέμα στη δική του ζωή. Και έλαβε επίσης έναν λόγο για μια αδελφή στην πίστη που παλεύει επειδή δεν μπορεί ποτέ να διώξει εντελώς ένα «πνεύμα βασανισμού» από το σπίτι της, αν μπορώ να το ονομάσω έτσι. Επανειλημμένα περιφερόταν και προσευχόταν για το σπίτι. Ο γιος της, που δεν έχει δεχτεί ακόμα τον Ιησού, μπόρεσε ο ίδιος να μαρτυρήσει ότι ένιωσε πότε, σε μια περίπτωση, έβγαλαν έξω ένα πνεύμα. Η αδελφή μας μου είπε ότι είχαν περάσει από όλο το σπίτι προσευχόμενοι και μιλώντας πάνω από αυτό, και κατέληξαν στο γκαράζ στο τέλος, πριν νιώσουν ξαφνικά κάτι να «πετάγεται» έξω από το γκαράζ. Αυτό πάλι μου θυμίζει μεταγενέστερες περιπτώσεις που έχω βιώσει με εκδηλώσεις γύρω από Χριστιανούς που δεν έχουν απαρνηθεί πράγματα που κατέχουν ή το παρελθόν τους, το οποίο λειτουργεί ως άνοιγμα και αποδοχή της παρουσίας ακάθαρτων πνευμάτων (1 Ιωάννη 4:1).

Επιστρέφουμε στο 2010. Βίωνα τότε πνεύματα να με επισκέπτονται τη νύχτα με μια σκοτεινή παρουσία. Δεν καταλάβαινα τότε τι συνέβαινε εκείνη τη στιγμή, αλλά κάθε άνθρωπος στην αρχή της νέας του ζωής έχει διαφορετικά πράγματα που πρέπει τόσο να μάθει να αποβάλλει όσο και να αποτινάξει από πάνω του. Συχνά πρέπει να κάνει κανείς ένα ριζικό ξεκαθάρισμα και να αγκαλιάσει ολόψυχα το νέο, ώστε το παλιό να νεκρωθεί. Πρέπει να κάψει τις γέφυρες πίσω του, για να το πω έτσι. Αυτό συχνά περιλαμβάνει το σπάσιμο κατάρας ή πνευματικών δεσμών που λειτουργούν ενάντια στο Άγιο Πνεύμα. Για να το πετύχει κανείς αυτό, πρέπει να ταπεινωθεί ενώπιον του Θεού και να ζητήσει συγχώρεση για πράγματα που έχει κάνει (1 Ιωάννη 1:9), να συγχωρέσει όσους τον έβλαψαν ή τον πλήγωσαν (Ματθαίου 6:14-15) και να πετάξει έξω ό,τι ανοίγει την πόρτα στην αρρώστια και τα προβλήματα, είτε πρόκειται για τον τρόπο ζωής του είτε για υπάρχοντά του που επιτρέπουν κάτι τέτοιο:

Ο δε Ιησούς επορεύθη εις το όρος των Ελαιών. Και όρθρου πάλιν ήλθεν εις το ιερόν, και πας ο λαός ήρχετο προς αυτόν· και καθίσας edίδασκεν αυτούς. Άγουσι δε οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι προς αυτόν γυναίκα επί μοιχεία κατειλημμένην, και στήσαντες αυτήν εν μέσω λέγουσιν αυτώ· Διδάσκαλε, αύτη η γυνή κατείληπται επαυτοφώρω μοιχευομένη· εν δε τω νόμω Μωυσής ημίν ενετείλατο τας τοιαύτας λιθοβολείσθαι· συ ουν τι λέγεις; Τούτο δε έλεγον πειράζοντες αυτόν, ίνα έχωσι κατηγορέιν αυτού. Ο δε Ιησούς κάτω κύψας τω δακτύλω έγραφεν εις την γην. Ως δε επέμενον ερωτώντες αυτόν, ανέκυψε και είπεν αυτοίς· Ο αναμάρτητος υμών πρώτος τον λίθον επ' αυτή βαλέτω. Και πάλιν κάτω κύψας έγραφεν εις την γην. Οι δε ακούσαντες και υπό της συνειδήσεως ελεγχόμενοι εξήρχοντο εις καθ' εις, αρξάμενοι από των πρεσβυτέρων έως των εσχάτων· και κατελείφθη μόνος ο Ιησούς και η γυνή εν μέσω εστώσα. Ανακύψας δε ο Ιησούς και μηδένα θεασάμενος πλην της γυναικός είπεν αυτή· Γύναι, πού εισιν εκείνοι οι κατήγοροί σου; ουδείς σε κατέκρινεν; Η δε είπεν· Ουδείς, Κύριε. Είπε δε αυτή ο Ιησούς· Ουδέ εγώ σε κατακρίνω· πορεύου και από του νυν μηκέτι αμάρτανε.

--- Ιωάννη 8:1-11

Το ιδιαίτερο με τον Ιησού είναι ότι μας αγαπά, δεν μας απορρίπτει. Μας βοηθά να απαλλαγούμε από την αμαρτία, και αυτό σημαίνει να νεκρώσουμε την παλιά μας ζωή και να αναστηθούμε μαζί Του στην αιώνια ζωή

(Ρωμαίους 6:4, Ιωάννη 8:36). Όσον αφορά τα υπάρχοντα που έχουν σύνδεση με ακάθαρτα πνεύματα, αυτό είναι γνωστό μεταξύ των μη χριστιανών αναζητητών που γνωρίζουν για κρυστάλλους, ονειροπαγίδες και παρόμοια πράγματα. Μας έχει ρητά ειπωθεί από τον Θεό ότι πρέπει να μένουμε μακριά από τη μαγεία, και αυτό είναι που συνήθως αποκαλούμε δεισιδαιμονία στη Νορβηγία:

Τάδε λέγει Κύριος ο Θεός: Ουαί εις τας γυναίκας τας συρραπτούσας προσκεφάλαια εις πάντας τους αγκώνας των χειρών και ποιούσας επιβάλαια επί την κεφαλήν παντός αναστήματος προς θήραν ψυχών! τας ψυχάς του λαού μου θηρεύετε και τας ψυχάς υμών αυτών ζωογονείτε;

--- Ιεζεκιήλ 13:18

Τα αντικείμενα κουβαλούν ένα παρελθόν μαζί τους το οποίο αποδεχόμαστε όταν τα βάζουμε στην κατοικία μας, ανεξάρτητα από το αν το αντιλαμβανόμαστε ή όχι. Και αυτό μπορεί να εκδηλωθεί στη ζωή μας εκεί όπου δυσκολευόμαστε να αποβάλουμε αμαρτίες και κακές συνήθειες. Δεν γίνεται πολύς λόγος για αυτό σήμερα, αλλά το να μετανιώσει κανείς για τις αμαρτίες του και να «καθαρίσει το σπίτι του» είναι σημαντικό αν πρόκειται να συμπορευτεί με τον Θεό (Ησαΐας 1:18). Όχι μόνο εξωτερικά αλλά και εσωτερικά, αν θέλει κανείς να σπάσει τέτοιους δεσμούς. Πιστεύω ότι αυτό είναι το εμπόδιο που σταματά πολλούς πιστούς από το να βαδίσουν με τον Θεό. Με τον ίδιο τρόπο που ένας αλκοολικός πρέπει πρώτα να αναγνωρίσει ότι έχει όντως πρόβλημα εθισμού.

Εάν δε ο άνομος επιστρέψη από πασών των αμαρτιών αυτού των οποίων έπραξε, και φυλάξη πάντα τα προστάγματά μου και πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην, θέλει βεβαίως ζήσει, δεν θέλει αποθάνει. Πάσαι αι ανομίες αυτού όσας έπραξε δεν θέλουσι μνημονευθή προς αυτόν· διά την δικαιοσύνην αυτού την οποίαν έπραξε θέλει ζήσει. Μήπως θέλω τον θάνατον του ανόμου; λέγει Κύριος ο Θεός· ουχί το να επιστρέψη από των οδών αυτού και να ζη; Εάν δε ο δίκαιος αποστρέψη από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη ανομίαν κατά πάντα τα βδελύγματα όσα πράττει ο άνομος, θέλει ζήσει; Πάσαι αι δικαιοσύναι αυτού τας οποίας έπραξε δεν θέλουσι μνημονευθή· διά την παρανομίαν αυτού την οποίαν επαρενόμησε και διά την αμαρτίαν αυτού την οποίαν ημάρτησε, δι' αυτά θέλει αποθάνει. Και είπετε· Ο δρόμος του Κυρίου δεν είναι δίκαιος. Ακούσατε τώρα, οίκος Ισραήλ· ο δικός μου δρόμος δεν

είναι δίκαιος; δεν είναι οι δικοί σας δρόμοι άδικοι; Όταν ο δίκαιος αποστρέψει από της δικαιοσύνης αυτού και πράξη ανομίαν και αποθάνη εν αυτή, διά την ανομίαν αυτού την οποίαν έπραξε θέλει αποθάνει. Και όταν ο άνομος επιστρέψει από της ανομίας αυτού την οποίαν έπραξε και πράξη κρίσιν και δικαιοσύνην, ούτος θέλει ζωοποιήσει την ψυχήν αυτού. Επειδή συνελογίσθη και επέστρεψεν από πασών των ανομιών αυτού των οποίων έπραξε, θέλει βεβαίως ζήσει, δεν θέλει αποθάνει. Αλλ' ο οίκος Ισραήλ λέγει· Ο δρόμος του Κυρίου δεν είναι δίκαιος. Οίκος Ισραήλ, οι δικοί μου δρόμοι δεν είναι δίκαιοι; δεν είναι οι δικοί σας δρόμοι άδικοι; Διά τούτο θέλω σας κρίνει, οίκον Ισραήλ, έκαστον κατά τους δρόμους αυτού, λέγει Κύριος ο Θεός. Επιστρέψατε και απομακρυνθήτε από πάντων των παραπτωμάτων υμών, και η ανομία δεν θέλει είσθαι εις εσάς πρόσκομμα. Απορρίψατε από υμών πάντα τα παραπτώματα υμών, εις τα οποία παρενομήσατε, και κάμετε εις εαυτούς καρδίαν νέαν και πνεύμα νέον· διότι διά τι να αποθάνητε, οίκος Ισραήλ; Διότι δεν θέλω τον θάνατον του αποθνήσκοντος, λέγει Κύριος ο Θεός· διά τούτο επιστρέψατε και ζήσατε.

--- Ιεζεκιήλ 18:21-32

Το ιδιαίτερο σε αυτό είναι ότι ακόμη και στους εσώτερους «κύκλους» των Αγίων, βρίσκει κανείς πιστούς που δεν έχουν αποτινάξει την αμαρτία από πάνω τους. Και αυτή τους κρατά μακριά από μια ενεργή ζωή με τον Θεό και τους κλέβει μεγάλες ευλογίες. Το βίωσα αυτό ο ίδιος με έναν πιστό φίλο και αδελφό. Σε μια στιγμή, ένας στενός αδελφός μου πρόσφερε ένα χαρτί με μια φόρμουλα που υποτίθεται ότι θα με «βοηθούσε πνευματικά». Ένιωσα μια έντονη δυσφορία μέσα μου όταν το είπε αυτό και αρνήθηκα. Είναι σημαντικό εμείς που είμαστε παιδιά του Θεού να μην αφήνουμε τον εαυτό μας να παγιδευείται ή να σαγηνεύεται από πράγματα όπως η δύναμη, ο πλούτος ή απλά η μαγεία. Αυτό ονομάζεται τότε «stronghold» (οχυρώμα) και λειτουργεί σαν ένα φρούριο που έχει περικυκλώσει ή αρπάζει γερά κάποιον (2 Κορινθίους 10:4). Και αυτό που έκανε ο αδελφός μου εδώ θα μπορούσε να είχε συντελέσει στο να πέσει μια κατάρρα πάνω σε μένα και την οικογένειά μου. Διδαχτήκαμε για αυτό στη Βιβλική Σχολή. Τα υπάρχοντα μπορούν να ανοίξουν την πόρτα σε οχυρώματα με τον ίδιο τρόπο που τα λόγια που εκφέρουμε μπορούν να μας κάνουν ακάθαρτους, όπως λέει ο Ιησούς (Ματθαίου 15:18). Αυτό ίσως δεν είναι τόσο περίεργο, καθώς τα υπάρχοντα, τα λόγια και οι πράξεις αντικατοπτρίζουν τον εσωτερικό νου του καθενός και αυτό με τη σειρά του έχει συνέπειες στο πνεύμα.

Βρισκόμαστε και πάλι πίσω στο 2010 και, στη δική μου περίπτωση, ήμουν ένας πνευματικός αναζητητής για αρκετά χρόνια και είχα επαφή με ακάθαρτα πνεύματα χωρίς να το καταλαβαίνω (Εφεσίους 6:12). Είμαστε όλοι υπεύθυνοι για τις δικές μας πράξεις και εγώ ήμουν παγιδευμένος σε αυτό, κάτι που φαινόταν τόσο εσωτερικά όσο και εξωτερικά.

Βρισκόμουν στη μέση της μάχης μεταξύ του νέου και του παλιού. Ένα βράδυ που ήμουν στο κρεβάτι δίπλα στη σύζυγό μου, το θυμάμαι ιδιαίτερα καλά. Το σώμα μου ήταν παγωμένο μέχρι το μεδούλι και ο φόβος με κυρίευσε. Ήξερα ότι ήταν μια πνευματική μάχη και σε πλήρη απόγνωση φώναξα στον Θεό από μέσα μου και Τον παρακάλεσα να με βοηθήσει στη μάχη (Ιακώβου 4:7). Το τελευταίο πράγμα που θυμάμαι πριν με πάρει ο ύπνος ήταν ένα φως που ήρθε και με περιέβαλε. Και όταν ξύπνησα την επόμενη μέρα, ήμουν γεμάτος ενέργεια και χαρά, διαφορετικά από κάθε άλλο πρωινό. Ο Θεός Πατέρας μας με είχε ακούσει και με είχε ελευθερώσει από αυτό που με βασάνιζε το προηγούμενο βράδυ. Αν και η ελευθερία σε πρώτη φάση ήταν βραχυπρόθεσμη, τουλάχιστον μια νίκη είχε κερδηθεί (Γαλάτες 5:1) - και αυτή είναι μία από τις πολλές μαρτυρίες που κουβαλώ μαζί μου στη συνέχεια.

Εκείνο που σας λέω στο σκοτάδι, πείτε το στο φως· και εκείνο που ακούτε ψιθυριστά στο αυτί, κηρύξτε το πάνω από τα δώματα. Και μη φοβάστε αυτούς που σκοτώνουν το σώμα, αλλά την ψυχή δεν μπορούν να τη σκοτώσουν· φοβηθείτε μάλλον εκείνον που μπορεί και την ψυχή και το σώμα να τα απολέσει στην γέενα.

--- Ματθαίου 10:27-28

Η μάχη συνεχιζόταν και ενώ συνέβαινε αυτό, μοιραζόμουν παλιές διανοητικές γνώσεις με φίλους, συναδέλφους και αδελφούς στην εκκλησία. Μια γνώση που ερχόταν σε αντίθεση με τον λόγο του Θεού. Το πνεύμα μου είχε αναγεννηθεί και είχα δυνατές εμπειρίες αντίθετες με όσα είχα μάθει στο σχολείο, αλλά ήμουν κολλημένος στο παρελθόν. Στον νου μου ήμουν ακόμα αιχμάλωτος ενός ψεύτικου Μεσσία, ενός ψεύτικου Ιησού, παρόλο που ήμουν αναγεννημένος στο πνεύμα.

Ήδη από το 1998 ήμουν επιμελής μελετητής αυτού που ονομάζεται Urantia-boken. Σήμερα γνωρίζω από προσωπική εμπειρία ότι αυτό το σύστημα ιδεών, με τις αντιχριστιανικές του αξίες και τα πνευματικά του ρεύματα, κρατά τους ανθρώπους μακριά από τον Θεό με έναν πολύ πανούργο τρόπο. Αυτό συμβαίνει μιμούμενο μέρη της διδασκαλίας του Ιησού, ενώ ταυτόχρονα αφαιρεί τη θεότητα Του και τον ίδιο τον σκοπό της ζωής Του στη γη. Εδώ και

καιρό σκέφτομαι να γράψω ένα βιβλίο όπου θα μοιράζομαι περισσότερα για αυτό σε όσους αφορά, ώστε περισσότεροι να έχουν την ευκαιρία να ελευθερωθούν. Για μένα, η ρήξη ήταν πολύ κοντά, βοηθούμενη από καλούς αδελφούς στην πίστη - όπως ο Αδελφός Trond ή ο Αδελφός Thomas. Όλοι τους καλοί αδελφοί, αλλά ο καθένας με τη δική του ιστορία και εμπειρίες. Έχω τη δική μου ιστορία, αλλά είναι όλοι μαζί μου στον δρόμο που ακολουθεί και στο έργο για τον Θεό.

Κεφάλαιο 21

Η Επιλογή και οι Αδελφοί (2011)

Είχαμε φτάσει στο 2011 όταν δύο από τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας, οι Magnar Askeland og Morten Gundersen, ήρθαν στο σπίτι μας. Μου είπαν ότι έπρεπε να κάνω μια επιλογή για το ποιον δρόμο θα ακολουθούσα στη συνέχεια. Χρειαζόμουν αδελφούς που να έχουν την ικανότητα να δουν τη μάχη στην οποία βρισκόμουν. Είχα αναγεννηθεί, αλλά το μυαλό μου δεν μπορούσε να αναγνωρίσει αυτό που μου έδειχνε το Πνεύμα. Παρ' όλα αυτά, είχα κάποιες φανταστικές εμπειρίες με τον Θεό και κατάλαβα μέσα μου ότι το Άγιο Πνεύμα με προετοίμαζε για αυτή τη συνάντηση. Είπα εκείνη τη στιγμή στη γυναίκα μου ότι μπορούσε να επιλέξει όλα τα βιβλία που θεωρούσε ότι ήταν ενάντια στον Θεό. Και εκείνη ήξερε ότι είχα πολλά τέτοια βιβλία. Μεταξύ αυτών ήταν το Urantiaboken, ένα έργο περίπου 2000 σελίδων με χρυσή κόψη, το οποίο μελετούσα επιμελώς για δέκα χρόνια μέχρι εκείνη τη στιγμή. Με κοίταξε με μεγάλα μάτια και με ρώτησε αν όντως εννοούσα αυτό που έλεγα. Το επιβεβαίωσα, και στη συνέχεια μια ομάδα ανδρών από την εκκλησία συναντηθήκαμε και κάψαμε ένα χαρτονένιο κουτί με βιβλία και άλλα αντικείμενα. Ήταν πνευματική πλάνη και ακάθαρτα πράγματα που μιλούσαν ενάντια στον Θεό (Πράξεις των Αποστόλων 19:19). Θυμάμαι ότι ήταν σαν να ξερίζωνα το μάτι μου και κατάλαβα εκ των υστέρων ότι έλαβε χώρα μια απελευθέρωση. Τότε δεν το καταλάβαινα, αλλά καίγοντας αυτά τα βιβλία, ο Θεός μπόρεσε να με ελευθερώσει από το κράτημα των ακάθαρτων πνευμάτων και να με στρέψει από τον θάνατο στη ζωή (Β' Κορινθίους 5:17). Είπα το «ναι» στον Ιησού το 2008 και Εκείνος ήταν πιστός και εργάστηκε για να με κρατήσει στον δρόμο μαζί Του, παρόλο που υπήρχαν δυνάμεις που το πολεμούσαν αυτό, τόσο μέσα μου όσο και στον στενό μου κύκλο. Τα λόγια μας φέρουν μέσα τους είτε ζωή είτε θάνατο· δεν υπάρχει μέση οδός (Παροιμίες 18:21), με τον ίδιο τρόπο που συμβαίνει όταν εκδίδεται η τελική κρίση. Δεν μπορεί κανείς να είναι μισόκαρδος στην πίστη.

Από εμάς βγήκαν, αλλά δεν ήταν δικοί μας. Διότι αν ήταν δικοί μας, θα είχαν μείνει μαζί μας. Έτσι όμως φανερώθηκε ότι όλοι τους δεν είναι δικοί μας. Εσείς όμως έχετε χρίσμα από τον Άγιο και γνωρίζετε την αλήθεια. Δεν σας έγγραφα επειδή δεν γνωρίζετε την αλήθεια, αλλά επειδή τη γνωρίζετε και ξέρετε ότι κανένα

ψέμα δεν προέρχεται από την αλήθεια. Και ποιος είναι ο ψεύτης, αν όχι αυτός που αρνείται ότι ο Ιησούς είναι ο Χριστός; Αυτός είναι ο Αντίχριστος, αυτός που αρνείται τον Πατέρα και τον Υιό. Όποιος αρνείται τον Υιό, δεν έχει ούτε τον Πατέρα. Όποιος ομολογεί τον Υιό, έχει και τον Πατέρα. Αυτό λοιπόν που ακούσατε από την αρχή, ας μένει μέσα σας. Διότι αν μείνει μέσα σας αυτό που ακούσατε από την αρχή, θα μείνετε κι εσείς στον Υιό και στον Πατέρα. Και αυτή είναι η υπόσχεση που μας έδωσε ο ίδιος: η αιώνια ζωή.

--- Α' Ιωάννου 2:19-25

Κατάλαβα μέσα μου ότι έπρεπε να απαρνηθώ το δικό μου θέλημα προς όφελος του Θεού και ότι αυτό ήταν μέρος μιας απαραίτητης διαδικασίας που έπρεπε να περάσω αν επρόκειτο να εργαστώ για τον Πατέρα στους Ουρανούς. Πριν από αυτό ήμουν ένας ευαγγελιστής του σατανά που μιλούσε ενάντια στον Θεό και το έργο Του χωρίς να το καταλαβαίνω, αλλά ο Θεός με τη χάρη Του με κάλεσε να γίνω ευαγγελιστής γι' Αυτόν (Εφεσίους 2:8-9). Και ποιος είμαι εγώ; Στην πραγματικότητα, δεν είμαι κανένας. Βέβαια, έχω καλή μόρφωση, αλλά έχω τις αδυναμίες μου και το εξωτερικό δεν αξίζει πραγματικά τίποτα αν δεν ακούμε τον Θεό και το κάλεσμά Του για τον καθένα μας. Συχνά αναρωτιέμαι γιατί ο Θεός με χρησιμοποιεί, αλλά καταλαβαίνω ότι όλα είναι από χάρη:

Αγαπημένοι μου... κατεργάζεστε τη δική σας σωτηρία με φόβο και τρόμο.

--- Φιλιππησίους 2:12

Θυμάμαι ότι ένας αγαπητός αδελφός στην πίστη, ο Αδελφός Thomas, με κοίταξε καθώς ανακάτευε τα κάρβουνα για να καούν τα βιβλία. Είπε ότι επρόκειτο να ζήσω μεγάλα πράγματα με τον Θεό στον χρόνο που ερχόταν. Τότε δεν ήξερα ότι μιλούσε προφητικά, αλλά εκ των υστέρων βλέπω ότι ο Αδελφός Thomas σε αρκετές περιπτώσεις επέδειξε προφητικό χάρισμα. Αυτό είναι ένα χάρισμα που πρέπει να το έχει συνείδηση και να συνεχίσει να το χρησιμοποιεί.

Ένας από τους δύο πρεσβυτέρους, ο Magnar Askeland, ήταν πάντα χαρούμενος για όσα έκανα για τον Θεό και τις επιλογές που έπαιρνα. Εκείνη την εποχή συνέβη επίσης η ομάδα ανδρών που είχαμε σε ένα από τα σπίτια των αδελφών, μαζί με τον Αδελφός Thomas, τον Αδελφός Trond και

αρκετούς άλλους, να διαλυθεί λόγω εσωτερικών συγκρούσεων και προσωπικής ανωριμότητας. Υποψιάζομαι ότι οι ευλογίες έγιναν πολύ ισχυρές και ότι εμείς ως ομάδα δεν το αντέξαμε όταν εμφανίστηκαν προσωπικές εκδηλώσεις ακάθαρτων πνευμάτων. Και αυτό συνέβη σε ένα άτομο που θεωρούσε τον εαυτό του έναν από τους ηγέτες της ομάδας. Με λίγα λόγια, μπορώ να το πω έτσι: Ένας από τους Αγίους στην ομάδα είχε μέσα του ένα πνεύμα ασθένειας, κάτι που όλοι είδαμε στην ομάδα ανδρών και αυτό επιβεβαιώθηκε επίσης από έναν από τους ποιμένες της χριστιανικής κοινότητας. Αλλά, κι εγώ τα έχω θαλασσώσει κατά καιρούς και πρέπει όλοι να κάνουμε την αυτοκριτική μας μερικές φορές και να συγχωρούμε τους δικούς μας ή τους εαυτούς μας. Υπήρχαν αρκετοί που έγιναν μάρτυρες αυτού που συνέβη όταν προσευχηθήκαμε για έναν από τους Αγίους και έφτασε σε ένα σημείο όπου μια μέρα είχαμε προσευχηθεί έντονα γι' αυτόν και ένιωσε την ανάγκη να κάνει εμετό, αλλά συγκρατήθηκε. Δεν μπορώ να το πω με βεβαιότητα, αλλά πιστεύω ότι μετά από αυτό οι επιθέσεις άρχισαν να αντιστρέφονται, χωρίς η ομάδα να είναι σε εγρήγορση για να το δει. Το άτομο είπε ότι ήταν σαν να τον τρυπούσαν μαχαίρια όταν προσευχόμασταν και την ίδια μέρα που έγινε η συνάντηση, την Παρασκευή, είπε ότι ένιωθε συχνά μια ανησυχία και αντίσταση μέσα του πριν από τη συνάντηση των ανδρών. Αυτά ήταν δικά του λόγια, όχι δικά μου. Δεν κατάλαβαν όλοι τις προκλήσεις που περνούσαμε εδώ και όλα κορυφώθηκαν μια μέρα όπου η ομάδα πήρε λάθος θέση στο πνεύμα και όλα ουσιαστικά κατέρρευσαν λόγω ψευδών κατηγοριών που διατυπώθηκαν. Ξανά και ξανά κάποιος έπαιρνε τον έλεγχο χωρίς αυτό να γίνεται με την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Το ίδιο άτομο είχε μάλιστα δεχτεί επίσκεψη από έναν άγγελο όταν προσευχόμουν γι' αυτόν, ο οποίος είχε επιβεβαιώσει τα λόγια μου γι' αυτόν και του είχε δώσει ανακούφιση από τον πόνο. Δεν ξέρω αν αυτό κοινοποιήθηκε στην ομάδα, αλλά ωστόσο συνέβη. Ο Άγιος ήταν ο ίδιος σοκαρισμένος που αυτό είχε συμβεί όταν με πήρε τηλέφωνο το βράδυ. Παρά το γεγονός όλου του καλού που είχε συμβεί, εκδήλωσε αυτά τα πράγματα και δεν μπόρεσε να ελέγξει τον εαυτό του. Γνωρίζω τώρα από εμπειρία ότι ένας άνθρωπος μπορεί ταυτόχρονα να έχει ένα ακάθαρμο πνεύμα και να είναι αναγεννημένος, παρόλο που αυτό ακούγεται αντιφατικό. Επίσης, επιβεβαιώθηκε από έναν από τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας, αυτόν που ήταν πάντα χαρούμενος για μένα, ότι υπήρχε αντίσταση εναντίον μου και του έργου μου, αλλά ότι ο ίδιος δεν είχε ποτέ τίποτα εναντίον μου. Χρειάστηκαν σχεδόν δέκα χρόνια πριν ένας από τους Αγίους ομολογήσει ότι είχε πει και κάνει πολλά κακά εκείνη την εποχή. Έχω την έντονη υποψία ότι πολλά χαρίσματα καταστρέφονται επειδή οι άνθρωποι μιλούν και ενεργούν με ανωριμότητα ή από ακαθαρσία. Ωστόσο, δεν είμαι αθώος σε αυτό και πρέπει να μάθω να αναλαμβάνω την ευθύνη

μου. Ο Αδελφός Øivind μου είπε μια μέρα ότι είναι σημαντικό να χτίζουμε χαρακτήρα, λόγια που ήταν καλά και σωστά. Προς εσένα που διαβάζεις αυτό: Να είσαι πρόθυμος να ακούς, γρήγορος στο να συγχωρείς και αργός στο να μιλάς (Ιακώβου 1:19). Να είσαι σε εγρήγορση και να μην κοιμάσαι. Επιθέσεις θα έρθουν, ακόμα και από τους πιο κοντινούς σου ανθρώπους. Βασίσου στην εκκλησία και προσευχηθείτε μαζί για να σταματήσετε την καταστροφή που κάποιοι σπέρνουν μέσα σε αυτήν. Βγάλτε τα όλα στο φως. Ο Θεός προειδοποιεί και λέει ότι πρέπει να φυλάμε την καρδιά μας πάνω από κάθε τι άλλο. Είναι σαφές ότι και οι εκκλησίες έχουν μια καρδιά που πρέπει να μάθουν να φυλάσσουν πάνω απ' όλα για να μπορούν να φροντίζουν το ποίμνιό τους:

Γιε μου, πρόσεχε τα λόγια μου, κλίνε το αυτί σου στα ρήματά μου. Ας μη λείψουν ποτέ από τα μάτια σου, φύλαξέ τα βαθιά στην καρδιά σου. Γιατί είναι ζωή για εκείνον που τα βρίσκει και γιατριά για όλο του το σώμα. Πάνω από κάθε τι που φυλάς, φύλαγε την καρδιά σου, γιατί από αυτήν πηγάζει η ζωή. Απομάκρυνε από το στόμα σου τα διεστραμμένα λόγια, κράτα μακριά από τα χείλη σου τη δολιότητα. Τα μάτια σου ας κοιτάζουν ευθεία μπροστά, το βλέμμα σου ας είναι προσηλωμένο σε ό,τι βρίσκεται εμπρός σου. Κάνε ίσιο το μονοπάτι όπου θα πατήσει το πόδι σου, και όλοι οι δρόμοι σου θα είναι ασφαλείς. Μην παρεκκλίνεις ούτε δεξιά ούτε αριστερά, κράτα το πόδι σου μακριά από το κακό.

--- Παροιμίες Σολομώντος 4:20-27

Παράλληλα με αυτό, την περίοδο 2008 έως 2012 αγόρασα πολλά ψηφιακά βιβλία γραμμένα από ποιμένες, ευαγγελιστές και άλλους χριστιανούς μέσω του βιβλιοπωλείου Amazon.com. Είδα επίσης πολλές μαρτυρίες στο Youtube.com και συλλογίστηκα πολύ αυτά που έβλεπα. Μελετούσα μέρη των βιβλίων ανάλογα με τις ανάγκες μου και τα διασταύρωνα με τη Βίβλο. Ήθελα να δω αν οι εμπειρίες των Αγίων συμφωνούσαν επίσης με τη Γραφή. Θα το περιέγραφα σαν να έσκαβα για χρυσάφι. Έσκαβα και δοκίμαζα αυτό που έβρισκα για να δω αν ήταν καλό:

Γράψε στον άγγελο της εκκλησίας της Λαοδικείας: Αυτά λέει ο Αμήν, ο μάρτυρας ο πιστός και αληθινός, η αρχή της κτίσης του Θεού: Ξέρω τα έργα σου – ότι δεν είσαι ούτε κρύος ούτε ζεστός. Είθε να ήσουν κρύος ή ζεστός! Αλλά επειδή είσαι χλιαρός, και ούτε ζεστός ούτε κρύος, πρόκειται να σε φτύσω από το στόμα μου. Λες: «Είμαι πλούσιος, έχω αφθονία και δεν έχω ανάγκη από

τίποτα.» Όμως δεν ξέρεις ότι εσύ είσαι ο ελεεινός και αξιοθρήνητος, φτωχός, τυφλός και γυμνός. Γι' αυτό σε συμβουλεύω να αγοράσεις από μένα χρυσάφι καθαρισμένο στη φωτιά για να πλουτίσεις, και λευκά ενδύματα για να ντυθείς και να μη φανεί η ντροπή της γύμνιας σου, και κολλύριο για να αλείψεις τα μάτια σου ώστε να βλέπεις. Εγώ όσους αγαπώ, τους ελέγχω και τους παιδεύω. Δείξε λοιπόν ζήλο και μετανόησε. Δες, στέκομαι στην πόρτα και χτυπώ. Αν κάποιος ακούσει τη φωνή μου και ανοίξει την πόρτα, θα μπω στο σπίτι του και θα δειπνήσω μαζί του, κι αυτός μαζί μου. Στον νικητή θα δώσω το δικαίωμα να καθίσει μαζί μου στον θρόνο μου, όπως κι εγώ νίκησα και κάθισα μαζί με τον Πατέρα μου στον θρόνο Του.

--- Αποκάλυψη Ιωάννου 3

Προσέξτε τα λόγια του Ιησού όταν λέει. Στον νικητή, θα δώσω το δικαίωμα να καθίσει μαζί μου στον θρόνο μου.

Βρισκόμαστε εν μέσω των παιδικών χρόνων 2008-2012 και ό,τι διάβαζα και εξέταζα από τη Γραφή, δεν μπορούσα να βρω αδυναμίες όσο βαθιά κι αν πήγαινα, παρόλο που συχνά απορούσα και δεν καταλάβαινα απαραίτητα αυτά που διάβαζα. Μερικές φορές το Άγιο Πνεύμα μου έδειχνε πράγματα άμεσα και άλλες φορές δεν έπαιρνα απάντηση παρά μόνο μετά από χρόνια. Το Άγιο Πνεύμα δίνει σε όλους μας ένα μέρος εδώ και ένα μέρος εκεί, άλλοι βλέπουν όνειρα, άλλοι οράματα, αλλά είμαστε καλεσμένοι να είμαστε μία εκκλησία. Αυτό που συνέβαινε μέσα μου ήταν η αποκάλυψη του πόσο φανταστικό δώρο έχουμε λάβει από τον Θεό. Αυτό που επίσης συμβαίνει εκείνη την εποχή είναι ότι διαβάζω και βλέπω πολλές μαρτυρίες ανθρώπων που έχουν πάει στην κόλαση και αυτό με τρόμαξε τρομερά. Όσο περισσότερο συνέδεα τις μαρτυρίες των Αγίων και τη Βίβλο με τις δικές μου εμπειρίες σημείων και θαυμάτων, τόσο καταλάβαινα σταδιακά ότι υπάρχει πραγματικά ένας Ουρανός και μια κόλαση. Ο ίδιος ο Ιησούς προειδοποίησε γι' αυτό ξανά και ξανά: για την αιώνια φωτιά που ετοιμάστηκε για τον διάβολο και τους αγγέλους του (Ματθαίος 25:41), για το καμίνι της φωτιάς όπου θα υπάρχει κλάμα και τρίξιμο των δοντιών (Ματθαίος 13:42), για την κόλαση όπου το σκουλήκι δεν πεθαίνει και η φωτιά δεν σβήνει (Μάρκος 9:48), και για τον πλούσιο που βασανιζόταν στις φλόγες (Λουκάς 16:24). Υπάρχουν πολλά εδάφια που αναφέρονται σε αυτό. Οι άνθρωποι που έχουν βιώσει το να τους δειχθεί ή να έχουν πάει στην κόλαση μπορούν να το περιγράψουν ως εξαιρετικά συγκλονιστικό. Είναι πέρα από κάθε αμφιβολία ότι η κόλαση υπάρχει και είναι απολύτως ανόμοια με τον Ουρανό με κάθε τρόπο, όντας

διαμετρικά αντίθετη από το καλό. Όταν ο άνθρωπος ισχυρίζεται ότι ο Θεός είναι κακός που τους στέλνει στην κόλαση, δεν καταλαβαίνει ότι οι ίδιοι είναι σκληροί σαν πέτρα και δεν θέλουν να επιστρέψουν από την κακία τους. Φοβηθείτε Αυτόν που μπορεί να καταστρέψει και την ψυχή και το σώμα στην κόλαση (Ματθαίος 10:28). Πού αλλού μπορούν να πάνε τότε εκτός από εκεί που οι ίδιοι επιλέγουν να είναι; Αυτή είναι η σκληρή, αλλά ωμή αλήθεια πίσω από εκείνους που αγαπούν τη δική τους ζωή μέχρι θανάτου. Δεν ζούμε μόνοι και αποκομμένοι, αλλά είμαστε καλεσμένοι να μοιραζόμαστε τα δικά μας με όσους γύρω μας έχουν ανάγκη.

Παράλληλα με αυτό, άρχισα να δέχομαι λόγια από το Άγιο Πνεύμα στο λεωφορείο και σε άλλα μέρη, λόγια για ανθρώπους και για οικοδομή και βοήθεια στο να μοιράζομαι για τον Θεό, άμεσα λόγια για συγκεκριμένες καταστάσεις. Θυμάμαι μια φορά που καθόμουν στο λεωφορείο και άκουσα τρεις ή τέσσερις λέξεις ειδικά για τον άνθρωπο δίπλα μου. Γύρισα προς το μέρος του και του τις είπα, και έμεινε έκπληκτος. Ελπίζω να έμειναν μέσα του ως μαρτυρία του Θεού. Επίσης διαισθανόμουν στο πνεύμα μου όταν άλλοι άνθρωποι είχαν σωματικά προβλήματα και ρωτούσα αν μπορούσα να προσευχηθώ γι' αυτούς. Συνέβαινε ενώ κάθονταν εντελώς ήσυχοι στο λεωφορείο και δεν υπήρχε καμία ένδειξη στο ορατό ότι είχαν όντως κάποιο πρόβλημα. Αυτό είναι ένα χάρισμα που φαίνεται ότι τα αδέλφια συχνά έχουν πάψει να επιδιώκουν, παρόλο που ο Παύλος μας ζητά να κάνουμε ακριβώς αυτό:

Να επιδιώκετε την αγάπη, και να ζητάτε με ζήλο τα πνευματικά χαρίσματα, προπάντων δε το να προφητεύετε. Διότι εκείνος που μιλάει σε γλώσσες δεν μιλάει σε ανθρώπους αλλά στον Θεό. Κανείς δεν τον καταλαβαίνει, γιατί με το Πνεύμα λέει μυστήρια.

--- Α' Κορινθίους 14:1-3

Ήταν μια δύσκολη εποχή στην ουσία, αλλά επίσης υπέροχη και ιδιαίτερη. Και πρέπει να ομολογήσω εκ των υστέρων ότι αυτό είχε αφετηρία τη δίψα μου να μάθω την αλήθεια. Χτυπούσα και η πόρτα άνοιξε, αναζητούσα και βρήκα (Ματθαίος 7:7). Το πιο σημαντικό απ' όλα, είχα αναγεννηθεί όταν επέλεξα να δεχτώ τον Ιησού ως Κύριο και Διδάσκαλο, παρόλο που ήμουν ανάξιος:

Υπήρχε ένας άνθρωπος από τους Φαρισαίους, που ονομαζόταν Νικόδημος, άρχοντας των Ιουδαίων. Αυτός ήρθε στον Ιησού τη νύχτα και του είπε: «Ραββί, ξέρουμε ότι είσαι δάσκαλος που έχει

έρθει από τον Θεό. Διότι κανείς δεν μπορεί να κάνει αυτά τα σημεία που κάνεις εσύ, αν δεν είναι ο Θεός μαζί του.»

--- Ιωάννης κεφάλαιο 3

Ο Ιησούς του αποκρίθηκε: «Αλήθεια, αλήθεια σου λέω, αν κάποιος δεν γεννηθεί ξανά, δεν μπορεί να δει τη βασιλεία του Θεού.»

«Πώς μπορεί ένας άνθρωπος να γεννηθεί ενώ είναι γέρος;» του λέει ο Νικόδημος. «Μήπως μπορεί να μπει στην κοιλιά της μητέρας του για δεύτερη φορά και να γεννηθεί;»

Ο Ιησούς απάντησε: «Αλήθεια, αλήθεια σου λέω, αν κάποιος δεν γεννηθεί από νερό και Πνεύμα, δεν μπορεί να μπει στη βασιλεία του Θεού. Ότι έχει γεννηθεί από τη σάρκα είναι σάρκα, και ό,τι έχει γεννηθεί από το Πνεύμα είναι πνεύμα. Μην απορείς που σου είπα: «Πρέπει να γεννηθείτε ξανά». Ο άνεμος πνέει όπου θέλει· ακούς τη φωνή του, αλλά δεν ξέρεις από πού έρχεται και πού πηγαίνει. Έτσι είναι και καθένας που έχει γεννηθεί από το Πνεύμα.»

«Πώς μπορούν να γίνουν αυτά;» ρώτησε ο Νικόδημος.

Ο Ιησούς του απάντησε: «Εσύ είσαι ο δάσκαλος του Ισραήλ και δεν τα ξέρεις αυτά; Αλήθεια, αλήθεια σου λέω ότι μιλάμε γι' αυτό που ξέρουμε και μαρτυρούμε γι' αυτό που έχουμε δει, αλλά δεν δέχεστε τη μαρτυρία μας. Αν σας είπα τα επίγεια και δεν πιστεύετε, πώς θα πιστέψετε αν σας πω τα επουράνια; Κανείς δεν ανέβηκε στον ουρανό παρά μόνο αυτός που κατέβηκε από τον ουρανό, ο Υιός του Ανθρώπου που είναι στον ουρανό. Και όπως ο Μωυσής ύψωσε το φίδι στην έρημο, έτσι πρέπει να υψωθεί ο Υιός του Ανθρώπου, ώστε καθένας που πιστεύει σ' αυτόν να έχει αιώνια ζωή. Διότι τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον μονογενή του Υιό, για να μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει αιώνια ζωή. Γιατί ο Θεός δεν έστεισε τον Υιό του στον κόσμο για να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος μέσω αυτού. Όποιος πιστεύει σ' αυτόν δεν κρίνεται· όποιος όμως δεν πιστεύει έχει ήδηκριθεί, γιατί δεν έχει πιστέψει στο όνομα του μονογενούς Υιού του Θεού. Και αυτή είναι η κρίση: ότι το φως ήρθε στον κόσμο, αλλά οι άνθρωποι αγάπησαν το σκοτάδι περισσότερο από το φως, γιατί τα έργα τους ήταν πονηρά. Γιατί όποιος πράττει το κακό μισεί το φως και δεν έρχεται στο φως, για να μην ελεγχθούν τα έργα του. Όποιος όμως πράττει την αλήθεια έρχεται στο φως, για να φανερωθούν τα έργα του ότι έχουν γίνει σύμφωνα με το θέλημα του Θεού.»

Το πνεύμα μου μεγάλωνε τον καιρό που ακολούθησε και ήταν κάπως σαν να περνάω σιγά-σιγά από το να πίνω γάλα στο να τρώω κρέας, όπως

λέει ο Παύλος (Α' Κορινθίους 3:2). Άρχισα να μοιράζομαι με ανθρώπους στο λεωφορείο την περίοδο 2011-2013 και όπου κι αν πήγαινα. Συνάντησα επίσης έναν γνωστό ευαγγελιστή που ενήργησε κατά σάρκα και με αδίχησε γύρω στα μέσα του 2013, πιθανώς επειδή ήμουν τόσο δραστήριος με το ευαγγέλιο και προσευχόμουν για ανθρώπους και έβλεπα πολλές θεραπείες. Αγαπώ πολύ αυτόν τον ευαγγελιστή, απλώς για να το ξεκαθαρίσω. Είχα μόλις επιστρέψει από ένα ιεραποστολικό ταξίδι στο Hamar όπου γίναμε μάρτυρες θαυμάτων όταν προσευχηθήκαμε για κόσμο και φάνηκε ότι αυτό ξύπνησε κάποιου είδους φθόνο. Τέλος πάντων, ήμουν συντετριμμένος αφού απορρίφθηκα σε αυτό από κάποιον που θεωρούσα πρότυπο για το δικό μου έργο. Τα αναφέρω όλα αυτά για να πάρετε μια μικρή γεύση από την πορεία μου με τον Θεό, αλλά και από αυτά που συχνά συμβαίνουν όταν όντως βαδίζεις με τον Θεό, προκλήσεις με πολλούς τρόπους.

Εργαζόμουν εκείνη την εποχή για τον Norsk Organisasjon for Kvalitetssikring av Laboratorier utenfor Sykehus (NOKLUS) στο Haraldsplass Diakonale Sykehus και στον χώρο εργασίας μου ήμουν επίσης μάρτυρας της δύναμης του Θεού που ενεργούσε σε αθεϊστές και μη πιστούς. Θυμάμαι μια περίπτωση όπου προσευχόμουν για μια υπάλληλο του κυλικείου και δυσκολευόταν να σταθεί στα πόδια της όταν συνέβη. Ήταν σαν να δέχτηκε ένα βίαιο ηλεκτρικό σοκ με έναν τρόπο και ήταν ιδιαίτερο να το παρατηρεί κανείς. Είχα επίσης πάει με τη Noklus στην Ισλανδία για το ταξίδι της 20ής επετείου τους και στο Gardermoen έθεσα τα χέρια μου στην εθνική ομάδα ποδοσφαίρου της Ισλανδίας. Καθόμουν με δύο συναδέλφους μου και ήθελα να τους δείξω ένα θαύμα όταν ρώτησα τη γυναικεία εθνική ομάδα αν είχαν προβλήματα με τα πόδια τους ή κάτι παρόμοιο. Και φυσικά είχαν. Και μου επιτράπηκε να θέσω τα χέρια μου πάνω τους, οπότε άρχισαν να τα χάνουν λίγο στην αντίδρασή τους. Είχε πλάκα, αλλά αργότερα κλήθηκα στο γραφείο της προϊσταμένης μου αρκετά σύντομα αφού επιστρέψαμε στο Bergen. Διατυπώθηκαν ψευδείς κατηγορίες εναντίον μου—με αποκάλεσαν γυναικά και ισχυρίστηκαν ότι είπα πράγματα που ουδέποτε είπα. Το άτομο που κατήγγειλε αυτά τα πράγματα πρέπει να ήταν διαταραγμένο για να πει κάτι τέτοιο στον ανώτερό μου. Αυτό δεν ήταν και τόσο εκπληκτικό λαμβάνοντας υπόψη ότι οι περισσότεροι συνάδελφοι ήταν αθεϊστές. Ήταν πλήρως συγκροτημένοι και οι περισσότεροι με υψηλή μόρφωση, αλλά όταν ερχόταν το θέμα της πίστης στον Θεό, ορισμένοι από αυτούς ήταν επιφυλακτικοί απέναντι στην πίστη. Άλλοι πάλι ήταν υπέροχοι άνθρωποι που άντεχαν να μοιράζομαι και να είμαι ανοιχτός για την πίστη μου.

Όταν ένας αδελφός στην πίστη, ένας ευαγγελιστής, με επέκρινε επειδή μοιραζόμουν με όποιον συναντούσα και για όλα τα θαύματα που έβλεπα,

πληγώθηκα πολύ. Την επόμενη μέρα που πήγα στη δουλειά σχεδόν δεν μπορούσα να λειτουργήσω κανονικά και ήμουν πολύ πεσμένος· είπα στον Θεό ότι αν αυτό δεν προοριζόταν για μένα, να το απομακρύνει. Όταν αργότερα πήγα στην τουαλέτα, ακόμα στη δουλειά, και δοξάζοντας τον Θεό ένιωσα ξαφνικά σαν λάδι να τρέχει στο σώμα μου και μετά ένιωσα εντελώς ελεύθερος. Κυριολεκτικά ξεχείλιζα από χαρά μέσα μου. Ήταν απερίγραπτο. Πρέπει να ειπωθεί ότι αυτός ο αδελφός ήρθε ξανά σε μένα λίγες μέρες μετά, αλλά δεν ταπεινώθηκε όπως θα έπρεπε, αν και κατάλαβα ότι μετάνιωσε για τα λόγια του. Ωστόσο, δεν μετανόησε πλήρως γι' αυτά και ούτε τον ξανάκουσα ή τον είδα από εκείνη τη μέρα. Τον έχω συγχωρέσει γι' αυτό; Ναι, τον έχω συγχωρέσει (Κολοσσαείς 3:13). Όλοι κάνουμε λάθη και ενεργούμε κατά σάρκα από καιρό σε καιρό. Είθε ο Θεός να μας δείξει έλεος σε όλους.

Συνολικά, ο Θεός με καθάρισε από τις αμαρτίες μου σε αυτό που ήταν τα «παιδικά μου χρόνια στο πνεύμα» (Α' Ιωάννου 1:9) και κατέληξε στο να μην μπορώ τελικά να κάνω τίποτα άλλο παρά να υποκλιθώ στον Θεό και να αναγνωρίσω ότι ο λόγος Του ήταν καλός και σωστός. Δεν μπορούσα πλέον να απορρίψω τον Πατέρα με τον νου μου, καθώς τώρα καταλάβαινα με όλο μου το είναι ότι Εκείνος ήταν πραγματικός, υπεράνω όλων.

Τα κρίσιμα χρόνια ως αναγεννημένος στο πνεύμα ήταν για μένα η περίοδος 2008 έως 2012 και τα άτομα που μπορούσαν να μαρτυρήσουν λίγο από αυτή την ασυνήθιστη μεταμόρφωση που έλαβε χώρα ήταν οι στενοί μου συνεργάτες στο NOKLUS στο Haralds plass Diakonale Sykehus, συμπεριλαμβανομένων αδελφών από την εκκλησία που πήγαινα, την Kristent Fellesskap Nordhordland. Στο NOKLUS δεν υπήρχαν ανοιχτά ομολογούντες χριστιανοί. Στην αρχή της εργασίας μου μιλούσα ανοιχτά με αρκετούς συναδέλφους μου για ένα πνευματικό ιδεολογικό πλαίσιο που σε καμία περίπτωση δεν αναγνώριζε τον αληθινό Ιησού ως Υιό του Θεού. Αυτό όμως που συνέβη κατά τη διάρκεια της εργασίας μου εκεί ήταν ότι πέρασα από τον θάνατο στη ζωή και ότι ο Θεός με έβαλε σε μια διαδικασία όπου άρχισε να με κάνει να ξεμάθω όσα είχα μάθει προηγουμένως. Και την περίοδο 2011-2013 άρχισα να μοιράζομαι όλο και περισσότερα για όσα έκανε ο Ιησούς με μένα, οπότε έγινε ένα περίεργο μείγμα για ορισμένους από αυτούς που συνεργαζόμουν. Αλλά έτσι είναι συχνά η ζωή στις μεταβατικές φάσεις. Στο NOKLUS έζησα επίσης τη θεραπεία μιας συναδέλφου μου που θεραπεύτηκε πλήρως στην πλάτη της. Είχε μεγάλα προβλήματα τόσο στο να ξαπλώνει όσο και στο να στέκεται και μια μέρα στη δουλειά που πέρασε κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου ασθένειας, χτύπησα την πόρτα της και τη ρώτησα αν μπορούσα να προσευχηθώ γι' αυτήν. Το επόμενο καλοκαίρι όλα τα προβλήματα στην πλάτη της είχαν εξαφανιστεί τελείως, κάτι για το οποίο και η ίδια ήταν

έκπληκτη. Η αλλαγή ήταν ριζική και μέρος της αφύπνισής μου για το ποιοι πραγματικά είμαστε πλασμένοι να είμαστε όταν αναγεννιόμαστε (Μάρκος 16:17-18). Θυμάμαι ότι η προσευχή ήταν απλή, αλλά έγινε με επίθεση των χεριών και ζήτησα από τον Θεό να την κάνει καλά, απλά και καθαρά. Πάντα άκουγε προσεκτικά όταν μοιραζόμουν όσα είχα και ήταν πάντα τόσο ευγενική στη συνεργασία.

Είδα επίσης ένα άτομο στο κυλικείο που κόντεψε να πέσει στο πάτωμα όταν έθεσα τα χέρια μου πάνω της και φαινόταν σαν να έπαθε ένα σύντομο blackout αν μπορεί να ειπωθεί έτσι. Έχω δει το ίδιο σε άλλους ανθρώπους για τους οποίους έχω προσευχηθεί και έτσι ήταν και με τη μελλοντική σύζυγό μου τις πρώτες φορές που προσευχήθηκα γι' αυτήν. Ξέρω ότι είμαστε στον Ιησού και ο Ιησούς είναι στον Θεό, που σημαίνει ότι έχουμε τον Θεό μέσα μας (Ιωάννης 14:20). Η δύναμη του Θεού μας καθαρίζει από την αμαρτία, θεραπεύει και ελευθερώνει (Α' Ιωάννου 1:7, Ιακώβου 5:14-15) και αυτό είναι που συμβαίνει όταν θέτουμε τα χέρια μας πάνω σε ανθρώπους. Συνέβη σε εκείνη αυτό που έκανε ο Θεός με μένα· άρχισε να την τακτοποιεί εσωτερικά και να την προετοιμάζει για ένα έργο γι' Αυτόν.

Σε αυτή την περίοδο που άρχισα να καταλαβαίνω τη σημασία του Θεού στη ζωή μου βρισκόταν και ο πατριός μου. Είναι αθεϊστής και είχε δώσει ελάχιστη ή καθόλου οικονομική βοήθεια τα προηγούμενα χρόνια. Είτε στις σπουδές είτε τον καιρό μετά, αλλά έδινε στα παιδιά λίγη προσοχή στα γενέθλιά τους. Καταλαβαίνω ότι εγώ και ο αδελφός μου ήμασταν στην ουσία βάρος γι' αυτόν. Τα πράγματα ίσως φαίνονταν καλά εξωτερικά, αλλά εκείνος απέρριπτε την αναζήτησή μου για τον Θεό και αυτό δεν βελτίωσε την κατάσταση όταν δέχτηκα τον Ιησού. Μου είπε ξεκάθαρα ότι δεν έπρεπε να του μιλάω για τον Θεό. Έλαβα επίσης σαφές μήνυμα από τον αδελφό του πατριού μου ότι δεν ήταν πλέον θείος μου αν μοιραζόμουν την πίστη μου μαζί του.

Κεφάλαιο 22

Ο θρόνος του Θεού (2012)

Είχαμε φτάσει στον Μάιο του 2012, και είχα πλέον δει και βιώσει τόσο πολύ την παρουσία του Θεού, που δεν μπορούσα πια να Τον αρνηθώ. Μέχρι εκείνη τη στιγμή, έβλεπα πορνό για αρκετά χρόνια. Αυτό ήταν κάτι που ο Θεός έθεσε ως βαρύ φορτίο στην καρδιά μου, και Εκείνος με βοήθησε να το κόψω εκείνη τη χρονιά (Εβραίους 12:1).

Θυμάμαι ότι έπεσα στα γόνατα στο υπόγειο ενώπιον του Πατέρα και άφησα στην άκρη κάθε αντίσταση στο να εργαστώ για τη Βασιλεία Του (Ρωμαίους 12:1). Είπα στον Πατέρα ότι ήμουν πρόθυμος να πάω όπου Εκείνος με είχε ανάγκη. Εκείνη τη στιγμή ο Θεός μου έδωσε ένα όραμα· είδα ένα γειτονικό σπίτι μερικές εκατοντάδες μέτρα μακριά, όπου έμενε κάποτε η Eldbjørg Fosse. Στην αυλή πιο πάνω έμενε η νύφη της. Λίγο γνώριζα τότε ότι ο Θεός με έστειλε σε δύο πιστές γυναίκες άνω των 70 ετών, και πόσο σημαντικές θα γίνονταν για μένα στο μετέπειτα έργο μου. Ακολουθώντας την καθοδήγηση του Θεού, είδα την Eldbjørg να θεραπεύεται στην ιγνυακή κοιλότητα και κάτω από το πόδι, και αργότερα η πλάτη της ισίωσε περισσότερο, κάτι για το οποίο ήταν πολύ χαρούμενη (Ησαΐας 61:1). Έγινε μια στενή φίλη στην πίστη και μια σημαντική πηγή ενθάρρυνσης για τη διακονία μου προς τον Θεό. Ο σύζυγος της νύφης της είχε Αλτσχάιμερ εκείνη την εποχή. Αφού τους επισκέφτηκα και προσευχήθηκα γι' αυτόν, λίγο μετά ζήτησε να συμμετάσχει στην προσευχή – κάτι που δεν είχε κάνει ποτέ πριν, ούτε καν όταν ήταν υγιής. Και αυτό ήταν που είπα στη γυναίκα του πριν τον επισκεφθώ: «Προσμένω ότι το Πνεύμα του Θεού θα μιλήσει στο εσωτερικό του όταν τον συναντήσω και προσευχηθώ γι' αυτόν». Οι Άγιοι καλούνται να βαδίζουν με ελπίδα, ακόμη και όταν σπέρνουμε με δάκρυα, αλλά ο τελικός θερτισμός είναι μια ημέρα χαράς (Ψαλμός 126:5-6).

Κάθε φορά που επισκεπτόμουν την Eldbjørg, με κοίταζε εξεταστικά και με ρωτούσε τι είχα κάνει για τον Θεό και τι είχα βιώσει. Εκείνη και χαιρόταν και απορούσε όταν της διηγούμουν τις εμπειρίες μου και το τι έκανε ο Θεός. Δυστυχώς, τραυματίστηκε στο κεφάλι μετά από μια πτώση πριν από μερικά χρόνια και υποφέρει από απώλεια μνήμης, αλλά την εγγύτητα με τον Θεό την έχει ακόμα μαζί της και χάρηκε τόσο πολύ όταν προσευχήθηκα γι' αυτήν από το τηλέφωνο την τελευταία φορά.

Ο Θεός είναι πραγματικά καλός, παρόλο που ζούμε σε έναν πεπτωκότα κόσμο γεμάτο βάσανα, διαφορετικό από τον Ουράνιο. Όμως, πρέπει να παραμερίσουμε την απροθυμία μας για το έργο του Θεού και το Ευαγγέλιό Του στη γη, καθώς χρειαζόμαστε εργάτες· ας προσευχηθούμε λοιπόν ώστε ο Θεός να στείλει περισσότερους εργάτες (Ματθαίος 9:37-38) και ο λαός Του να τους στηρίξει ώστε να έχουν τα απαραίτητα. Και για να είμαστε ειλικρινείς, δεν είναι μόνο οι φτωχοί που χρειάζονται βοήθεια. Είναι επίσης εκείνος που έχει τη δυνατότητα να βοηθήσει που πρέπει να μάθει να προσφέρει σε αυτό το έργο και να μην κρατάει πίσω (Λουκάς 6:38, Μαλαχίας 3:10). Εδώ, δυστυχώς, πολλοί πιστοί Νορβηγοί ξεχωρίζουν, καθώς προσφέρουν πολύ λιγότερα από τα δικά τους σε σύγκριση με τους αδελφούς τους στις ΗΠΑ, σύμφωνα με την προσωπική μου εμπειρία.

Μόλις λίγες ημέρες αφότου άφησα στην άκρη την αντίστασή μου στο έργο του Θεού τον Μάιο του 2012, συνάντησα τη χριστιανική γυναικεία ομάδα «Kvinneforum Nordhordland» και την κατ' οίκον σύναξή τους. Ένα από τα μέλη που ήταν στη σύναξη ήταν η Laila Nygård, η οποία πήγαινε επίσης στο Kristent Fellesskap Nordhordland και με γνώριζε από εκεί. Κάθονταν και έπιναν καφέ, έπλεκαν, προσεύχονταν μαζί και ζητούσαν τον Θεό όταν μπήκα κοντά τους. Νόμιζα ότι ήμουν εκεί για να τις βοηθήσω να φτιάξουν μια ιστοσελίδα, αλλά με λίγα λόγια με ρώτησαν αν μπορούσαν να προσευχηθούν και για μένα. Αυτό που είπαν στη συνέχεια ήταν καθαρός προφητικός λόγος από τον Θεό που φώτισε τον δρόμο μπροστά για τα επόμενα χρόνια (Α' Κορινθίους 14:3). Αυτό δεν το κατάλαβα εκείνη τη στιγμή, αλλά ένιωσα το Πνεύμα του Θεού να βαραίνει πολύ πάνω μου καθώς έβγαινα από τη συνάντηση. Στο πνεύμα, με είχε κυριεύσει ένα είδος δέους και μια βαθιά σοβαρότητα με χαρακτήριζε. Κατάλαβα ότι ο Θεός ήθελε να με στείλει στη διακονία Του, αλλά δεν μπορούσα με τίποτα να συλλάβω πώς θα τα έβγαζα πέρα οικονομικά. Και σκέφτηκα ότι τώρα τελείωσα ως προγραμματιστής συστημάτων, αλλά όλα αυτά ήταν παιδαριώδεις σκέψεις κοιτάζοντας πίσω. Αυτό ήταν στις 07.05.2012 και όταν κοιτάζω το σημείωμα που έγραψαν, τα λόγια από τον Θεό μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

- Λαμβάνεις ένα χρίσμα από τον Κύριο για να εκτελέσεις τα καθήκοντα και να προσεγγίσεις τους ανθρώπους σε αυτή την εποχή.
- Ο Θεός σου δίνει ένα εργαλείο και ίσως πρόκειται να κάνεις κάτι που κανείς άλλος δεν έχει κάνει πριν από σένα. Η μία είδε δέντρα στην Αφρική όπου τα κλαδιά ήταν πλεγμένα μεταξύ τους.
- Ότι θα έπρεπε να χαίρεσαι με το έργο που σου ανέθεσε ο Θεός.

- Αφιέρωσε χρόνο στον Κύριο και ο Λόγος Του επρόκειτο να γίνει σαν μύες στο χέρι μου.
- Θα περπατήσεις σε προετοιμασμένα έργα και πόρτες θα ανοίξουν για σένα. Ο Λόγος Του θα είναι λύχνος στα πόδια μου: Ψαλμός 119:105.
- Όταν τα πράγματα γίνονται δύσκολα, Εκείνος θα βάδιζε μαζί μου.
- Επειδή είσαι υπάκουος, θα βιώσεις μεγάλη χαρά στο μέλλον!

Θα χρειαζόταν πολύς χρόνος για να καταγράψω όλα όσα έχω βιώσει, αλλά επιθυμώ με τον καλύτερο δυνατό τρόπο να μοιραστώ κάτι από αυτά που ο Θεός με οδήγησε τα τελευταία χρόνια – και ιδιαίτερα ορισμένα γεγονότα-κλειδιά.

Κεφάλαιο 23

Ευλογία και προδοσία (2012)

Κάτι πολύ ιδιαίτερο συνέβη το 2012· είχα την ευκαιρία να μοιραστώ το Ευαγγέλιο με επτά-οκτώ νέους σε ένα από τα δωμάτια της εστίας στο Nordhordland Kristne Folkehøgskole. Έμειναν κατάπληκτοι από τα θαύματα και τις θεραπείες που συνέβαιναν ενώ μιλούσα και προσευχόμουν (Λουκάς 10:19). Έγιναν επίσης μάρτυρες ενός νεαρού αγοριού που μου είπε ότι ένιωθε μια ανησυχία στην καρδιά του όταν ερχόταν το βράδυ. Δεν φαινόταν φυσιολογικό να πρόκειται για ένα καθαρά σωματικό πρόβλημα, οπότε του είπα: «Νιώσε αυτό!» Και τότε τον έδειξα και έβγαλα το πρόβλημα από μέσα του και εκείνος είπε ότι το ένιωσε να βγαίνει ορμητικά από μέσα του. Θυμάμαι μία από αυτούς να κάθεται στο κρεβάτι του μικρού δωματίου και να προσπαθεί να συνειδητοποιήσει την πραγματικότητα αυτού που συνέβαινε. Έμεινε κυριολεκτικά άφωνη.

Τους είπα ότι είχα τον Ιησού και ότι είχα γεννηθεί ξανά (Ιωάννης 3:3) και ότι αν το επιθυμούσαν, θα μπορούσαμε να τους βαπτίσουμε στην πισίνα. Αλλά τους είπα επίσης το ίδιο που μου είπε ο ευαγγελιστής: Αν θέλετε να δεχτείτε τον Ιησού, επαναλάβετε μετά από μένα, και το έκαναν, οπότε ένιωσαν ένα βάρος να γεμίζει το δωμάτιο, τόσο έντονο που μπορούσες να το αγγίξεις. Ήταν απολύτως φανταστικό, όπως είναι πάντα όταν οι άνθρωποι δέχονται τον Ιησού ως Σωτήρα και Κύριό τους (Ρωμαίους 10:9-10). Αλλά η βάπτιση δεν έγινε ποτέ, καθώς ήρθε ο νυχτοφύλακας και είπε ότι δεν μπορούσα να βρίσκομαι στον χώρο του σχολείου και να μοιράζομαι το Ευαγγέλιο με τους νέους. Με έδιωξαν στην πραγματικότητα από τον χώρο και αυτό το βίωσα απλώς ως μια προδοσία απέναντι στους νέους. Η αιτία, όπως ειπώθηκε, ήταν ότι το σχολείο είχε συνάψει μια συμφωνία να μην κάνουν ευαγγελισμό στους νέους που έρχονταν στο θερινό σχολείο, προκειμένου να λάβουν τις οικονομικές επιχορηγήσεις (Ματθαίος 6:24). Ο υπεύθυνος φύλακας του σχολείου εκείνη την ημέρα παραμέρισε τον Ιησού, αλλά ο Θεός χρησιμοποίησε ακόμη και αυτό για καλό, καθώς οι νέοι έγιναν αυτόπτες μάρτυρες σημείων και τεράτων από έναν ομολογητή πιστό. Η θάλασσα έξω από τη νορβηγική ακτή μας δίνει πράγματι μαύρο χρυσό με τη μορφή πετρελαίου, αλλά βλέπω σήμερα έναν λαό πιο φτωχό από ό,τι όταν ξεκίνησε η περιπέτεια του πετρελαίου πριν από πενήντα χρόνια (Ματθαίος 16:26).

Ένα από τα θαύματα που είδα αυτό το έτος συνέβη στο ΙΚΕΑ. Η δεύτερη μεγαλύτερη κόρη μου είχε μόλις πάει στην τουαλέτα και συναντήσαμε δύο νεαρές κυρίες στον χώρο. Έδειξα ένα βίντεο ενός ατόμου για το οποίο είχα προσευχηθεί και στο βίντεο φαίνεται καθαρά ότι το πόδι της μεγαλώνει. Δεν είναι κάτι υπερβολικό, αλλά όντως μεγαλώνει. Αυτό δεν είναι μυστικό και αρκετοί πιστοί έχουν βιώσει αυτό για το οποίο μιλώ εδώ. Όπως και να έχει, η μία κυρία επιθυμούσε να προσευχηθώ ώστε και τα δύο πέλματά της να γίνουν ίσα σε μήκος. Όχι όλο το πόδι, αλλά τα πέλματα. Και ακουμπώ τα χέρια μου στα πόδια της και τους μιλώ στο όνομα του Ιησού, οπότε μετά από μερικούς γύρους προσευχής και τα δύο έχουν το ίδιο μήκος. Είναι μεγάλη χαρά τόσο να το βιώνεις αυτό προσωπικά, όσο και να βλέπεις τις αντιδράσεις αυτών για τους οποίους προσεύχεσαι. Σημεία και τέρατα θα ακολουθούν αυτόν που πιστεύει, γράφει η Βίβλος (Μάρκος 16:17), επομένως αυτό πρέπει και εμείς να μπορούμε να το προσδοκούμε. Αυτό που μου ζήτησε στη συνέχεια να κάνω ήταν λίγο ασυνήθιστο για μένα, αλλά ίσως όχι εντελώς απροσδόκητο, λαμβάνοντας υπόψη ότι μόλις είχε βιώσει αυτό που πιθανώς ήταν το πρώτο της θαύμα. Μου ζήτησε να προσευχηθώ ώστε και τα δύο πέλματα να γίνουν πιο κοντά. Προέβαλα μια μικρή αντίσταση, καθώς συνήθως δεν προσεύχεται κανείς για τέτοιου είδους θεραπεία, ας το πούμε έτσι. Αλλά μετά από έναν εσωτερικό διάλογο με τον Θεό, αποφάσισα ότι αυτό αφορούσε τη δική της πίστη, οπότε είπα ναι. Αλλά, πριν ξεκινήσω, ζήτησα από τη φίλη της να βάλει τα χέρια της πάνω στα πέλματα, και στη συνέχεια έβαλα τα δικά μου χέρια πάνω από τα δικά της πριν αρχίσω να προσεύχομαι για αυτά. Και αυτό που συνέβη μετά είναι ότι και οι δύο νιώσαμε τα πέλματά της να αρχίζουν να συστέλλονται και να γίνονται πιο κοντά. Ανέβασα το βίντεο στο [Youtube.com](https://www.youtube.com) στην εποχή μου για όσους επιθυμούν να το δουν. Όταν τελειώσαμε, και τα δύο πέλματα είχαν συρρικνωθεί κατά δύο εκατοστά, κάτι που επιβεβαίωσε και η ίδια. Αυτό το θαύμα ήταν ένα από τα πράγματα που συνέβησαν το 2012 και το οποίο θυμάμαι καλά. Είναι πάντα ιδιαίτερο να γίνεσαι μάρτυρας της δύναμης του Θεού με αυτόν τον τρόπο (Εβραίους 2:4), κάτι για το οποίο δεν έχω μοιραστεί πολλά σε αυτό το απομνημόνευμα, στην πραγματικότητα.

Κεφάλαιο 24

Το Τραύμα από το 1980 (2012)

Το 2012 συμμετείχα σε μια χριστιανική ομάδα ανδρών, όπου προσευχόμασταν και αναζητούσαμε τον Θεό μαζί κάθε εβδομάδα. Σε μία από τις συναντήσεις, δύο από τους αδελφούς μου, ο Αδελφός Thomas και ο Αδελφός Trond, μου είπαν ότι ο καθένας τους είχε λάβει μια εικόνα από τον Θεό για μένα:

Ο ένας με βλέπει με μια σχολική τσάντα και ο άλλος βλέπει ότι έχω μια κουκέτα, δηλαδή ένα διπλό κρεβάτι καθ' ύψος. Και τώρα λένε ότι έχω μια «τρύπα» ή κάτι παρόμοιο μέσα μου από εκείνη την περίοδο, η οποία πρέπει να κλείσει. Είχαν δίκιο· ήταν η περίοδος μετά το διαζύγιο των γονιών μου. Εκείνα τα χρόνια προκλήθηκε μεγάλη ψυχική ζημιά. Ο πατέρας μου έπινε και κάποια στιγμή με άφησε μέσα στο αυτοκίνητο και μπήκε σε ένα μπαρ. Τέτοια πράγματα αφήνουν σημάδια σε ένα παιδί, και αυτό δημιούργησε μια ζημιά μέσα μου την οποία κουβαλούσα για πολλά χρόνια. Μπορούσα να επιβεβαιώσω ότι αυτή ήταν επίσης η μόνη περίοδος που είχαμε κουκέτα και ότι εγώ και ο αδελφός μου μοιραζόμασταν το ίδιο δωμάτιο. Ο ένας είπε επίσης ότι εγώ κοιμόμουν στο κάτω κρεβάτι, κάτι που ίσχυε. Ο μικρός μου αδελφός κοιμόταν επάνω. Είπαν τότε ότι θα έκλειναν την τρύπα μέσα μου (Πράξεις των Αποστόλων 8:17) και όταν έθεσαν τα χέρια τους πάνω μου, αμέσως συνειδητοποίησα έναν βόμβο, σαν από μια αντλία θερμότητας. Σκέφτηκα μέσα μου: Μήπως κάποιος εγκατέστησε αντλία θερμότητας;! Ήταν κάτι περίεργο αυτό. Αλλά όταν απέσυραν τα χέρια τους, ο ήχος εξαφανίστηκε. Και ένιωσα σαν να είχα λάβει μια νέα ειρήνη μέσα μου (Μάρκος 16:18).

--- Δύο Άγιοι προσεύχονται για μένα το 2012

Είμαι ευγνώμων που ο Θεός βλέπει τον πόνο μας (Ψαλμός 56:9). Χωρίς την κοινωνία με τους αγίους, την ανάγνωση του Λόγου του Θεού και την υμνολογία στην παρουσία Του, δεν μπορούμε ούτε εμείς να μεταβούμε από το να πίνουμε γάλα στο να λαμβάνουμε στερεά τροφή (Εβραίους 5:12-14). Ο Παύλος υπογραμμίζει τη σημασία τού να αυξανόμαστε εν Χριστώ και

να ωριμάζουμε στον Θεό, ώστε να μην κλονιζόμαστε εύκολα όταν έρχονται οι προκλήσεις. Θυμόμαστε την παραβολή του σπορέως (Ματθαίος 13:18-23), όπου κάποιοι δέχονται αμέσως τον Λόγο του Θεού με χαρά, αλλά στερούνται ριζών που θα μπορούσαν να τους στηρίξουν τον καιρό της δοκιμασίας.

Κεφάλαιο 25

Reinhard Bonnke (2012)

Στο τέλος του 2012, ένιωσα το Άγιο Πνεύμα να μου λέει ότι έπρεπε να πάω σε μια σχολή ευαγγελισμού στη Florida – από όλα τα μέρη του κόσμου. Η σύζυγός μου δεν ήθελε να το πληρώσουμε αυτό από την τσέπη μας. Τότε ήταν που ρώτησα την Eldbjørg και την κουνιάδα μου αν είχαν τη δυνατότητα και την επιθυμία να βοηθήσουν με το ταξίδι στο Christ For All Nations στη Florida.

Η CFAN καθοδηγούνται από τον Reinhard Bonnke εκείνη την εποχή, έναν γνωστό Γερμανό ευαγγελιστή που έχει ηγηθεί μεγάλων ευαγγελιστικών συγκεντρώσεων στην Αφρική, όπου έχουν καταγραφεί δεκάδες εκατομμύρια άνθρωποι που δέχτηκαν τον Ιησού (Ρωμαίους 10:9-10). Όταν ο Θεός μου έδειξε το όραμα για τον γείτονα νωρίτερα εκείνο το έτος, προφανώς γνώριζε ότι θα βοηθούσαν ώστε να μπορέσω να πάω στη Florida και ότι η σύζυγός μου θα έφερνε αντιρρήσεις σε αυτό. Ποτέ δεν είχα πάει στις ΗΠΑ στο παρελθόν, ούτε είχα κάποιο ιδιαίτερο ενδιαφέρον γι' αυτό, όπως νόμιζα, αλλά το να πω όχι στον Θεό δεν ήταν κάτι που θα μπορούσα να υποστηρίξω. Η Gerd ονειρεύτηκε ότι ο Ιησούς ήρθε και της είπε ότι το δώρο ήταν γι' Αυτόν, κάτι που με χαρούμε ιδιαίτερα και μου έδωσε ειρήνη για το γεγονός ότι τις είχα ρωτήσει. Λίγο γνώριζα εκείνη τη στιγμή ότι ο Θεός είχε καταστρώσει ένα σχέδιο για το έργο μου γι' Αυτόν (Ιερεμίας 29:11) και ότι όλα άρχισαν εκείνη τη χρονιά, αμέσως μόλις άφησα και την τελευταία μου αντίσταση προς τον Πατέρα και το έργο Του για μένα.

Ο Πατέρας στον Ουρανό πρέπει να γνώριζε ότι θα έλεγα το ναι στον Ιησού το 2008 και ότι θα άφηνα την αντίστασή μου προς Αυτόν το 2012. Όταν βλέπω πού με οδήγησε ο Θεός και τι μίλησε προφητικά τόσο για το παρελθόν όσο και για το μέλλον, καταλαβαίνω ότι έχουμε έναν απολύτως φανταστικό και ταυτόχρονα υπομονετικό Δημιουργό. Είχα μια υποψία για το είδος του έργου που ο Θεός θα μου ανέθετε, αλλά σήμερα γνωρίζω ότι είμαι ευαγγελιστής. Η διακονία μου είναι να συμμετέχω στην οικοδομή του σώματος του Χριστού και να μοιράζομαι το Ευαγγέλιο (Λουκάς 4:18).

Και αυτός έδωσε άλλους μεν ως αποστόλους, άλλους ως προφήτες, άλλους ως ευαγγελιστές, και άλλους ως ποιμένες και διδασκάλους, για την κατάρτιση των αγίων, για το έργο της διακονίας, για την

οικοδομή του σώματος του Χριστού, μέχρι να φτάσουμε όλοι στην ενότητα της πίστης και της επίγνωσης του Υιού του Θεού, σε άνδρα τέλειο, στο μέτρο του αναστήματος του πληρώματος του Χριστού. Για να μην είμαστε πια νήπια που κλυδωνίζονται και παρασύρονται από κάθε άνεμο διδασκαλίας, με την πανουργία των ανθρώπων, με την κατεργαριά για τη μεθόδευση της πλάνης· αλλά αληθεύοντας με αγάπη, να αυξηθούμε σε όλα προς αυτόν, που είναι η κεφαλή, ο Χριστός. Από τον οποίο όλο το σώμα, συναρμολογούμενο και συνδεδεμένο μέσω κάθε συνδέσμου της χορηγίας, σύμφωνα με την ενέργεια στο μέτρο κάθε μέλους, κάνει την αύξηση του σώματος για την οικοδομή του εαυτού του με αγάπη.

--- Προς Εφεσίους Επιστολή Παύλου 4:11-16

Ήταν δυστυχώς γεγονός ότι η σύζυγός μου πολεμούσε το έργο μου για τον Θεό και αυτό καθιστούσε τη διακονία πολύ δύσκολη κατά καιρούς. Όταν έλαβα την οικονομική στήριξη από τις αδελφές μας που ήταν πάνω από 70 ετών, με επέκρινε έντονα που τις ρώτησα, παρόλο που η ίδια αρνήθηκε να χρησιμοποιήσουμε τα δικά μας χρήματα για αυτόν τον σκοπό.

Υπάρχει μια κακή κουλτούρα στη Νορβηγία σήμερα, όπου ορισμένες γυναίκες θεωρούν τους εαυτούς τους ως ηγέτες της οικογένειας. Το να ομολογείς την πίστη σου στον Ιησού Χριστό αλλά στην πράξη να εργάζεσαι εναντίον Του είναι σαν να υπονομεύεις τον ίδιο σου τον εαυτό. Όταν ένας χριστιανός χρησιμοποιεί διάφορα αθεϊστικά βιβλία για να δικαιολογήσει την ανατροφή των παιδιών του ενάντια στην επιθυμία του συζύγου, τότε απορρίπτει όχι μόνο τη σοφία του Θεού αλλά και τον αγαπημένο του. Αυτό αποτελεί παραβίαση της συζυγικής διαθήκης. Βλέπουμε επίσης αυτό το υποβόσκον ρεύμα στην κοινωνία σήμερα μέσω του Γυναικείου Κινήματος. Το ειρωνικό είναι ότι το ίδιο έχει γίνει σαν ένας κυρίαρχος άνδρας στον οικογενειακό γάμο. Και τα δύο άκρα είναι λάθος. Είμαστε καλεσμένοι να αγαπάμε και να τιμάμε τη σύζυγό μας, αλλά να ζητάμε πρώτα τη βασιλεία του Θεού:

Ζητάτε όμως πρώτα τη βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη του, και όλα αυτά θα σας προστεθούν. Μη μεριμνάτε λοιπόν για την αυριανή, γιατί η αυριανή θα μεριμνήσει για τα δικά της. Αρκετή είναι στην ημέρα η κακία της.

--- Ματθαίος 6:33-34

Μια άλλη τάση στη σημερινή κοινωνία ευημερίας είναι ότι ορισμένες γυναίκες διαβάζουν επίσης κάθε είδους βιβλία για την ανατροφή των παι-

διών και τα παρόμοια, και επιβάλλονται στον άνδρα για το πώς θα έπρεπε να είναι και να συμπεριφέρεται. Ποτέ δεν είναι ικανοποιημένες και θέλουν να παρασύρουν τον άνδρα σε σεμινάρια αυτοβελτίωσης και τα παρόμοια, όταν το πρόβλημα είναι ότι δεν αναζητούν πρώτα τον Θεό. Αυτό είναι ένα διαδεδομένο χαρακτηριστικό ορισμένων Νορβηγίδων γυναικών και δεν είναι σύμφωνο με αυτό που μας έχει δώσει ο Θεός. Ο γάμος είναι μια διαθήκη προσπάθειας να αγαπάμε ο ένας τον άλλον, ακόμα και όταν είμαστε διαφορετικοί. Όχι προσπάθεια να κάνουμε τον άλλον να μας μοιάσει όσο το δυνατόν περισσότερο.

Όταν τα μαθήματα στη Σχολή Ευαγγελισμού τελείωναν τα απογεύματα, συχνά βγαίναμε στους δρόμους και προσευχόμασταν για τον κόσμο, εντελώς ανεπίσημα και χωρίς φανερό οργάνωση, αλλά συνήθως σε μικρές ομάδες των δύο έως τεσσάρων ατόμων. Θυμάμαι ιδιαίτερα μια περίπτωση όπου συναντήσαμε μια ιερόδουλη. Είχε βγει από τη φυλακή και φορούσε μια συσκευή εντοπισμού στο πόδι της, ενώ ταυτόχρονα είχε ένα θραύσμα σφαίρας στο πόδι της που δεν είχε αφαιρεθεί χειρουργικά. Όλο αυτό ήταν λίγο σουρεαλιστικό, αλλά μοιραστήκαμε μαζί της το Ευαγγέλιο και μας είπε ότι ο άνδρας της είχε προσευχηθεί πολύ για να γνωρίσει εκείνη τον Θεό. Όταν προσευχηθήκαμε γι' αυτήν, είπε ότι τη στιγμή που άπλωσα το χέρι μου στο πόδι της (Μάρκος 16:18), ένιωσε σαν το θραύσμα να βγήκε από το πόδι. Αν συνέβη πραγματικά δεν το γνωρίζω, αλλά έχω ζήσει πολλά ευχάριστα πράγματα στις ΗΠΑ και βλέπω ότι οι άνθρωποι εκεί είναι πολύ πιο ανοιχτοί στην προσευχή και αναζητούν τον Θεό περισσότερο από ό,τι συνηθίζεται στη δύση γενικότερα. Γιατί συμβαίνει αυτό, δεν το ξέρω. Εξαίρεση αποτελούν οι νέοι. Είναι συνήθως εύκολο να μοιραστείς το Ευαγγέλιο και να προσευχηθείς γι' αυτούς και στη Νορβηγία, και όταν τους συναντάς σε ομάδες, οι θεραπείες και οι μαρτυρίες σε έναν από αυτούς γίνονται αντιληπτές από όλους.

Ήταν φανταστικό να έχω την ευκαιρία να συμμετάσχω στη σχολή ευαγγελισμού στη Florida με τον Reinhard Bonnke. Αυτό που θυμάμαι είναι ότι το Άγιο Πνεύμα μου έδειξε πράγματα εκεί για τα οποία είμαι ευγνώμων πολλά χρόνια μετά. Είδαμε φανταστικές θεραπείες να λαμβάνουν χώρα και ακούσαμε μαρτυρίες που και μας οικοδόμησαν και μας ενέπνευσαν. Με λίγα λόγια, αυτή η εβδομάδα ήταν καθοριστική για μένα στην πορεία μου με τον Θεό.

Δεν το γνώριζα, αλλά ο Θεός τον επόμενο χρόνο θα χρησιμοποιούσε αρκετούς από εκείνους που ήταν στη σχολή ευαγγελισμού για να επιβεβαιώσουν και να βοηθήσουν στην αποστολή μου στο Colorado Springs το 2013-2014. Ο Θεός είχε ένα σχέδιο και εκ των υστέρων καταλαβαίνω γιατί το έκανε με αυτόν τον τρόπο.

Εκείνη την εποχή βλέπω επίσης το περίγραμμα μιας μάχης ανάμεσα σε ορισμένους από τους Αγίους γύρω μου και γίνονται συζητήσεις πίσω από την πλάτη μου. Είμαι ένας έντονος ευαγγελιστής και μιλάω με ανθρώπους παντού. Για να είμαι ειλικρινής, μπορώ να γίνω αρκετά υπερκινητικός και νιώθω μια φωτιά για τον Θεό να καίει μέσα μου κάποιες φορές (Ιερεμίας 20:9).

Θυμάμαι ιδιαίτερα μια διαδρομή στον Κεντρικό Σταθμό του Oslo (Oslo Sentralstasjon), όπου μοιραζόμουν το Ευαγγέλιο και προσευχόμουν για ανθρώπους, και είδα τη δύναμη του Θεού να περνά μέσα από αρκετούς. Αλλά παραδόξως, είχα τύψεις γι' αυτό όταν επέστρεψα στο Knaarvik, μέχρι που ένας αδελφός από την ομάδα ανδρών είπε ότι ο Θεός του έδειξε μια εικόνα μου στον Κεντρικό Σταθμό του Όσλο με αγγέλους γύρω μας. Αυτή η εικόνα πραγματικά αφαίρεσε την πικρία από κάποιες αντιξοότητες που δυστυχώς αντιμετώπισα ανάμεσα σε ορισμένους από τους Αγίους εκείνη την εποχή.

Αν περπατώ με τη δύναμη του Θεού και δέχομαι κριτική για όσα βλέπω και μαρτυρώ όταν εργάζομαι για τον Θεό, αυτό σημαίνει ότι κάποιιοι δεν κατάφεραν να φυλάξουν την καρδιά τους και δεν αναγνωρίζουν ότι έχουμε λάβει διαφορετικά χαρίσματα από το Άγιο Πνεύμα (Α' Κορινθίους 12:4-7). Πρέπει και ο ίδιος να μπορώ να χαίρομαι που άλλοι αδελφοί και αδελφές γύρω μου έχουν χαρίσματα που εγώ δεν έχω. Το Άγιο Πνεύμα δίνει, όχι εμείς. Αλλά πρέπει να τιμάμε τον Θεό με αυτό που λαμβάνουμε, όχι να το καταχρώμαστε για εξουσία ή χρήματα. Ο φθόνος ή ο θυμός μεταξύ μας στην πίστη θα επικαθίσει σαν ένα στρώμα λίπους γύρω από την καρδιά μας και θα αποχαυνώσει τόσο εμάς όσο και την εκκλησία του Θεού.

Παρεμπιπτόντως, σχετικά με το να κοιμάται κανείς και να μην είναι άγρυπνος στο πνεύμα (Α' Θεσσαλονικείς 5:6). Κατά καιρούς ήταν μια δοκιμασία να βλέπω πώς ο λαός του Θεού καταναλώνει τις ευλογίες που προορίζονταν για τους Αγίους που έχουν εκλεγεί να εργάζονται για τον Θεό.

Μην ακολουθήσεις το μονοπάτι που βαδίζουν οι άδικοι, μην μπεις στο δρόμο των πονηρών! Απόφυγε τον και μην περνάς από αυτόν, απομακρύνσου από αυτόν και προσπέρασε! Γιατί οι άδικοι δεν κοιμούνται αν δεν κάνουν κάτι κακό. Αν δεν κάνουν κάποιον να πέσει, χάνουν τον ύπνο τους. Αδικία είναι το ψωμί που τρώνε, βία είναι το κρασί που πίνουν. Αλλά το μονοπάτι των δικαίων είναι σαν το φως της αυγής, που ολοένα και περισσότερο λάμπει μέχρι να έρθει η μέρα. Ο δρόμος των αδίκων είναι σαν τη μαύρη νύχτα, δεν ξέρουν σε τι μπορεί να σκοντάψουν. Φύλαξε την καρδιά σου γιε μου, άκου όταν μιλώ, στρέψε το αυτί σου στα λόγια μου! Ποτέ

μην τα χάσεις από τα μάτια σου, φύλαξέ τα βαθιά στην καρδιά σου! Γιατί είναι ζωή γι' αυτόν που τα βρίσκει, και δίνουν υγεία σε όλο το σώμα. Φύλαξε την καρδιά σου πάνω από κάθε τι που φυλάσσεις, γιατί από αυτήν πηγάζει η ζωή. Ποτέ μην αφήσεις το στόμα σου να λέει λόγια ψεύτικα, κράτα τα χείλη σου μακριά από τη δόλο!

--- Παροιμίες 4:18-24

Και αυτό μας δόθηκε από τον Δημιουργό μας, τον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Θεού και τον απεσταλμένο του Πατέρα σε εμάς τους ανθρώπους. Είναι γραμμένο στο Ευαγγέλιο κατά Ιωάννη:

Στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν μαζί με τον Θεό, και ο Λόγος ήταν Θεός. Αυτός ήταν στην αρχή μαζί με τον Θεό. Τα πάντα μέσω αυτού έγιναν, και χωρίς αυτόν δεν έγινε ούτε ένα το οποίο έχει γίνει. Μέσα σ' αυτόν ήταν ζωή, και η ζωή ήταν το φως των ανθρώπων. Και το φως μέσα στο σκοτάδι λάμπει, και το σκοτάδι δεν το κατέλαβε. Υπήρξε ένας άνθρωπος απεσταλμένος από τον Θεό, του οποίου το όνομα ήταν Ιωάννης. Αυτός ήρθε για μαρτυρία, για να μαρτυρήσει για το φως, ώστε όλοι να πιστέψουν μέσω αυτού. Δεν ήταν εκείνος το φως, αλλά ήρθε για να μαρτυρήσει για το φως. Ήταν το φως το αληθινό, το οποίο φωτίζει κάθε άνθρωπο που έρχεται στον κόσμο. Ήταν μέσα στον κόσμο, και ο κόσμος μέσω αυτού έγινε, και ο κόσμος δεν τον γνώρισε. Ήρθε στα δικά του, και οι δικοί του δεν τον δέχτηκαν. Σε όσους όμως τον δέχτηκαν, έδωσε σ' αυτούς εξουσία να γίνουν παιδιά Θεού, σ' αυτούς που πιστεύουν στο όνομά του· οι οποίοι όχι από αίματα, ούτε από θέλημα σάρκας, ούτε από θέλημα άνδρα, αλλά από τον Θεό γεννήθηκαν. Και ο Λόγος έγινε σάρκα και σκήνωσε ανάμεσά μας, και είδαμε τη δόξα του, δόξα ως μονογενούς από τον Πατέρα, πλήρης χάρης και αλήθειας.

--- Ιωάννης 1:1-14

Ο Ιησούς είναι ο Δημιουργός μας και όταν διαβάζουμε για τον Μωυσή μπροστά στην καιόμενη βάτο, είναι στην πραγματικότητα τόσο ένας άγγελος του Θεού όσο και ο Yahweh που του εμφανίστηκε. Άγγελος σημαίνει απεσταλμένος του Θεού, ακριβώς όπως ήταν ο Ιησούς, απεσταλμένος. Ο Ιησούς μας είπε ότι όταν βλέπαμε Εκείνον, βλέπαμε τον Θεό. Βλέπουμε ότι στην Εβραϊκή Βίβλο είναι ο Yahweh που μιλά στον Μωυσή. Είναι επίσης ο Yahweh που περπατά με τον Αδάμ και την Εύα στον Κήπο της Εδέμ.

Τότε εμφανίστηκε σ' αυτόν ο άγγελος του Κυρίου μέσα σε μια φλόγα φωτιάς που έβγαινε από μια βάτο. Είδε, και ιδού, η βάτος καιιγόταν με φωτιά, αλλά η βάτος δεν κατακαιγόταν. Και είπε ο Μωυσής: «Θα πλησιάσω να δω αυτό το μεγάλο θέαμα, γιατί δεν κατακαίγεται η βάτος». Όταν όμως είδε ο Κύριος ότι πλησίασε για να δει, τον φώναξε ο Θεός μέσα από τη βάτο και είπε: «Μωυσή, Μωυσή!» Εκείνος δε είπε: «Ιδού εγώ».

--- Yahweh προς Μωυσή - Έξοδος 3:2-4

Ποιος είναι ο Yahweh; Είναι ο Ιησούς. Με τον ίδιο τρόπο που κρύφτηκε από τους μαθητές που πήγαιναν προς Εμμαούς, έτσι ήταν ο Ιησούς που περπάτησε στη γη στον Κήπο της Εδέμ και σε πολλές περιπτώσεις αργότερα, όχι ο Θεός Πατέρας, καθώς δεν μπορούμε να δούμε τον Πατέρα με τα φυσικά μας μάτια και να επιβιώσουμε (Έξοδος 33:20). Γνωρίζουμε ότι ο Ιησούς μιλούσε με παραβολές και αυτό γινόταν για να ακούν και να καταλαβαίνουν οι δικοί Του, όχι εκείνοι για τους οποίους ο λόγος δεν προοριζόταν:

Και πλησίασαν οι μαθητές και του είπαν: «Γιατί τους μιλάς με παραβολές;» Αυτός απάντησε και τους είπε: «Σε εσάς έχει δοθεί να γνωρίσετε τα μυστήρια της βασιλείας των ουρανών, σε εκείνους όμως δεν έχει δοθεί. Γιατί όποιος έχει, θα του δοθεί και θα του περισσέψει· όποιος όμως δεν έχει, και αυτό που έχει θα του αφαιρεθεί. Γι' αυτό τους μιλώ με παραβολές, γιατί ενώ βλέπουν δεν βλέπουν, και ενώ ακούν δεν ακούν ούτε καταλαβαίνουν. Και εκπληρώνεται σ' αυτούς η προφητεία του Ησαΐα που λέει: "Με την ακοή θα ακούσετε και δεν θα καταλάβετε, και βλέποντας θα δείτε και δεν θα αντιληφθείτε. Γιατί η καρδιά αυτού του λαού έγινε αναίσθητη, και με τα αυτιά βαριά άκουσαν, και τα μάτια τους έκλεισαν, για να μην δουν κάποτε με τα μάτια και ακούσουν με τα αυτιά και καταλάβουν με την καρδιά και επιστρέψουν, και τους θεραπεύσω". Αλλά μακάρια είναι τα δικά σας μάτια γιατί βλέπουν, και τα αυτιά σας γιατί ακούν. Γιατί αλήθεια σας λέω ότι πολλοί προφύτες και δίκαιοι επιθύμησαν να δουν αυτά που βλέπετε και δεν τα είδαν, και να ακούσουν αυτά που ακούτε και δεν τα άκουσαν.

--- Ματθαίος 13:10-17

Αλλά τι λέει ο Ιησούς για τον εαυτό Του στην Παλαιά Διαθήκη και στα προφητικά βιβλία; Μετά τη δική Του ανάσταση, επιβεβαιώνει ότι αν

είμαστε ανοιχτοί στη Γραφή, τότε δεν είμαστε ανόητοι και βραδείς στο να πιστέψουμε όσα είπαν οι προφήτες στην Παλαιά Διαθήκη:

Την ίδια ημέρα, δύο από τους μαθητές πήγαιναν σε ένα χωριό που ονομάζεται Εμμαούς, εξήντα στάδια από την Ιερουσαλήμ, και μιλούσαν για όλα όσα είχαν συμβεί. Ενώ λοιπόν μιλούσαν και συζητούσαν, ο ίδιος ο Ιησούς πλησίασε και περπατούσε μαζί τους. Αλλά τα μάτια τους εμποδίζονταν από το να τον αναγνωρίσουν. Τους είπε τότε: «Ποια είναι αυτά τα λόγια που ανταλλάσσετε μεταξύ σας καθώς περπατάτε;» Εκείνοι σταμάτησαν σκυθρωποί, και ο ένας, που ονομαζόταν Κλεόπας, του απάντησε:

--- Λουκάς 24:12-32

«Εσύ είσαι ο μόνος ξένος στην Ιερουσαλήμ που δεν έμαθε τα όσα συνέβησαν σ' αυτήν αυτές τις μέρες;»

«Ποια;» τους ρώτησε.

«Αυτά με τον Ιησού τον Ναζωραίο», του απάντησαν.

«Ο οποίος ήταν άνδρας προφήτης, δυνατός σε έργο και λόγο ενώπιον του Θεού και όλου του λαού. Αλλά οι αρχιερείς και οι άρχοντές μας τον παρέδωσαν για να καταδικαστεί σε θάνατο και τον σταύρωσαν. Εμείς όμως ελπίζαμε ότι αυτός είναι εκείνος που έμελλε να λυτρώσει τον Ισραήλ. Αλλά μαζί με όλα αυτά, είναι σήμερα η τρίτη ημέρα από τότε που έγιναν αυτά. Επίσης, και κάποιες γυναίκες από εμάς μας εξέπληξαν· πήγαν νωρίς το πρωί στο μνήμα και δεν βρήκαν το σώμα του· ήρθαν και μας είπαν ότι είδαν και οπτασία αγγέλων, οι οποίοι λένε ότι αυτός ζει. Και πήγαν μερικοί από τους δικούς μας στο μνήμα και τα βρήκαν έτσι ακριβώς όπως είπαν οι γυναίκες, αλλά αυτόν δεν τον είδαν».

Τότε αυτός τους είπε: «Ω ανόητοι και βραδείς στην καρδιά στο να πιστεύετε σε όλα όσα είπαν οι προφήτες! Δεν έπρεπε να πάθει αυτά ο Χριστός και να εισέλθει στη δόξα του;»

Και αρχίζοντας από τον Μωυσή και από όλους τους προφήτες, τους εξηγούσε σε όλες τις γραφές τα σχετικά με αυτόν. Πλησίασαν λοιπόν στο χωριό όπου πήγαιναν, και αυτός προσποιήθηκε ότι πηγαίνει πιο μακριά.

Αλλά τον πίεσαν λέγοντας: «Μείνε μαζί μας, γιατί είναι προς το βράδυ και η ημέρα έχει ήδη γείρει».

Και μπήκε μέσα για να μείνει μαζί τους. Και όταν κάθισε μαζί τους στο τραπέζι, πήρε το ψωμί, ευλόγησε και, αφού το έκοψε, τους το έδινε.

Τότε ανοίχτηκαν τα μάτια τους και τον αναγνώρισαν· και αυτός έγινε άφαντος από αυτούς.

Και είπαν μεταξύ τους: «Δεν καιγόταν η καρδιά μας μέσα μας, καθώς μας μιλούσε στο δρόμο και μας εξηγούσε τις γραφές;» Και σηκώθηκαν την ίδια ώρα και επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ.

Εκεί βρήκαν συγκεντρωμένους τους έντεκα και εκείνους που ήταν μαζί τους, οι οποίοι έλεγαν: «Όντως αναστήθηκε ο Κύριος και εμφανίστηκε στον Σίμωνα».

Και εκείνοι εξιστορούσαν τα όσα έγιναν στο δρόμο και πώς τον αναγνώρισαν στο κλάσμα του ψωμιού.

Ενώ λοιπόν αυτοί τα έλεγαν αυτά, ο ίδιος ο Ιησούς στάθηκε στο μέσο τους και τους λέει: «Ειρήνη σε εσάς!»

Εκείνοι τρομαγμένοι και φοβισμένοι, νόμιζαν ότι βλέπουν πνεύμα. Και τους είπε: «Γιατί είστε ταραγμένοι και γιατί ανεβαίνουν διαλογισμοί στις καρδιές σας; Δείτε τα χέρια μου και τα πόδια μου, ότι εγώ είμαι ο ίδιος· ψηλαφήστε με και δείτε, γιατί ένα πνεύμα δεν έχει σάρκα και οστά, όπως βλέπετε εμένα να έχω».

Και λέγοντας αυτό, τους έδειξε τα χέρια και τα πόδια. Επειδή όμως αυτοί από τη χαρά ακόμη δεν πίστευαν και απορούσαν, τους είπε: «Έχετε εδώ κάτι φαγώσιμο;» Εκείνοι του έδωσαν ένα μέρος από ψητό ψάρι, και αφού το πήρε, έφαγε ενώπιόν τους.

Τους είπε δε: «Αυτοί είναι οι λόγοι που σας είπα όταν ήμουν ακόμη μαζί σας, ότι πρέπει να εκπληρωθούν όλα τα γεγραμμένα για μένα στο νόμο του Μωυσή και στους προφήτες και στους ψαλμούς».

Τότε άνοιξε το νου τους για να καταλαβαίνουν τις γραφές.

Κεφάλαιο 26

Σχολή Βιβλικών Σπουδών στις ΗΠΑ (2013)

Κατά τη διάρκεια του 2012–2013, το Άγιο Πνεύμα μάς μίλησε καθαρά ότι έπρεπε να ξεκινήσουμε σε μια σχολή βιβλικών σπουδών. Θυμάμαι ότι ζήτησα από τον Πατέρα ένα σαββατιαίο έτος ανάπαυσης, και αυτή ήταν η απάντησή Του προς εμένα. Δεν ήρθε εντελώς από το πουθενά, αν και δεν ήταν η απάντηση που περίμενα. Εκείνη την περίοδο, και η σύζυγός μου συνειδητοποίησε ότι ήταν θέλημα Θεού να ξεκινήσουμε στη σχολή βιβλικών σπουδών στις ΗΠΑ. Συγκεκριμένα στο Charis Bible College στο Woodland Park, που βρίσκεται στα βουνά Rocky Mountains στο Colorado Springs. Αυτό μου το είπε απευθείας ο Πατέρας όταν ήμουν στις ΗΠΑ για ένα σύντομο ιεραποστολικό ταξίδι ευαγγελισμού στο Denver. Ένα ζευγάρι που είχε φοιτήσει στη σχολή ευαγγελισμού στη Florida ήταν πίσω από τη διοργάνωση. Είχα κλείσει εισιτήρια και ήμουν νευρικός για το αν όντως είχα κάνει το σωστό, και η σύζυγός μου δεν έφερε αντίρρηση αυτή τη φορά. Σκέφτηκα μέσα μου ότι τώρα ήμουν λίγο τρελός που ταξίδευα στις ΗΠΑ για δεύτερη φορά σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα και για μια διαμονή μόλις λίγων ημερών, αλλά ευτυχώς έλαβα επιβεβαίωση πριν ταξιδέψω. Είναι κάπως σαν τον Πέτρο (Ματθαίος 14:29-31). Νιώθεις ότι κάνεις το βήμα έξω από τη βάρκα και κοντεύεις να βουλιάξεις πριν ο Θεός σου πιάσει το χέρι και σε τραβήξει πάλι πάνω:

Αν όμως κάποιος από εσάς υστερεί σε σοφία, ας τη ζητάει από τον Θεό, ο οποίος δίνει σε όλους με προθυμία και χωρίς να ονειδίζει, και θα του δοθεί. Ας ζητάει όμως με πίστη, χωρίς να αμφιβάλλει καθόλου. Γιατί εκείνος που αμφιβάλλει μοιάζει με το κύμα της θάλασσας, που ο άνεμος το παρασύρει και το αναταράζει. Ας μην περιμένει ο άνθρωπος εκείνος ότι θα λάβει κάτι από τον Κύριο, καθώς είναι δίγλωσσος και ασταθής σε όλους τους δρόμους του.

--- Ιακώβου 1:5-8

Μερικές φορές, φυσικά, είμαι αβέβαιος αν όντως άκουσα σωστά όταν προχωρώ σε αυτό που μου δίνει το Άγιο Πνεύμα, αλλά όταν λαμβάνω

επιβεβαίωση, συνήθως νιώθω ειρήνη για την επιλογή. Η επιβεβαίωση αυτή τη φορά ήρθε από το Άγιο Πνεύμα, το οποίο μου είπε μέρος του ονόματος εκείνων στους οποίους θα φιλοξενούμουν. Το όνομα της πολιτικού Kaci Kullman Five μου είχε καρφωθεί στο μυαλό, και αργότερα είδα ότι ονομάζονταν Kaci Robbins, οπότε κατάλαβα ότι ήταν από το Άγιο Πνεύμα. Δεν τους γνώριζα, αλλά είχαν πάει και αυτοί στη σχολή με τον Reinhard Bonnke και έμεναν στο Colorado Springs. Όχι μόνο αυτό, αλλά είχαν ευλογηθεί από εμένα έμμεσα όταν ένας άλλος αδελφός, ο Mike Sanchez, επίσης από τη σχολή ευαγγελισμού, είχε προσευχηθεί για θεραπεία στον Daniel σε μια προηγούμενη περίπτωση όταν τον ενθάρρυνα να το κάνει. Και ο Θεός το είχε σχεδιάσει έτσι ώστε η πόλη στην οποία έμενε αυτό το ζευγάρι να είναι εκεί που βρισκόταν η Σχολή Βιβλικών Σπουδών, κάτι που ευλόγησε όλους μας.

Ο Daniel Robbins και η σύζυγός του από το Colorado Springs δεν με γνώριζαν πριν πάω εκεί, παρόλο που ήμασταν στην ίδια σχολή το 2012 με το CFAN και τον Reinhard Bonnke. Αλλά ο Θεός τους χρησιμοποίησε για να μου δείξουν τη σχολή και να μου ανοίξουν την κατανόηση για το τι έμελλε να συμβεί τον επόμενο χρόνο.

Ήξερα ότι θα πήγαινα στο Denver επειδή το Άγιο Πνεύμα μου το είχε πει και Εκείνος το επιβεβαίωσε μέσω μιας αδελφής στην πίστη από τις ΗΠΑ. Ο Θεός τής έδειξε το ζευγάρι Anh Le και Michelle, που ήταν οι διοργανωτές αυτής της ευαγγελιστικής συνάντησης, όταν ρώτησε τον Θεό. Εκείνη δεν ήξερε ότι ο Θεός μου είχε ήδη δώσει το όνομα Denver.

Συμμετείχα στην ευαγγελιστική συνάντηση στο Denver. Ήταν ανοιχτή σκηνή και ήμουν στην ομάδα που μοιραζόταν τον Λόγο και προσευχόταν για όσους έρχονταν στην εκδήλωση. Ο πάστορας Bryan Schwartz ήταν αυτός που οδηγούσε το πρακτικό μέρος και ξαφνικά μου μίλησε και είπε κάτι σαν: «Είσαι βαθύς, αλλά δεν έχει σημασία αν είναι κανείς βαθύς ή όχι». Δεν με γνώριζε, αλλά και ο Marcus Wick μου είπε κάτι παρόμοιο το 2014, μερικά χρόνια αργότερα. Αυτό σημαίνει απλώς ότι ο Θεός με έβλεπε όταν εμβάθυνα στις Γραφές και Τον αναζητούσα για την αλήθεια, αλλά και ότι δεν πρέπει να κρίνω άλλους που δεν το κάνουν. Οι Άγιοι έχουν όλοι τη δική τους θέση στον οίκο του Θεού και είναι υπεύθυνοι να ακολουθούν τον Ιησού, τον αρχηγό της πίστης τους. Ωστόσο, όλα τα βιβλία και οι εμπειρίες που είχα το 2008-2012 με οδήγησαν σε ένα σημείο στο χρόνο όπου άφησα την αντίστασή μου στον Θεό, και αυτό συνέβη τον Μάιο του 2012. Βρισκόμαστε ακόμα στο Denver και οδηγούμε πέρα-δώθε μεταξύ του σπιτιού στο Colorado Springs και της εκδήλωσης, μια καλή μιάμιση ώρα περίπου.

Είχαμε λίγο ελεύθερο χρόνο και τότε είναι που ο Daniel Robbins αποφασίζει να με ξεναγήσει λίγο στο Colorado Springs. Κατάλαβα ότι είχα έρθει σε μια «ζώνη της Βίβλου» με πολλή δραστηριότητα για τον Θεό. Και ενώ στεκόμασταν σε ένα από τα φανάρια περιμένοντας το πράσινο, ο Θεός άνοιξε την κατανόησή μου και μου έδειξε ότι έπρεπε να φοιτήσουμε στο Charis Bible College. Αμέσως ένιωσα μια ειρήνη για τον Andrew Wommack που ηγούνταν της σχολής και δεν μπορούσα να πω όχι στον Πατέρα μέσα μου, παρόλο που αργότερα δυσκολεύτηκα να τα επεξεργαστώ όλα όταν επέστρεψα στο σπίτι. Παρ' όλα αυτά, έμεινα λίγο άφωνος, αν μπορώ να το πω έτσι, και το είπα στον αδελφό μας που οδηγούσε το αυτοκίνητο, ο οποίος δόξασε τον Θεό. Ήταν κάπως εξωπραγματικό όλο αυτό και δεν ήξερα με κανέναν τρόπο πώς θα τακτοποιούνταν τα οικονομικά, καθώς ήμασταν ήδη εκατό χιλιάδες μείον από την πώληση του σπιτιού στο Frekhaug. Εκεί βρισκόταν και η πρόκλησή μου, σκέφτηκα, οι πόροι για να πάμε στη σχολή βιβλικών σπουδών.

Εκείνη την περίοδο μέναμε στο κάτω μέρος της Galtenesveien σε ένα ενοικιαζόμενο διαμέρισμα, ακριβώς όπως ο Θεός είχε επιβεβαιώσει στη σύζυγό μου πριν το νοικιάσουμε. Ο ιδιοκτήτης ήταν ένας παλιός της φίλος, ένας πάστορας από την Εκκλησία της Νορβηγίας στο Loddefjord. Λίγο ήξερα ότι ο λόγος που είχαμε πουλήσει το σπίτι έναν χρόνο νωρίτερα ήταν ότι ο Θεός είχε ετοιμάσει μια πορεία για εμάς τα επόμενα χρόνια και ότι αυτός ήταν ο λόγος που ο Αδελφός Thomas είχε πει τόσο καθαρά ότι η πώληση του σπιτιού ήταν το σωστό πράγμα.

Χαρίσαμε πολλά από όσα είχαμε στο σπίτι στο Fosse στο Frekhaug πριν το πουλήσουμε, και σε σχέση με αυτό ήρθε σε εμάς ένας άνδρας που πήρε το στερεοφωνικό συγκρότημα. Μοιράστηκα την πίστη μου ανοιχτά μαζί του και αυτό που μου είπε τότε ήταν ότι το σπίτι του ήταν στοιχειωμένο. Αργότερα τον επισκέφτηκα, αλλά πριν από αυτό, ο Θεός με ήλεγξε στην πραγματικότητα πριν πάω. Ο Θεός μού ζήτησε να είμαι υπάκουος (Α' Σαμουήλ 15:22), αλλά μέσα στην ανωριμότητά μου δεν πήρα στα σοβαρά τη σοβαρότητα αυτού του λόγου. Επισκέφτηκα λοιπόν το άτομο με τα ακάθαρτα πνεύματα στο σπίτι και κατάφερα να υποβαθμίσω τα προβλήματα που είχε αυτό το άτομο, αν και θα έπρεπε να είχα καταλάβει ότι ήταν λάθος. Είχε νεκροκεφαλές στα μαξιλάρια του και πολλά όπλα κρεμασμένα στον τοίχο. Είπε ότι τη νύχτα η παρουσία ήταν τόσο έντονη που προσπαθούσαν να τραβήξουν ακόμα και το πάπλωμα από το κρεβάτι. Ο Θεός με επέπληξε, αλλά ήμουν ανώριμος. Αυτό που έπρεπε να είχα πει ήταν: Ξεφορτώσου καθετί που έχει σχέση με τον θάνατο στο σπίτι, καθώς τα ακάθαρτα πνεύματα αναζητούν ανάπαυση (Ματθαίος 12:43-45), μετανόησε για την αμαρτία σου ενώπιον του Θεού (Α' Ιωάννου 1:9), πες ναι στον Ιησού και αναγεννήσου. Πρέπει να

παραδεχτώ ότι αν πρόκειται να λειτουργήσω στη διακονία μου, πρέπει να υπακούω στον Πατέρα και όχι στους ανθρώπους, κάτι στο οποίο έχω γίνει καλύτερος τα τελευταία χρόνια. Πολλοί προσπαθούν να δικαιολογήσουν την αμαρτία τους ή τη σκληρότητα της καρδιάς τους απέναντι στο Ευαγγέλιο και το έργο του Θεού, και ο Πατέρας με έχει ακονίσει σε αυτό.

Συνολικά πέντε άτομα μου μίλησαν προφητικά σχετικά με τη σχολή βιβλικών σπουδών στις ΗΠΑ (Α' Κορινθίους 14:3). Επιπλέον ήρθε αυτό που μου έδειξε ο Θεός όταν άνοιξε την κατανόησή μου, ίσως με τον ίδιο τρόπο όπως με τον απόστολο Λουκά:

Τότε διάνοιξε τον νου τους για να καταλαβαίνουν...

--- Λουκάς 24:45

Μία από αυτούς που μου μίλησαν ήταν μια αδελφή στην πίστη, η Αδελφή Amy. Είναι παντρεμένη με τέσσερα παιδιά και μένει στις ΗΠΑ. Έχει μια ευαγγελιστική κλήση επάνω της. Ο δεύτερος ήταν ο Ikem Grigsby, ένας ευαγγελιστής πλήρους απασχόλησης. Υπήρχε επίσης ένας πιστός από τη δική μου εκκλησία, ο Αδελφός Trond, που μου μίλησε απευθείας λέγοντας ότι άκουγε τη λέξη «Σχολή Βιβλικών Σπουδών», καθώς και ο ίδιος επισκέπτης ευαγγελιστής, ο οποίος πίστευε ότι το Άγιο Πνεύμα τού είπε αυτό όταν μας επισκέφτηκε στο σπίτι μας. Η οικογένεια Robbins στις ΗΠΑ είχε επίσης πάει στη σχολή ευαγγελισμού στη Florida με τον Reinhard Bonnke. Η Αδελφή Amy είχε επίσης βιώσει παλαιότερα ότι ο Θεός τής έδειξε όλη την οικογένειά μου με πλήρη εξάρτηση στις ΗΠΑ, κάτι που εκείνη τη στιγμή σκέφτηκα ότι αποκλείεται να ισχύει. Αυτό ήταν λίγο καιρό πριν από το ιεραποστολικό ταξίδι στο Colorado και το Denver.

Μετά το σύντομο ευαγγελιστικό ταξίδι, θα πίστευε κανείς ότι τώρα ήμουν σίγουρος για το ταξίδι και τη φοίτηση στη σχολή βιβλικών σπουδών στις ΗΠΑ. Ο Θεός μού είχε δείξει τη σχολή, αλλά παρόλο που είχα ζητήσει από τον Πατέρα ένα σαββατιαίο έτος με χρόνο για να μελετήσω τον λόγο Του, δεν έκανα το πλήρες βήμα μέχρι να έρθει η τελευταία επιβεβαίωση. Ένα από τα άτομα που μου μίλησαν επίσης απευθείας ήταν ο John Natele, από τις ΗΠΑ και αυτός. Αυτό ήταν τυχαίο, σκέφτηκα, αλλά μου ζητήθηκε να συμμετάσχω σε μια τηλεδιάσκεψη όπου ο John Natale μίλησε σε όλους μας με λόγο γνώσης από τον Θεό, και επιβεβαιώθηκε από έναν άλλο συμμετέχοντα στη σχολή ευαγγελισμού ότι ο John είχε πραγματικά προφητικό χάρισμα, κάτι που και εγώ τώρα άρχισα να καταλαβαίνω:

Η δουλειά σου εδώ τελείωσε. Μπες στο αεροπλάνο.

--- Ο John Natale μου είπε προφητικά

Ο John δεν ήξερε τίποτα απολύτως για μένα και σίγουρα όχι ότι ο Θεός μου ζητούσε να πάω στη Σχολή Βιβλικών Σπουδών στις ΗΠΑ, οπότε ένιωσα την καρδιά μου να χτυπά δυνατά, αν μπορώ να το πω έτσι. Μετά από όλες τις εμπειρίες μου, θα πίστευε κανείς ότι θα μπορούσα να παραμείνω ήρεμος με όλα αυτά, αλλά δεν το έκανα. Το να παραιτηθούμε από τις δουλειές μας και να εμπιστευτούμε τον Θεό ήταν ένα μεγάλο βήμα, λαμβάνοντας υπόψη ότι είχαμε τρία παιδιά εκείνη την εποχή.

Έφτασε ένα σημείο όπου εγώ και η σύζυγός μου αποφασίσαμε να ζητήσουμε από τον Θεό επιβεβαίωση ότι όντως προοριζόμασταν να πάμε στις ΗΠΑ στη σχολή εκεί. Και αυτό που συμβαίνει είναι ότι ο Ikem Grigsby, λίγες μέρες μετά, επικοινωνεί μαζί μου μέσω Facebook για πρώτη φορά και μου λέει ότι είδε ένα όνειρο του οποίου δεν καταλαβαίνει τη σημασία. Είπε ότι ήμουν στο επίκεντρο του ονείρου και πίστευε ότι ίσως ήταν για μένα. Ο ίδιος ήταν ευαγγελιστής πλήρους απασχόλησης, καλεσμένος από τον Θεό λίγο πριν ο τυφώνας Katrina πλήξει τη Florida το 2005 και χάσουν το σπίτι τους με ό,τι διέθεταν:

Ο Ikem πηγαиноέρχεται μεταξύ του σπιτιού και του αυτοκινήτου και το γεμίζει με αποσκευές. Μετά δέχεται μια κλήση από εμένα στο τηλέφωνο, αλλά όταν προσπαθεί να το σηκώσει, ξαφνικά δεν υπάρχει επαφή με τον καλούντα, εμένα. Αυτός και η σύζυγός του οδηγούν προς το αεροπλάνο και σχεδόν χάνουν την πτήση. Όταν προσγειώνονται, λαμβάνει μια ντουζίνα μηνύματα στο τηλέφωνο από εμένα, αλλά όλα ήταν κενά.

--- Το όνειρο του Ikem Grigsby από το 2013

Ο Ikem δεν ήξερε περί τίνος πρόκειται το όνειρο και επικοινωνήσε μαζί μου επειδή με γνώριζε από τη σχολή ευαγγελισμού στη Florida το 2012 και ήμασταν μέλη της ίδιας ομάδας στο Facebook. Παρατήρησε επίσης ότι υπήρχαν πολύ περισσότερες αποσκευές από ό,τι συνήθως όταν ταξιδεύει μόνος του. Κατάλαβα αμέσως τη σημασία του ονείρου και η σύζυγός μου αναρωτήθηκε τι είχα κάνει για αυτό το θέμα! Έμεινα λίγο σαστισμένος, καθώς της είχα ήδη πει τι είχε πει ο Θεός και έπρεπε πρώτα να συμφωνήσουμε πριν κάνουμε την αίτηση. Στην πραγματικότητα, ήταν η δική μου απιστία που με κρατούσε πίσω από το να κάνω την αίτηση, καθώς δεν είχαμε χρήματα για αυτό εκείνη τη στιγμή. Λοιπόν, συμφωνούμε να κάνουμε αίτηση στη σχολή (Εβραίου 11:1). Η απάντηση από τη σχολή ήταν ότι χρειάζονταν αποδείξεις

από την τράπεζα ότι μπορούσαμε να συντηρήσουμε τους εαυτούς μας στις ΗΠΑ. Αυτό δεν το είχαμε, οπότε τους είπα ότι ο Θεός μάς είχε ζητήσει να κάνουμε την αίτηση, και έλαβα ως απάντηση ότι θα εξέταζαν την αίτηση με πίστη ότι ο λόγος του Θεού θα εκπληρωνόταν. Λίγο ήξερα ότι ο τοπικός επιχειρηματίας που είχε έρθει σε εμάς το 2009, είχε τώρα τακτοποιήσει την οικοδομική άδεια μέσω του δημοτικού συμβουλίου. Λίγο πριν λήξει η προθεσμία για την αποστολή της επιβεβαίωσης από την τράπεζα, τηλεφώνησε και είπε: «τώρα μπορούσες να έρθεις να υπογράψεις το συμβόλαιο». Ίσως είμαι λίγο απλοϊκός, αλλά μετά από τόσο μεγάλο χρόνο επεξεργασίας της υπόθεσης, ήταν σχεδόν αναπάντεχο ότι τα χρήματα θα έρχονταν από εκεί. Στον δρόμο για τη συνάντηση, ξαφνικά γίνομαι λίγο ανήσυχος και ξεστόμισα στον Θεό ότι ήταν αδύνατον να πάμε στις ΗΠΑ με 3 παιδιά και 2 ενήλικες με αυτά που μας απέμεναν μετά την πώληση του οικοπέδου. Αυτό τουλάχιστον πίστευα. Θυμάμαι ότι το είπα αυτό λίγο πριν διασχίσω τη γέφυρα Hagelsundbrua μεταξύ Flatøy και Knarvik (Παροιμίες 3:5-6). Και αυτό που συνέβη ήταν ότι στη συνάντηση με ρώτησε αν θα θέλαμε να του πουλήσουμε και το υπόλοιπο οικόπεδο, οπότε εν τέλει συμφωνήσαμε να αγοράσει το τμήμα που είχε μετατραπεί σε οικιστική ζώνη καθώς και το υπόλοιπο οικόπεδο που ήταν ακόμα ζώνη LNF (γεωργική/φυσική). Συμφωνήσαμε επίσης να χωρίσει την πληρωμή στα 3 και δέχτηκε ημερήσιες ρήτρες 1000,- ανά ημέρα αν μια δόση καθυστερούσε πέραν της δοθείσας ημερομηνίας. Και καταλήξαμε με σχεδόν 1 εκατομμύριο εκατό χιλιάδες κορώνες, κάτι που ήταν απίστευτα ευχάριστο και μια ευλογία που ο Θεός γνώριζε ήδη από πριν. Έχουμε πραγματικά ευλογηθεί από τον Θεό τόσο με θαύματα στο σώμα και στο πνεύμα, αλλά και με οικονομικά θαύματα (Φιλιππησίους 4:19). Αυτό δεν μπορώ να το αρνηθώ. Αυτό με κάνει να αναλογίζομαι γιατί δεν είπα απλώς το ναι και να κάνω την αίτηση αμέσως, και ο λόγος για αυτό ήταν η δική μου απιστία.

Στο μυαλό μου σκεφτόμουν: «Μα δεν έχουμε χρήματα». Αλλά το πρόβλημα δεν ήταν το οικονομικό, αλλά η απιστία μου στον λόγο του Θεού (Μάρκος 9:24). Δεν ξεκίνησα την αίτηση στη Σχολή Βιβλικών Σπουδών επειδή δεν περπάτησα με πίστη ότι αυτό θα τακτοποιούνταν. Όταν ο Θεός έχει μιλήσει και αυτό έχει επιβεβαιωθεί, τότε έχεις πρόβλημα με την πίστη σου και δεν πρέπει να προσπαθείς να το δικαιολογήσεις με άλλον τρόπο.

--- Η δική μου απιστία όταν ο Θεός μίλησε για τη σχολή βιβλικών σπουδών

Όλες οι προετοιμασίες γίνονται για τη σχολή και παραιτούμαστε από τις δουλειές μας στο Bergen. Εγώ ως προγραμματιστής συστημάτων στο Noklus και εκείνη ως δασκάλα, και τον Οκτώβριο του 2013 φεύγουμε για τις ΗΠΑ για το Charis Bible College στο Colorado Springs. Στο όνειρο όπου ο Ikem Grigsby σχεδόν έχασε το αεροπλάνο, αυτό συνέβη επειδή πήραμε τη VISA για τη μικρότερη κόρη μας, την Engeline, μόλις 3 μέρες πριν την απογείωση του αεροπλάνου, οπότε ήταν «παρά τρίχα» που όντως προλάβαμε. Κάνουμε ενδιάμεση στάση στην Ισλανδία και μετά πετάμε για το Denver των ΗΠΑ. Έχουμε μαζί μας ένα σωρό αποσκευές και τα παιδιά στέκονταν δίπλα στα καρότσια φορτωμένα μέχρι πάνω στο αεροδρόμιο. Θα ήταν σίγουρα ένα θέαμα από μόνο του, φαντάζομαι. Εγκατασταθήκαμε στο Colorado Springs πριν ξεκινήσουμε στη Σχολή Βιβλικών Σπουδών. Ήδη την πρώτη μέρα, όλοι οι πρωτοετείς φοιτητές έλαβαν μετάλλιο. Ειπώθηκε ότι το να έχει φτάσει κανείς μέχρι εκεί ήταν ένα επίτευγμα από μόνο του, κάτι που όντως ίσχυε. Το Charis Bible College στο Colorado Springs ήταν επίσης η μόνη σχολή του Andrew Wommack που δεχόταν διεθνείς φοιτητές, όπως ανακάλυψα αργότερα, κάτι που ο Θεός φυσικά γνώριζε εκ των προτέρων (Ρωμαίους 8:28).

Είναι ακριβώς στα τέλη του 2013, λίγο πριν η σχολή ανοίξει τις νέες εγκαταστάσεις πάνω στο Woodland Park και πλησιάζουν Χριστούγεννα. Τα μαθήματα γίνονται κανονικά και αυτή τη στιγμή υπάρχει διάλειμμα. Είμαστε ακόμα στις παλιές εγκαταστάσεις κάτω στο Colorado Springs.

Εδώ δεν θα βρίσκεσαι τον επόμενο χρόνο.

--- Κάθομαι στη σχολή και το Άγιο Πνεύμα λέει

Σκέφτηκα μέσα μου ότι αυτό αποκλείεται να ήταν το Άγιο Πνεύμα, οπότε διαμαρτυρήθηκα έντονα σε αυτό που ειπώθηκε. Μερικές φορές είμαι παιδιάστικος έτσι, δυστυχώς. Όμως, ήταν από την αγαθότητά Του που ο Θεός το έκανε έτσι, κάτι που θα καταλάβαινα μόλις αργότερα το 2014. Περάσαμε υπέροχα στη σχολή. Η σύζυγός μου πήγαινε στη νυχτερινή σχολή και εγώ στην ημερήσια και εναλλάσσαμε τη φροντίδα των παιδιών.

Επιλέγω να μην μοιραστώ δημόσια ένα τραυματικό συμβάν που έλαβε χώρα στις ΗΠΑ εκείνη την περίοδο, όταν οδηγούσαμε στον αυτοκινητόδρομο με εκατό χιλιόμετρα την ώρα. Αυτό που μπορώ να πω είναι ότι το άτομο που αφορούσε αρνήθηκε να αναλάβει την ευθύνη. Ούτε ζήτησε κάποια μορφή συγγνώμης, ούτε κατάλαβε τη ζημιά που θα μπορούσε να είχε προκαλέσει αυτή η πράξη.

Κεφάλαιο 27

Charis Bible College (2014)

Είχαμε φτάσει στο 2014 και το Charis Bible College είχε ανοίξει το νέο του κτίριο στο Woodland Park, και η διδασκαλία για το πρώτο έτος γινόταν στην κύρια αίθουσα εκεί. Η κατασκευή είναι ευάερη, με φέρουσα δομή από ξύλο και πανέμορφες καμάρες που δεσπόζουν ψηλά πάνω από εμάς. Οι Αμερικανοί είναι γενικά ικανοί στη διακόσμηση και αυτή ήταν μια εξαιρετική ξύλινη κατασκευή, όπου η μία πλευρά του δωματίου είχε ένα τεράστιο πανοραμικό παράθυρο με θέα το Pikes Peak στα 4302 μέτρα υψόμετρο. Το Woodland Park βρισκόταν στα 2580 μέτρα, οπότε αυτό ήταν κάπως ιδιαίτερο. Εμείς οι ίδιοι μέναμε στα 2300 μέτρα και λαχανιάζαμε κάπως τους πρώτους μήνες της διαμονής μας εκεί όταν ανεβαίναμε σκάλες και παρόμοια.

Το σχολείο έχει την Αγία Γραφή ως κύριο υλικό, αλλά μας δίνονται φυλλάδια με θεματικό διαχωρισμό της ύλης και μετά το τέλος κάθε θέματος περνάμε πάντα από ένα απλό τεστ για να δούμε αν έχουμε αφομοιώσει το υλικό. Διοργανώνονται τακτικά συνέδρια και ένα θέμα που επανέρχεται συχνά στο Charis Bible College είναι η θεραπεία και η χάρη του Θεού. Όχι χάρη για να αμαρτάνουμε, αλλά η χάρη του Θεού για τον αμαρτωλό που έρχεται στον σταυρό και αποθέτει τον εαυτό του και την αντίστασή του προς τον Θεό. Δεν το έχω αναφέρει ιδιαίτερα αυτό, αλλά έχω δει πολλά θαύματα όταν προσεύχομαι για ανθρώπους και αυτό είναι που μοιράζεται και ο Andrew Wommack: τα χαρίσματα του Θεού προς εμάς τους ανθρώπους και πώς η θεραπεία είναι φυσικό να αναμένεται για τους Αγίους (Ιακώβου 5:14-15). Ο Θεός το γνώριζε αυτό και ένιωθα πολύ οικεία εδώ στη Βιβλική Σχολή από αυτή την άποψη. Η σύζυγός μου ήταν μάλλον ευχαριστημένη με όλα τα πρακτικά γύρω από το ταξίδι, τον προγραμματισμό και γενικά με ένα νέο μέρος με νέους φίλους και δραστηριότητες. Ένα προειδοποιητικό σημάδι εκείνη την εποχή είναι ότι δεν της αρέσει να διαβάσει την Αγία Γραφή μαζί μου και γίνεται γρήγορα ανυπόμονη και εκνευρισμένη όταν μιλάω γι' αυτά που λένε οι Γραφές ή όταν διηγούμαι τα πράγματα που μου δίνει ο Θεός ή τις θεραπείες που βλέπω.

Διανύουμε το σχολικό έτος και η οικογένεια αρχίζει ταυτόχρονα να πηγαίνει σε μια εκκλησία στο Woodland Park τις Κυριακές, όπου υπάρχουν επίσης συγκεντρώσεις για παιδιά. Κατά τη διάρκεια της σχολής, ένας από τους δασκάλους της Βίβλου, ο Greg Mohr, μιλάει απευθείας στην πρώτη σύζυγό

μου στη μέση της διδασκαλίας. Ήμουν πολύ τυχερός γιατί όλη η διδασκαλία ηχογραφείται. Λίγοι ή κανείς δεν γνώριζε τις προκλήσεις που περνούσαμε εγώ και η τότε σύζυγός μου, αλλά εκείνη με είχε επανειλημμένα είτε επικρίνει είτε εναντιωθεί στο έργο μου για τον Θεό. Όλο αυτό ήταν στην ουσία ένα παράδοξο, καθώς εκείνη και η οικογένειά της δηλώνουν πιστοί. Παρόλα αυτά, ο Greg Mohr λέει αυτό που εγώ ο ίδιος δεν ήθελα να εκφράσω. Ο Greg Mohr δεν γνώριζε με κανέναν τρόπο την πρώτην σύζυγό μου όταν της μίλησε, οπότε αυτό ήρθε από το πουθενά, για να το πούμε έτσι:

Ο Θεός πρόκειται να τινάξει την απιστία έξω από εσένα και να σε οδηγήσει σε τέτοια εύνοια και τέτοια ευλογία και τέτοια πίστη για τα οικονομικά. Και ο Θεός πρόκειται να την εξαλείψει εντελώς από μέσα σου, και πρόκειται να σε χρησιμοποιήσει δυναμικά, όχι μόνο στον τομέα των οικονομικών, αλλά και στον τομέα της θεραπείας. Και ο Θεός πρόκειται να σε χρησιμοποιήσει ισχυρά αν Τον αφήσεις. Αν Του δώσεις την άδεια να το κάνει. Και ακυρώνω την αποστολή του εχθρού εναντίον σου και κάθε αρνητική εμπειρία που προσπάθησε να σε βγάλει από τον δρόμο σου. Ο Πατέρας σου σε αγαπά και επιθυμεί να εκχύσει την ευλογία Του πάνω στη ζωή σου. Θα το βιώσεις αυτό και θα βοηθήσεις και άλλους να το βιώσουν. Αμήν; Αμήν!

--- Ο Greg Mohr μίλησε στη σύζυγό μου

Όταν ο Marcus Wick μερικούς μήνες αργότερα είπε ότι ο Θεός μας χωρίζει, έγινε σαφές ότι εκείνη είχε ήδη αποφασίσει να χωρίσουμε. Προοριζόμασταν να λειτουργούμε μαζί, ως ένα σώμα (Εφεσίους 5:31), αλλά ο Θεός είχε δει πώς εξελίσσονταν τα πράγματα. Είθε ο Θεός να δείξει έλεος σε εκείνους που αφήνουν τον εαυτό τους να παρασυρθεί από τους πειρασμούς αυτού του κόσμου:

Αλήθεια σας λέω, αν δεν επιστρέψετε και δεν γίνετε σαν τα παιδιά, δεν θα μπειτε στη βασιλεία των ουρανών. Όποιος, λοιπόν, ταπεινώσει τον εαυτό του σαν αυτό το παιδί, αυτός είναι ο μεγαλύτερος στη βασιλεία των ουρανών. Και όποιος δεχτεί ένα τέτοιο παιδί στο όνομά μου, εμένα δέχεται. Όποιος όμως σκανδαλίζει έναν από αυτούς τους μικρούς που πιστεύουν σε μένα, τον συμφέρει να κρεμαστεί στον λαιμό του μια μυλόπετρα και να βυθιστεί στα βάθη της θάλασσας. Αλίμονο στον κόσμο για τα σκάνδαλα! Γιατί είναι αναπόφευκτο να έρθουν τα σκάνδαλα, αλλά αλίμονο στον άνθρωπο εκείνον από τον οποίο προέρχεται το σκάνδαλο.

Αν λοιπόν το χέρι σου ή το πόδι σου σε σκανδαλίζει, κόψ' το και ρίξ' το μακριά σου· είναι προτιμότερο για σένα να μπεις στη ζωή κουτσός ή σακάτης, παρά να έχεις δύο χέρια ή δύο πόδια και να ριχτείς στην αιώνια φωτιά. Και αν το μάτι σου σε σκανδαλίζει, βγάλ' το και ρίξ' το μακριά σου· είναι προτιμότερο για σένα να μπεις στη ζωή μονόφθαλμος, παρά να έχεις δύο μάτια και να ριχτείς στη γέεννα της φωτιάς.

--- Ματθαίος 18:3-9

Όταν ένα άτομο ασκεί ψυχολογική χειραγώγηση για να κάνει κάποιον να αμφιβάλλει για τη δική του κρίση, αντίληψη ή μνήμη, αυτό είναι γνωστό ως gaslighting και είναι στην ουσία πολύ σοβαρό ως τέτοιο.

Στο τέλος του σχολικού έτους έπρεπε να παρακολουθήσω το θερινό σχολείο, καθώς είχαμε ξεκινήσει το χειμερινό εξάμηνο και όχι το φθινόπωρο. Η σύζυγός μου και τα παιδιά έφυγαν για διακοπές στη Norge το καλοκαίρι του 2014 και σκέφτονταν ότι θα επέστρεφαν για την έναρξη του επόμενου σχολικού έτους, αλλά μέσα μου ένιωθα ότι κάτι δεν πήγαινε καλά με αυτό. Δεν θυμόμουν τότε ότι το Άγιο Πνεύμα μου είχε μιλήσει νωρίτερα μέσα στο σχολικό έτος και είχε πει ότι δεν θα βρισκόμουν εκεί τον επόμενο χρόνο. Ούτε είχα αποδεχτεί αυτό το μήνυμα ανοιχτά.

Συμφωνούμε να μη συνεχίσουμε το δεύτερο σχολικό έτος. Στη συνέχεια μετακομίζουμε στο Levanger κατόπιν δικής της επιθυμίας. Ήμουν λυπημένος που σταματήσαμε μετά από ένα χρόνο. Αυτό που συνέβη στη συνέχεια είναι ότι μόλις δύο με τρεις εβδομάδες πριν επιστρέψω από τις USA, τέσσερις από τους Αγίους μου μίλησαν. Ο ένας ήταν στην εκκλησία που πηγαίναμε εκείνο το χρόνο. Ήταν η τελευταία μου συγκέντρωση εκεί και μόλις είχαν προσευχηθεί για μένα. Επρόκειτο να πάω στο πίσω μέρος της αίθουσας όταν ένας από τους Αγίους, ένας προφήτης, σηκώθηκε και από το πουθενά μίλησε για διάφορα πράγματα που θα έκανα για τον Θεό. Ένα μέρος από αυτά που ειπώθηκαν ήταν ότι θα ταξίδευα σε πολλές χώρες της Ευρώπης και είπε ότι το έργο μου θα γινόταν πολύ μεγαλύτερο από ό,τι εγώ ο ίδιος περίμενα. Ο ίδιος είχε φοιτήσει στο Charis, όπως και η σύζυγός του από τη Γαλλία. Ήταν λόγια ισχυρά και με εξέπληξαν εντελώς. Τα λόγια του θα επιβεβαιώνονταν αργότερα από άλλους εν Κυρίω (Β' Κορινθίους 13:1).

Οι επόμενοι δύο που μου μίλησαν ήταν το ζευγάρι Marcus και Sharon Wick. Είχαν επίσης φοιτήσει στο Charis μαζί μου και τυχαία βρισκόμουν σε μια συνάντηση κατ' οίκον με κάποιους από τη βιβλική σχολή στο σπίτι τους εκείνη τη στιγμή, την πρώτη και μοναδική φορά που βρέθηκα σε κοινωνία

κατ' οίκον μαζί τους. Ήμασταν ξένοι μεταξύ μας, εκτός από το ότι αναγνωρίζαμε ο ένας τον άλλον. Τόσο εκείνος όσο και εκείνη μου μίλησαν με λόγια από τον Θεό.

Ο Θεός έδειξε στον Marcus ότι είχα σκάψει βαθιά στον λόγο του Θεού, αλλά ότι η στενή οικογένεια με είχε επικρίνει για τις επιλογές που είχα κάνει για τον Θεό. Ο Θεός δεν ήταν ευχαριστημένος με αυτό. Αυτό που βλέπει ο προφήτης είναι ένα τρένο με εμένα μπροστά. Και ο Θεός λέει ότι θα αποσυνδέσει τα βαγόνια πίσω μου και θα αφαιρέσει το βάρος αυτού και θα το κάνει έτσι ώστε να μπορώ να αρχίσω να εργάζομαι γι' Αυτόν. Η εποχή γι' αυτό το έργο θα ξεκινούσε σύντομα, μου λένε. Η Sharon μού έδωσε επίσης μια επιβεβαίωση ότι ο χρόνος που έρχεται θα είναι πολύ δύσκολος και ότι θα νιώθω σαν να έχει σταματήσει εντελώς, αλλά ότι τα μεγάλα πράγματα χρειάζονται χρόνο για να αποκτήσουν δυναμική. Ο Marcus λέει επίσης ότι βλέπει ένα ποτάμι να ρέει πάνω μου με ευλογίες από τον Θεό (Ψαλμός 46:4), κάτι που επιβεβαιώθηκε και αργότερα.

--- Marcus και Sharon Wick το 2014

Το τελευταίο πρόσωπο ήταν ο Jeffrey Hardwick και είχε επίσης φοιτήσει στο Charis παλαιότερα. Είχα προσκληθεί για πίτσα και ήταν ένας από τους καλεσμένους. Χωρίς να γνωρίζει το υπόβαθρό μου, με ρώτησε αν θα μπορούσε να μοιραστεί μαζί μου λόγια από τον Θεό. Είπε, μεταξύ άλλων, ότι ο Θεός μού είχε δώσει το χάρισμα «δημιουργικά θαύματα» (Ιωάννης 14:12). Δεν έχω γράψει γι' αυτό προηγουμένως, αλλά έχω γίνει μάρτυρας οστών και παρόμοιων να αναπτύσσονται ή να επιμηκύνονται σε δευτερόλεπτα και ήμουν πλήρως ενήμερος για το τι εννοούσε. Είπε επίσης ότι ήμουν δημιουργικός άνθρωπος και ότι ο Θεός ήταν πολύ χαρούμενος που αναζητούσα επιβεβαίωση πριν πάρω σημαντικές επιλογές.

Πίστευα ότι είχα αποτύχει απέναντι στον Θεό, αλλά η θλίψη μου μετατράπηκε σε χαρά καθώς τώρα καταλαβαίνω ότι το έργο μου δεν είχε τελειώσει. Κατάλαβα ότι ο Θεός θα αφαιρούσε τα προβλήματα που με κρατούσαν πίσω (Ρωμραίους 8:28), αλλά όχι ότι ο Θεός θα με χώριζε πράγματι τρία χρόνια αργότερα. Αυτή είναι η πρώτη φορά μέχρι εκείνη τη στιγμή που ο Θεός μού μίλησε μέσω τεσσάρων πιστών σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα. Ήταν επίσης εκείνη τη χρονιά που άρχισα να γνωρίζω τον Jangili από μια ασιατική χώρα και το έργο μας και η αδελφική μας φιλία ξεκινούν εκείνη τη χρονιά.

Κεφάλαιο 28

Επιστροφή στη Νορβηγία (2015)

Είχαμε φτάσει στο 2015 και ήμουν άνεργος. Αν είχαμε προσπαθήσει να μείνουμε έναν επιπλέον χρόνο, θα είχα χάσει το δικαίωμα στο επίδομα ανεργίας. Το NAV απέρριψε όντως την αίτηση και αυτή εγκρίθηκε μόνο αφού υπέβαλα ένσταση κατά της απόφασης. Εκείνη την περίοδο είχα μια στιβαρή εκπαίδευση και καλή προϋπηρεσία, αλλά δυσκολευόμουν να βρω δουλειά. Ούτε οι εργοδότες φαίνονταν εντυπωσιασμένοι από το γεγονός ότι είχα πάει σε σχολή Βίβλου και θα προτιμούσαν να είμαι ένας συνηθισμένος μη πιστός. Καταλαβαίνω ότι το βιογραφικό μου έχει ένα κενό στα μάτια τους, και όχι μόνο τεχνικό. Αυτό μου το είπαν τόσο έμμεσα όσο και άμεσα με αυτόν τον τρόπο.

Μέσα στην απογοήτευση του να μην έχω εργασία, άρχισα εκείνη τη χρονιά να γράφω ένα κείμενο όπου μοιράζομαι το ποιος είναι ο Πατέρας και τι έχει κάνει για εμάς. Αυτό έμελλε να εξελιχθεί σε κάτι πολύ περισσότερο από ό,τι είχα φανταστεί. Μέσα σε όλα αυτά, αποκτήσαμε άλλους δύο γιους και υπάρχει επιπλέον ζωή στο διαμέρισμα τώρα, για να το θέσω έτσι. Τα αγόρια και τα κορίτσια διαφέρουν λίγο σε αυτό. Δεν υπάρχει ζωή μόνο στα δωμάτια, αλλά και μέσα στους τοίχους, καθώς ο ιδιοκτήτης έχει πρόβλημα με ποντίκια. Λίγο απογοητευτικό όσον αφορά την υγιεινή, αλλά και συναρπαστικό για τα παιδιά, που με ανάμικτο δέος και τρόμο άνοιγαν την πόρτα του ντουλαπιού κάτω από τον νεροχύτη όπου βρισκόταν η φάκα. Υπάρχουν πολλές όμορφες στιγμές με τα παιδιά, αλλά το να μην έχω μια εργασία ήταν κάτι καινούργιο και προκλητικό. Εκείνη τη στιγμή υποψιάστηκα ότι αυτό που είχε ειπωθεί το 2012 από το Kvinneforum Nordhordland ίσως αναφερόταν σε αυτό που ξεκίνησα εδώ, αλλά δεν ήμουν σίγουρος. Έβρισκα χαρά στο γράψιμο, ακριβώς όπως και τώρα. Αυτή η χρονιά είναι επίσης η πρώτη φορά που πηγαίνω σε ιεραποστολικό ταξίδι σε μια ασιατική χώρα και βλέπω ανθρώπους να θεραπεύονται, να ελευθερώνονται από βάσανα και να δέχονται τον Ιησού (Πράξεις των Αποστόλων 1:8). Ήταν ένα υπέροχο ταξίδι αλλά και προκλητικό, καθώς δεν κατάφερα πάντα να παραμένω παθητικός. Μου αρέσει να μοιράζομαι τον Λόγο «ευκαίρως ακαίρως» και όταν ένας από τους διευθυντές του ξενοδοχείου γίνεται μάρτυρας θαυμάτων και βλέπει τη γυναίκα του να θεραπεύεται, δεν αποκλείεται να υπάρξουν κάποιες περιπλοκές με τις αρχές. Δεν πήγα με θρησκευτική βίζα, οπότε ήταν κάπως

συναρπαστικό, για να το πω έτσι. Στεκόμουν με δύο από τους υπαλλήλους, χριστιανοί και οι δύο, και πήγαμε σε μια γυναίκα και την κόρη της που έμεναν στο γκαράζ δίπλα στο ξενοδοχείο. Η κόρη είχε στο παρελθόν το χάρισμα της γλωσσολαλίας, αλλά στη συνέχεια το έχασε. Είχε μια ανώμαλα έντονη ανάπτυξη και η μητέρα μάς ζήτησε να προσευχηθούμε γι' αυτήν. Ενώ προσευχόμαστε, η κόρη ξαφνικά ξεσπά σε δυνατή γλωσσολαλιά που έκανε τις τρίχες του σβέρκου μου να σηκωθούν. Συνέβησαν πολλά, με λίγα λόγια, αλλά ήταν φανταστικά, αν και λίγο αγωνιώδη!

Αγαπητοί μου, καθώς πάντοτε υπακούσατε, όχι μόνο κατά την παρουσία μου, αλλά τώρα πολύ περισσότερο κατά την απουσία μου, με φόβο και τρόμο κατεργάζεστε τη δική σας σωτηρία. Διότι ο Θεός είναι εκείνος που ενεργεί μέσα σας και το να θέλετε και το να ενεργείτε σύμφωνα με την ευδοκία Του. Τα πάντα κάνετε χωρίς γογγυσμούς και δισταγμούς, ώστε να γίνετε άμεμπτοι και ακέραιοι, τέκνα Θεού αμώμητα ανάμεσα σε γενεά διεστραμμένη και διεστραμμένη. Ανάμεσά τους λάμπετε σαν φωτεινά άστρα μέσα στον κόσμο, κρατώντας στερεά τον λόγο της ζωής, ώστε να έχω καύχηση κατά την ημέρα του Χριστού, ότι δεν έτρεξα μάταια ούτε κοπίασα μάταια. Αλλά και αν ακόμα προσφέρομαι ως σπονδή πάνω στη θυσία και τη λειτουργία της πίστης σας, χαίρω και συγχαίρω όλους εσάς. Το ίδιο κι εσείς να χαίρετε και να συγχαίρετε μαζί μου.

--- Φιλιππησίους 2:12-18

Είχαν περάσει επτά χρόνια από τότε που αναγεννήθηκα. Παρά όλες τις εμπειρίες που είχα αυτό το διάστημα, δεν ήμουν σίγουρος για τη δική μου γέννηση στο πνεύμα. Ο Θεός πρέπει να το γνώριζε αυτό από την αρχή, διότι η εμπειρία που είχα δει σε όραμα, όπου στεκόμουν μέσα σε ένα αυγό, ήταν μια εικόνα του δικού μου πνεύματος μέσα στον Θεό. Από εκείνη την εμπειρία, ωστόσο, είχα αμφισβητήσει αυτό που είδα. Βρισκόμαστε στο 2015 και ο Θεός πρόκειται να μου απαντήσει για το τι είχα βιώσει. Ήμασταν μια ομάδα Αγίων που μοιραζόμασταν το ευαγγέλιο στον δρόμο στο Trondheim και περπατούσα με άλλους δύο αδελφούς όταν ένιωσα να με ελκύει μια ομάδα ανθρώπων στην πλατεία Trondheim Torg. Ο ένας αδελφός αρνήθηκε να έρθει μαζί μας, καθώς εκεί στέκονταν τρεις ελαφρά ντυμένες νεαρές κοπέλες μαζί με έναν νεαρό άνδρα, και απομακρύνθηκε γρήγορα από κοντά μας. Περπατήσαμε γύρω τους και όταν στραφήκαμε προς το μέρος τους, ένιωσα έναν πόνο ή ένα περίεργο συναίσθημα στο δεξί χέρι και στον ώμο. Ρώτησα αν κάποιος από αυτούς είχε προβλήματα με το δεξί χέρι ή τον ώμο

και αμέσως ο νεαρός άνδρας το επιβεβαίωσε. Οι νεαρές κοπέλες τρόμαξαν λίγο, για να το θέσω έτσι, αλλά τις καθησυχάσαμε. Τους είπαμε ότι ερχόμαστε με τον Ιησού και μοιραστήκαμε το ευαγγέλιο, και ότι αυτό ήταν ένα χάρισμα από τον Θεό, το να γνωρίζουμε και να ακούμε από το Άγιο Πνεύμα. Προσευχηθήκαμε στη συνέχεια για τον νεαρό άνδρα και μας είπε ότι ονομαζόταν Azariah και ήταν πάστορας νεολαίας στη διεθνή εκκλησία Betel εδώ στο Trondheim. Μας είπε επίσης ότι για πρώτη φορά στη ζωή του είχε ακούσει το Άγιο Πνεύμα να του μιλά ακουστά:

Πάρε μαζί σου τρία αυγά και πήγαινε στο κέντρο (του Trondheim)!

--- Το Άγιο Πνεύμα μίλησε στον Azariah το 2015

«Ακουστά» σημαίνει ότι ακούει κανείς με το αυτί και όχι στο πνεύμα. Και αυτό μας εξέπληξε όλους, όχι μόνο τον Azariah. Δεν ήξερε τι επρόκειτο να συμβεί και γιατί έπρεπε να πάει στο κέντρο, οπότε το Άγιο Πνεύμα έπρεπε να επαναλάβει το μήνυμα δύο φορές προτού πάρει πράγματι τα τρία αυγά και πάει στο κέντρο της πόλης. Δεν βρήκε τίποτα εκεί και σχολίασε λέγοντας ότι στον δρόμο της επιστροφής ακολούθησε μια λίγο διαφορετική διαδρομή από αυτή που πηγαίνει συνήθως. Και τότε ήταν που ήρθαμε και του μιλήσαμε. Είπα ότι «τα αυγά σημαίνουν νέα ζωή» και χαιρόμουν γι' αυτόν. Μόνο όταν πήρα το τρένο της επιστροφής για το Levanger συνειδητοποίησα τι είχε πράγματι συμβεί. Κατάλαβα ότι ο Πατέρας στους Ουρανούς, μετά από επτά χρόνια, μου είχε απαντήσει τώρα στο ερώτημα για το τι σήμαινε το όραμα με τον εαυτό μου μέσα στο αυγό πίσω στο 2008.

Με τα φτερά Του θα σε σκεπάσει, και κάτω από τις πτέρυγές Του θα βρεις καταφύγιο. Η αλήθεια Του είναι ασπίδα και θώρακας.

--- Ψαλμός 91:4

Και αυτό το επιβεβαιώνει ο Ιησούς επίσης στο κατά Ματθαίον:

Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, εσύ που φονεύεις τους προφήτες και λιθοβολείς εκείνους που είναι σταλμένοι σε σένα! Πόσες φορές θέλησα να συνάξω τα παιδιά σου, όπως η κότα συνάξει τα κλωσόπουλά της κάτω από τις φτερούγες της, αλλά δεν θελήσατε!

--- Ματθαίος 23:37

Να θυμάστε ότι βαπτίζομαστε στο όνομα του Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος (Ματθαίος 28:19). Εργάζονται μαζί στην Τριάδα και αν

υπάρχει μια φράση που μπορεί να περιγράψει το θέλημα του Πατέρα για εμάς τους ανθρώπους, είναι αυτή: ΖΩΗ, ΟΧΙ ΘΑΝΑΤΟΣ!

Όπως αναφέρθηκε, τα αυγά συμβολίζουν τη ζωή από τον Θεό και το δικό μου όραμα το επιβεβαίωσε αυτό προτού εγώ ο ίδιος το διαβάσω στη Βίβλο ή το ακούσω από άλλους γύρω μου. Γνωρίζω τώρα ότι έχω αναγεννηθεί από το Πνεύμα του Θεού (Ιωάννης 3:3) και τα έργα μου συνοδεύονται επίσης από σημεία και τέρατα, και έτσι πρόκειται να συνεχιστεί αν πορεύομαι με το Άγιο Πνεύμα. Ο κόσμος είναι βυθισμένος στο χρήμα και την υλική ευημερία και είναι φυσικό να αναμένει κανείς ότι πολλοί θα τον χλευάσουν όταν έρχεται με λόγια από τον Θεό. Αυτό δεν προέρχεται μόνο από ξένους, αλλά και από την ίδια την οικογένεια και άλλους «πιστούς» που οι ίδιοι θα έπρεπε να φλέγονται για τον λόγο του Θεού και να μην παραμένουν χλιαροί. Αν υπάρχει ένα πράγμα που γνωρίζω μετά από τόσα χρόνια με τον Πατέρα, είναι ότι είμαι απίστευτα τυχερός που δέχτηκα την πύλη της ζωής του Θεού, το νερό της ζωής, τον ελευθερωτή από τον θάνατο, τον δημιουργό μας, ως Κύριο και Διδάσκαλο, τον Ιησού Χριστό. Αλληλουία! ΝΑΙ!!

Κατάλαβα επιτέλους το 2015 ότι ο Θεός είχε πραγματικά δείξει έλεος σε μένα την ημέρα που σώθηκα το 2008 και εκπλήσσομαι με τα λόγια που έδωσε στον Μωυσή όταν ο Θεός ελευθέρωσε τον λαό Του από την Αίγυπτο:

Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας: «Αφιέρωσε σε Μένα κάθε πρωτότοκο. Κάθε τι που ανοίγει μήτρα μεταξύ των υιών Ισραήλ, από άνθρωπο έως κτήνος, δικό Μου είναι.» Και ο Μωυσής είπε στον λαό: «Να θυμάστε την ημέρα αυτή, κατά την οποία βγήκατε από την Αίγυπτο, από οίκο δουλείας. Διότι με ισχυρό χέρι ο Κύριος σας έβγαλε από εκεί. Και δεν θα φαγωθεί ένζυμο ψωμί. Σήμερα βγαίνετε έξω, στον μήνα Αβίβ. Και όταν ο Κύριος σε φέρει στη γη... τη γη που ρέει γάλα και μέλι...»

--- Έξοδος 13:1-5

Πιστεύω ότι η Εκκλησία της Νορβηγίας δεν έχει θεοφοβούμενες ενορίες; Σε μεγάλο βαθμό ναι, δυστυχώς. Αλλά δεν είναι μόνοι σε αυτό. Και αυτό που βίωσα προσωπικά στη δική μου νεότητα επιβεβαιώνεται επίσης από τον εφημέριο Morten Gravdal στη διοίκηση του Møre πριν από 40 χρόνια. Ο Morten έλαβε μια εικόνα από τον Θεό μετά από ένα μήνυμα σε γλώσσες όταν ήταν φοιτητής στη Θεολογική Σχολή (Menighetsfakultetet) στο Όσλο:

Ήταν η εικόνα ενός τρένου. Το τρένο περνούσε μέσα από ένα τοπίο με μεγάλη ταχύτητα. Είχε περάσει πολύς καιρός από τότε

που είχε περάσει τρένο από τις ράγες, και δέντρα και μεγάλοι βράχοι είχαν πέσει πάνω στις γραμμές. Αλλά μπροστά στη μηχανή υπήρχε ένα μεγάλο άροτρο. Αυτό το άροτρο σάρωνε τα πάντα που βρίσκονταν στις ράγες στην άκρη. Ακόμα και σε σημεία όπου είχαν γίνει κατολισθήσεις —και φαινόταν επικίνδυνο— το άροτρο καθάριζε τις γραμμές, και το τρένο δεν έχανε καθόλου την ταχύτητά του. Τότε είδα ότι το άροτρο ήταν ένα ανοιχτό βιβλίο. Η ατμομηχανή δεν έβγαζε καπνό, οπότε κατάλαβα ότι δεν ήταν η δύναμη της μηχανής που ωθούσε το τρένο προς τα εμπρός. Αυτό που ωθούσε το τρένο προς τα εμπρός ήταν ότι οι άνθρωποι που ήταν στο τρένο διάβαζαν το βιβλίο — και πίστευαν αυτά που έγραφε! Οι άνθρωποι έσκυβαν έξω από τα παράθυρα, ο άνεμος τους ανακάτευε τα μαλλιά και είχαν δάκρυα στα μάτια λόγω του ανέμου. Ζητωκραύγαζαν επειδή πήγαινε τόσο γρήγορα! Μετά ήρθε η επόμενη εικόνα: Το τρένο ήταν σταματημένο. Ήταν σε έναν σταθμό. Το άροτρο —το βιβλίο— είχε αποσυναρμολογηθεί και βρισκόταν πάνω σε ένα από τα βαγόνια. Εκεί περπατούσαν μηχανοδηγοί και εισπράκτορες και άνθρωποι με καπέλα σιδηροδρομικών και στολές με αστέρια και ρίγες. Διάβαζαν λίγο το βιβλίο, και έκαναν «κοπτοραπτική» — αφαιρούσαν ό,τι δεν τους ταίριαζε. Έσκιζαν ολόκληρες σελίδες από το βιβλίο και δεν έκαναν τίποτα για να ξαναβάλουν το άροτρο στη θέση του. Κάποιοι αναρωτιούνται γιατί το τρένο δεν ξεκνούσε. Οι περισσότεροι ήταν ικανοποιημένοι που ήταν σταματημένο, ανέβαιναν και κατέβαιναν όποτε τους βόλευε. Αυτό το τρένο είναι φυσικά η εκκλησία και η σύναξη των χριστιανών. Το βιβλίο είναι η Βίβλος. Η δύναμη της Βίβλου έγκειται στο ότι οι χριστιανοί διαβάζουν τη Βίβλο — και πιστεύουν αυτά που γράφει! Όταν οι χριστιανοί το κάνουν αυτό, η εκκλησία θα προχωρά μπροστά. Η εκκλησία έχει τη δυνατότητα να προχωρήσει μπροστά με τρομερή ταχύτητα: αυτό θα συμβεί όταν οι χριστιανοί διαβάζουν τη Βίβλο, και αυτά που γράφονται στη Βίβλο διαμορφώνουν τη ζωή των χριστιανών. Αυτή ήταν μια εικόνα που έλαβα πριν από σχεδόν 40 χρόνια — και αν αυτό ήταν αλήθεια τότε, είναι σίγουρα αλήθεια και τώρα! Οι κεντρικοί και οι διαμορφωτές της κοινής γνώμης θεολόγοι και επίσκοποι κάνουν «κοπτοραπτική» στον Λόγο του Θεού με τέτοιο τρόπο που δεν μένει τίποτα. Η φιλελεύθερη θεολογία κάνει τη Βίβλο να μην θεωρείται πλέον ως Ιερό βιβλίο. Πιστεύω ότι ο Θεός θλίβεται! Ίσως ακόμα χειρότερα: Οργίζεται! Και μας προκαλεί να τοποθετήσουμε ξανά το άροτρο μπροστά στο τρένο!

Ολόκληρος ο Λόγος του Θεού πρέπει να τεθεί μπροστά στα μάτια των ανθρώπων της εκκλησίας και της χριστιανικής σύναξης — και πρέπει να διαμορφώσει τις ζωές μας, να μας καθαρίσει και να μας αγιάσει! Τότε η εκκλησία στη Νορβηγία μπορεί να αρχίσει να κινείται ξανά! Ίσως η εικόνα ήταν μια προφητεία για την εποχή μας; Έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που πέρασε τρένο από τις ράγες στη Νορβηγία. Έχει περάσει πολύς καιρός από τότε που είχαμε αναζωπύρωση! Πολλές πέτρες και δέντρα έχουν πέσει στις γραμμές, και έχουν γίνει πολλές κατολισθήσεις. Μπορεί να φαίνεται αδύνατο να κινηθεί ένα τρένο σε ράγες που είναι σε τόσο κακή κατάσταση. Αλλά —η Βίβλος μάς λέει ότι πιστεύουμε σε έναν Θεό για τον οποίο τίποτα δεν είναι αδύνατο— δεν το λέει; Ας ξαναβάλουμε το άροτρο στη θέση του!

--- Ερμηνεία γλωσσολαλίας στον Morten Gravdal πριν από περίπου 40 χρόνια

Ο τίτλος του βίντεο στο YouTube όπου μοιράζεται αυτό είναι: «Έλαβε ένα όραμα για το πώς θα εξελισσόταν η Εκκλησία της Νορβηγίας».

Η Παλαιά Διαθήκη είναι σαν μια σκιά των υποσχέσεων του Θεού και ο Ιησούς ο Σωτήρας μας άνοιξε τον λόγο και είναι ο οδηγός προς την πραγματική γη της επαγγελίας: τον Ουρανό. Όταν οι Ισραηλίτες ελευθερώθηκαν από την Αίγυπτο, ο Θεός τους οδήγησε συνειδητά σε μια παγίδα ώστε να πρέπει να περάσουν μέσα από την Ερυθρά Θάλασσα για να ξεφύγουν από τον θάνατο. Αυτό ήταν μια σκιά της σωτηρίας εν Χριστώ Ιησού. Πρέπει όλοι να περάσουμε από την Ερυθρά Θάλασσα που είναι το βάπτισμα στη νέα ζωή (Ρωμαίους 6:4) και ο καθαρισμός από το παλιό! Ο Θεός απέκλεισε επίσης τη δυνατότητα της εύκολης επιστροφής. Η Αίγυπτος ήταν μια εικόνα του θανάτου, της μοίρας του κόσμου. Εκείνοι που επιλέγουν τον Θεό υιοθετούνται στην οικογένειά Του και εμβολιάζονται στην ελιά (Ρωμαίους 11:17). Αυτοί είναι οι Άγιοι Ευλογημένοι που με παρρησία μπορούν να επικαλούνται τον Κύριο Σαβαώθ με το όνομα Αββά, Πατέρα:

Άρα λοιπόν, αδελφοί, οφειλέτες δεν είμαστε στη σάρκα, ώστε να ζούμε σύμφωνα με τη σάρκα. Διότι αν ζείτε σύμφωνα με τη σάρκα, πρόκειται να πεθάνετε· αν όμως με το Πνεύμα θανατώνετε τις πράξεις του σώματος, θα ζήσετε. Διότι όσοι οδηγούνται από το Πνεύμα του Θεού, αυτοί είναι υιοί Θεού. Επειδή δεν λάβατε πνεύμα δουλείας πάλι για φόβο, αλλά λάβατε Πνεύμα υιοθεσίας, με το οποίο κράζουμε: «Αββά, ο Πατέρας!» Αυτό το Πνεύμα συμαρτυρεί με το πνεύμα μας ότι είμαστε τέκνα Θεού. Αν δε τέκνα,

και κληρονόμοι· κληρονόμοι μεν Θεού, συγκληρονόμοι δε Χριστού,
αν βέβαια συμπάσχουμε, για να συνδοξαστούμε κιόλας.

--- Ρωμαίους 8:12-17

Μια μαρτυρία που επιθυμώ να μοιραστώ από αυτή τη χρονιά είναι όταν η αδελφή μας Anne-Gro Fjellingsdal θεραπεύτηκε στο Laberget. Ήταν μια συνάντηση με το Levanger Vineyard και κατά τη διάρκεια της συνάντησης ένιωσα σαν ένα τσίμπημα σε μέρη του αυχένα. Δεν καταλάβαινα γιατί και κοίταξα γύρω μου σκεπτόμενος όπως συνήθως ότι είτε φταίω εγώ είτε κάτι συμβαίνει. Φάγαμε μεσημεριανό αργότερα και κατέληξα τυχαία δίπλα στην Anne-Gro. Μετά από λίγη ώρα συζήτησης, παρατηρώ ότι ένιωσα κάτι περίεργο εκεί κατά τη διάρκεια της συνάντησης, αλλά δεν καταλάβαινα γιατί. Τότε η Anne-Gro παρατηρεί ότι η ίδια είχε προβλήματα στο ίδιο ακριβώς σημείο για αρκετά χρόνια και χρησιμοποιούσε συνεχώς παυσίπονα. Με λίγα λόγια, προσευχηθήκαμε και εκείνη ένιωσε αμέσως ένα μυρμήγκιασμα εκεί που ήταν ο πόνος και θεραπεύτηκε, σταματώντας να χρησιμοποιεί παυσίπονα. Έτσι παρέμεινε όλα τα χρόνια από τότε. Η Anne-Gro έχει το χάρισμα της διάκρισης των πνευμάτων και αυτό είναι ένα χάρισμα που η εκκλησία χρειάζεται να αξιοποιεί (Α' Κορινθίους 12:9-10).

Την ίδια περίοδο εκείνη τη χρονιά, το Άγιο Πνεύμα μού μιλά όχι μόνο για τις εκδόσεις που επρόκειτο να έρθουν, αλλά και ότι επρόκειτο να εκδώσω το βιβλίο μου. Θυμάμαι ότι στεκόμουν στο πίσω μέρος του διαμερίσματος, ακριβώς δίπλα στο πλυντήριο με το στεγνωτήριο από πάνω. Ένα στεγνωτήριο Miele με ενσωματωμένη αντλία θερμότητας από όλα τα πράγματα. Ωστόσο, ήταν αναπάντεχο να ακούσω αυτό:

Θα εκδώσεις τη Βίβλο προτού εκδώσεις το βιβλίο σου!

--- Το Άγιο Πνεύμα το 2015 σε μένα

Θυμάμαι ότι διαμαρτυρήθηκα ξανά. Άλλο πράγμα ήταν να φτιάξω τη μηχανή εκδόσεων, αλλά το να τη χρησιμοποιήσω για να εκδίδω Βίβλους ήταν κάτι για το οποίο ήμουν πολύ αβέβαιος. Την είχα φτιάξει για να δημιουργώ Βίβλους ως παράρτημα στο βιβλίο, όπου θα μπορούσε κανείς να αναφέρεται σε βιβλικά εδάφια και να τα έχει ενσωματωμένα στο βιβλίο καθώς και συνδεδεμένα με τη Βίβλο στο παράρτημα, όχι ως αυτόνομες Βίβλους. Πήρε χρόνο να συνηθίσω την ιδέα, αλλά παράλληλα με την ωρίμανση του τεχνικού μέρους της μηχανής εκδόσεων και των δικών μου διαδικασιών, έγινε ακριβώς όπως είπε το Άγιο Πνεύμα. Όχι μόνο αυτό, αλλά εξέδωσα ξεχωριστές Βίβλους όπως Ρωσικά, Ιαπωνικά, Βιετναμέζικα και Κινεζικά, επιπλέον των

μελετητικών Βίβλων, των παράλληλων Βίβλων, της King James Strongs καθώς και μεμονωμένων βιβλικών λεξικών. Έγινε βασικά λίγο «έξω από τα συνηθισμένα» αν μπορούμε να το πούμε έτσι, αλλά με την καλή έννοια. Και το βιβλίο που είχε στο μυαλό του το Άγιο Πνεύμα είναι αυτό που διαβάζετε τώρα. Το απομνημόνευμα ξεκίνησε ως επιστολή και εξελίχθηκε σε βιβλίο και λειτουργεί τώρα ως ένα ευαγγελικό εργαλείο.

Μπορώ επίσης να σας πω ότι όταν το 2015 ήμουν αναπληρωτής στο δημοτικό σχολείο στο Levanger, απολύθηκα επειδή είπα στους μαθητές λίγα από τα φανταστικά πράγματα που είχα βιώσει με τον Θεό. Οι μαθητές με ρώτησαν ποιος είμαι και λίγα για τη ζωή μου, αλλά αυτό δεν άρεσε καθόλου στη διεύθυνση. Το να απορρίπτεσαι από δουλειές λόγω της πίστης σου δεν είναι κάτι που συζητιέται δυνατά έξω στη Νορβηγία, αλλά είναι γεγονός. Οι πιστοί πιέζονται να μην μοιράζονται για τον Θεό και ως αναπληρωτής ήταν προφανώς εύκολο να με απολύσουν. Όταν οι Άγιοι κρατιούνται πίσω από το να υποστηρίξουν εκείνους που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή, πιστεύω ότι αυτό είναι κάτι που ο ίδιος ο Ιησούς θα τους φέρει αντιμέτωπους αργότερα. Θυμάμαι τα λόγια του καλού μου αδελφού Αδελφός Øivind από το Frekhaug γύρω στο 2011-2012, όπου μου έλεγε ότι το να χτίζει κανείς προσωπικό χαρακτήρα ήταν σημαντικό. Αυτό δεν ισχύει μόνο για εκείνους που βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του έργου, αλλά για όλους τους Αγίους.

Επιπλέον, συμβαίνει εκείνη την περίοδο να συναντήσω μια ομάδα νέων στο γυμνάσιο του Levanger. Και εδώ ήταν μαζί μου μία από τις κόρες μου και τους μίλησα λίγο για τον Ιησού, οπότε τους ρωτάω αν έχουν πόνους ή άλλα προβλήματα στο σώμα για τα οποία μπορούμε να προσευχηθούμε. Ο ένας με κοίταξε και είπε ότι είχε προβλήματα με την πλάτη του για πολύ καιρό. Τον ρωτάω αν μπορώ να βάλω το χέρι μου πάνω του και να προσευχηθώ. Αφού προσεύχομαι γι' αυτόν, δεν μπορεί πλέον να νιώσει καμία ενόχληση εκεί και φαίνεται λίγο απορημένος. Τον προτρέπω να πάει να πηδήξει στο τραμπολίνο και μετά, όταν επέστρεψε, φαίνεται ακόμα πιο έκπληκτος, διότι οι ενοχλήσεις είχαν εξαφανιστεί. Του είπα ότι δεν πρέπει να αφήσει κανέναν να του αναιρέσει το θαύμα με λόγια και να εμπιστευτεί αυτό που μόλις βίωσε, καθώς και ότι ο Θεός τους αγαπούσε. Συνήθως μοιράζομαι επίσης ότι πρέπει να αναγεννηθούν και ότι ο Ιησούς είναι η οδός, η αλήθεια και η ζωή (Ιωάννης 14:6), αλλά ότι ο κόσμος συχνά δεν θέλει τον Θεό. Λοιπόν, όταν επέστρεψα σπίτι, με αντιμετώπισε με σκληρά βλέμματα η γυναίκα μου, η οποία εδώ και αρκετά χρόνια επέκρινε το έργο μου για τον Θεό. Μου είπε, μεταξύ άλλων, ότι οι άνθρωποι έρχονταν στον Ιησού, όχι το αντίστροφο. Είναι βέβαια λίγο περίεργο, όταν το γεγονός είναι ότι ο ίδιος ο Ιησούς περιόδευε στο Ισραήλ και μοιραζόταν με τους ανθρώπους

και τους βάπτιζε. Και έστειλε επίσης τους μαθητές Του να μοιραστούν το ευαγγέλιο με τον λαό, οπότε και εκείνοι προσεύχονταν γι' αυτούς και έβλεπαν σημεία και τέρατα να ακολουθούν. Όλα κατόπιν εντολής και με την εξουσία του ίδιου του Ιησού προτού κρεμαστεί στον σταυρό και αναληφθεί πάλι στον Θεό. Ακόμα και προτού έρθει το Άγιο Πνεύμα στον λαό και οι μαθητές όντως βαπτιστούν στο Πνεύμα. Λειτουργούσαν με την εξουσία που τους είχε δώσει ο Ιησούς.

Μετά δε την παράδοση του Ιωάννη, ήρθε ο Ιησούς στη Γαλιλαία κηρύττοντας το ευαγγέλιο της βασιλείας του Θεού, και λέγοντας: "Συμπληρώθηκε ο καιρός και πλησίασε η βασιλεία του Θεού· μετανοείτε και πιστεύετε στο ευαγγέλιο!" Και καθώς περπατούσε κοντά στη θάλασσα της Γαλιλαίας, είδε τον Σίμωνα και τον Ανδρέα τον αδελφό του Σίμωνα, να ρίχνουν δίχτυ στη θάλασσα· γιατί ήταν ψαράδες. Και ο Ιησούς τους είπε: "Ακολουθήστε με, και θα σας κάνω να γίνετε ψαράδες ανθρώπων!" Και αμέσως, αφού άφησαν τα δίχτυα τους, τον ακολούθησαν. Και αφού προχώρησε από εκεί λίγο περισσότερο, είδε τον Ιάκωβο τον γιο του Ζεβεδαίου και τον Ιωάννη τον αδελφό του, που κι αυτοί ήταν στο πλοίο επισκευάζοντας τα δίχτυα. Και αμέσως τους κάλεσε· και αφού άφησαν τον πατέρα τους Ζεβεδαίο στο πλοίο μαζί με τους μισθωτούς, πήγαν πίσω του. Και μπαίνουν στην Καπερναούμ· και αμέσως το Σάββατο, αφού μπήκε στη συναγωγή, δίδασκε. Και εκπλήσσονταν για τη διδασχή του· γιατί τους δίδασκε ως έχων εξουσία, και όχι όπως οι γραμματείς. Και ήταν στη συναγωγή τους ένας άνθρωπος με ακάθαρτο πνεύμα, και έκραξε δυνατά, λέγοντας: "Εα! Τι κοινό υπάρχει ανάμεσα σε μας και σε σένα, Ιησού Ναζαρηνέ; Ήρθες να μας απολέσεις; Σε ξέρω ποιος είσαι, ο Άγιος του Θεού!" Και ο Ιησούς το επιτίμησε, λέγοντας: "Σώπα και έβγα από αυτόν!" Και το ακάθαρτο πνεύμα, αφού τον σπάρραξε και έκραξε με δυνατή φωνή, βγήκε από αυτόν. Και όλοι εξεπλάγησαν, ώστε να συζητούν μεταξύ τους, λέγοντας: "Τι είναι αυτό; Ποια είναι αυτή η νέα διδασχή, που με εξουσία προστάζει ακόμα και τα ακάθαρτα πνεύματα, και τον υπακούουν;" Και η φήμη του διαδόθηκε αμέσως σε όλη την περιοχή της Γαλιλαίας.

--- Μάρκος 1:15-28

Είναι αναπάντεχο να βρίσκει κανείς τέτοια αντίσταση στο ευαγγέλιο ακόμα και στην ίδια του την οικογένεια; Υποψιάζομαι ότι όταν συμβαίνει

αυτό, τα ίδια τα μέλη της οικογένειάς σου μπορεί να εφεύρουν κάθε είδους δικαιολογίες για να καταδικάσουν τις πράξεις ενός ανθρώπου για τον Θεό. Αυτό γίνεται συχνά με βάση τη δική τους ανασφάλεια για το τι σκέφτεται ο κόσμος γι' αυτούς. Γνωρίζω ότι το να «χάνει κανείς το πρόσωπό του» όταν οι άνθρωποι μιλούν ή βλέπουν υποτιμητικά τους κήρυκες του Ιησού είναι αναμενόμενο. Είναι μέρος του να εργάζεσαι για τον Θεό. Υπάρχουν φανταστικές χαρές, αλλά και μια θλίψη κατά καιρούς. Και υπάρχουν πολλά εμπόδια στο να μοιράζεται κανείς το ευαγγέλιο στον δρόμο και μερικά από αυτά προέρχονται από εσωτερικές προσωπικές συγκρούσεις μέσα στην οικογένεια.

Μη νομίζετε ότι ήρθα να βάλω ειρήνη πάνω στη γη· δεν ήρθα να βάλω ειρήνη, αλλά μάχαιρα. Διότι ήρθα να διχάσω άνθρωπο κατά του πατέρα του, και θυγατέρα κατά της μητέρας της, και νύφη κατά της πεθεράς της. Και εχθροί του ανθρώπου θα είναι οι οικιακοί του.

--- Ματθαίος 10:34-36

Εκείνος που δεν έχει βιώσει την καταδίκη και την κριτική επειδή μοιράστηκε το ευαγγέλιο, ουσιαστικά δεν έχει το δικαίωμα να εκφέρει γνώμη όταν πρόκειται για ιδιωτικές υποθέσεις του ευαγγελιστή χωρίς να έχει μελετήσει καλά την εν λόγω κατάσταση. Αρκετοί προσπάθησαν να μου απευθύνουν λόγια καλά, καλοπροαίρετα και μερικές φορές διορθωτικά. Και είμαι ευγνώμων που κάποιος προσπαθεί να βοηθήσει. Είναι απόλυτα σωστό ότι έχω κάνει πράγματα που είναι λάθος, απολύτως. Αλλά έχω επίσης σιωπήσει και υποφέρει στα κρυφά, εκεί που μόνο ο Θεός ξέρει τι έχει συμβεί. Θα υπάρχουν επίσης κατά καιρούς μέλη της εκκλησίας που θα μιλούν άσχημα πίσω από την πλάτη σου. Αλλά σου λέω το εξής: Συγχώρεσε εκείνους που σε επικρίνουν (Κολοσσαείς 3:13). Φύλαξε την καρδιά σου αν πρόκειται να συνεχίσεις να μοιράζεσαι το ευαγγέλιο και να μπορείς να χαίρεσαι με τις ευλογίες που έχεις λάβει, κάθε μέρα.

Ώστε, αγαπητοί μου, καθώς πάντοτε υπακούσατε, όχι μόνο όπως κατά την παρουσία μου, αλλά τώρα πολύ περισσότερο κατά την απουσία μου, με φόβο και τρόμο κατεργάζεστε τη δική σας σωτηρία. Διότι ο Θεός είναι εκείνος που ενεργεί μέσα σας και το να θέλετε και το να ενεργείτε, σύμφωνα με την ευδοκία Του.

--- Φιλιππησίους 2:12-13

Κεφάλαιο 29

Asia (2016)

Είναι τώρα το 2016 και βρισκόμουν στο δεύτερο ταξίδι μου προς την Ανατολή. Είμαι πολύ χαρούμενος που συνάντησα την ομάδα των ποιμένων μαζί με τον Jangili. Μιλάμε στις διάφορες εκκλησίες. Δεν ήταν τόσο εύκολο να φύγω από τη Νορβηγία, καθώς η σύζυγός μου ήταν έγκυος σε ένα από τα αγόρια μας, και αν δεν είχα λάβει μια επιβεβαίωση ότι αυτό ήταν το σωστό, θα δίσταζα να πάω. Ωστόσο, όλα τελείωσαν καλά τόσο για το ταξίδι όσο και για τον τοκετό μετέπειτα. Αυτό που είναι ιδιαίτερο αυτή τη φορά είναι ότι κάποιος είχε δωροδοκήσει ή δώσει πληροφορίες στις τοπικές αρχές ότι ο Jangili είχε χτίσει το σπίτι παράνομα. Ίσως ως αντίδραση στο έργο μας, δεν γνωρίζω. Αμέσως μόλις έφυγα, τους επισκέφθηκε μια ομάδα ανθρώπων που τους πέταξαν έξω και κατεδάφισαν την κατοικία τους, ενώ η οικογένεια στεκόταν στον δρόμο και τα έβλεπε όλα. Αυτό έγινε με βάνουσο και αποτελεσματικό τρόπο και ο ποιμένας εισήχθη στο νοσοκομείο σε κατάσταση σοκ. Συνήλθε σταδιακά και αυτό που συνέβη αργότερα ήταν ότι οι τοπικές αρχές παραδέχθηκαν το feilen (λάθος) και ζήτησαν συγγνώμη.

Ο Jangili και η οικογένειά του έλαβαν νέα οικοδομικά υλικά από τις αρχές και τους βοηθήσαμε επίσης να ανοικοδομήσουν το σπίτι τους με έναν παρακείμενο χώρο εκκλησίας. Όχι μόνο αυτό, αλλά τακτοποιούν και τα έγγραφά τους έτσι ώστε να μπορούν να έχουν και βιβλική σχολή στον χώρο, οπότε αυτό έγινε μια ευλογία γι' αυτούς τελικά, παρά τις δυσκολίες που έπρεπε να περάσουν. Πρέπει επίσης να προσθέσω ότι ήταν φανταστικό να τους επισκεφθώ σε μια ασιατική χώρα και ότι γίναμε μάρτυρες θαυμάτων και σημείων που ενίσχυσαν όλους τους Αγίους στην πίστη. Ένα από αυτά ήταν ο πολλαπλασιασμός της τροφής (Ιωάννης 6:11-13). Θυμάμαι να ακούω στο πνεύμα μου για το θαύμα της τροφής στη Βίβλο στην αρχή του γεύματος, πριν καν μιλήσει ο πάστορας. Στη συνέχεια, ο πάστορας μου είπε ξεκάθαρα: «Jorn, δεν αγόρασα ποτέ τόσα πολλά κοτόπουλα—αυτό που βλέπεις δεν είναι η ποσότητα που αγόρασα.» Χρειαζόταν το φαγητό και για τους σπουδαστές της Βίβλου, και υπήρχε αρκετό για πολύ περισσότερους από όσους θα έπρεπε. Την ίδια στιγμή, η αγαπημένη μου στο Levanger βίωσε κάτι παρόμοιο όπου η τροφή πολλαπλασιάστηκε. Ήταν απλά εκπληκτικό.

Θα πρέπει επίσης να προστεθεί ότι όταν επέστρεψα στη Νορβηγία, ένας Χριστιανός Ασιάτης επικοινωνήσε μαζί μου. Μου μίλησε για τη σύζυγό μου

και τους γονείς της. Και αυτό που πρακτικά μου είπε ήταν ότι η σύζυγός μου πιστεύει ότι είναι πιο έξυπνη από μένα και ότι η μητέρα και ο πατέρας της υπήρξαν ιεραπόστολοι για τον Θεό, αλλά ότι κάτι τους βαρραίνει, το οποίο με τη σειρά του τους δυσκολεύει να εργαστούν σωστά για τον Θεό. Σκέφτηκα αρχικά ότι ήταν αγενής που είπε κάτι τέτοιο, αλλά όταν το σκέφτηκα, κατάλαβα ότι ήταν σωστό και δεν μπορούσα να αρνηθώ αυτό που είχα βιώσει γύρω τους τα τελευταία χρόνια. Πρέπει κανείς να αγαπά τη γυναίκα του (Εφεσίους 5:25), αλλά όταν εκείνη γίνεται ο χειρότερος εχθρός σου και ενεργεί αναλόγως, τότε γίνεται σαν άπιστη. Δεν βλέπω να έχει αλλάξει αυτό τα τελευταία πέντε χρόνια, κάτι που προκαλεί διάφορες προκλήσεις με τα παιδιά. Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να της φέρομαι άσχημα, αλλά πρέπει να αναγνωρίσω ότι η ζωή είναι λίγο δύσκολη και τώρα μετά το διαζύγιο όσον αφορά την οικογένεια. Και ο Θεός ήταν σαφής μαζί μου ότι δεν μπορώ να έχω σεξουαλική επαφή με τη μελλοντική μου σύζυγο χωρίς να είμαστε παντρεμένοι. Το να λέει κανείς ότι είναι πιστός και αγαπά τον Θεό και ταυτόχρονα να μην είναι παντρεμένος είναι αντιφατικό και δεν είναι σύμφωνο με την καρδιά του Θεού για το τι είναι πραγματικά η αγάπη (Ιακώβου 2:17). Αυτό είναι επίσης κάτι που είπα στην πρώην σύζυγό μου. Πράξη και πίστη πρέπει να πηγαίνουν χέρι-χέρι, ή τουλάχιστον πρέπει κανείς να αγωνίζεται γι' αυτό. Επιστρέφουμε στο 2016 και είμαι ακόμα σε αναζήτηση εργασίας και βρισκόμαστε στη Νορβηγία μετά το ταξίδι στη Βιβλική Σχολή στις USA.

Κάνω αίτηση το 2016 για τη θέση του Systemutvikler στο Helseundersøkelsen Nord-Trøndelag (HUNT) Forskningscenter στο Levanger. Δεν την παίρνω, αν και στο δικό μου μυαλό ήμουν ο πλέον κατάλληλος υποψήφιος σύμφωνα με όσα μπορούσα να διαβάσω από τη λίστα των αιτήσεων. Ήμουν αρκετά έκπληκτος από αυτό, αλλά προφανώς όλα είχαν ένα νόημα. Κάτι μέσα μου μου λέει ότι «αυτή είναι η δουλειά μου» χωρίς να μπορώ να το καταλάβω πλήρως με τη λογική. Δεν ξέρω τότε ότι πρόκειται να με προσλάβουν σε θέση έργου ενάμιση χρόνο μετά. Παρόλα αυτά, αυτό το έτος το Άγιο Πνεύμα μού λέει ότι πρόκειται να εκδώσω τη Βίβλο πριν εκδώσω το βιβλίο μου. Διαμαρτυρήθηκα καθώς σίγουρα δεν ένιωθα σίγουρος γι' αυτό, αλλά έτσι έγινε τελικά και εξοικειώθηκα με την ιδέα.

Σταμάτησα να λαμβάνω το επίδομα ανεργίας, παρόλο που δεν είχαμε πολλά χρήματα καθώς η σύζυγός μου ήταν επίσης σε άδεια μητρότητας. Δούλευα νύχτα και μέρα για να αναπτύξω τη μηχανή δημοσίευσης που θα ψηφιοποιούσε παλιές Βίβλους, βιβλικά λεξικά συμπεριλαμβανομένων του Εβραϊκού και του Ελληνικού λεξικού. Αυτό υφάνθηκε μαζί ακριβώς όπως έλεγε η προφητεία από τον Μάιο του 2012, όταν ήμουν σε μια οικιακή συνάντηση με το Kvinneforum Nordhordland. Η μηχανή δημοσίευσης μπορεί επίσης να

δημιουργήσει τυπικά ψηφιακά βιβλία κειμένου, αλλά ακόμα δεν την έχω χρησιμοποιήσει για αυτό, παρά μόνο για εκπαιδευτικούς σκοπούς. Το υλικό για τις Βίβλους και τα λεξικά το παίρνω δωρεάν από το Διαδίκτυο, καθώς έχουν λήξει τα πνευματικά δικαιώματα. Συνολικά προσλήφθηκαν περίπου 40 μεταφραστές στη διαδικασία μετάφρασης του forordet (προλόγου) που έχει γραφτεί από εμένα στα νορβηγικά και τα αγγλικά. Κατά τη διάρκεια του Ιουνίου 2016, προς δική μου έκπληξη, είχα καταφέρει να εκδώσω πάνω από 30 δημοσιεύσεις στο Amazon. Πουλούσαν ελάχιστα, αλλά η αρχή είχε γίνει. Ευπνάω λοιπόν ένα πρωί και ακούω τα εξής στο πνεύμα μου:

Μη απομακρυνθείς από εμένα, γιατί η θλίψη είναι κοντά, και δεν υπάρχει κανείς να βοηθήσει.

--- Ψαλμός 22:12

Είχα εκείνη την περίοδο πιέσει το σώμα μου υπερβολικά δουλεύοντας με τη μηχανή δημοσίευσης. Επιπλέον, είχα δει πάρα πολλά βίντεο στο διαδίκτυο για την κατάσταση του κόσμου και ήμουν ιδιαίτερα νευρικός για το τι σήμαινε αυτό. Τώρα είναι το τέλος του κόσμου σκέφτηκα, όσο απίστευτο κι αν ακούγεται, αλλά ήμουν απλώς πολύ εξαντλημένος σωματικά για να σκεφτώ καθαρά εκείνη τη στιγμή. Επίσης, δεν είχα αφιερώσει χρόνο στον Θεό, αλλά είχα επικεντρωθεί σε οτιδήποτε άλλο εκτός από Εκείνον (Ματθαίος 6:33). Ο Ψαλμός 22:12 θα γινόταν σε κάθε περίπτωση ένας στίχος-κλειδί για μένα στη βοήθεια να αντιμετωπίσω όσα ήρθαν τα επόμενα δύο χρόνια και είμαι βαθιά ευγνώμων που ο Θεός με προειδοποίησε. Η αρχή μιας εντελώς νέας εποχής είναι προ των πυλών και ο Θεός γνωρίζει πλήρως ότι θα είναι μια δύσκολη περίοδος πριν αλλάξουν τα πράγματα.

Αυτό που συμβαίνει επίσης αργότερα εκείνο το έτος είναι ότι ο Θεός μου μιλάει στις τρεις η ώρα τη νύχτα (Ψαλμός 63:7). Είχα δουλέψει ασταμάτητα και δεν ήταν ασυνήθιστο να πέφτω για ύπνο στις 5-6 το πρωί και να κοιμάμαι λίγες ώρες πριν σηκωθώ για να φροντίσω τα παιδιά. Εκείνη την περίοδο ούτε εκείνη είχε δουλειά, αλλά βρισκόταν σε άδεια μητρότητας με δύο από τα τελευταία μας αγόρια, οπότε ήταν επίσης μια ωραία αλλά έντονη περίοδος. Μου αρέσει να είμαι λίγο barnslig (παιδικός) και το να έχεις πέντε παιδιά είναι μια ευλογία από αυτή την άποψη.

Εκείνη τη νύχτα ξάπλωσα γύρω στις τρεις και ήμουν τελείως εξουθενωμένος σωματικά από όλη την εργασία και το ψυχικό στρες. Μόλις είχα ξαπλώσει στο κρεβάτι όταν ο Θεός μου μίλησε απευθείας και αυτή τη φορά δεν ήταν το Άγιο Πνεύμα αλλά ο Πατέρας που μίλησε. Κυριολεκτικά σεί-

στηκε το εσωτερικό μου όταν δόθηκαν τα λόγια και ο Θεός Πατέρας μου μίλησε στα αγγλικά:

As if I do not love to hear your voice.

--- Ο Θεός μιλάει στις 03 τη νύχτα το 2016

Νιώθω ταυτόχρονα μια πληρότητα και δύναμη να με διαπερνά όταν ο Πατέρας προφέρει τα λόγια και καταρρέω, οπότε τα δάκρυα αρχίζουν να τρέχουν. Το να γνωρίζω ότι ο El Shaddai λέει απευθείας ότι με αγαπά ήταν ένα σοκ και καταλαβαίνω ότι Του λείπει όταν τα παιδιά Του δεν αφιερώνουν χρόνο μαζί Του και δεν Τον αναζητούν. Αυτό δεν ήταν μέρος του σχεδίου Του για μένα και έπρεπε να σταματήσω να ανησυχώ για τον χρόνο. Η εργασία ήταν απίστευτα συναρπαστική, αλλά έπρεπε να αφήσω κατά μέρος την ανησυχία, ούτε να δουλεύω τη νύχτα με πολύ λίγο ύπνο, καθώς αυτό κατέστρεφε το σώμα.

Ίσως παρατηρείτε ότι είναι η πρώτη φορά που χρησιμοποιώ το El Shaddai για τον Θεό; Αναζήτησα στο πνεύμα μου όταν το έγραφα αυτό και τότε μου ήρθε ότι έπρεπε να χρησιμοποιήσω το El Shaddai. Στη συνέχεια έφαξα και βρήκα ότι αυτό ήταν το όνομα με το οποίο ο Gud Jehovah συστήθηκε για πρώτη φορά στον Abram και η πρώτη φορά που το Shaddai αναφέρεται στη Βίβλο. Συμβαίνει όταν ο Θεός παρουσιάζεται στον Abram:

Όταν ο Abram ήταν 99 ετών, ο ΚΥΡΙΟΣ εμφανίστηκε σε αυτόν και του είπε: «Εγώ είμαι ο Θεός, ο Παντοδύναμος (El Shaddai). Περπάτα ενώπιόν μου και γίνε τέλειος! Θα συνάψω μια διαθήκη ανάμεσα σε μένα και σε σένα και θα σε πληθύνω υπερβολικά.» Τότε ο Abram έπεσε με το πρόσωπο στη γη, και ο Θεός του μίλησε λέγοντας: «Ιδού, αυτή είναι η διαθήκη μου μαζί σου: Θα γίνεις πατέρας πολλών εθνών. Δεν θα ονομάζεσαι πλέον Abram, αλλά το όνομά σου θα είναι Αβραάμ· γιατί σε κατέστησα πατέρα πολλών εθνών.»

--- Γένεσις 17:1-5

Αν κοιτάξει κανείς τα Εβραϊκά στο El Shaddai, το «El» χρησιμοποιείται για τον «Θεό» και το «Shaddai» αποτελείται από τρία εβραϊκά γράμματα: Shin, Dalet και Yod. Το Shin είναι το καταναλίσκον, το απορροφητικό. Το Dalet είναι η πόρτα, που χρησιμοποιείται συχνά ως διαχωρισμός ή πέρας μεταξύ του φυσικού και του πνευματικού. Τέλος έχουμε το Yod, το μικρότερο από όλα τα εβραϊκά γράμματα και σύμφωνα με την ιουδαϊκή

σκέψη σύμβολο του ατομικού, του ελάχιστου, της εκρηκτικής δύναμης και της δημιουργικής δύναμης στον Θεό. Όλα τα εβραϊκά γράμματα περιέχουν το yod μέσα τους. Το Shaddai φαίνεται να σημαίνει, με βάση τα γράμματα, μια περιγραφή του Θεού ως: «Η δημιουργική δύναμη από το πνεύμα στον κόσμο, τόσο δημιουργία όσο και καταστροφή, παντοδύναμος αν το συνθέσουμε σε μία λέξη». Τα εικονογράμματα στο εβραϊκό αλφάβητο φέρουν έναν ολόκληρο κόσμο κατανόησης από μόνα τους. Όταν ο Ιησούς λέει "εγώ είμαι η αρχή και το τέλος, το Άλφα και το Ωμέγα" (Αποκάλυψη 22:13), αυτά είναι το πρώτο και το τελευταίο γράμμα του ελληνικού αλφαβήτου. Αλλά αν κοιτάξουμε το εβραϊκό αλφάβητο, είναι το Alef και το Taf. Το Alef είναι εικόνα της ενότητας, του ισχυρού, του ηγέτη, του πρώτου. Το Taf είναι σαν ένας σταυρός που βρίσκεται στο πλάι και σημαίνει ένα σημάδι, σύμβολο, οιωνό ή σφραγίδα. Όταν ο Ιησούς κρεμόταν στον σταυρό είπε: «Τετέλεσται». Επομένως, είναι και η αρχή και το τέλος και αυτό είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου αυτού που κρύβεται στην εβραϊκή γλώσσα της Βίβλου.

Το να ακούω τη φωνή του Θεού εκείνη τη νύχτα και να νιώθω την αγάπη Του για μένα με αυτόν τον τρόπο είναι δύσκολο να περιγραφεί, αλλά με επηρεάζει μέχρι σήμερα. Αυτό ούτως ή άλλως δεν είναι μόνο για μένα και αυτός είναι ο λόγος που το μοιράζομαι μαζί σας. Είμαι ένας από τους αναρίθμητους μάρτυρες της αγάπης του Θεού για εμάς (Α' Ιωάννου 4:19). Παρόλο που είμαστε σαν μια αόρατη κουκκίδα και θεωρούμαστε τίποτα όταν όλα έχουν ειπωθεί, ο Θεός μας προσέχει και αποκαλύπτεται σε εμάς (Ψαλμός 8:4-5). Όχι μόνο αυτό, αλλά μας δίνει το πνεύμα Του. Είναι στην ουσία εντελώς παράδοξο τα καλά πράγματα που εμείς οι Άγιοι βιώνουμε, παρά τις δοκιμασίες και την απόρριψη που περνάμε.

Ήταν επίσης γύρω στο ίδιο διάστημα που είχα δει τα μάτια μιας νεαρής γυναίκας που έμενε κοντά στο σπίτι μας στο Levanger. Ο μικρός της γιος φαινόταν να βασανίζεται κατά τη διάρκεια της νύχτας, και σε μια στιγμή με κοίταξε και ήταν σαν ένα πνεύμα ή δαίμονας να με κοιτάζει πίσω μέσα από τα μάτια της. Με συγκλόνησε βαθιά και κατάλαβα εκείνη τη στιγμή ότι οι δαίμονες μπορούν μερικές φορές να αποκαλύπτονται μέσα από τα μάτια του ατόμου που βασανίζουν (Mark 5:9). Αργότερα, όταν την προσπερνούσα στον δρόμο, ποτέ δεν με αναγνώριζε ούτε με χαιρετούσε. Υποψιάζομαι ότι αυτό ήταν μέρος του λόγου, αν και δεν της είπα ποτέ τι είχα δει. Είναι μια συνετή υπενθύμιση ότι η πνευματική μάχη είναι πραγματική και πιο κοντά απ' ό,τι νομίζουμε (Ephesians 6:12).

Κεφάλαιο 30

Bønnesenteret i Levanger (2017)

Είναι το 2017 και συναντώ ένα ζευγάρι ιεραποστόλων από τις ΗΠΑ, οι οποίοι εργάστηκαν για αρκετά χρόνια στην Ασία. Τώρα είναι προσκεκλημένοι ομιλητές στο Bønnesenteret στο Levanger, το οποίο ξεκίνησε ο Håkon Fagervik. Δεν με γνωρίζουν, αλλά προσεύχονται για μένα και αυτό που μου λένε είναι ότι πρόκειται τόσο να γράψω πολλά για τον Θεό (Εφεσίους 2:10) όσο και ότι πρέπει να σταματήσω να κοιτάζω το ρολόι (Ματθαίος 6:34). Επίσης, δεν θα έπρεπε να ζητώ από τον Θεό υλικά πράγματα που δεν χρειάζονται· τουλάχιστον έτσι το κατάλαβα. Μου ειπώθηκε ακόμη ότι επρόκειτο να συμβεί κάτι αναπάντεχο στη ζωή μου, για το οποίο δεν θα ήμουν χαρούμενος και το οποίο ήταν εντελώς αντίθετο στην προσωπικότητά μου, αλλά εκείνος ένιωθε πως θα έπρεπε να πω το «ναι» παρ' όλα αυτά (Ιακώβου 1:2-4). Και αυτό συνέβη λίγο καιρό πριν η σύζυγός μου χωρίσει από εμένα, τον Αύγουστο του 2017.

Κεφάλαιο 31

Ο Χωρισμός (2017)

Η σύζυγός μου είχε πάρει τα παιδιά σε ένα ταξίδι, με την πρόθεση να βρίσκεται μακριά μου όταν θα επικοινωνούσε μαζί μου. Με καλεί και, από το τηλέφωνο, μου λέει ότι δεν θα είμαστε ποτέ ξανά μαζί και ότι χωρίζουμε. Σε αυτό το σημείο, τα λόγια του Marcus Wick από τον Θεό είχαν σχεδόν ξεχαστεί· νιώθω προδομένος και το σώμα μου παθαίνει σοκ. Η επόμενη νύχτα είναι μια από τις χειρότερες που έχω βιώσει ποτέ, κατά τη διάρκεια της οποίας ιδρώνω ακατάσχετα όλη τη νύχτα (Ψαλμός 34:19). Το σώμα μου παλεύει να βγάλει τη νύχτα αλώβητο· νιώθω σαν να πρόκειται να καταρρεύσω. Το πρωί, ο Θεός μου δίνει ένα όνειρο για να με βοηθήσει να το ξεπεράσω:

Βλέπω δύο επαγγελματίες γυναίκες με τη λέξη L'Oréal στο βάθος. Φαίνεται να πουλούν μακιγιάζ και παρόμοια προϊόντα και έχουν επαγγελματικό στυλ. Στη συνέχεια, ολόκληρη η εικόνα περιστρέφεται σαν να γυρίζει ένα σκηνικό θεάτρου. Μπροστά μου, εμφανίζεται ένας εκπληκτικά όμορφος άνδρας δυτικής καταγωγής, ανοιχτόχρωμος και ξανθός. Κάθε λεπτομέρεια είναι απολύτως τέλεια, και έχει ένα μοναδικό, εντυπωσιακό στυλ ντυσίματος και ένα χτένισμα που δεν έχω ξαναδεί. Τα μαλλιά του είναι κοντά από τη μία πλευρά και μεσαίου μήκους από την άλλη. Χαμογελά πλατιά και λέει: «Είμαι ο τέταρτος πλουσιότερος άνθρωπος στη χώρα!»

--- Όνειρο το πρωί μετά τον χωρισμό

Είμαι εντελώς γοητευμένος από το πόσο κομψά είναι ντυμένος, αλλά λίγο πριν τελειώσει το όνειρο, καταλαβαίνω ότι η εξωτερική του εμφάνιση δεν αντανακλά τον εσωτερικό του εαυτό — το αντίθετο μάλιστα. Συνειδητοποιώ ότι ο Θεός μου δείχνει ξεκάθαρα ότι δεν πρέπει να εξαπατηθώ από όσα συμβαίνουν. Χρειάστηκαν αρκετοί μήνες, ωστόσο, για να συνειδητοποιήσω πραγματικά την αναγκαιότητα αυτού που είχε συμβεί.

Ο χωρισμός ήταν δύσκολο να υποφερθεί, αλλά ήταν προορισμένος (Ρωμαίους 8:28). Για μια πλήρη μελέτη του τι λέει ο Λόγος του Θεού για τον γάμο, το διαζύγιο και τον επαναγαμό — εξετασμένο μέσα από το πρωτότυπο ελληνικό και εβραϊκό κείμενο — δείτε το συνοδευτικό μας βιβλίο *The Case for*

Marriage (junifye.publifye.pro/the-case-for-marriage). Όσο περισσότερη απόσταση έπαιρνα από το γεγονός, τόσο πιο καθαρά θυμόμουν τις προειδοποιήσεις που μου είχε δώσει το Άγιο Πνεύμα εκ των προτέρων. Το Άγιο Πνεύμα μίλησε μέσω προφητικών λόγων, λέγοντας ότι αυτό που επρόκειτο να συμβεί ήταν ενάντια στη φύση μου, αλλά ότι έπρεπε να το αποδεχτώ. Το να έχουμε προφητικούς μάρτυρες που λένε την αλήθεια πριν από πιθανώς καταστροφικά γεγονότα είναι ένας σημαντικός λόγος για τον οποίο χρειαζόμαστε μια ενεργή, ζωντανή εκκλησία (Β' Κορινθίους 13:1). Ως εκκλησία, πρέπει να επιδιώκουμε να χρησιμοποιούμε τα πνευματικά χαρίσματα που μας έχει δώσει ο Θεός (Α' Κορινθίους 12:7) και να μην κρατιόμαστε πίσω. Το λέω αυτό ως προειδοποίηση προς τους Αγίους: να είστε μέρος της εκκλησίας, μην την απορρίπτετε. Πρέπει επίσης να είμαστε ανοιχτοί στο να μας οδηγεί το Άγιο Πνεύμα τόσο προς όσο και μακριά από συγκεκριμένες εκκλησίες. Δεν είναι πάντα απλό να διακρίνουμε πότε έρχεται μια αλλαγή, αλλά αυτό σημαίνει να οδηγείσαι από το Πνεύμα. Πάνω απ' όλα, πρέπει να είμαστε υπόλογοι στον Θεό με τη ζωή μας, όχι σε άτομα που προσπαθούν να μας ελέγξουν. Η ικανότητα διάκρισης είναι ζωτικής σημασίας σε αυτό το θέμα (Εβραίους 5:14). Εάν αναζητούμε τον Θεό στην προσευχή όταν νιώθουμε μια ταραχή μέσα μας, θα οδηγηθούμε. Έχω βιώσει συχνά ότι το μυαλό μου, με την αναλυτική σκέψη και τη λογική του, μου λέει ένα πράγμα, ενώ το Πνεύμα με οδηγεί στην εντελώς αντίθετη κατεύθυνση (Παροιμίες 3:5-6). Ένα παιδί του Θεού πρέπει να τολμά να αφήνει τον έλεγχο και να περπατά με πίστη για να ακολουθεί την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος (Ρωμαίους 8:14). Μερικές φορές η επιβεβαίωση θα έρθει μετά, αλλά ακόμη και αυτό μπορεί να πάρει χρόνο.

Επιστρέφουμε στο όνειρο, και παραδόξως, το σοκ στο σώμα μου έχει διαλυθεί μέχρι την ώρα που ξυπνάω (Ψαλμός 30:5). Συνειδητοποιώ ότι παραλίγο να εξαπατηθώ από την εξωτερική εμφάνιση αυτού που συνέβαινε γύρω μου. Για αρκετά χρόνια, η σύζυγός μου απέρριπτε το έργο μου για τον Θεό ενώ με υποτιμούσε ως σύζυγο με διάφορους τρόπους μπροστά στα παιδιά μας. Είχα αγωνιστεί να παραμείνω ήρεμος, και δεν βοήθησε την κατάσταση το γεγονός ότι έγινα θυμωμένος και εριστικός. Εκείνη αγαπούσε τα παιδιά, το σπίτι, το αυτοκίνητο, το φαγητό και διάφορες δραστηριότητες. Ήταν αναγεννημένη, βέβαια, αλλά και πάλι. Είναι αλήθεια ότι έχω τις αδυναμίες μου, αλλά τα χρόνια που εκείνη διέγινε τα ελαττώματα και τις ελλείψεις μου δεν μου φάνηκαν να υποκινούνται από αγάπη. Υπάρχει ένα μοτίβο που αναγνώρισα: ένας σύζυγος που έρχεται έμμεσα αντιμέτωπος με τις δικές του ελλείψεις μπορεί να κάνει στροφή 180 μοιρών και να στρέψει την κατηγορία προς τα έξω — αυτό που σήμερα ονομάζεται *gaslighting* — για να αποφύγει την ανάληψη ευθύνης. Έζησα σε αυτό το κλίμα για

χρόνια. Αν όλο αυτό ήταν συνειδητό από μέρους της, δεν θα προσποιηθώ ότι το γνωρίζω. Δική μου ευθύνη ήταν να προσεύχομαι γι' αυτήν και να μιλάω μαζί της. Απέτυχα στην προσευχή, και η επικοινωνία ήταν ουσιαστικά μονόδρομη — ένα γεγονός που η ίδια παραδέχτηκε επανειλημμένα. Ένας κοντινός θείος με ρώτησε κάποτε κατά τη διάρκεια μιας επίσκεψης, ακριβώς μπροστά στα παιδιά, αν θυμόμουν τα γενέθλιά τους. Αυτή είναι μια από τις αδυναμίες μου: επιλεκτική μνήμη, για να το θέσω ευγενικά. Άλλοι το ονομάζουν ADHD, αν και αυτό μπορεί επίσης να προκληθεί από σημαντικό στρες. Όλοι έχουμε τις αδυναμίες μας, αλλά πιστεύω ότι η μεγαλύτερη για πολλούς από εμάς είναι η έλλειψη αγάπης. Η τεχνική ευφυΐα και η ικανότητα είναι συχνά εξωτερικά μέτρα επιτυχίας, αλλά οι δικές μου ικανότητες είναι μάλλον η δημιουργικότητα, η αποφασιστικότητα και η επιμονή. Είμαι επίσης αρκετά παιδικός στη φύση μου, κάτι που χαρακτηρίζει τον τύπο της προσωπικότητάς μου.

Το έτος 2017 ήταν μια ιδιαίτερη χρονιά, καθώς μόνο μετά τον χωρισμό κατάλαβα ότι η προφητεία που μου δόθηκε το 2012 από το Women's Forum Nordhordland αφορούσε το έργο μου της ύφανσης Βιβλίων και βιβλικών λεξικών. Εκείνη τη χρονιά, οι εκδόσεις επιταχύνθηκαν τρομερά, με αποτέλεσμα 2.000 τίτλους στο Amazon, το Google Play και το Apple iTunes υπό το όνομα TruthBeTold Ministry. Μη διστάσετε να ψάξετε στο Amazon.com και να δείτε μόνοι σας. Το Google Play αφαίρεσε σχεδόν όλες αυτές τις δημοσιεύσεις το 2019, ισχυριζόμενο ότι δεν ήταν συμβατές με τις οδηγίες του, παρόλο που δεν μπορούσαν να αποδείξουν ότι το υλικό μου δεν ήταν μοναδικό. Έτσι γίνεται με τους γίγαντες: οι μικρές εταιρείες είναι ευάλωτες αν δεν έχουν πολλά πόδια για να στηριχτούν.

Θα πρέπει να αναφέρω ότι ένας αδελφός εν Χριστώ είχε επικοινωνήσει μαζί μου αρκετούς μήνες πριν από τον χωρισμό, λέγοντας ότι ο Θεός του ζήτησε να με πάρει τηλέφωνο ώστε να προσευχόμαστε μαζί από το τηλέφωνο κάθε μέρα. Ο Θεός προφανώς ήξερε ότι και οι δύο θα καταλήγαμε σε δύσκολες καταστάσεις ζωής. Τη συγκεκριμένη ημέρα, τον κάλεσα και του είπα για το όνειρο που μόλις είχα δει. Έμεινε εντελώς σιωπηλός· μετά από λίγο, είπε ότι ο πατέρας του σπιτονοικοκύρη του ήταν ο τέταρτος πλουσιότερος άνθρωπος στο Bergen. Εφόσον ο σπιτονοικοκύρης δεν είχε παράσχει κανένα έγγραφο όταν κατάσχεσε την εγγύηση για το σπίτι που αυτός ο αδελφός είχε μόλις τελειώσει να νοικιάζει, το εξέλαβα αυτό ως επιβεβαίωση του πλατιού χαμόγελου. Συνειδητοποίησα ότι ακόμη και αν όλα φαίνονται τέλεια εξωτερικά, αυτό σε καμία περίπτωση δεν υποδηλώνει ότι ένας άνθρωπος στέκεται όρθιος ενώπιον του Θεού. Ο άνθρωπος στο όνειρο αντιπροσωπεύει τον Αντίχριστο — κάποιον που εργάζεται ενάντια στους Αγίους

διατηρώντας παράλληλα μια τέλεια εξωτερική εμφάνιση χωρίς ψεγάδι (Β' Κορινθίους 11:14).

Η μικρότερη κόρη μου, η Engeline, ήταν τεσσεράμισι ετών τότε. Μήνες πριν από τον χωρισμό, είχε βιώσει τον Ιησού να έρχεται σε εκείνη τη νύχτα. Ο Ιησούς τής είπε ότι αγαπούσε την οικογένειά μας, και εκείνη το μοιράστηκε μαζί μου την επόμενη μέρα. Ο Θεός με είχε προειδοποιήσει μέσω προφητικού λόγου για το τι επρόκειτο να συμβεί, αλλά προφανώς ήθελε να δώσει στη μικρότερη κόρη μου τη δική της ειρήνη πριν συμβεί ο χωρισμός. Τη ρώτησα μετά τον χωρισμό ποιος είχε πετάξει τον μπαμπά έξω από το σπίτι, και εκείνη είπε: «Ο Θεός», οπότε κούνησε το κεφάλι της, φαινομενικά έκπληκτη από τη δική της απάντηση. Μετά διορθώθηκε και είπε: «Όχι, ήταν η μαμά!» με ένα μπερδεμένο βλέμμα στο πρόσωπό της. Κατάλαβα ότι ο Θεός μιλούσε μέσα από εκείνη — κάτι που με έχει χαροποιήσει αμέτρητες φορές από τότε.

Οι πέντε μήνες μεταξύ Αυγούστου και Δεκεμβρίου ήταν δύσκολοι. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου βίωσα επίσης το να κρατούν αποστάσεις άνθρωποι που νόμιζα ότι ήταν καλοί φίλοι. Είδα επίσης ένα όνειρο στο οποίο είδα έναν στενό οικογενειακό φίλο από την πλευρά της πρώην συζύγου μου, ο οποίος είχε τη γλώσσα χωρισμένη στα δύο, κάπως σαν φίδι. Δεν κατάλαβα το όνειρο όταν συνέβη, αλλά εκ των υστέρων καταλαβαίνω ότι ήταν προφητικό. Πιστεύω ότι κανείς γύρω μου σε εκείνο το σημείο δεν ήξερε ότι ένας προφήτης είχε μιλήσει για τον χωρισμό το 2014. Μόνο τους επόμενους μήνες άρχισα να αντιλαμβάνομαι τι πραγματικά έλεγε ο Θεός. Αξιοσημείωτο είναι ότι ευτυχώς έχω ηχογραφήσεις όσων ειπώθηκαν από τρεις Αγίους το 2014.

Αρκετά πράγματα συνέβησαν εκείνη τη χρονιά, και κατέληξα σε συγκατοίκηση στο Forbregd Smyra 90A στο Verdal, όπου νοίκιαζα ένα δωμάτιο μέχρι τον Μάρτιο του 2018. Αναγκάστηκα να πουλήσω το αυτοκίνητο λόγω διατροφής για τα παιδιά και τελικά είχα πολύ λίγα για να ζήσω. Ήμουν αρκετά πεισματάρης ώστε να μην ζητήσω προνοιακά επιδόματα, αλλά περίπου ένα μήνα μετά τον χωρισμό, έκανα ένα ταξίδι στις ΗΠΑ. Εκεί, πέρασα λίγο χρόνο με έναν φίλο από τη σχολή της Βίβλου. Ήταν μια ιδιαίτερη περίοδος, αλλά εκείνος κατάφερε να μένει μακριά κάθε φορά που γινόμουν μάρτυρας των ευλογιών του Θεού σε ανθρώπους κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού. Στην πραγματικότητα ταξίδεψα στις ΗΠΑ μετά από παρότρυνση της πρώην συζύγου μου για να επισκεφτώ το Vineyard στο Myrtle Beach της Νότιας Καρολίνας. Εκεί, το Shiloh Place Ministries διοργάνωσε ένα συνέδριο που το ονομάζουν «The Power of a Father's Love». Όταν μπήκα την πρώτη μέρα, δέχτηκα ένα φιλί στο μάγουλο από τον Knobby Nobles και ένιωσα ευχάριστα έκπληκτος. Η μητέρα μου πάντα μου έδινε φιλιά στο μάγουλο πριν

πάμε για ύπνο το βράδυ, αλλά ποτέ πριν δεν με είχαν υποδεχτεί με ένα τέτοιο φιλί· ένιωσα σαν να επιστρέφω στο σπίτι. Θυμάμαι όλες τις φορές που έκανα το ίδιο με τον πατριό μου πριν τον ύπνο. Ήταν σαφές ότι αυτό δεν ήταν παράδοση στην οικογένειά του, αλλά εγώ συνέχιζα να το κάνω ούτως ή άλλως.

Τέλος, αδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεστε, παρηγορείστε, να έχετε το ίδιο φρόνημα, να ειρηνεύετε· και ο Θεός της αγάπης και της ειρήνης θα είναι μαζί σας. Ασπαστείτε ο ένας τον άλλον με άγιο φίλημα! Σας χαιρετούν όλοι οι άγιοι. Η χάρη του Κυρίου Ιησού Χριστού και η αγάπη του Θεού και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος να είναι μαζί με όλους σας.

--- Β' Κορινθίους 13:11-13

Πρέπει επίσης να αναφέρω ότι συνάντησα δύο οικογένειες στο Myrtle Beach κατά τη διάρκεια του συνεδρίου. Μία συνάντηση συνέβη ενώ στεκόμουν στην παραλία, απολαμβάνοντας τα κύματα που έρχονταν και τα πουλιά που έτρεχαν πέρα δώθε καθώς το νερό ξέπλενε την ακτή. Ξαφνικά, ένας ψηλός Αφροαμερικανός στάθηκε δίπλα μου· δεν τον είδα στην αρχή, αλλά η σύζυγός του στεκόταν πίσω του. Και οι δύο ήταν γεμάτοι χαρά για τον Κύριο και θεραπεύτηκαν σε αρκετές περιοχές του σώματός τους κατά τη διάρκεια της συνομιλίας μας, καθώς ένιωθα μέσα μου πού υπέφεραν. Δεν έχω μιλήσει πολύ γι' αυτό μέχρι τώρα, αλλά ένα από τα χαρίσματα που μας δίνει το Άγιο Πνεύμα είναι η εξουσία να θεραπεύουμε. Αυτό δεν σημαίνει ότι όλα είναι εύκολα ή ότι βλέπουμε πάντα τη θεραπεία να συμβαίνει, αλλά είναι γεγονός ότι οι Άγιοι φέρουν ένα τέτοιο χάρισμα στο Πνεύμα. Αυτό δεν σημαίνει, ωστόσο, ότι όλοι χρησιμοποιούν αυτό το χάρισμα ή περπατούν με πίστη όσον αφορά αυτό. Μία από τους Αγίους που βρίσκει μεγάλη χαρά στον Κύριο είναι η Αδελφή Elise στο Frekhaug. Εμπνέει πολλούς στην πορεία τους με τον Θεό στον δρόμο και είναι μια ευλογημένη αδελφή εν Κυρίω. Η άλλη οικογένεια που συνάντησα είχε υπέροχες εμπειρίες με τον Ιησού. Ήρθαν μια μέρα και με πήραν για να επισκεφτώ το σπίτι τους. Κάλεσαν επίσης ένα ηλικιωμένο ζευγάρι που μου ζήτησε να προσευχηθώ γι' αυτούς. Ρώτησα αν ήταν εντάξει αν προσευχόμουν λίγο δυνατά. Καθώς προσευχόμουν, ο άνδρας ένιωσε κάτι να τρίζει στο σαγόνι του. Συνήθως, όταν προσεύχομαι, μιλάω ευλογίες πάνω σε ολόκληρο το σώμα του ατόμου και όχι μόνο στη συγκεκριμένη περιοχή της ανάγκης. Είχε ένα νεκρό πόδι, και μετά την προσευχή, μπόρεσε να το κουνήσει ξανά. Λίγους μήνες αργότερα, μου είπαν ότι στεκόταν και χαιρετούσε τους Αγίους καθώς έφταναν στην εκκλησία· αυτό που συνέβη ήταν μια ευλογία για όλους μας. Οι Άγιοι στις ΗΠΑ είναι επίσης γενναιόδωροι

και καταλαβαίνουν ότι ένας ευαγγελιστής δεν ζει μόνο με αέρα και αγάπη όταν εργάζεται για τον Θεό. Δεν είπα τίποτα γι' αυτό, αλλά επέλεξαν να με ευλογήσουν σε ανταπόδοση. Είναι πάντα υπέροχο να βιώνεις ευλογίες που πηγαινούν και προς τις δύο κατευθύνσεις.

Είδα επίσης έναν άνδρα στο συνέδριο, και αμέσως ένιωσα το πνεύμα του θανάτου πάνω μου. Ήταν σαν να επρόκειτο να πεθάνει, και ένιωσα εκφοβισμένος από αυτό, αλλά δεν είπα τίποτα. Λίγο μετά, μου είπαν ότι είχε πεθάνει. Τέτοια είναι τα πράγματα που έχω βιώσει στο Πνεύμα τα τελευταία χρόνια.

Αρκετά πράγματα συνέβησαν κατά τη διάρκεια αυτού του ταξιδιού στις ΗΠΑ, αλλά δεν ήταν όλα εύκολα. Ο φίλος μου πάλευε στην πορεία του με τον Θεό εκείνη την εποχή. Προσευχήθηκα ο Θεός να του αποκαλύψει την πραγματική του κατάσταση, και αυτό είναι το όνειρο που είδε μετά:

Στο όνειρο, βρισκόταν σε ένα κτίριο σε μια αναπτυσσόμενη χώρα με ανθρώπους μέσα. Υπήρχε κάτι κακό μέσα σε αυτό το κτίριο. Ένας κακός άνθρωπος ήταν εκεί με κανονικό σώμα αλλά με μεγάλα κέρατα που προεξείχαν από το κεφάλι του (Αποκάλυψη 13:1). Περιπατούσε σκοτώνοντας ανθρώπους. Κάποιοι κατάφεραν να δραπετεύσουν, αλλά δεν τον πήραν όλοι στα σοβαρά ούτε νοιάστηκαν. Αυτά ήταν όλα όσα θυμόταν από το όνειρο. Έχω μια ηχογράφηση αυτού, γι' αυτό και μπόρεσα να το καταγράψω με τέτοια λεπτομέρεια.

--- Το όνειρό του το 2017

Τελικά αποβλήθηκε από τη σχολή της Βίβλου επειδή έφερε όπλο, κάτι που ήταν παράνομο στους χώρους της σχολής. Πέρασα χρόνο προσπαθώντας να τον βοηθήσω, αλλά δεν το δεχόταν· αντίθετα, υποχώρησε στο σκοτάδι και απέρριψε όσα του πρόσφερα.

Ήταν το 2017, και είχα βρει ένα δωμάτιο στο Verdal στο Forbregdsmyra σε συγκατοίκηση με άλλους δύο νεαρούς άνδρες. Κάποιος μπορεί να με θεωρούσε ανόητο που δεν έβρισκα δουλειά, αλλά αυτή ήταν η πραγματικότητα της κατάστασής μου. Είχα εκπαίδευση, αλλά ήταν ένας αγώνας να εξασφαλίσω εργασία όταν πολλοί έβλεπαν τη σχολή της Βίβλου ως κενό στο βιογραφικό μου. Παρέμεινα πιστός, ωστόσο, περνώντας χρόνο με τον Θεό (Ησαΐας 41:10) και αφιερώνοντας τον εαυτό μου στην οικοδόμηση του εκδοτικού μηχανισμού κατά τη διάρκεια εκείνου του εξαμήνου, καθώς έπρεπε να γίνει πολλή δουλειά. Αυτό ήταν επίσης το σημείο όπου αυτός ο αδελφός

με απογοήτευσε και έκανε κατάχρηση της φιλίας μας, κάτι για το οποίο το Άγιο Πνεύμα με είχε προειδοποιήσει:

Σε απογοητεύει· σε αγαπώ.

--- Το Άγιο Πνεύμα 2017

Είχα ήδη προειδοποιήσει αυτόν τον αδελφό για το τι θα μπορούσε να συμβεί αν παραμελούσε να περνά χρόνο με τον Πατέρα. Εκείνος επέμεινε σε αυτό και μετά ξεκίνησε μια σχέση με άλλη γυναίκα. Ήταν ένας στενός αδελφός τον οποίο θεωρούσα καλό φίλο, και τον είχα βοηθήσει σε ένα κρίσιμο σημείο — κάτι που ο Θεός ήξερε ότι έπρεπε να συμβεί για να επιβιώσει. Δεν ανταπέδωσε αυτή την τιμή, παρόλο που τον είχα βοηθήσει να βγει από μια δεινή κατάσταση.

Αν δεν με είχες βοηθήσει, μπορεί να μην ήμουν ζωντανός σήμερα.

--- Είναι 2017, και ένας αδελφός λέει

Εκείνη τη χρονιά, ο Θεός μου έδειξε ένα δέντρο με στιβαρό αλλά χαμηλό κορμό. Στην κορυφή του υπήρχε μια στρογγυλή, πυκνή κόμη από φρέσκα πράσινα φύλλα. Ανάμεσα στα φύλλα υπήρχαν φρέσκοι κόκκινοι καρποί, σαν διασταύρωση σμέουρων και φραουλών. Δεν ήταν πολλοί, και ήταν ομοιόμορφα απλωμένοι στην κορυφή του δέντρου, αλλά ήξερα ότι ο καρπός ήταν καλός. Πιστεύω ότι το δέντρο αντιπροσώπευε την ιδέα πάνω στην οποία εργαζόμουν. Ο χοντρός κορμός υποδήλωνε βαθιές ρίζες, γεγονός που με ενθάρρυνε, καθώς έδειχνε μεγάλες δυνατότητες ανάπτυξης. Μόνο τώρα σκέφτομαι πώς ο κορμός υποδηλώνει την ηλικία ενός δέντρου· αυτό θα μπορούσε να είχε σηματοδοτήσει το επίπεδο ωριμότητας της βασικής ιδέας. Πιστεύω ότι η εικόνα προοριζόταν ως ενθάρρυνση και αναγνώριση του έργου μου από το Άγιο Πνεύμα. Επίσης κατά τη διάρκεια εκείνης της χρονιάς, έλαβα έναν λόγο από τον Θεό μέσω ενός ηλικιωμένου ζευγαριού στις ΗΠΑ. Οι άγιοι εκεί, με τους οποίους είχα συνεργαστεί κατά τη διάρκεια της παραμονής μου στις Πολιτείες, ήταν χαρούμενοι για μένα. Ο Θεός τούς είχε αποκαλύψει ότι έπρεπε να με προειδοποιήσουν και να μου ζητήσουν να συνεχίσω το έργο Του.

Είναι τώρα Δεκέμβριος του 2017, και το να με επισκέπτονται τα παιδιά είναι δύσκολο. Από τον γάμο, μου έμειναν κυρίως ένα διπλό κρεβάτι, ένα γραφείο, ένας υπολογιστής, κάποια εργαλεία και, φυσικά, ρούχα. Δεν ήθελα να πάρω περισσότερα από τα περιουσιακά στοιχεία της οικογένειας, επιλέγοντας αντίθετα να αφήσω την πρώην σύζυγό μου και τα παιδιά να τα

κρατήσουν. Είχα λάβει ένα από τα αυτοκίνητα, αλλά αναγκάστηκα να το πουλήσω για να ανταποκριθώ στις απαιτήσεις της διατροφής των παιδιών, παρόλο που δεν είχα εισόδημα. Η πρώτην σύζυγός μου είχε ισχυριστεί ότι κέρδιζα κάτω από τις δυνατότητές μου — κάτι που ήταν ταυτόχρονα αλήθεια και εντελώς λάθος — με αποτέλεσμα το κράτος της Νορβηγίας να υπολογίσει ένα πλασματικό εισόδημα. Ευτυχώς, τελικά έκαναν δεκτή την έφεσή μου, αλλά μέχρι τότε, το αυτοκίνητο είχε ήδη πουληθεί. Η πρώτην σύζυγός μου δικαιολόγησε τις πράξεις της ως αφέλεια, αλλά όταν βλέπει κανείς τέτοια συμπεριφορά να επαναλαμβάνεται τα επόμενα χρόνια, γίνεται σαφές ότι ήταν σκόπιμη.

Αυτό για το οποίο δεν έχω πει πολλά είναι ότι εκείνοι οι μήνες ήταν επίσης γεμάτοι χάρη. Ζούσα σε συγκατοίκηση στο Verdal, δέκα χιλιόμετρα από τα παιδιά μου, με πολύ λίγα πράγματα στην κατοχή μου. Αλλά τα πρωινά, καθόμουν δίπλα στη φωτιά με ένα φλιτζάνι τσάι και πέραναγα χρόνο με τον Πατέρα (Ψαλμός 46:10). Είδα μικρά θαύματα πρόνοιας κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου.

Είμαστε ακόμα στο 2017, και αναζητώ τον Θεό πιστά κάθε μέρα. Παρακολουθώ την κατ' οίκον κοινωνία του Vineyard μία φορά την εβδομάδα, επιπλέον της εκκλησιαστικής λειτουργίας που γίνεται κάθε δεύτερη εβδομάδα. Σε αυτό το σημείο, ο εκδοτικός μηχανισμός έχει ωριμάσει, και μέχρι το 2018, είχα δημοσιεύσει πάνω από δύο χιλιάδες τίτλους στο Amazon, το Google Play και την Apple. Πρέπει ταπεινά να ομολογήσω ότι έχω βιώσει τη χάρη του Θεού ξανά και ξανά, και δεν μπορώ να κάνω τίποτα άλλο από το να Τον υμνώ για την καλοσύνη Του, ξανά και ξανά.

Το 2017 ήταν επίσης η χρονιά που γνώρισα την Kari Jartveit από το Levanger. Ήταν στα εβδομήντα της και ήταν μια υπέροχη γυναίκα της προσευχής. Είχε εισαχθεί στο Κέντρο Υγείας Staup στο Levanger, όπου η κόρη της, η Αδελφή Hilde, και εγώ την επισκεφτήκαμε. Η Kari ήταν υπέροχα ευγενική αλλά άμεση στον λόγο της, και ήταν χωρίς αμφιβολία αγαπητή από τον Θεό. Το να είμαστε άρρωστοι δεν σημαίνει ότι δεν είμαστε αναγεννημένοι ή ότι δεν είμαστε αγαπητοί από τον Θεό· φυσικά και όχι. Αυτή ήταν η δεύτερη φορά που έβλεπα τον Θεό να χύνει το έλαιο της χαράς πάνω σε έναν άνθρωπο. Συνέβη όταν η Kari, εντελώς απροειδοποίητα και ακούσια, άρχισε να σηκώνει τα χέρια της ενώ ξέσπασε σε χαρούμενα γέλια. Μέσα στη θλίψη και τον πόνο, ο Θεός τής έδωσε το έλαιο της αγαλλίασης (Ψαλμός 45:7) — απολύτως απίστευτο! Η ίδια ένιωσε λίγο αμήχανα με όλο αυτό, αλλά εγώ ήμουν μάρτυρας, και ήταν απλώς η αγάπη του Θεού που εκδηλωνόταν. Δεν είχαμε καν προσευχηθεί μαζί πριν συμβεί, αλλά ο Κύριος ήταν τόσο καλός. Κατάλαβα αμέσως ότι ήταν το έλαιο της χαράς που χυνόταν πάνω της, ακρι-

βώς όπως το είχα βιώσει και ο ίδιος μερικά χρόνια πριν. Εργαζόμουν για τη NOKLUS εκείνη την εποχή και στεκόμουν στο μπάνιο όταν συνέβη. Όταν αυτό συνέβη στην Kari, προσπάθησε να καλυφθεί με το μαντήλι που είχε γύρω από το λαιμό της, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Η αγάπη του Θεού ήταν απτή όταν συνέβη. Η Αδελφή Hilde, η κόρη της, έχει επίσης ένα προφητικό χάρισμα από τον Θεό, το οποίο δεν φοβάται να χρησιμοποιήσει. Μητέρα και κόρη είχαν περάσει πολύ χρόνο μαζί στην προσευχή, κάτι που ήταν ολοφάνερο όταν ήμασταν όλοι μαζί. Ήταν σαν δύο σταγόνες νερό, κοντά στο πνεύμα, όπου η μία συμπλήρωνε την άλλη. Η Kari κατά τα άλλα θλιβόταν γιατί ήξερε ότι σύντομα θα μας άφηνε.

Η Kari μου είπε αργότερα για μια ισχυρή περίπτωση όπου έγινε μάρτυρας των συνεπειών για ένα άτομο που είχε προδώσει τη σύζυγό του παρακολουθώντας πορνογραφία. Το είχα κάνει και εγώ ο ίδιος μέχρι το 2012, όταν το εξομολογήθηκα στην πρώτην σύζυγό μου και σταμάτησα (Α' Ιωάννη 1:9). Η Kari μου είπε πώς το θύμα —η σύζυγος στον γάμο— παραδόξως κυριεύτηκε από ένα πνεύμα. Αυτό που συνέβη ήταν το εξής: Ο σύζυγος και η σύζυγος κρατούσαν ο ένας τα χέρια του άλλου, και ο σύζυγος ορκίστηκε ότι δεν είχε παρακολουθήσει πορνογραφία. Τότε η σύζυγος πήγε στην Kari και κατέρρευσε στο πάτωμα μπροστά της. Η Kari κατάλαβε τι συνέβαινε και αμέσως εξέβαλε το πνεύμα. Το θύμα δεν θυμόταν τίποτα από αυτό μετά. Ανεξάρτητα από αυτό, η Kari ήταν μάρτυρας ολόκληρου του γεγονότος και μου το εμπιστεύτηκε. Η Kari έφυγε από τη ζωή όχι πολύ καιρό μετά, αλλά θυμάμαι τη λάμψη της· ήταν από τους λίγους που κατάλαβαν ότι εργαζόμουν για τον Θεό. Δεν είχα πολλά για να τα βγάλω πέρα εκείνη την εποχή. Μου έδινε φαγητό παρόλο που δεν είχα πει πολλά για την κατάστασή μου. Θυμάμαι επίσης την Kari να μου λέει ότι μια μέρα ο σύζυγός της, κομμωτής στο επάγγελμα, στάθηκε ξαφνικά στη μέση του σαλονιού με δάκρυα να τρέχουν στα μάγουλά του.

Kari: Τι σου συμβαίνει;! Σύζυγος: Βλέπω τον Ιησού να στέκεται στη μέση του σαλονιού μαζί μας.

--- Η Kari Jartveit και ο σύζυγός της

Ο σύζυγος της Kari, δυστυχώς, είχε πεθάνει πολλά χρόνια πριν από εκείνη. Υποψιάζομαι ότι ο θάνατός του θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί εάν η εκκλησία τους ήταν ζωντανή και σε εγρήγορση εκείνη την εποχή. Η Kari το επιβεβαίωσε επίσης έμμεσα όταν ανέφερε ότι ο άνθρωπος που πρόδωσε τη σύζυγό του είχε προειδοποιηθεί προφητικά εκ των προτέρων, αλλά ότι αυτή η προειδοποίηση είχε απορριφθεί με έναν απαξιωτικό αλλά χιουμοριστικό τρόπο στην ίδια εκείνη εκκλησία.

Θυμάμαι μια μέρα εκείνο το φθινόπωρο, που στεκόμουν έξω. Ύπήρχε μια παράξενη ζεστασιά γύρω από το σώμα μου, και μου άρεσε να νιώθω το αεράκι να περνά από δίπλα μου. Δεν χρειαζόμουν τίποτα περισσότερο από ένα απλό πουκάμισο ή πουλόβερ, κάτι που ήταν εντελώς διαφορετικό από τον συνηθισμένο μου εαυτό. Ενώ στεκόμουν εκεί, κοίταξα κάτω και είδα πέντε τετράφυλλα τριφύλλια. Ο αριθμός πέντε χαράχτηκε στο μυαλό μου για το υπόλοιπο εκείνης της ημέρας. Δεν καταλάβαινα το γιατί.

Είναι τώρα Δεκέμβριος του 2017, και είμαι ξαπλωμένος στο κρεβάτι ένα βράδυ στο δωμάτιό μου στο Verdal, περίπου δέκα χιλιόμετρα από το Levanger. Νιώθω μια αίσθηση θλίψης και μια λαχτάρα να διορθωθούν τα πράγματα. Εκείνη ακριβώς τη στιγμή, είπα στον Πατέρα στον Ουρανό ότι είχα προσπαθήσει να ανοίξω και να κλείσω πόρτες, αλλά τίποτα δεν λειτουργούσε. Ο Θεός τότε μου έδειξε ότι όλα επρόκειτο να ανατραπούν και ότι θα υπήρχε ένας χρόνος ωρίμανσης δύο ετών μπροστά (Ιερεμίας 29:11). Είχαν περάσει ακριβώς πέντε μήνες από τον χωρισμό — ο ίδιος αριθμός με τα τριφύλλια. Ενθαρρύνθηκα πολύ από αυτό· παρόλο που δεν ήξερα συγκεκριμένα τι θα συνέβαινε, ένιωσα χαρά να αναβλύζει μέσα μου πριν με πάρει ο ύπνος. Αυτό που είχε στο μυαλό του ο Θεός ήταν ότι σύντομα θα έβρισκα μια νέα δουλειά και θα γνώριζα τη μελλοντική μου σύζυγο σε περίπου τρεις μήνες. Όταν ο Θεός μίλησε για έναν χρόνο ωρίμανσης δύο ετών, αναφερόταν συγκεκριμένα στην έναρξη της εταιρείας Publifye, κάτι για το οποίο θα μοιραστώ περισσότερα αργότερα.

Κεφάλαιο 32

Νέα Θέση Έργου (2018)

Είναι Ιανουάριος του 2018 και δέχομαι ένα τηλεφώνημα από τον Oddgeir Holmen στο HUNT Forskningscenter στο Levanger. Ο Oddgeir είναι μεσαίο στέλεχος στο τμήμα IT και ο καλύτερος διευθυντής που είχα ποτέ. Ο προγραμματιστής συστημάτων Anders Smedegaard Pedersen, ο οποίος προσλήφθηκε στη θέση μου το 2016, πρόκειται τώρα να αποχωρήσει από τη δουλειά. Ο Oddgeir αναζητά λοιπόν έναν νέο συνεργάτη που θα μπορούσε να τον αντικαταστήσει. Το έργο αναμένεται να ολοκληρωθεί τον Μάιο του 2019, επομένως χρειάζεται κάποιος για να αναλάβει τη σκυτάλη από τον Anders. Κανονίζεται μια συνάντηση με τον Oddgeir, τον Anders και τον Per Bjarne Løvsletten και μου προσφέρεται η θέση για να ξεκινήσω στις 15 Ιανουαρίου εκείνου του έτους. Ίσως η δουλειά μου στη μηχανή δημοσίευσης να τους έπεισε; Πιστεύω τουλάχιστον ότι έκανε εντύπωση όταν ανέφερα ότι μόλις είχα τελειώσει την κατασκευή μιας μηχανής δημοσίευσης που μπορεί να δημιουργήσει εκδόσεις με πάνω από εκατομμύρια αναφορές εσωτερικά σε μια ενιαία ψηφιακή έκδοση και με έκταση αρκετών χιλιάδων σελίδων. Μία από τις μεγαλύτερες εκδόσεις έχει 10 εκατομμύρια αναφορές και περίπου 150.000 ψηφιακές σελίδες, και μέχρι εκείνη τη στιγμή είχα ήδη εκδώσει Βίβλους σε πάνω από 20 γλώσσες. Ίσως ακούγεται λίγο υπερβολικό όταν αναφέρω αυτούς τους αριθμούς, αλλά δεν είναι καθόλου λάθος και είναι πραγματικά φανταστικό το πόσο καλά πήγαν τα πράγματα. Στην πραγματικότητα, ήταν μια μεγάλη ευλογία για την οποία ο Θεός είχε ήδη μιλήσει προφητικά τον Μάιο του 2012, όταν συνάντησα εκείνη τη μικρή ομάδα γυναικών από το Kvinneforum Nordhordland.

Δεν το λέω αυτό για να καυχηθώ, αλλά ο Θεός μού έδωσε πραγματικά ένα εργαλείο που χαίρομαι πολύ να χρησιμοποιώ (Α' Πέτρου 4:10). Μια νέα εποχή ξεκίνησε και περνάω υπέροχα στο HUNT Forskningscenter στο Levanger. Παράλληλα με αυτό, προσλαμβάνω ένα άτομο για να δημιουργήσει 2.000 εικόνες εξωφύλλου, ώστε να μπορέσουν να εκδοθούν 2.000 Βίβλοι του Ευαγγελίου με τον Ματθαίο, τον Μάρκο, τον Λουκά και τον Ιωάννη σε δύο ή τρεις γλώσσες ανά βιβλίο με τα εδάφια σε παραλληλισμό. Τα Κινεζικά, τα Ιαπωνικά και τα Ρωσικά ήταν μερικές από αυτές τις γλώσσες. Η εργασία από τη δική μου πλευρά ήταν ελάχιστη, καθώς η μηχανή δημοσίευσης έκανε το μεγαλύτερο μέρος. Είναι παράξενο να λέω στους ανθρώπους ότι

έχω δημοσιεύσει πάνω από 2.000 εκδόσεις, αλλά έτσι έχουν τα πράγματα. Διασκεδαστικό, αλλά και λίγο τρελό.

Ήλπιζα ότι οι εκδόσεις θα μου προσέφεραν μια οικονομική βάση που θα με καθιστούσε ανεξάρτητο από εργοδότη, ώστε να μπορώ να μοιράζομαι το Ευαγγέλιο πιο ενεργά, αλλά προφανώς δεν είχε έρθει ακόμα η ώρα για κάτι τέτοιο.

Το 2018 είναι επίσης το έτος που γνωρίζω αυτήν που πρόκειται να γίνει η μελλοντική μου σύζυγος. Την αποκαλώ μελλοντική μου σύζυγο, για τον απλό λόγο ότι άρχισα να γράφω αυτό το κείμενο το 2022 και κοιτάζω πίσω στο παρελθόν. Τη γνώριζα ελάχιστα από την εκκλησία 3-4 χρόνια πριν, αλλά σχεδόν δεν είχαμε μιλήσει καθόλου τότε, καθώς τα νορβηγικά της ήταν πολύ φτωχά. Τώρα με προσκαλεί για δείπνο στο κέντρο υποδοχής προσφύγων στο Levanger και τα νορβηγικά της έχουν βελτιωθεί αισθητά. Εκείνη την εποχή δεν γνώριζε ότι ήμουν σε διάσταση, αλλά είχε βιώσει παλαιότερα τη θεραπεία όταν προσευχήθηκα γι' αυτήν, οπότε ένιωσε χαρά να με προσκαλέσει. Κατάγεται από μια χώρα της Ασίας, αγαπά τον Θεό και έχει ζήσει συγκλονιστικές εμπειρίες απελευθέρωσης, όπου ο Ιησούς την οδήγησε μέσα από επικίνδυνες περιοχές, ακόμη και με βάρκα. Αρχίζουμε τώρα να συζητάμε για όλα όσα έχουμε ζήσει και την πορεία μας με τον Θεό, καθώς και για το τι γράφει η Βίβλος και τι μοιράζεται μαζί μας. Αρχίζω να τη βοηθώ με τη νορβηγική γλώσσα και να της κάνω μαθήματα από τη Βίβλο. Γινόμαστε γρήγορα καλοί φίλοι και συγκλονίζομαι όταν ο Θεός μου δείχνει ότι είναι η μελλοντική μου σύζυγος. Σε αρκετές περιπτώσεις νιώθω το Άγιο Πνεύμα να μου μιλάει για εκείνη. Ο Θεός μου δείχνει επίσης ένα κομμάτι από το παρελθόν της σε όνειρο, καθώς και τι μας περιμένει ίσως 20 χρόνια αργότερα (Πράξεις των Αποστόλων 2:17). Δεν είχα κανένα σχέδιο να ξαναπαντρευτώ, αλλά ήθελα να εργαστώ μόνο για τον Θεό, καθώς ο προηγούμενος γάμος μου ήταν ένα κεφάλαιο γεμάτο θλίψη. Προφανώς, ο Θεός δεν είχε σχεδιάσει να ζήσω μόνος μου (Ιερεμίας 29:11). Συνήθως δεν καταλαβαίνω αμέσως τις εικόνες που μου δείχνει ο Θεός τη νύχτα, και έτσι έγινε και όταν μου έδειξε μια σύντομη σκηνή από ένα κρίσιμο σημείο στη ζωή της μέλλουσας συζύγου μου.

Ονειρεύομαι ή βλέπω τη νύχτα ένα αυτοκίνητο που έρχεται και παρκάρει στην άκρη του δρόμου. Εκεί βγαίνουν αρκετά άτομα από την άκρη του δάσους και κατευθύνονται προς το αυτοκίνητο. Ξέρω ότι δεν είναι κλέφτες, αλλά ότι έρχονται για να πάρουν κάτι από το αυτοκίνητο. Αυτό ήταν το όνειρο και, ως συνήθως, δεν καταλαβαίνω τι βλέπω, αλλά παρ' όλα αυτά είμαι μάρτυρας.

--- Το όραμα του αυτοκινήτου με τα ρούχα

Δεν λέω τίποτα για αυτό το όνειρο σε κανέναν και πιστεύω ότι ίσως είναι μια σύμπτωση ή ένα απόσπασμα από κάτι που είδα μέσα στην ημέρα και μετά το ονειρεύτηκα. Όταν λίγο καιρό μετά κάθομαι στην κοινόχρηστη κουζίνα στο Leira Asylmottak και η μελλοντική μου σύζυγος μαγειρεύει, αρχίζει ξαφνικά να εξηγεί πώς προσευχήθηκαν γι' αυτήν όταν ήταν 12 ετών και πώς αυτό άλλαξε τη ζωή της. Μου διηγήθηκε ότι ήταν αρκετά «αγριεμένη» στην ηλικία των 9 έως 12 ετών. Αυτό που το πυροδότησε ήταν βασικά όλη η αναταραχή που συνέβη όταν ο Χομεϊνί ήρθε στην εξουσία. Ο πατέρας της ήταν τόσο απογοητευμένος μαζί της που τελικά γέμισε το αυτοκίνητο με ρούχα και παπούτσια. Την πήρε μαζί του σε φτωχούς Χριστιανούς που προσευχήθηκαν γι' αυτήν. Εκείνοι έλαβαν τα παπούτσια και τα ρούχα ως ευχαριστώ για αυτό. Και εκείνη τη στιγμή καταλαβαίνω ότι ο Θεός μου το είχε ήδη δείξει αυτό σε ένα όραμα τη νύχτα. Αυτή είναι η πρώτη φορά που μπορώ να πω ότι ο Θεός μου έδειξε ένα γεγονός από το παρελθόν που ήταν καθοριστικό για τη ζωή ενός ατόμου. Μια μέρα καθώς στέκομαι στην κοινόχρηστη κουζίνα του κέντρου υποδοχής της μέλλουσας συζύγου μου.

Πώς γίνεται να αγαπά τόσο πολύ τον Θεό;

--- Ένα ερώτημα πιέζει από μέσα

Η μέλλουσα σύζυγός μου έχει περάσει πολλά και καταλαβαίνω ότι θα γίνει γυναίκα μου, αλλά ταυτόχρονα ο Θεός με προειδοποιεί. Το Άγιο Πνεύμα μου δείχνει ότι θα με εγκαταλείψει αρκετές φορές, κάτι που επαληθεύτηκε κατά γράμμα, για να το πω έτσι. Όχι σωματικά, αλλά ψυχολογικά. Και είμαι ευγνώμων για αυτή την προειδοποίηση, καθώς με προετοίμασε εκ των προτέρων. Αυτό οφειλόταν στον φόβο που μεγάλωσε μέσα της εξαιτίας σοβαρών απειλών από τη στενή της οικογένεια στη χώρα από την οποία προερχόταν. Ήταν μια εξαιρετικά δύσκολη περίοδος γι' αυτήν ως πιστή σε μια χώρα της Ασίας που καταδικάζει τους Χριστιανούς σε θάνατο για την πίστη τους. Το να δέχεται απειλές θανάτου δεν είναι κάτι άγνωστο για τη μελλοντική μου σύζυγο. Λένε ότι ο χρόνος γιατρεύει όλες τις πληγές, αλλά είναι αμφίβολο αν αυτό συμβαίνει αυτόματα αν δεν εργαστεί κανείς ενεργά με τη συγχώρεση. Ακόμη και αν προσπαθούμε όσο μπορούμε να εμποδίσουμε την πληγή από το να εξαπλωθεί, μπορεί να έχει περαιτέρω συνέπειες σε περιοχές του σώματος που δεν περιμέναμε. Πιστεύω ότι όταν ο Θεός λέει ότι πρέπει να συγχωρούμε για να συγχωρεθούμε, αυτό συχνά σημαίνει και θεραπεία για το σώμα. Η συγχώρεση είναι σαν ένας καθαρισμός μιας

σωματικής πληγής, που με τη σειρά του δίνει στο σώμα τη δυνατότητα να θεραπευτεί μόνο του.

Διότι, εάν συγχωρήσετε στους ανθρώπους τα παραπτώματά τους, θα συγχωρήσει και σε εσάς ο Πατέρας σας ο ουράνιος. Εάν όμως δεν συγχωρήσετε στους ανθρώπους τα παραπτώματά τους, ούτε ο Πατέρας σας θα συγχωρήσει τα δικά σας παραπτώματα.

--- Ματθαίος 6:14

Η μελλοντική μου σύζυγος εξαναγκάστηκε σε γάμο σε ηλικία 15 ετών και λίγο πριν γίνει ο γάμος, ήταν εξουθενωμένη. Η μητέρα της, λοιπόν, πήρε εκείνη και την αδελφή της και τις πήγε σε μια Χριστιανή κυρία, μια κομμώτρια, με προφητικό χάρισμα.

Θα αποκτήσεις δύο αγόρια... και θα περάσεις μια δύσκολη περίοδο πριν, μετά από πολλά χρόνια, ταξιδέψεις σε μια χώρα μακριά. Εκεί θα γνωρίσεις έναν άνδρα που θα σε βοηθήσει να επιστρέψεις στη ζωή, σαν ένα πλοίο που κοντεύει να βυθιστεί αλλά συγκρατείται. Η ζωή σου θα είναι δύσκολη τα πρώτα 50 χρόνια, μετά όμως όλα θα αλλάξουν.

--- Προφητικός λόγος για τη μέλλουσα σύζυγό μου

Μετά από κάποιο διάστημα, συνειδητοποιώ ότι μερικά χρόνια νωρίτερα είχα ακούσει το Άγιο Πνεύμα να μου μιλάει κατά τη διάρκεια μιας από τις συγκεντρώσεις στην εκκλησία Vineyard στο Levanger το 2015.

Όποιος την πάρει είναι τυχερός.

--- Το Άγιο Πνεύμα είπε αυτό για τη μελλοντική μου σύζυγο

Αντέδρασα σε αυτό, γιατί γιατί να χρειάζεται να το ξέρω;! Δεν το κατάλαβα παρά μόνο αρκετά αργότερα μέσα στο 2018, όταν άρχισα να συνειδητοποιώ ότι το Άγιο Πνεύμα μιλούσε για μένα ως τον τυχερό. Αυτό με βοηθά να αποδεχτώ και να καταλάβω ότι η χαρά που νιώθω για τη μελλοντική μου σύζυγο δεν είναι μόνο δική μου, αλλά είναι σωστή ενώπιον του Θεού. Ένας γάμος είναι σημαντικό να τιμάται όχι μόνο μεταξύ των ανθρώπων αλλά και ενώπιον του Θεού, μάλιστα ακόμη περισσότερο. Πρέπει να προσπαθούμε να τιμούμε τον Πατέρα σε όλα τα πράγματα και να μην αδικούμε κανέναν. Πολλά πρόκειται να συμβούν αυτό το έτος και νιώθω ότι τόσο η

εκκλησία όσο και στενοί φίλοι στην πίστη είναι καχύποπτοι και νομίζουν ότι είμαι «κυνηγός γυναικών». Σε κάθε περίπτωση, εγώ είμαι σίγουρος για την απόφασή μου και το ίδιο και εκείνη. Ταυτόχρονα, ο Θεός μάς λέει ότι δεν μπορούμε να γευτούμε τις χαρές του γάμου αφού δεν είμαστε παντρεμένοι. Διότι πώς μπορούμε να εργαστούμε γι' Αυτόν αν παραβιάζουμε τον γάμο και αμαρτάνουμε ενάντια στο σώμα Του;

Όλα μου επιτρέπονται, αλλά δεν συμφέρουν όλα. Όλα μου επιτρέπονται, αλλά εγώ δεν θα αφήσω τίποτα να με εξουσιάσει. Τα φαγητά είναι για την κοιλιά και η κοιλιά για τα φαγητά, αλλά ο Θεός θα καταργήσει και το ένα και το άλλο. Το σώμα όμως δεν είναι για την πορνεία, αλλά για τον Κύριο, και ο Κύριος για το σώμα. Ο Θεός δε και τον Κύριο ανέστησε και εμάς θα αναστήσει με τη δύναμή του. Δεν ξέρετε ότι τα σώματά σας είναι μέλη του Χριστού; Να πάρω λοιπόν τα μέλη του Χριστού και να τα κάνω μέλη πόρνης; Μη γένοιτο! Ή δεν ξέρετε ότι εκείνος που προσκολλάται στην πόρνη είναι ένα σώμα μαζί της; Διότι λέει: Θα είναι οι δύο σε μια σάρκα. Εκείνος όμως που προσκολλάται στον Κύριο είναι ένα πνεύμα μαζί του. Φεύγετε την πορνεία! Κάθε αμαρτία που θα κάνει ο άνθρωπος είναι έξω από το σώμα· εκείνος όμως που πορνεύει, αμαρτάνει στο δικό του σώμα. Ή δεν ξέρετε ότι το σώμα σας είναι ναός του Αγίου Πνεύματος που είναι μέσα σας, το οποίο έχετε από τον Θεό, και δεν ανήκετε στον εαυτό σας; Διότι αγοράστήκατε με τιμή· δοξάστε λοιπόν τον Θεό με το σώμα σας και με το πνεύμα σας, τα οποία ανήκουν στον Θεό.

--- Α' Κορινθίους 6:12-20

Συνολικά, επιλέγουμε να ακούσουμε τον Θεό και να Τον τιμήσουμε με τα σώματά μας, και το κάνουμε αυτό μέχρι και σήμερα. Υπάρχουν πολλά που θα μπορούσα να πω και να μοιραστώ από όσα συνέβησαν. Σε κάθε περίπτωση, ξέρω ότι εγώ και η μελλοντική μου σύζυγος θα λάβουμε ένα μεγάλο δώρο σε λίγα χρόνια. Το Άγιο Πνεύμα μού έχει πει και μου έχει δείξει τι είναι αυτό. Μπορώ να το πω αυτό γιατί η γυναίκα που μίλησε προφητικά στη μελλοντική μου σύζυγο μίλησε επίσης και για την αδελφή της, και όλα όσα είπε συνέβησαν και είναι σωστά. Όταν το Άγιο Πνεύμα μίλησε γι' αυτό την πρώτη φορά, ειλικρινά πίστεψα ότι είχα χάσει τα λογικά μου. Και υπάρχουν τέσσερις μάρτυρες για όσα έχει πει ο Θεός σε μια περίοδο σχεδόν 40 ετών. Όταν πριν από λίγο καιρό, λόγω απογοήτευσης, ζήτησα από τον Θεό να το επιβεβαιώσει αυτό, μια αδελφή στην πίστη είδε ένα όνειρο που ήταν ξεκάθαρο ότι αυτό ήταν και είναι από τον Θεό. Γιατί τα μοιράζομαι

αυτά, παρόλο που δεν είναι απόλυτα σαφές τι ακριβώς λέω; Επειδή θέλω ο μη πιστός να αρχίσει να βλέπει ότι ο Θεός στον Ουρανό είναι φανταστικά καλός και ότι υπάρχει ελπίδα για όλους. Κάποιοι από εμάς περπατάμε σε σκοτεινές κοιλάδες και θέλω να μαρτυρήσω για όσα είδα και άκουσα περισσότερο από το να τα κρατάω μέσα μου. Αυτό δεν σημαίνει πάντα ότι μπορώ να πω τα πάντα, καθώς υπάρχουν πράγματα που είναι προσωπικά και δεν πρέπει να μοιράζονται. Είναι μια λεπτή ισορροπία, φυσικά. Ο Θεός, πάντως, έχει δημιουργήσει έναν φανταστικό κόσμο και μας δείχνει την αγάπη Του μέσω του Λόγου Του και του Αγίου Πνεύματος. Μας προστατεύει σε όλες τις ανηφόρες και τις κατηφόρες της ζωής αν Τον αφήσουμε (Ψαλμοί 23:4). Φροντίζει τις καρδιές μας μέσα στις καταιγίδες και αξίζει την αίνεσή μας με πλήρη παράδοση.

Η προφήτισσα που μίλησε με τη μελλοντική μου σύζυγο είναι ο τρίτος μάρτυρας και μίλησε για το ίδιο θέμα πριν από 35 χρόνια. Ο δεύτερος μάρτυρας είναι η μελλοντική μου σύζυγος και η ίδια έχει δει το δώρο που θα λάβουμε και έμεινε έκπληκτη, αλλά ο Θεός ήταν αληθινά σπλαχνικός μαζί μας. Είμαι λίγο μυστικοπαθής καθώς το γράφω αυτό, αλλά δεν είναι σωστό να μοιράζονται όλα δημόσια.

Έχω πέντε παιδιά και ήδη γνωρίζω –και ο Θεός μου έχει δείξει– τι με περιμένει και σε σχέση με αυτό. Δεν θα δεχτούν όλοι αυτή τη μαρτυρία πριν συμβεί, αλλά λέω μέρη της ώστε κανείς να μην μπορεί να με αντικρούσει αργότερα. Πάλεψα ενάντια στο Άγιο Πνεύμα σε αυτό το θέμα στην πραγματικότητα, καθώς ήταν τόσο έντονο για μένα και ένιωσα αβεβαιότητα για τη δική μου σωτηρία εξαιτίας αυτού που μου έδειξε το Άγιο Πνεύμα. Μερικές φορές είναι σοκ όταν ο Θεός δείχνει μελλοντικά γεγονότα, ειδικά όταν είναι τόσο προσωπικά και κοντινά. Και αμφισβήτησα τη σωτηρία μου εκείνη τη στιγμή. Σε κάθε περίπτωση, ο Θεός είναι καλός. Ήταν θλίψη να χάσω την καθημερινή εγγύτητα με τα παιδιά μου, γι' αυτό είμαι πολύ ευγνώμων στον Θεό και χαίρομαι για αυτό που πρόκειται να συμβεί. Αυτό είναι κάτι για το οποίο η ίδια η μέλλουσα σύζυγός μου δεν επιθυμεί να μιλάει πολύ λόγω της κατάστασης στην οποία βρίσκεται, οπότε έτσι έχουν τα πράγματα. Ελπίζω και προσεύχομαι όμως να είμαστε ικανοί να κάνουμε ό,τι μας ζητάει ο Θεός στη συνέχεια.

Όταν περιμένει κανείς 11 χρόνια για άσυλο στη Νορβηγία, περνάει από πολλές δοκιμασίες. Ο Θεός ήταν πολύ καλός μαζί της και θεραπεύτηκε στο πόδι της με επίθεση των χειρών στο Bønnesenteret στο Levanger πριν από μερικά χρόνια. Οι πόνοι που είχε στην κοιλιακή χώρα κάθε φορά που είχε έμμηνο ρύση από την ηλικία των 10 ετών περίπου εξαφανίστηκαν επίσης μετά από προσευχή πριν από περίπου 3 χρόνια (Ιακώβου 5:16). Και λει-

τουργεί όλο και καλύτερα και πνευματικά/ψυχικά. Είναι μια δραστήρια και κοινωνική γυναίκα που προσφέρει πολλά στην κοινότητά της και ο γιος της αποφοίτησε στις 13 Ιουνίου 2022 ως γιατρός μετά από 6 χρόνια σπουδών.

Στην αρχή, ο ένας γιος της μέλλουσας σύζυγου μου δεν χαιρόταν για μένα. Με αφορμή αυτό, θυμάμαι τη μέλλουσα σύζυγό μου να μου διηγείται μια μέρα πώς πριν από 10 χρόνια έλαβε μια ενθάρρυνση από τον Θεό. Σε αυτήν είδε έναν από τους γιους της να στέκεται σε έναν διάδρομο με γένια και λευκή ρόμπα, σαν γιατρός. Αυτό της φανερώθηκε όταν ήταν στην Τουρκία, όπου ο ένας γιος δεν είχε τη δυνατότητα να πάει σχολείο και να σπουδάσει. Το λέω λίγο απλά τώρα, αλλά σίγουρα δεν ήταν απλό γι' αυτούς εκείνη την περίοδο της ζωής τους, οπότε ο Θεός είχε έναν καλό λόγο να την ενθαρρύνει. Είναι κάπως ιδιαίτερο να βλέπεις τέτοια πράγματα να συμβαίνουν, αλλά εκ των υστέρων καταλαβαίνω γιατί το Άγιο Πνεύμα είπε ότι ήμουν τυχερός που θα την αποκτούσα. Συχνά καταλαβαίνω τα λόγια του Αγίου Πνεύματος μόνο όταν τα βλέπω να συμβαίνουν, και αυτό μπορεί να είναι μήνες ή χρόνια αργότερα. Είναι λίγο ειρωνικό, αλλά η πρώην σύζυγός μου ήταν απασχολημένη με το να βρίσκει τα λάθη μου και όχι με το αν αυτό που έκανα στην πραγματικότητα ευχαριστούσε τον Θεό. Έχω δεχτεί πολύ περισσότερη κριτική από ανθρώπους για τον τρόπο συμπεριφοράς μου παρά επανόρθωση από το Άγιο Πνεύμα. Αλλά επανόρθωση από το Άγιο Πνεύμα έχω δεχτεί, για να είμαστε ξεκάθαροι. Και αυτό έχει συμβεί σε αρκετές περιπτώσεις.

Μετά τον χρόνο που έχω περάσει με τη μελλοντική μου σύζυγο, βλέπω ότι είναι μια ευαγγελίστρια και έχει μια φωτιά και αγάπη από τον Θεό για να μοιράζεται το Ευαγγέλιο. Είναι πολύ κοινωνική και άνθρωπος της προσφοράς, και ο Θεός της μίλησε πρόσφατα όταν ήμασταν στην Tremorkirken στο Sartor Senter στο Sotra μια εβδομάδα πριν φύγω από το Øygarden. Εκεί ο Θεός της έδειξε ότι θα αρχίζαμε να εργαζόμαστε μαζί σε 5 μήνες και αυτό ήταν στις 19 Ιουνίου 2022. Αυτή είναι η πρώτη φορά που ο Πατέρας τής μιλάει και της δίνει μια ημερομηνία, ακριβώς όπως προσευχηθήκαμε μαζί λίγες μέρες πριν συμβεί αυτό. Ο Πατέρας μάς άκουσε, εντελώς φανταστικό! Αυτό δεν σημαίνει πάντα ότι τα πράγματα είναι εύκολα, αλλά έχω μεγάλη ειρήνη και χαρά για αυτό που έρχεται. Τέλος πάντων, τώρα προτρέχω λίγο των γεγονότων. Αλλά ήθελα να μοιραστώ λίγα πράγματα για τη μελλοντική μου σύζυγο, ώστε να γνωρίζετε κάτι γι' αυτήν.

Σε ένα πρώιμο στάδιο της φιλίας μου με τη μελλοντική μου σύζυγο, γύρω στο 2018, το Άγιο Πνεύμα μού δείχνει ότι εκείνη πρέπει να πέσει στο πάτωμα. Δεν καταλαβαίνω τι σημαίνει αυτό, αλλά λίγο αργότερα, όταν προσεύχομαι γι' αυτήν, καταρρέει και αποκοιμίζεται στην αγκαλιά μου στο πάτωμα. Συνέχισα να προσεύχομαι μέχρι να τελειώσω και όταν τε-

λικά ξύπνησε, ήταν σαν να κοιτάζω στα μάτια ενός βρέφους. Δεν ξεχνώ την εμπειρία, αλλά στην ουσία δεν ξέρω τι ακριβώς συνέβη, πέρα από το ότι πιστεύω ότι ήταν ένα είδος καθαισμού που πέρασε. Ξέρω ότι ήταν προαναγγεγμένο και ότι αυτό ήταν απαραίτητο και προσευχόμουν σε γλώσσες πάνω της ενώ κοιμόταν, καθώς ξέρω ότι τότε είναι το πνεύμα που προσεύχεται και όχι η νόησή μας (Ρωμαίους 8:26).

Θέλω να προσθέσω ότι ο γιος της και ο Αδελφός Ole Martin, δύο από τους Αγίους, ήρθαν σε μένα και με συνέκριναν με έναν κυνηγό γυναικών εκείνη τη χρονιά. Άνθρωποι είχαν επίσης πει ψέματα πίσω από την πλάτη μου για μένα και τη μελλοντική μου σύζυγο και ήταν νευρικοί για το αν αυτό που συνέβαινε ήταν σωστό. Ούτε εκείνη είχε κάνει το σωστό ενώπιον του Θεού σε ό,τι είχε κάνει πριν γνωριστούμε, και αυτή η συνάντηση ήταν επίσης αποτέλεσμα αυτού. Ο γιος της ανησυχούσε γι' αυτήν. Είμαστε όλοι αποτέλεσμα του παρελθόντος μας και όταν ερχόμαστε στην αλήθεια πρέπει να αποβάλουμε τον φόβο και τον τρόμο. Αυτό ισχύει για μένα όσο και για τους αδελφούς και τις αδελφές μου. Όταν ερχόμαστε με κατηγορίες εναντίον των δικών μας, αυτές πρέπει επίσης να είναι δικαιολογημένες και πρέπει να προσεγγίζουμε με αγάπη. Αυτό δεν συνέβη εδώ, αλλά τον γνωρίζω ως έναν καλό αδελφό και τώρα είναι εντάξει που το παραέκανε λίγο, αλλά ήταν εντελώς περιττό. Η μελλοντική μου σύζυγος στην πράξη πιέστηκε να μείνει μακριά μου για τις επόμενες 6 εβδομάδες. Ήταν σοκ να κατηγορούμαι με αυτόν τον τρόπο και σε αυτή την περίοδο ήμουν εντελώς χωρίς ενέργεια. Τότε ήταν που το Άγιο Πνεύμα μού μίλησε και μου έδωσε συγκεκριμένα ένα όνομα για το οποίο χαίρομαι μέχρι σήμερα. Όχι μόνο αυτό, αλλά το Άγιο Πνεύμα με προειδοποίησε επίσης και είπε ότι εγώ και η μελλοντική μου σύζυγος θα τα θαλασσόναμε αργότερα. Κάτι που όντως κάναμε και μετά απομακρυνθήκαμε πάλι από αυτό. Ήταν και παρηγοριά και νουθεσία αυτό που έλαβα από το Άγιο Πνεύμα, για να το πω έτσι. Το διασκεδαστικό με εκείνη την περίοδο ήταν ότι κοιμόμουν επίσης 9-10 ώρες κάθε νύχτα και η επίδραση που είχε αυτό στη δουλειά στο HUNT Forskningsssenter, ειρωνικά. Ο εγκέφαλος ξεκουραζόταν καλά τη νύχτα και στην πραγματικότητα απέδιδε εξαιρετικά στη δουλειά. Τώρα μπορεί κανείς να αναρωτηθεί αν είχα χαμηλή απόδοση στη δουλειά μέχρι τότε, αλλά δεν μπορώ να το πω αυτό καθώς όλα όσα έκανα λειτουργούσαν και ο Oddgeir ήταν απόλυτα ικανοποιημένος με τη δουλειά μου. Μπόρεσα να εμβαθύνω σε όλα όσα χρειαζόνταν, βρήκα και διόρθωσα ουσιαστικά σφάλματα που είχαν εισαχθεί πριν από την εποχή μου και ανέπτυξα εργαλεία κάνοντας ό,τι μου ζητήθηκε και ακόμα περισσότερα. Παρέδωσα επίσης ένα έργο που είχαμε για το Folkehelseinstituttet και έκανα το ίδιο και αργότερα. Τεχνικά όλα λειτουργούσαν άψογα και απολάμβανα τη δουλειά καθώς έμαθα επίσης Golang όταν εργαζόμουν στο HUNT.

Κεφάλαιο 33

Το Ερευνητικό Κέντρο (2019)

Είναι μέσα του 2019 και ολοκληρώνω τη θέση μου στο έργο ως Προγραμματιστής Συστημάτων στο HUNT Forskningscenter στο Levanger. Ταξιδεύω τώρα στην Ασία και πηγαίνω με έναν ποιμένα στα βουνά, σε μια ομάδα ποιμένων εκεί, όπου μοιράζομαι και εργάζομαι μαζί τους (Ματθαίον 28:19).

Κατά τη διάρκεια της παραμονής μου σε μία από τις χώρες της Ασίας, το Άγιο Πνεύμα μου μίλησε σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, όπου έπρεπε να αντέξω να είμαι το στόμα Του προς τον λαό με νουθεσία. Η μία φορά ήταν όταν ένας από τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας αμάρτησε εναντίον Του. Δεν το γνώριζα, αλλά το ένιωθα έντονα μέσα στο πνεύμα μου πριν το δω με τα μάτια μου. Η δεύτερη φορά ήταν όταν ένας χριστιανός γιατρός ήταν άρρωστος και κείτονταν εντελώς παράλυτος σε ένα φορείο, σχεδόν στο επίπεδο του εδάφους. Μύριζε ούρα. Το Άγιο Πνεύμα μου είπε ότι η κατάστασή του οφειλόταν σε δικό του σφάλμα και έπρεπε να υπακούσω και να του το πω. Δάκρυα έτρεξαν από τα μάτια του και ομολόγησε ότι αυτό που είπα ήταν σωστό και αναγνώρισε τι είχε κάνει (Ιακώβου 5:16). Προσευχηθήκαμε γι' αυτόν και από εκείνο το σημείο άρχισε η θεραπεία, και μερικούς μήνες μετά στάθηκε ξανά στα πόδια του. Ήταν ηλικιωμένος άνθρωπος και δυστυχώς πέθανε όχι πολύ καιρό μετά, παρόλο που είχε αναρρώσει από την παράλυση.

Μετά το ιεραποστολικό ταξίδι επέστρεψα και άρχισα να κάνω αιτήσεις για δουλειά. Με καλούν σε διάφορες συνεντεύξεις, αλλά χωρίς αποτέλεσμα. Μετά από οκτώ μήνες, σχεδόν τα παρατάω και ξεκινώ τη διαδικασία δοκιμής μιας ιδέας που έχω για ένα νέο προϊόν. Την αξιολογώ μέσω ενός τρίτου μέρους που προσέλαβε ο δήμος για αυτή τη δουλειά, την Proneo AS στο Verdal. Παρουσιάστηκα σε αυτούς με μια πλήρη αναφορά για όσα είχα ήδη αναπτύξει, καθώς και την ιδέα για το νέο προϊόν. Ο υπεύθυνος φάνηκε έκπληκτος και οι ερωτήσεις που είχε προετοιμάσει είχαν ήδη απαντηθεί στην αναφορά μου.

Η Proneo δίνει το «πράσινο φως» για την ιδέα και κάνω αίτηση στον NAV για υποστήριξη (Παροιμία 16:3). Περί τίνος πρόκειται; Πρόκειται για ένα νέο προϊόν που θα βοηθήσει τους ανθρώπους να δημιουργούν ψηφιακά βιβλία και να τα συνδυάζουν με δικά τους ή αγορασμένα λεξικά, όλα για

πώληση μέσω διαδικτύου ή ψηφιακή διανομή. Δεν υπάρχουν παρόμοια εργαλεία σήμερα στην αγορά από όσα γνωρίζω. Ανατρέχουμε στο 2012, όταν το Kvinneforum Nordhordland μίλησε προφητικά ότι ίσως θα έκανα κάτι νέο που κανένας άλλος δεν είχε κάνει πριν να υφαίνω πράγματα μαζί. Αυτό ταιριάζει απόλυτα και με την παλιά μηχανή εκδόσεων.

Η αίτησή μου εγκρίνεται μετά από μερικές εβδομάδες επεξεργασίας και ξεκινώ τώρα έναν χρόνο ανάπτυξης με δικό μου γραφείο στο σπίτι. Έγραψα προηγουμένως ότι τον Δεκέμβριο του 2017 ο Θεός μου είπε ότι υπήρχε ένας χρόνος ωρίμανσης δύο ετών (Εκκλησιαστής 3:1). Τότε ήταν που συνειδητοποίησα ότι όταν ξεκίνησα τη διαδικασία της αίτησης, είχαν περάσει δύο χρόνια. Και η υποστήριξη από τον NAV έρχεται σχεδόν την ίδια μέρα που η Νορβηγία μπαίνει σε lockdown. Με εντυπωσιάζει το γεγονός ότι η χρονική στιγμή έναρξης των εργασιών για το νέο εργαλείο συμπίπτει με την περίοδο που αυξάνεται η διάρκεια του επιδόματος ανεργίας και επιπλέον λαμβάνει κανείς επίδομα αδείας επί του επιδόματος ανεργίας.

Κάθομαι τώρα και εργάζομαι από το σπίτι για έναν χρόνο, ενώ ταυτόχρονα η κυβέρνηση εισάγει έκτακτη στήριξη για τους ανέργους. Και λίγο πριν λάβω την έγκριση από τον NAV για υποστήριξη δώδεκα μηνών εργασίας από το σπίτι, βλέπω ένα όνειρο ότι τακτοποιώ ένα από τα δωμάτιά μου. Γύρω στην ίδια περίοδο, η μελλοντική μου σύζυγος ονειρεύεται ότι βλέπει ένα σωρό κούτες έξω στο σαλόνι μου. Δεν καταλαβαίνω τι σημαίνει αυτό και μου φαίνεται όλο λίγο περίεργο. Η μελλοντική μου σύζυγος προτείνει να χρησιμοποιήσουμε το ένα υπνοδωμάτιο ως γραφείο στο σπίτι και αρχίζουμε να το αδειάζουμε. Μεταφέρουμε το κρεβάτι μου στο σαλόνι και ταυτόχρονα τακτοποιούμε το σαλόνι και τη σοφίτα. Όταν είδα όλες τις κούτες στο πάτωμα του σαλονιού και το υπνοδωμάτιο ήταν πια τακτοποιημένο, συνειδητοποίησα τι είχε κάνει ο Θεός. Ο Πατέρας μίλησε γι' αυτό το έργο δύο χρόνια νωρίτερα και μας έδειξε ταυτόχρονα το ξεκίνημά του. Είμαι νευρικός στο να αναλαμβάνω ένα τέτοιο έργο χωρίς να είναι ο Θεός μαζί μου, και εκ των υστέρων νιώθω ανακούφιση που ο Πατέρας μου το έδειξε αυτό (Φιλιππησίους 1:6).

Αυτόν τον χρόνο ένωσα επίσης μια έντονη ανησυχία για τον πατέρα μου. Με επισκέφτηκε και τότε ένωσα ότι κάτι πήγαινε σοβαρά λάθος. Του είπα ότι ήθελα να τον βαπτίσω στο ποτάμι δίπλα εκεί που έμενα. Δυστυχώς αρνήθηκε κατηγορηματικά και μετά έφυγε για τις Φιλιππίνες. Δεν είχα ειρήνη για τον πατέρα μου εκείνη την περίοδο (Ρωμαίους 9:1-2).

Κεφάλαιο 34

Forskningscenter (2020)

Είναι οι αρχές του 2020 και εργάζομαι για να ολοκληρώσω μια πιλοτική έκδοση του προϊόντος μου. Τα πράγματα αρχίζουν να λειτουργούν, αλλά ταυτόχρονα ανησυχώ λίγο για το τι θα συμβεί όταν σταματήσει η υποστήριξη από το NAV και μείνω χωρίς δουλειά ή χρήματα. Και είναι τότε που μια αδελφή εν πίστει, μια γυναίκα που εργάζεται μαζί με τον σύζυγό της στις ΗΠΑ και είναι μέλος ενός ποιμαντικού ζεύγους, επικοινωνεί μαζί μου στο Facebook. Μου λέει ότι έχω δημοσιεύσει κάτι που δεν είναι σωστό στο Facebook. Την ευχαριστώ γι' αυτό και στη συνέχεια διαγράφω την ανάρτηση. Έμεινε έκπληκτη από την ταπεινοφροσύνη μου και ξαφνικά το Άγιο Πνεύμα τής μιλάει και της δείχνει μια οικονομική διέξοδο για μένα. Μου λέει επίσης ότι ο Θεός άκουσε τις προσευχές μου σχετικά με το μελλοντικό μου έργο για Εκείνον. Αναρωτιέμαι τι μπορεί να σημαίνει αυτό, αλλά προσπαθώ συνειδητά να παραμείνω ήρεμος απέναντι σε όσα πρόκειται να συμβούν, κάτι που δεν είναι πάντα εύκολο. Πρέπει να πω ότι εξέτασα διάφορα πιθανά σενάρια για το πώς θα τα έβγαζα πέρα το επόμενο διάστημα, αλλά ο Θεός με έβαλε στη θέση μου μέσα από δύο όνειρα που είδα. Στο ένα όνειρο, βλέπω το Vasaskipet να αποπλέει από το λιμάνι και να βυθίζεται γρήγορα αμέσως μετά. Στο άλλο όνειρο, πετάω σε ένα ψηλό ορθογώνιο δωμάτιο και συμπεριφέρομαι σαν ένας μεμφίμοιρος Σούπερμαν καθώς πετούσα στο εσωτερικό του. Καταλαβαίνω ότι ο Θεός μου δείχνει ότι είναι μάταιο να προσπαθώ να σχεδιάζω για το μέλλον και ότι έχω τοποθετηθεί εδώ για τον παρόντα χρόνο και δεν πρέπει να παραπονιέμαι για εκεί που Εκείνος με έχει θέσει (Ησαΐας 55:8-9). Αυτό με καθησυχάζει επίσης.

Λίγο πριν ολοκληρωθεί η υποστήριξη από το NAV, έρχομαι σε επαφή με τον Oddgeir. Αποδεικνύεται ότι αυτό το έτος λαμβάνω μια σταθερή ανάθεση συμβουλευτικού έργου από το HUNT, καθώς και πνευματικά δικαιώματα (royalties) από τις πωλήσεις των δημοσιεύσεων που έχω εκδώσει. Με άλλα λόγια, όλα τακτοποιούνται οικονομικά (Φιλιππησίους 4:19). Αξίζει να προστεθεί ότι το προϊόν που κατασκεύασα για το Forskningscenter αυτό το έτος χρησιμοποιείται τώρα στο Aldring i Trøndelag (AiT) και στο COVID-prosjekt, το οποίο θα διαρκέσει δύο χρόνια και επίσης λειτουργεί όπως επιθυμούσαμε:

Λειτουργεί άψογα.

--- Σχόλιο του Oddgeir Holmen

Τα παιδιά είναι καλά, αλλά όλοι μας θα σταθούμε μια μέρα ενώπιον του Θεού με τη ζωή μας και τις επιλογές που κάναμε απέναντι στους συζύγους μας και γενικότερα απέναντι στους Αγίους (Ρωμαίους 14:12). Υπάρχουν πράγματα που θα έπρεπε να είχα δει διαφορετικά σχετικά με την πρώτην σύζυγό μου και τα παιδιά, αλλά το διαζύγιο δεν αποτελεί μέρος αυτού.

Αυτό το έτος, το κέντρο φιλοξενίας προσφύγων στο Levanger σταματά τη λειτουργία του. Η μελλοντική σύζυγός μου μεταφέρεται σε ένα νέο κέντρο φιλοξενίας, κάτι για το οποίο ανησυχούσε λίγο, καθώς ο Θεός την προειδοποίησε ότι τα πράγματα θα γίνουν κάπως δύσκολα για ένα διάστημα. Ταυτόχρονα, ο Θεός την ενημερώνει ότι ο χρόνος αναμονής τελείωσε, παρόλο που δεν λαμβάνουμε κάποια συγκεκριμένη ημερομηνία γι' αυτό. Πρέπει να είμαστε υπομονετικοί (Εβραίους 10:36). Νωρίτερα αυτό το έτος, συγκέντρωσα τα έγγραφα της υπόθεσης και τεκμηρίωσα το ευαγγελικό της έργο εδώ στη Νορβηγία. Αυτά στάλθηκαν στον Norsk Organisasjon for Asylsøkere (NOAS). Υπάρχουν επιστολές από πέντε διαφορετικά ζευγάρια και από τον γιο της Sharon, οι οποίοι εγγυώνται γι' αυτήν. Ο αναμενόμενος χρόνος διεκπεραίωσης είναι το πολύ δώδεκα μήνες, με προσδοκία για εννέα μήνες, αλλά μέχρι σήμερα βρισκόμαστε στον δέκατο όγδοο μήνα χωρίς καμία απάντηση από το UNE.

Η ανησυχία για τον Bjørn από το 2019 επιβεβαιώνεται αυτό το έτος. Τραυματίζεται από πυροβολισμό, από ατύχημα, ενώ βρισκόταν στις Φιλιππίνες. Οι γιατροί λένε ότι αν η σφαίρα δεν είχε χτυπήσει στο πλευρό αλλάζοντας κατεύθυνση μέσα στο σώμα του, πιθανότατα θα είχε πεθάνει. Θεώρησαν ότι πρέπει να είχε τη βοήθεια αγγέλων (Ψαλμοί 91:11) και ότι ήταν ολοφάνερο θαύμα το ότι επέζησε. Ήθελα να τον βαπτίσω στον ποταμό πριν φύγει, αλλά εκείνος αρνήθηκε. Καταλαβαίνω τώρα ότι η ανησυχία που ένιωθα γι' αυτόν ήταν πραγματική και ότι δεν ένιωθα σίγουρος αν ήταν πράγματι στα χέρια του Θεού μέχρι εκείνη τη στιγμή. Ελπίζω να είναι αρκετά ταπεινός ώστε να το αναγνωρίσει αν κάποιος τον ρωτήσει, τόσο για τη βάπτιση όσο και για όσα συνέβησαν προηγουμένως. Σε κάθε περίπτωση, δεν ήταν δικό του σφάλμα και υπήρξε θύμα σε μια απόπειρα δολοφονίας κατά του ατόμου που καθόταν δίπλα του. Το κίνητρο ήταν η προσπάθεια εξάλειψης ενός οικονομικού χρέους.

Κεφάλαιο 35

Publifye AS (2021)

Φτάσαμε στο 2021 και βρίσκομαι στο τέλος του έτους κατά το οποίο ο NAV με υποστήριξε στην εργασία μου. Ιδρύω τώρα την Publifye AS. Στο μέλλον πιστεύω ότι πολλοί θα χαρούν για το προϊόν και τους πόρους που θα βρίσκονται πίσω από αυτό. Πρόκειται για ένα εργαλείο που δίνει σε σχολεία και οργανισμούς, καθώς και σε ιδιώτες, τη δυνατότητα να δημιουργήσουν περισσότερο ενδιαφέρον γύρω από τη μάθηση και την ανάγνωση (Ρωμαίους 11:29). Μαζί με δασκάλους, σπουδαστές και μαθητές, θα μπορούν να το χρησιμοποιούν για να γράφουν τα δικά τους κείμενα με ενσωματωμένα λεξικά, κάτι που είναι επίσης εντελώς καινούργιο στην αγορά. Μέρος της γνώσης που οικοδομεί αυτό το εγχείρημα είναι η εμπειρία που έχω από τη δημιουργία μερικών χιλιάδων ψηφιακών βιβλίων με λεξικά με έως και αρκετά εκατομμύρια συνδέσεις και πολλαπλούς διανομείς και τεχνολογικές λύσεις.

Όταν μου μίλησαν προφητικά το 2014 πριν φύγω από τις ΗΠΑ, ένας προφήτης μού είπε ότι είμαι δημιουργικός, και αυτό αληθεύει. Ειπώθηκε επίσης ότι είχα μπροστά μου μια δύσκολη περίοδο. Αλλά, μου αρέσει να δημιουργώ πράγματα, για να το πω έτσι, και έχω την ικανότητα να βλέπω πώς πρέπει να το κάνω, και αυτό θα συμβάλει στο να μας βοηθήσει να βγούμε από μια δύσκολη περίοδο (Παροιμίες 16:3).

Σχετικά με τον πατέρα μου. Όταν ήρθε να με επισκεφθεί εκείνη τη χρονιά, ήμουν άμεσος μαζί του και του ζήτησα να βαπτιστεί στον Ιησού Χριστό. Ήταν διστακτικός, αλλά τελικά είπε το ναι και βαπτίστηκε στον ποταμό στο Levanger από εμένα και τη μελλοντική μου σύζυγο. Ο ίδιος ήμουν αβέβαιος αν αυτό ήταν το σωστό, γι' αυτό ζήτησα από τον Θεό ένα σημείο. Αυτό που συνέβη στη συνέχεια είναι ότι μια αδελφή στην πίστη, ονόματι Maryam, είδε ένα όραμα με τον πατέρα μου, αρχικά σαν να ήταν σε μια φυλακή και έπειτα τον είδε έξω από τη φυλακή. Φορούσε καπέλο ναύτη, είχε λευκή γενειάδα, και ο Ιησούς μαζί με εμένα στεκόμασταν πίσω του. Η Maryam δεν είχε γνωρίσει τον πατέρα μου και δεν ήξερε ότι ήταν ναυτικός, ούτε ότι είχε λευκή γενειάδα, οπότε αυτό με καθησύασε. Η Maryam μού έστειλε επίσης ένα μήνυμα ακριβώς πριν βαπτιστεί, λέγοντας ότι ο πατέρας μου πιθανότατα θα βαπτιστεί το Σαββατοκύριακο. Όλα ταίριαζαν απόλυτα. Η εικόνα από τη Maryam ήταν ξεκάθαρη ότι ο Θεός ελευθέρωσε τον πατέρα μου μέσω του βαπτίσματος (Ρωμαίους 6:4) και αυτό ήταν αρκετή επιβεβαίωση για μένα.

Η μακαρίτισσα πλέον σύζυγος του πατέρα μου, η Ragnhild, είχε επίσης αποδεχτεί το δώρο του Ιησού λίγους μόνο μήνες πριν πεθάνει. Εκείνη την περίοδο, ο Θεός είχε βάλει στην καρδιά μου να πάω στο Bergen λίγο πριν εκείνη φύγει από τη ζωή. Θυμάμαι που μπήκα στο δωμάτιο του οίκου ευγηρίας και εκείνη έλαμψε σαν ήλιος μπροστά μου. Είχε παλέψει κατά τη διάρκεια μεγάλου μέρους της ζωής της, οπότε αυτό ήταν υπέροχο να το βλέπω και είμαι απόλυτα σίγουρος ότι υπήρχαν άγγελοι στο δωμάτιο μαζί μας εκείνη την ημέρα. Μοιράστηκα μαζί της το Ευαγγέλιο και εκείνη δέχτηκε τον Ιησού. Είναι δυνατόν για έναν άνθρωπο να πει το ναι στον Ιησού και να γεννηθεί ξανά (Ιωάννην 3:3), ακόμα και αν ο νους δεν καταλαβαίνει τι συμβαίνει, γιατί το έχω βιώσει ο ίδιος. Και εμπιστεύομαι ότι ο Θεός, με τη χάρη και τη δύναμή Του, κρατά την υπόσχεσή Του και διαφυλάττει τόσο τη Ragnhild όσο και τον πατέρα μου στα ασφαλή Του χέρια (Φιλιππησίους 1:6).

Ευλογητός ο Θεός και Πατέρας του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο οποίος μας ευλόγησε με κάθε πνευματική ευλογία στα επουράνια εν Χριστώ. Καθώς μας εξέλεξε εν αυτώ προ καταβολής κόσμου, για να είμαστε άγιοι και άμεμπτοι ενώπιόν Του με αγάπη. Προορίζοντάς μας σε υιοθεσία δια του Ιησού Χριστού στον Εαυτό Του, σύμφωνα με την καλή θέληση του θελήματός Του, προς έπαινο της δόξας της χάρης Του, με την οποία μας ευνόησε στον Αγαπημένο Του. Σε Αυτόν έχουμε την απολύτρωση δια του αίματός Του, την άφεση των αμαρτιμάτων, σύμφωνα με τον πλούτο της χάρης Του, την οποία ξεχείλισε σε εμάς με κάθε σοφία και σύνεση, γνωστοποιώντας μας το μυστήριο του θελήματός Του, σύμφωνα με την ευδοκία Του που προέθεσε στον Εαυτό Του. Για την οικονομία του πληρώματος των καιρών, να συγκεφαλαιώσει τα πάντα στον Χριστό, και αυτά που είναι στους ουρανούς και αυτά που είναι στη γη. Σε Αυτόν, στον οποίο και λάβαμε κληρονομιά, αφού προοριστήκαμε κατά την πρόθεση Εκείνου που ενεργεί τα πάντα σύμφωνα με τη βουλή του θελήματός Του. Για να είμαστε προς έπαινο της δόξας Του, εμείς που πρώτοι ελπίσαμε στον Χριστό. Σε Αυτόν και εσείς, όταν ακούσατε τον λόγο της αλήθειας, το ευαγγέλιο της σωτηρίας σας. Σε Αυτόν σφραγιστήκατε με τη σφραγίδα: Το Άγιο Πνεύμα που είχε υποσχεθεί, ο Οποίος είναι ο αρραβώνας της κληρονομιάς μας, μέχρι την απολύτρωση του λαού που περιποιήθηκε ο Θεός, προς έπαινο της δόξας Του.

--- Εφεσίους 1:3-14

Αυτή ήταν επίσης η χρονιά που η μελλοντική μου σύζυγος έλαβε μια εικόνα από τον Θεό ότι τα πράγματα πρόκειται τώρα να βελτιωθούν και ότι υπάρχει φως στον ορίζοντα, κάτι που επιβεβαιώθηκε επίσης συγκεκριμένα στην εκκλησία Tremorkirken στο Sotra τον Ιούνιο του 2022 από τον Θεό.

Υπάρχουν ορισμένες κοινότητες που αναζητούν το θέλημα του Θεού και τα χαρίσματά Του, αλλά νιώθω μια έντονη έλλειψη να δω θεοφοβούμενους Αγίους οδηγούμενους από το Πνεύμα του Θεού στην εκκλησία και, δυστυχώς, υπάρχουν πολλές κοινότητες που αρνούνται τη δύναμη του Θεού και το Άγιο Πνεύμα:

Έχοντας μεν μορφή ευσέβειας, αλλά αρνούμενοι τη δύναμή της.
Αυτούς να τους αποφεύγεις!

--- Β' Τιμοθέου 3:5

Πώς μπορεί η εκκλησία να περιμένει ότι το ευαγγέλιο θα προχωρήσει χωρίς τη δύναμη του Θεού (Α' Κορινθίους 4:20); Οι άνθρωποι δεν ξέρουν τι χάνουν, διότι αναζητούμε το δικό μας και όχι του Θεού· αν και εξωτερικά φαίνεται καλό, δεν υπάρχει ζωή μετά θάνατον (Ρωμαίους 8:6). Μετά τη σωτηρία μου, ένιωσα μια πικρή γεύση στο στόμα μου σκεπτόμενος ότι ήμουν προηγουμένως στην Εκκλησία της Νορβηγίας (Den Norske Kirke) αλλά δεν είχα μάθει την αλήθεια, ότι έπρεπε να ομολογήσω με το στόμα μου και να βαπτιστώ ως ενήλικας και να λάβω τις ευλογίες μέσω της επίθεσης των χειρών από τους Αγίους (Ρωμαίους 10:9-10).

Κεφάλαιο 36

Ο δρόμος μπροστά (2022)

Βρισκόμαστε στα μέσα του 2022 και ανυπομονούσα να λάβει την άδεια παραμονής η μέλλουσα σύζυγός μου, ώστε να μπορέσουμε να ξεκινήσουμε το έργο μαζί. Όμως αυτό δεν συνέβη και το Tingretten δεν εισάκουσε με κανέναν τρόπο την υπόθεσή της. Έτσι, μπορώ να πω ότι και οι δύο ονειρευτήκαμε πριν από περίπου έναν χρόνο ότι η διεκπεραίωση της υπόθεσης δεν επρόκειτο να είναι «έντιμη», αν μπορεί να ειπωθεί έτσι. Αλλά παρά το γεγονός αυτό, έχω ειρήνη (Φιλιππησίους 4:7), παρόλο που ένιωσα σαν μια προδοσία από το Den Norske Stat, για να είμαι ειλικρινής. Και αυτό είναι επίσης που μας έδειξε το όνειρο, ότι το σύστημα διεκπεραίωσης των υποθέσεων ήταν σαν ένας αποχετευτικός σωλήνας.

Ένας αιτών άσυλο λάμβανε παλαιότερα σχεδόν δύο χιλιάδες κορώνες κάθε μήνα, αλλά αυτό το ποσό αυξήθηκε στις τρεις χιλιάδες. Αυτό πρέπει να καλύπτει φαγητό, ρούχα και μετακινήσεις. Γνωρίζω αιτούντες άσυλο που χάνουν το ηλεκτρικό ρεύμα αν χρησιμοποιήσουν τον βραστήρα, επειδή μένουν πάρα πολλοί σε ένα σπίτι. Και τον χειμώνα έχουν βιώσει τη διακοπή της κεντρικής θέρμανσης για αρκετές ημέρες και έπρεπε να ντυθούν πολύ καλά και να τα βγάλουν πέρα με μια μικρή σόμπα στο υπνοδωμάτιο. Συνήθως πρέπει να μοιράζονται το υπνοδωμάτιο και το μπάνιο με άλλους. Παρόλα αυτά, είναι δύσκολο να πούμε ότι δεν είμαστε ευλογημένοι, γιατί πραγματικά είμαστε. Έχουμε μοιραστεί στιγμές με ανθρώπους μαζί, έχουμε συζητήσει, έχουμε αναζητήσει τον Θεό, έχουμε χαρεί, έχουμε εκκλησιαστεί και εκείνη εργάζεται ως εθελόντρια εδώ και αρκετά χρόνια τόσο εκτός όσο και εντός της εκκλησίας. Έχει εργαστεί στο Den Norske Kirke, στο Vineyard στο Levanger, έχει βοηθήσει ηλικιωμένους σε γηροκομεία, και υπήρξε μέλος του Sanitetsforeningen εκεί αλλά και στο Trondheim. Είναι δραστήρια στο να μοιράζεται το ευαγγέλιο με ανθρώπους εκεί που βρίσκεται και το ευαγγελιστικό μας έργο θα αυξηθεί στο μέλλον εάν είμαστε υπάκουοι με τον χρόνο, τους πόρους και την προσωπική ζωή που διαθέτουμε. Έχουμε βαπτίσει ανθρώπους μαζί και εκείνη συμμετέχει επίσης σε συναντήσεις και σε σεμινάρια γάμου μέσω βιντεοκλήσεων με ζευγάρια ποιμένων από όλο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένων και των ΗΠΑ.

Στο πλαίσιο μιας εκδρομής σε εξοχικό στο Øygarden τον Ιούνιο του 2022, συνάντησα ένα νεαρό αγόρι στο Øygarden που μου διηγήθηκε ότι η ξαδέρφη

του είχε ακούσει το Άγιο Πνεύμα να της μιλάει και ότι έμεινε εντελώς άναυδη για αρκετά λεπτά μετά. Είναι πάντα όμορφο να ακούς τις μαρτυρίες άλλων για το Άγιο Πνεύμα στη ζωή τους. Μοιράστηκα το ευαγγέλιο με αρκετούς νέους κατά τη διάρκεια της διαμονής μου, συμπεριλαμβανομένου αυτού του αγοριού και της φίλης του.

Λίγο αργότερα συνάντησα μια άλλη ομάδα νέων στο Øygdalen Terminal, όπου μια νεαρή κοπέλα θεραπεύτηκε στο γόνατο μέσω της επίθεσης των χειρών. Το προηγούμενο βράδυ είχα ονειρευτεί ότι κάποιος πέθαινε σε ρηχά νερά. Αυτό που συνέβη είναι ότι σε αυτή την παρέα, ένα νεαρό αγόρι μού είπε ότι πέθανε σε μια πισίνα την άνοιξη φέτος, αλλά επανήλθε στη ζωή μετά από λίγα λεπτά. Αυτό γράφτηκε και στις εφημερίδες, κάτι που μου έδειξαν στο κινητό τους. Τότε μόνο τους είπα τι μου είχε δείξει ο Θεός την προηγούμενη νύχτα. Το γεγονός ότι ο Θεός μού δείχνει τέτοια πράγματα με καθιστά ζωντανό μάρτυρα του Θεού, με δύναμη και όχι μόνο με λόγια. Συχνά, όταν μιλάω με νέους, δέχομαι πολλές ερωτήσεις και είναι σημαντικό να αναζητώ τον Θεό εκ των προτέρων, να προσεύχομαι, να μελετώ και να εμβαθύνω στον Λόγο Του και σε όσα μου έχει δώσει, ώστε να είμαι σε θέση να απαντώ και να μην σαστίζω όταν έχουν τόσες απορίες.

Ως άνθρωπος γίνομαι πολύ δραστήριος όταν μοιράζομαι την πίστη μου με τους νέους, γιατί νιώθω σαν μια φωτιά μέσα μου. Πρέπει να προσμένει κανείς ότι ο Θεός είναι μαζί του και πολλές φορές ακολουθούν σημεία και τέρατα όταν προσευχόμαστε για τον καθένα (Μάρκον 16:17-18). Πρέπει να εμπιστευόμαστε τον Θεό και να πιστεύουμε ότι λαμβάνουν χώρα θεραπείες και ότι οι άνθρωποι ελευθερώνονται από πόνους και προβλήματα, ακόμη και αν δεν το βλέπουμε πάντα. Είναι εξίσου σημαντικό να πιστεύουμε ότι το βάπτισμα τους ελευθερώνει από τον θάνατο (Ρωμαίους 6:4)! Πάντα όμως προσπαθώ να συναντώ τους ανθρώπους εκεί που βρίσκονται, όπως λέει ο Παύλος. Βλέπω ότι ο Θεός με οδηγεί σε ανθρώπους και τους φωτίζει για μένα, και έχω βιώσει μια φανταστική χαρά κατά καιρούς, γνωρίζοντας ότι μια συνέχιση αυτού του έργου βρίσκεται προ των πυλών σε λίγο καιρό.

Τα ακόλουθα συνέβησαν στις 13 Ιουλίου 2022:

Μόλις είχα μιλήσει και είχα μοιραστεί με μια μουσουλμάνα γυναίκα ότι μόνο ο Θεός είναι αγαθός, όπως μας λέει ο Ιησούς (Μάρκον 10:18). Και τώρα μιλάω για το πώς ο Θεός είναι φωτιά καταναλίσκουσα (Εβραίους 12:29) και ότι οι άνθρωποι δεν μπορούν να δουν τον Πατέρα χωρίς να πεθάνουν (Εξοδος 33:20). Ξαφνικά, στρέφει το κεφάλι της στο πλάι και λέει ότι δεν μπορεί να με κοιτάξει στα μάτια γιατί «αλλάζουν χρώμα». Αυτό συμ-

βαίνει ίσως τρεις φορές μέσα στα επόμενα δεκαπέντε λεπτά και κάθε φορά βλέπω έναν ξεκάθαρο φόβο να την κυριεύει, ο οποίος την αναστατώνει εντελώς. Έχω πλήρη επίγνωση των θαυμάτων που συμβαίνουν όταν εργαζόμαστε για τον Θεό, αλλά αυτό δεν μου είχε ξανασυμβεί και αναρωτιέμαι αναζητώντας τον Θεό για απαντήσεις. Πιστεύω ότι η γυναίκα μπροστά μου ήταν απρόθυμη να καθαριστεί από την αμαρτία της και ότι δεν μπορούσε να αντέξει όταν ο Θεός έδειχνε λίγο από τον Εαυτό Του μέσα από τα μάτια μου. Πριν συμβεί αυτό, είχε πει ότι δεν θα έπαυε ποτέ να είναι μουσουλμάνα. Μένει να δούμε τι θα συμβεί στη συνέχεια, αν καταλάβει τη σοβαρότητα αυτού που συνέβη, αρκεί ο σατανάς να μην καταφέρει να της κλέψει και αυτό.

--- Συνάντηση με τον Θεό

Σημεία και τέρατα ακολουθούν εκείνον που ομολογεί τον Ιησού ως Κύριο και Διδάσκαλο με λόγια και με πράξεις. Και αυτό που είδε με τα μάτια της δεν μπορεί να το αρνηθεί εκ των υστέρων. Ούτε θέλω να συσκοτίσω την αλήθεια και να πω ότι όλοι θα πάνε στον Ουρανό. Ο Ιησούς Χριστός, ο μονογενής Υιός του Θεού, είναι η οδός, η αλήθεια και η ζωή (Ιωάννην 14:6). Πρέπει να Τον δεχτούμε για να καθαριστούμε από την αμαρτία μας:

Και τους είπε: «Πορευθείτε σε όλο τον κόσμο και κηρύξτε το ευαγγέλιο σε όλη την κτίση. Όποιος πιστέψει και βαπτιστεί θα σωθεί· όποιος όμως δεν πιστέψει θα καταδικαστεί»

--- Μάρκον 16:15-16

Όταν ο Θεός έδειξε στη μέλλουσα σύζυγό μου ότι απέμενε ένας συγκεκριμένος αριθμός μηνών μέχρι να μπορέσουμε να ξεκινήσουμε το έργο μαζί, ήταν σαν μια άλλη γραφή στην οθόνη μπροστά της. Έμεινε κάπως εμβρόντητη, αλλά κατάφερα να κάνω μια ηχογράφηση με το κινητό μου όταν μου το διηγήθηκε μετά. Αυτό που ο Πατέρας έχει κάνει για μένα και τη μέλλουσα σύζυγό μου τα τελευταία χρόνια είναι μια μεγάλη ευλογία (Ψαλμοί 103:2).

Έχω ξεκινήσει και βρίσκομαι στη διαδικασία συνεργασίας με εργάτες στην Ασία που εργάζονται για τη διάδοση του ευαγγελίου.

Καθώς γράφω αυτά το 2026, τα πέντε παιδιά μου κι εγώ έχουμε μια καλή σχέση, και με συνοδεύουν όποτε μπορούν, συμπεριλαμβανομένου του επερχόμενου Πάσχα. Προσμένω την ημέρα που θα μπορέσω να φτιάξω ένα σπίτι

όπου θα είναι ελεύθερα να έρχονται και να φεύγουν όπως επιθυμούν. Η υπόθεση ασύλου της μέλλουσας συζύγου μου παραμένει άλυτη μετά από οκτώ χρόνια, πράγμα που σημαίνει ότι εξακολουθούμε να μην έχουμε την άδεια να παντρευτούμε βάσει της νορβηγικής νομοθεσίας. Περιμένουμε και εμπιστευόμαστε τον χρόνο του Θεού (Αββακούμ 2:3). Πολλά έχουν συμβεί από το 2022, αλλά το έργο συνεχίζεται—τόσο η διακονία όσο και οι εκδόσεις—και πιστεύω ότι τα καλύτερα κεφάλαια είναι ακόμα μπροστά μας.

Υπάρχουν ακόμα πολλά που δεν έχω πει και μοιραστεί, αλλά ελπίζω ότι αυτά τα απομνημονεύματα δίνουν μια ιδέα για το τι πρεσβεύω και πού με έχει ο Θεός (Ιερεμίας 29:11).

Κεφάλαιο 37

Ποιος είναι ο Ιησούς Χριστός;

Ελπίζω μια μέρα να γράψω για το ποιος είναι στην πραγματικότητα ο Ιησούς Χριστός στην Παλαιά και την Καινή Διαθήκη. Πολλοί δεν κατανοούν ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Εκείνος που μας δημιούργησε (Κολοσσαείς 1:16), όχι απλώς ο Υιός του Θεού. Ο Ιησούς είπε ότι όταν βλέπουμε Αυτόν, βλέπουμε τον Θεό (Ιωάννην 14:9). Ενώ ο όρος «Θεός» αναφέρεται στον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα, το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο επιβεβαιώνει αυτό που πολλοί άνθρωποι βιώνουν στα όνειρά τους: ότι τίποτα δεν δημιουργήθηκε παρά μόνο μέσω του Ιησού, και αυτό περιλαμβάνει εσάς και εμένα. Ο Ιησούς αποκαλύπτει τον αληθινό Του εαυτό σε πολλούς ανθρώπους στα όνειρά τους, λέγοντάς τους ότι είναι ο Θεός (Ιωάννην 10:30, Ησαΐας 9:6). Αυτό συνάδει με τη Βίβλο· δεν είναι σύμπτωση. Δεν είναι παράδοξο, και γι' αυτό ο Ιησούς είπε στους μαθητές ότι όταν έβλεπαν Αυτόν, έβλεπαν τον Θεό. Για τον ίδιο λόγο, πολλοί άνθρωποι—συχνά εκείνοι που έχουν διώξει ή σκοτώσει Χριστιανούς στην υπηρεσία μιας ψεύτικης θρησκείας—ξαφνικά ονειρεύονται τον Ιησού να έρχεται σε αυτούς, δηλώνοντας ότι είναι ο Θεός και ρωτώντας τους γιατί διώκουν τον λαό Του.

Στην αρχή ήταν ο Λόγος, και ο Λόγος ήταν μαζί με τον Θεό, και ο Λόγος ήταν Θεός. Αυτός ήταν στην αρχή μαζί με τον Θεό. Τα πάντα έγιναν μέσω αυτού, και χωρίς αυτόν δεν έγινε τίποτα από όσα έχουν γίνει.

--- Ιωάννην 1:1-3

Ένα επαναλαμβανόμενο θέμα στην εναλλακτική λογοτεχνία είναι η περιγραφή του Ιησού ως ενός «ανεληφθέντος διδασκάλου» ή απλώς ενός προφήτη. Αυτές οι πηγές αρνούνται ότι το αίμα Του μας καθαρίζει από την αμαρτία μας (Εβραίους 9:22, Ρωμαίους 5:9) ή ότι Εκείνος δημιούργησε την ανθρωπότητα. Το γεγονός ότι είναι ο Υιός του Θεού επίσης αγνοείται· αν το θέμα τίγεται καθόλου, οι συγγραφείς προσπαθούν να διαστρέψουν τη θυσία Του σε κάτι επιφανειακό και καθαρά συμβολικό, αντί για κάτι στο οποίο πρέπει προσωπικά να συμμετάσχουμε. Όταν ο Ιησούς λέει ότι πρέπει να φάμε τη σάρκα Του και να πιούμε το αίμα Του για να έχουμε αιώνια ζωή, είναι κρίσιμο να ακούσουμε:

Ο Ιησούς τους είπε: «Αλήθεια, αλήθεια σας λέω: Αν δεν φάτε τη σάρκα του Υιού του Ανθρώπου και δεν πιείτε το αίμα του, δεν έχετε ζωή μέσα σας. Όποιος τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου έχει αιώνια ζωή, και εγώ θα τον αναστήσω την έσχατη ημέρα. Γιατί η σάρκα μου είναι αληθινή τροφή και το αίμα μου είναι αληθινό ποτό. Όποιος τρώει τη σάρκα μου και πίνει το αίμα μου μένει μέσα μου και εγώ μέσα του. Όπως ο ζωντανός Πατέρας με απέστειλε και εγώ ζω εξαιτίας του Πατέρα, έτσι και εκείνος που με τρώει, θα ζήσει και αυτός εξαιτίας μου. Αυτός είναι ο άρτος που κατέβηκε από τον ουρανό· όχι όπως έφαγαν οι πατέρες σας και πέθαναν. Όποιος τρώει αυτόν τον άρτο θα ζήσει για πάντα.»

--- Ιωάννην 6:53-58

Οι διάφορες ιστορίες και εξηγήσεις σχετικά με εξωγήινα όντα και UFO αποτελούν μέρος μιας μεταμφίεσης σχεδιασμένης να αποσπάσει την εστίασή μας από την αλήθεια. Είμαι καλά εξοικειωμένος με αυτά τα ζητήματα, έχοντάς τα μελετήσει για πολλά χρόνια—σημαντικά περισσότερο από τον μέσο άνθρωπο. Δεν το λέω αυτό από αλαζονεία. Καταλαβαίνω (αν και κάποιος μπορεί να το βρουν ειρωνικό) ότι μεγάλο μέρος του υπερφυσικού είναι εξίσου πραγματικό με τα θαύματα από τον Θεό που έχω δει. Ωστόσο, το γεγονός ότι ένα τέτοιο γεγονός έχει συμβεί δεν σημαίνει απαραίτητα ότι αντιπροσωπεύει την αλήθεια. Είναι σαν να επισκέπτεσαι ένα τσίρκο: υπάρχει πολύς θόρυβος και αναταραχή, αλλά ο σκοπός δεν είναι να σε φέρει πιο κοντά στη ζωή, αλλά να σε διασκεδάσει. Οι άνθρωποι συχνά διασκεδάζουν μέχρι την ημέρα που πεθαίνουν, χωρίς να έχουν λάβει ποτέ ζωή (Παροιμίες 14:12). Ακούγεται τετριμμένο κατά κάποιον τρόπο, αλλά συμβαίνει. Γίνεται σαν εθισμός στην ηρωίνη, όπου κανείς καταναλώνεται από τις σκέψεις για την επόμενη δόση· ρουφάει τη ζωή από έναν άνθρωπο. Ακριβώς επειδή κάποιος φαίνεται καλά εξωτερικά, δεν σημαίνει ότι υπάρχει ζωή μέσα του.

Πιστεύω ότι οι περισσότεροι από εμάς γνωρίζουμε ανθρώπους που έχουν βιώσει το θαυματουργό μέσω ακάθαρτων πνευμάτων, αλλά λίγοι έχουν το χάρισμα να διακρίνουν τι είναι στην πραγματικότητα αυτά τα πράγματα. Η εμπειρία μου είναι ότι τα πνεύματα πίσω από αυτά τα γεγονότα δεν ομολογούν τον Ιησού ως Κύριο, και ο τελικός καρπός τους είναι ο θάνατος, όχι η ζωή (Β' Κορινθίους 11:14). Ίσως κάποια από αυτά φαίνονται εξαιρετικά στην επιφάνεια, αλλά γίνονται για να εξαπατήσουν. Μοιάζει πολύ με την περίπτωση όπου άνθρωποι υπνωτίζονται στην τηλεόραση, ή όταν βλέπουμε λευκές μάγισσες ή εξορκιστές να διώχνουν πνεύματα από σπίτια. Ο Θεός

λέει ότι πρέπει να δοκιμάζουμε τα πνεύματα για να δούμε αν προέρχονται από Αυτόν:

Αγαπητοί, μην πιστεύετε κάθε πνεύμα, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα αν προέρχονται από τον Θεό, γιατί πολλοί ψευδοπροφήτες έχουν βγει στον κόσμο. Από αυτό γνωρίζετε το Πνεύμα του Θεού: Κάθε πνεύμα που ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός έχει έρθει ως άνθρωπος, προέρχεται από τον Θεό. Και κάθε πνεύμα που δεν ομολογεί τον Ιησού, δεν προέρχεται από τον Θεό. Αυτό είναι το πνεύμα του Αντιχρίστου, το οποίο έχετε ακούσει ότι έρχεται, και ήδη τώρα είναι μέσα στον κόσμο.

--- Α' Ιωάννη 4:1-3

Οι άνθρωποι αφήνουν τον εαυτό τους να εξαπατηθεί και να παρασυρθεί, όπως τα καβούρια ή τα έντομα που έλκονται προς ένα φως τη νύχτα. «Από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε» (Ματθαίον 7:16). Βλέπω τώρα ότι παρόλο που δεν ήμουν αναγεννημένος πριν από το 2008, ένα μέρος μου καταλάβαινε ότι κάτι δεν πήγαινε καλά, ακόμα κι αν δεν μπορούσα να το προσδιορίσω. Έτσι είναι για πολλούς γύρω μας. Γι' αυτό μοιραζόμαστε την αλήθεια του Θεού και λέμε στους άλλους αυτό που Εκείνος ψιθυρίζει στα αυτιά μας.

Γνωρίζω από εμπειρία ότι οι δυνάμεις αυτού του κόσμου προσπαθούν να κρύψουν την αλήθεια από τους ανθρώπους, καθώς ήμουν μέρος αυτού στα νεανικά μου χρόνια. Ο Σατανάς προσπαθεί με όλες του τις δυνάμεις να κάνει τους ανθρώπους να εστιάσουν σε οτιδήποτε άλλο εκτός από τον Θεό, συχνά διαστρέφοντας την αλήθεια ότι η σεξουαλική δραστηριότητα εκτός γάμου είναι αμαρτία. Οι ταινίες και άλλα μέσα ενημέρωσης που παρουσιάζουν προσωπικές σκηνές δεν είναι μόνο λάθος στα μάτια του Θεού, αλλά κάνουν επίσης τους ανθρώπους να υποδουλώνονται στην αμαρτία και να επιθυμούν ακόμα περισσότερα:

«Όταν υψώσετε τον Υιό του Ανθρώπου, τότε θα καταλάβετε ότι Εγώ Είμαι, και ότι δεν κάνω τίποτα από τον Εαυτό μου, αλλά μιλώ όπως με δίδαξε ο Πατέρας μου. Και Εκείνος που με έστειλε είναι μαζί μου· ο Πατέρας δεν με άφησε μόνο, επειδή εγώ κάνω πάντοτε τα αρεστά σε Αυτόν». Καθώς τα έλεγε αυτά, πολλοί πίστεψαν σε Αυτόν. Έλεγε λοιπόν ο Ιησούς προς τους Ιουδαίους που είχαν πιστέψει σε Αυτόν: «Αν εσείς μείνετε στον λόγο τον δικό μου, είστε αληθινά μαθητές μου· και θα γνωρίσετε την

αλήθεια, και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει». Του αποκρίθηκαν: «Εμείς είμαστε σπέρμα του Αβραάμ και δεν γίναμε ποτέ δούλοι σε κανέναν· πώς εσύ λες ότι θα γίνετε ελεύθεροι;» Ο Ιησούς τους αποκρίθηκε: «Αλήθεια, αλήθεια σας λέω ότι καθέννας που πράττει την αμαρτία, είναι δούλος της αμαρτίας. Ο δούλος δεν μένει στο σπίτι παντοτινά· ο υιός μένει παντοτινά. Αν λοιπόν ο Υιός σας ελευθερώσει, θα είστε πραγματικά ελεύθεροι. Ξέρω ότι είστε σπέρμα του Αβραάμ· αλλά ζητάτε να με σκοτώσετε, επειδή ο λόγος ο δικός μου δεν βρίσκει τόπο μέσα σας. Εγώ μιλώ για όσα έχω δει κοντά στον Πατέρα μου· κι εσείς λοιπόν κάνετε όσα ακούσατε από τον δικό σας πατέρα». Αποκρίθηκαν και του είπαν: «Πατέρας μας είναι ο Αβραάμ». Τους λέει ο Ιησούς: «Αν ήσασταν παιδιά του Αβραάμ, θα κάνατε τα έργα του Αβραάμ. Τώρα όμως ζητάτε να σκοτώσετε εμένα, έναν άνθρωπο που σας έχω πει την αλήθεια, την οποία άκουσα από τον Θεό· αυτό ο Αβραάμ δεν το έκανε. Εσείς κάνετε τα έργα του πατέρα σας». Του είπαν λοιπόν: «Εμείς δεν γεννηθήκαμε από πορνεία· έναν Πατέρα έχουμε, τον Θεό». Είπε λοιπόν σε αυτούς ο Ιησούς: «Αν ο Θεός ήταν Πατέρας σας, θα με αγαπούσατε· επειδή εγώ από τον Θεό εξήλθα και ήρθα· γιατί δεν έχω έρθει από τον εαυτό μου, αλλά Εκείνος με απέστειλε. Γιατί δεν καταλαβαίνετε τη λαλιά μου; Επειδή δεν μπορείτε να ακούτε τον λόγο τον δικό μου. Εσείς είστε από τον πατέρα σας τον διάβολο, και τις επιθυμίες του πατέρα σας θέλετε να κάνετε. Εκείνος ήταν ανθρωποκτόνος από την αρχή και δεν στέκεται στην αλήθεια, γιατί αλήθεια δεν υπάρχει μέσα του. Όταν λαλεί το ψεύδος, από τα δικά του λαλεί, γιατί είναι ψεύτης και ο πατέρας του ψεύδους. Επειδή όμως εγώ λέω την αλήθεια, δεν με πιστεύετε. Ποιος από εσάς με ελέγχει για αμαρτία; Αν λέω αλήθεια, γιατί εσείς δεν με πιστεύετε; Εκείνος που είναι από τον Θεό, ακούει τα λόγια του Θεού· γι' αυτό εσείς δεν ακούτε, επειδή δεν είστε από τον Θεό». Αποκρίθηκαν λοιπόν οι Ιουδαίοι και του είπαν: «Δεν λέμε εμείς σωστά ότι εσύ είσαι Σαμαρείτης και έχεις δαιμόνιο;» Αποκρίθηκε ο Ιησούς: «Εγώ δαιμόνιο δεν έχω, αλλά τιμώ τον Πατέρα μου, κι εσείς με ατιμάζετε. Εγώ όμως δεν ζητώ τη δόξα μου· υπάρχει Εκείνος που τη ζητάει και κρίνει. Αλήθεια, αλήθεια σας λέω: Αν κάποιος τηρήσει τον λόγο μου, δεν θα δει θάνατο στον αιώνα».

--- Ιωάννην 8:25-51

Υπάρχουν δύο πλευρές στα ακάθαρτα πνεύματα. Η μία είναι ότι θέλουν οι άνθρωποι να πιστεύουν ότι όλα είναι φυσικά και υλικά και ότι δεν υπάρχει πνεύμα. Η άλλη πλευρά φαίνεται όταν οι άνθρωποι κατανοούν ότι υπάρχει μια πνευματική πραγματικότητα. Όταν συμβαίνει αυτό, τα ακάθαρτα πνεύματα προσπαθούν να παγιδεύσουν τους αναζητητές σε έναν μαγικό κόσμο που τείνει να σκοτεινιάζει όσο πιο βαθιά μπαίνει κανείς σε αυτόν (Α' Τιμόθεον 4:1). Στην αρχή, τα πράγματα φαίνονται δελεαστικά και αβλαβή.

Ένας άνδρας που φοιτούσε στην ίδια Βιβλική σχολή με εμένα, ένας ικανός πιανίστας, απομακρύνθηκε εντελώς από τον Θεό (Β' Πέτρου 2:20-22). Είχε σχέση με μια γυναίκα που είχε επίσης προφητικό χάρισμα, αλλά αποβλήθηκαν από τη Βιβλική σχολή για λόγους που δεν γνωρίζω. Μετά από αυτό, άρχισαν να χάνουν τελείως τον έλεγχο. Όλα ανατράπηκαν για ένα διάστημα, και παραπατούσαν μέσα σε αυτό με ανοιχτές αγκάλες. Κατέληξε να πεθαίνει σε ένα βουνό τον χειμώνα από το κρύο, προφανώς σε μια συγχυσμένη πνευματική κατάσταση και αναζητώντας μια πνευματική νιρβάνα. Ο δρόμος προς την απώλεια είναι πλατύς, και πολλοί είναι εκείνοι που μπαίνουν μέσα από αυτόν (Ματθαίον 7:13). Ποτέ πριν δεν είχα δει κάποιον να απομακρύνεται τόσο δραστικά από τον Θεό και να χάνει τη ζωή του τόσο σύντομα μετά από αυτό, παρά το γεγονός ότι αρκετοί πιστοί τον είχαν προειδοποιήσει προηγουμένως και έβλεπαν καθαρά τι συνέβαινε. Πιστεύω ότι και οι δύο σταμάτησαν επίσης να τρώνε κρέας και ξεκίνησαν μια ριζοσπαστική δίαιτα. Εκείνος γινόταν όλο και πιο αδύνατος, περιγράφοντας την κατάστασή του σαν να μπορούσε να αντέξει τα πάντα και σαν να ήταν όλα σουρεαλιστικά. Αυτό ήταν μια ακραία περίπτωση, αλλά βλέπουμε ανθρώπους σε όλο το φάσμα γύρω μας. Πολλοί αναζητούν την αλήθεια.

Πολλοί άνθρωποι επιτρέπουν στη ζωή τους να υπαγορεύεται από μια ακάθαρτη πνευματικότητα. Πολλές λευκές μάγισσες πιστεύουν ότι αυτό που κάνουν είναι καλό, αλλά στην πράξη, εργάζονται ενάντια στον Θεό και μαζί με ακάθαρτα πνεύματα (Γαλάτας 5:19-21). Ορισμένοι αντιμετωπίζουν προσωπικά προβλήματα εξαιτίας αυτού και δεν μπορούν να καταλάβουν την αιτία. Ο Πατέρας μας στους Ουρανούς μάς έχει προειδοποιήσει ενάντια στη μαγεία (Δευτερονόμιο 18:10-12), ωστόσο αυτή είναι ολοένα και πιο δημοφιλής στις σημερινές ταινίες, όπως η σειρά Harry Potter. Τι επαναλαμβάνεται σε πολλές από αυτές; Μυστικισμός και υπερφυσικά γεγονότα—ένα συναρπαστικό σκοτάδι που αιχμαλωτίζει μέσω του αποκρυφισμού, σαν τη νυχτοπεταλούδα που έλκεται από το φως τη νύχτα. Εν αγνοία του, κάποιος παρασύρεται σε μια παγίδα και εγκλωβίζεται. Ορισμένοι νέοι παρακολουθούν ταινίες τρόμου αλλά μετά πρέπει να κοιμηθούν με το φως

αναμμένο, αδυνατώντας να βρουν ηρεμία στη συνέχεια. Επηρεαζόμαστε από αυτό που προσλαμβάνουμε μέσω των ματιών μας, συμπεριλαμβανομένης της πορνογραφίας. Εγώ ο ίδιος πάλεψα με τον εθισμό στην πορνογραφία μέχρι το 2012 περίπου, και γνωρίζω σήμερα ότι η γύμνια και η σεξουαλικότητα ανήκουν μέσα στον γάμο (Ματθαίον 5:28). Αυτό ήταν επίσης κάτι που ο Θεός έθεσε βαριά στην καρδιά μου: ότι διέπραττα μοιχεία με άλλες γυναίκες μέσω μιας οθόνης.

Για μια βαθύτερη μελέτη του πώς ο Ιησούς αποκαλύπτεται μέσα από την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη — μέσα από τα ονόματα, τους τύπους, τις προφητείες, και τις εβραϊκές και ελληνικές λέξεις που δείχνουν προς Αυτόν σε κάθε σελίδα — δείτε το συνοδευτικό μας βιβλίο *Jesus in Scripture* (junifye.publifye.pro/jesus-in-scripture).

Γιατί πρέπει να γνωρίζετε καλά ότι κανένας πόρνος ή ακάθαρτος ή πλεονέκτης, που είναι ειδωλολάτρης, δεν έχει κληρονομιά στη βασιλεία του Χριστού και του Θεού. Ας μη σας εξαπατά κανένας με κούφια λόγια· γιατί εξαιτίας αυτών έρχεται η οργή του Θεού πάνω στους γιους της απείθειας. Μη γίνεστε λοιπόν συμμετοχοί τους. Γιατί κάποτε ήσασταν σκοτάδι, τώρα όμως είστε φως εν Κυρίω· να περπατάτε ως παιδιά του φωτός. Γιατί ο καρπός του Πνεύματος είναι μέσα σε κάθε αγαθωσύνη και δικαιοσύνη και αλήθεια, δοκιμάζοντας τι είναι ευάρεστο στον Κύριο. Και μη συμμετέχετε στα άκαρπα έργα του σκοταδιού, αλλά μάλλον να τα ελέγχετε. Γιατί αυτά που γίνονται κρυφά από αυτούς είναι αισχρό και μόνο να τα λέει κανείς. Όλα όμως εκείνα που ελέγχονται από το φως φανερώνονται· γιατί το καθετί που φανερώνεται είναι φως. Γι' αυτό λέει: «Σήκω εσύ που κοιμάσαι και αναστήσου από τους νεκρούς, και θα σε φωτίσει ο Χριστός». Προσέχετε λοιπόν ακριβώς πώς περπατάτε, όχι ως άσοφοι, αλλά ως σοφοί, εξαγοραζόμενοι τον καιρό, γιατί οι ημέρες είναι πονηρές. Γι' αυτό μη γίνεστε άφρονες, αλλά να καταλαβαίνετε ποιο είναι το θέλημα του Κυρίου. Και μη μεθάτε με κρασί, στο οποίο υπάρχει ασωτία, αλλά να γεμίζετε με Πνεύμα, μιλώντας μεταξύ σας με ψαλμούς και ύμνους και ωδές πνευματικές, ψάλλοντας και υμνώντας με την καρδιά σας τον Κύριο.

--- Εφεσίους 5:5-19

Κεφάλαιο 38

Κανέννας θάνατος, κανένα πνεύμα;

Γνωρίζω σήμερα ότι ο άνθρωπος πρέπει να μετανοήσει, να επιστρέψει από την αμαρτία του και να στραφεί προς τον Θεό (Πράξεις 3:19). Το μόνο που μπορεί να εξιλεώσει τη δική μας αυτοεπιβληθείσα θανατική καταδίκη είναι το αίμα του Ιησού (Εβραίους 9:22). Εάν πορευτούμε στη ζωή χωρίς να δεχτούμε τον Ιησού, τότε μετά τον θάνατο θα θερίσουμε ό,τι σπείραμε στο σώμα όσο ζούσαμε. Πεθαίνουμε πρώτα έναν φυσικό θάνατο και έπειτα έναν πνευματικό θάνατο, δύο φορές με άλλα λόγια (Αποκάλυψη Ιωάννου 20:14-15). Ο ίδιος ο Ιησούς προειδοποίησε γι' αυτό με λόγια σοβαρά: το αιώνιο πυρ είναι ετοιμασμένο για τον διάβολο και τους αγγέλους του, και όσοι Τον απορρίπτουν θα απέλθουν σε αιώνια κόλαση (Ματθαίος 25:41, 46). Αυτό δεν είναι κάποια πρόληψη, αλλά κάτι για το οποίο ορισμένοι από τους Αγίους έχουν πράγματι συγκεκριμένη εμπειρία. Αν αναζητάς την αλήθεια, τότε γνωρίζεις ότι παρόλο που δεν το έχουν βιώσει όλοι, αυτό δεν σημαίνει ότι είναι λάθος. Γι' αυτό μιλάμε γι' αυτά τα πράγματα. Αυτό δεν είναι κάτι φανταστικό που παρουσιάζουμε για να προσπαθήσουμε να φοβίσουμε τους ανθρώπους ώστε να ακολουθήσουν μια ζωή με τον Θεό, δεν λειτουργεί έτσι. Η εμπειρία μπορεί να ζητηθεί και να αναζητηθεί ενεργά. Αν παίρνεις τη ζωή στα σοβαρά, μην την αφήσεις να πάει χαμένη.

Τίποτα δεν μπορεί να αναστρέψει ή να αφαιρέσει την αμαρτία μας. Η εξαίρεση είναι το αίμα του Ιησού (Α' Ιωάννου 1:7). Εκείνος που πιστεύει στον Υιό έχει αιώνια ζωή, αλλά εκείνος που δεν θέλει να πιστέψει στον Υιό δεν θα δει τη ζωή, αλλά η οργή του Θεού μένει πάνω του (Ιωάννης 3:36). Γιατί; Επειδή ο Ιησούς είναι Θεός (Κολοσσαείς 2:9) και η ζωή Του έχει άπειρη αξία (Α' Πέτρου 1:18-19). Ο άλλος τρόπος είναι να πληρώσουμε για την αμαρτία μας με την ίδια μας τη ζωή. Ο Θεός είναι δίκαιος (Δευτερονόμιο 32:4) και μας έδωσε μια διέξοδο από την αμαρτία μας, και αυτή είναι ο Ιησούς. Ο Υιός Του, με εξουσία από τον Πατέρα στους Ουρανούς, έδωσε τη ζωή Του για εμάς ώστε να μπορούμε να ζήσουμε. Το αίμα Του, ασύλληπτης αξίας, εξιλεώνει την αμαρτία μας και μας καθαρίζει. Όταν καθαριστούμε, μπορούμε να γίνουμε Ναός του Θεού και το Άγιο Πνεύμα μπορεί να κατοικήσει μέσα μας (Α' Κορινθίους 6:19). Γεννιόμαστε ξανά στο πνεύμα (Ιωάννης 3:5, Τίτος 3:5, Α' Πέτρου 1:23) και αυτό δεν μπορεί να επιβληθεί σε κανέναν, αλλά συμβαίνει με την ελεύθερη βούληση, ανεξάρτητα από το αν το καταλαβαίνει

κανείς ή όχι. Προχώρησα με πίστη όταν ο ευαγγελιστής με προκάλεσε, και το νέο μου πνεύμα ήταν ένα σοκ για μένα να το βιώσω, αλλά ένα θετικό σοκ ως τέτοιο.

Μέσω του βαπτίσματος θάβουμε την παλιά ζωή (Ρωμαίους 6:4). Αναδυόμαστε λοιπόν από το νερό σε μια νέα ζωή με τον Ιησού, με τον ίδιο τρόπο που Εκείνος πέρασε από τον θάνατο στη ζωή όταν αναστήθηκε από τον Θεό. Συμμετέχουμε στο ίδιο πνεύμα που έχει ο Ιησούς. Το Άγιο Πνεύμα ονομάζεται ο άλλος Παράκλητος (Ιωάννης 14:16) και ο Ιησούς είναι ο πρώτος. Είχα αναζητήσει τον Θεό και Εκείνος μου απάντησε όταν ήμουν δεκαπέντε ετών, αλλά χρειάστηκαν δεκαοκτώ χρόνια πριν Τον «βρω» πραγματικά και δεχτώ τον Ιησού ως σωτήρα μου. Ελπίζω να κατανοήσεις τη σοβαρότητα αυτών που παραθέτω εδώ και να μην κλονιστείς όταν παρουσιάζω μαρτυρίες που ακούγονται ταυτόχρονα φανταστικές και τρελές. Το γνωρίζω πλήρως αυτό, αλλά είναι δύσκολο να πει κανείς την αλήθεια χωρίς να την πει πραγματικά. Όλοι απομακρυνθήκαμε από τον Θεό κάποια στιγμή ως συνέπεια της αμαρτίας των άλλων και ο καθένας μας χρειάζεται τον Θεό για να εμφυσηθεί ξανά μέσα μας την πνοή της ζωής (Ιεζεκιήλ 37:5-6). Ο Θεός εμφύσησε ζωή στον Αδάμ (Γένεση 2:7) και όταν ο Αδάμ πέθανε, δεν ήταν στο σώμα, αλλά στο πνεύμα. Το ίδιο ίσχυε και για την Εύα. Γι' αυτό άλλαξαν ριζικά όταν το πνεύμα τους πέθανε. Για τον ίδιο λόγο αλλάζουμε εντελώς όταν γεννιόμαστε ξανά από το πνεύμα του Θεού (Β' Κορινθίους 5:17).

Ιδού, έρχομαι ταχύ, και ο μισθός μου είναι μαζί μου, για να αποδώσω στον καθένα ανάλογα με το έργο του. Εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα, ο πρώτος και ο έσχατος, η αρχή και το τέλος. Μακάριοι όσοι πλένουν τις στολές τους, ώστε να έχουν δικαίωμα στο δέντρο της ζωής και να εισέλθουν από τις πύλες στην πόλη. Έξω όμως είναι οι κύνες, οι μάγοι, οι πόρνοι, οι φονείς, οι ειδωλολάτρες και καθένας που αγαπά και πράττει το ψεύδος. Εγώ, ο Ιησούς, έστειλα τον άγγελό μου να σας μαρτυρήσει αυτά για τις εκκλησίες. Εγώ είμαι η ρίζα και το γένος του Δαβίδ, ο αστέρας ο λαμπρός και πρωινός. Και το Πνεύμα και η νύμφη λένουν: «Ελθέ!» Και όποιος ακούει ας πει: «Ελθέ!» Και όποιος διψά ας έλθει, και όποιος θέλει ας λάβει δωρεάν το ύδωρ της ζωής.

--- Αποκάλυψη Ιωάννου 22:12-17

Σου λέω αυτό που είπε ο Ανανίας στον Παύλο αφού ο Παύλος είχε μόλις ανακτήσει την όρασή του:

Τώρα λοιπόν, γιατί καθυστερείς; Σήκω και βαπτίσου και από-
λουσε τις αμαρτίες σου, επικαλούμενος το όνομα του Κυρίου
(Ιησού).

--- Πράξεις 22:16

Κεφάλαιο 39

Όσα Είπε ο Ίδιος ο Ιησούς

Οι άνθρωποι συζητούν το βάπτισμα μέχρι θανάτου — το διαστρεβλώνουν, το αποδυναμώνουν, το εξηγούν ώσπου να εξαφανιστεί. Επικαλούνται συνόδους, ομολογίες πίστεως και τη δική τους διάνοια, σπάνια όμως σταματούν για να ακούσουν τον ίδιο τον Κύριο. Όχι τον Παύλο. Όχι τον Πέτρο. Όχι μια σύνοδο. Ίδου τα λόγια Του, και τίποτε άλλο. Ας μιλήσει ο ίδιος ο Διδάσκαλος.

39.1 Η Θύρα προς τη Βασιλεία Του

Ο Ιησούς δεν προσφέρει το βάπτισμα ως ένα προαιρετικό εξάρτημα της πίστης. Το προστάζει — το κατώφλι της βασιλείας, τη θύρα προς τη νέα ζωή.

Μάρκος 16:16, GRK · Οστις πιστευση και βαπτισθη θελει σωθη, οστις ομως απιστηση θελει κατακριθη.

Ματθαίος 28:19, GRK · Πορευθεντες λοιπον μαθητευσατε παντα τα εθνη, βαπτιζοντες αυτους εις το ονομα του Πατρος και του Υιου και του Αγιου Πνευματος,

Ιωάννης 3:5, GRK · Απεκριθη ο Ιησους· Αληθως, αληθως σοι λεγω, εαν τις δεν γεννηθη εξ υδατος και Πνευματος, δεν δυναται να εισελθη εις την βασιλειαν του Θεου.

Κάποιοι θα ισχυριστούν πως τα πρώτα τούτα λόγια είναι επισφαλή — ότι οι καταληκτικοί στίχοι του Μάρκου λείπουν από δύο αρχαία χειρόγραφα. Εντούτοις, ο «Ειρηναίος» τους παρέθετε ως λόγια του ίδιου του Μάρκου ήδη από το 180 μ.Χ., πολύ πριν την αντιγραφή εκείνων των κωδίκων, ενώ η συντριπτική πλειονότητα των χειρογράφων τούς επιβεβαιώνει. Και προσέξτε τι ακριβώς καταδικάζει ο στίχος: μονάχα την απιστία — «οστις ομως απιστηση» — ποτέ την απουσία του ύδατος. Δεν απαιτεί τίποτα που να μην επιτάσσει και η υπόλοιπη Γραφή: Πράξεις 2:38, Ρωμαίους 6:4, Α΄ Πέτρου 3:21. Ας αφεθεί, λοιπόν, να φέρει όλο το βάρος της αυθεντίας του.

39.2 Η Εκπλήρωση Πάσης Δικαιοσύνης

Δεν είχε καμία αμαρτία να ξεπλύνει. Κι όμως κατέβηκε στον Ιορδάνη — χωρίς καμία υποχρέωση — για να εκπληρώσει πάσαν δικαιοσύνην και να χαράξει τον δρόμο για εμάς.

Ματθαίος 3:15, GRK· Αποκριθείς δε ο Ιησους ειπε προς αυτον· Αφες τωρα· διοτι ουτως ειναι πρεπον εις ημας να εκπληρωσωμεν πασαν δικαιοσυνην. Τότε αφινει αυτον.

39.3 Το Βαθύτερο Βάπτισμα

Ο Ιησούς ονόμασε τον ίδιο Του τον θάνατο βάπτισμα. Πέρα από το νερό βρίσκεται ο σταυρός — και λέει ότι οι ακόλουθοί Του κατεβαίνουν στον ίδιο εκείνο θάνατο, για να αναστηθούν στη ζωή Του.

Λουκάς 12:50, GRK· Βαπτισμα δε εχω να βαπτισθω, και πως στενοχωρουμαι εωσου εκτελεσθη.

Μάρκος 10:38-39, GRK· Ο δε Ιησους ειπε προς αυτους· Δεν εξευρετε τι ζητετε. Δυνασθε να πιητε το ποτηριον, το οποιον εγω πινω, και να βαπτισθητε το βαπτισμα, το οποιον εγω βαπτιζομαι; Οι δε ειπον προς αυτον· Δυναμεθα. Ο δε Ιησους ειπε προς αυτους· το μεν ποτηριον, το οποιον εγω πινω, θελετε πιει, και το βαπτισμα το οποιον εγω βαπτιζομαι, θελετε βαπτισθη·

Πράξεις 1:5, GRK· Διοτι ο μεν Ιωαννης εβαπτισεν εν υδατι, σεις ομως θελετε βαπτισθη εν Πνευματι Αγιω ουχι μετα πολλας ταυτας ημερας.

Μίλησε. Το προσέταξε, βάλισε ο ίδιος τον δρόμο, και έκανε το νερό συγχρόνως τάφο και μήτρα — την εικόνα του δικού Του θανάτου και της ανάστασής Του. Η συζήτηση τελείωσε. Το μόνο ερώτημα που απομένει είναι αν εσύ θα κάνεις αυτό που είπε.

Κεφάλαιο 40

Βάπτισμα Ενηλίκων

40.1 Η βάπτισμα είναι γάμος

Δεν παντρεύεσαι έναν ξένο στα κρυφά. Στέκεσαι ενώπιον μαρτύρων, δίνεις την υπόσχεσή σου, ενδύεσαι και παρουσιάζεσαι. Η Γραφή μάς λέει ότι αυτό είναι το μυστήριο του Χριστού και της Εκκλησίας Του: είμαστε μνηστευμένοι με έναν Άνδρα (2 Κορινθίους 11:2), και Εκείνος είναι ο Νυμφίος — ο Ιωάννης ο Βαπτιστής Τον ονόμασε έτσι (Ιωάννης 3:29), και ο Ίδιος ονόμασε τον Εαυτό Του έτσι (Ματθαίος 9:15). Το ύδωρ του βαπτίσματος είναι το θυσιαστήριο όπου ο πιστός λέει το «ναι» του.

Η πίστη είναι η συγκατάθεση της καρδιάς· το βάπτισμα είναι ο όρκος του σώματος. Ο Ιησούς τα ένωσε με μια ανάσα: «Όστις πιστεύση και βαπτισθή, θέλει σωθή» (Μάρκος 16:16) — πίστη πρώτα, και έπειτα το ύδωρ σφραγίζει αυτό που η πίστη ήδη κατέχει. Και ακούστε τον Παύλο: «όσοι εβαπτίσθητε εις Χριστόν, Χριστόν ενεδύσασθε» (Γαλάτες 3:27). Το βάπτισμα είναι το ένδυμα του γάμου. Το να παραλείψει κανείς το ύδωρ δεν σημαίνει ότι απλοποιεί το ευαγγέλιο· σημαίνει ότι αρνείται την τελετή — να αγαπά τον Νυμφίο και να μην προσέρχεται ποτέ στον γάμο.

Κατανοήστε την προφύλαξη: το ίδιο το ύδωρ δεν καθαρίζει κανέναν — μόνο το αίμα του Αρνίου το κάνει αυτό. Το βάπτισμα είναι «συνειδήσεως αγαθής επερώτημα εις Θεόν» (1 Πέτρου 3:21), η δέσμευση, όχι το αντίτιμο. Ο ληστής στον σταυρό έγινε δεκτός χωρίς αυτό, διότι ο Νυμφίος ήταν δίπλα του πρόσωπο με πρόσωπο — αλλά αυτή είναι η εξαίρεση που επιβεβαιώνει τον κανόνα. Για όλους τους άλλους η σειρά παραμένει: πίστεψε, και ενταφιάσου και αναστήσου μαζί Του (Ρωμαίους 6:4), και ανέβα στον γάμο του Αρνίου (Αποκάλυψη 19:7). Πριν ζυγίσουμε τις παραδόσεις των ανθρώπων, πρέπει να ορίσουμε το πρότυπο του Νυμφίου.

Όσα ακολουθούν δεν είναι γνώμη. Είναι αποδείξεις — από την ελληνική γραμματική της Καινής Διαθήκης, από την εβραϊκή τυπολογία της Παλαιάς Διαθήκης και από ακολουθίες γραμμάτων κρυμμένες στην Τορά επί 3.400 χρόνια, τις οποίες κανένα ανθρώπινο μάτι δεν θα μπορούσε να διαβάσει μέχρι που κατασκευάστηκαν υπολογιστές για να τις αναζητήσουν. Τρεις ανεξάρτητοι μάρτυρες, σε διάστημα τριών χιλιετιών, λένε όλοι το ίδιο πράγμα:

το βάπτισμα είναι για τον έχοντα συνείδηση. Είναι αναγκαιότητα. Και είναι για τον ενήλικα. Αν μπείτε στον πειρασμό να το απορρίψετε — συνεχίστε την ανάγνωση. Οι αποδείξεις είναι επαληθεύσιμες. Οι παραπομπές στις Γραφές δίνονται. Και οι λέξεις που είναι κρυμμένες στα γράμματα της Τορά περιμεναν ακριβώς αυτή τη γενιά.

Το νηπιοβαπτιστικό βάπτισμα αποτελεί εξέχουσα παράδοση στη Νορβηγία εδώ και εκατοντάδες χρόνια. Για πολλές οικογένειες, θεωρείται δεδομένο να βαπτίζουν τα παιδιά τους στην εκκλησία λίγο μετά τη γέννηση. Η Εκκλησία της Νορβηγίας, πρώην κρατική εκκλησία, υπήρξε ο κύριος ασκών αυτού του εθίμου, αν και η Καθολική και η Μεθοδιστική Εκκλησία επίσης ασκούν τον νηπιοβαπτισμό. Κατά τη διάρκεια της τελετής, το παιδί μεταφέρεται στην κολυμβήθρα, συχνά ντυμένο με ένα λευκό βαπτιστικό φόρεμα που μπορεί να έχει περάσει από γενιά σε γενιά. Ο ιερέας χύνει νερό στο κεφάλι του παιδιού τρεις φορές λέγοντας: «Βαπτίζω σε εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος» (Ματθαίος 28:19). Η οικογένεια επιλέγει επίσης αναδόχους για να στηρίξουν το παιδί στη χριστιανική του ανατροφή. Αν και ο νηπιοβαπτισμός είναι ακόμα διαδεδομένος, ο αριθμός των βαπτίσεων έχει μειωθεί τα τελευταία χρόνια. Για πολλούς Νορβηγούς, ο νηπιοβαπτισμός δεν είναι μόνο μια θρησκευτική πράξη, αλλά και μια οικογενειακή παράδοση και μια ευκαιρία να συγκεντρωθούν συγγενείς και φίλοι για να γιορτάσουν το νέο μέλος της οικογένειας. Ωστόσο, η παράδοση δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση εγγύηση ότι μια πρακτική ευθυγραμμίζεται με όσα ο Θεός μας έχει προστάξει να κάνουμε. Επομένως, υπάρχουν χριστιανικά δόγματα, όπως οι Βαπτιστές και οι Πεντηκοστιανές εκκλησίες, όπου ασκείται αντ' αυτού το βάπτισμα ενηλίκων.

Η ειρωνεία είναι εντυπωσιακή, διότι στον ίδιο τον στίχο που παραθέτει ο ιερέας, η μόνη προστακτική είναι μαθητεύσατε (G3100) — «κάντε μαθητές». Το βάπτισμα, βαπτίζοντες (G907), είναι απλώς μια μετοχή ενεστώτα που περιγράφει πώς επιτελείται αυτή η μαθήτευση. Η Γραφή επομένως προϋποθέτει ότι αυτός που βαπτίζεται είναι ήδη μαθητής.

Θυμόμαστε πώς οι Ιουδαίοι επέτρεψαν τόσο πρόθυμα στον εαυτό τους να βαπτιστεί από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή (Ματθαίος 3:5-6). Ο λόγος για αυτό είναι πιθανότατα ότι ήταν από καιρό εξοικειωμένοι με το «מִקְוֶה ^{H4723}», ένα τελετουργικό πνευματικού καθαρισμού μέσω πλήρους εμβάπτισης στο νερό. Και η εβραϊκή λέξη mikveh φέρει από μόνη της μια διπλή σημασία που αποκαλύπτει το λεξικό Brown-Driver-Briggs: σημαίνει τόσο «συγκέντρωση υδάτων» όσο και «ελπίδα». Στον Ιερεμία 17:13, ο προφήτης γράφει: «Κύριε, η ελπίς (mikveh) του Ισραήλ.» Η λέξη που μεταφράζεται «ελπίδα» είναι η ίδια λέξη με το τελετουργικό λουτρό. Το νερό του καθαρισμού και η ελπίδα

του Ισραήλ είναι μία εβραϊκή λέξη. Για ένα σωστό μικβά, μέρος του νερού έπρεπε να προέρχεται από τον «ουρανό», δηλαδή να διοχετεύεται απευθείας στη δεξαμενή από τη βροχή. Αυτό ήταν μια προφητική εικόνα του ίδιου του Ιησού — Αυτού που ήρθε από τον ουρανό, σταλμένος από τον Θεό. Ο Ιησούς είπε επίσης, «Εγώ είμαι το ύδωρ το ζων» (Ιωάννης 4:14). Για τους Ιουδαίους, το «μικβά» αντιπροσωπεύει τον πνευματικό καθαρισμό πάνω από όλα (Τίτον 3:5· Πράξεις 22:16). Ο Ισραήλ ασκεί το μικβά εδώ και χιλιάδες χρόνια ως μέσο καθαρισμού. Αυτό συνέβαινε μετά την έμμηνο ρύση, μετά την επαφή με νεκρό ή πριν από σημαντικά γεγονότα της ζωής, όπως ο γάμος.

Η ίδια η πράξη αντικρούει τη μέθοδο. Οι Έλληνες είχαν τρία ρήματα για να επιλέξουν: *rhantizō* ραντίζω^{G4472} για το ράντισμα, χέω για το χύσιμο και *baptizō* βαπτίζω^{G907} για την εμβάπτιση ή την πλήρη κάλυψη. Το Πνεύμα επέλεξε με συνέπεια την εμβάπτιση — και σε αντίθεση με το βάπτω, μια σύντομη βύθιση, το βαπτίζω υποδηλώνει τη διαρκή μεταμόρφωση.

Οι Μεσσιανικοί Ιουδαίοι γνωρίζουν ότι το μικβά ήταν μια προφητική εικόνα του καθαρισμού που πρέπει να υποστεί ο καθένας για να περάσει από τον θάνατο στη ζωή εν Ιησού Χριστώ. Το βλέπουμε αυτό και στη διάβαση της Ερυθράς Θαλάσσης από τον Ισραήλ ή όταν ο Νώε κλήθηκε να πλεύσει στη θάλασσα μέσα στην κιβωτό. Και τα δύο ήταν εικόνες του βαπτίσματος εις σωτηρίαν που επρόκειτο να έρθει (1 Πέτρου 3:21). Το βάπτισμα είναι ο θάνατος προς το παλαιό και η ανάσταση προς το νέο (Κολοσσαείς 2:12). Αν ο Ιησούς είναι η οδός, η αλήθεια και η ζωή (Ιωάννης 14:6) και βαπτίστηκε ο Ίδιος (Ματθαίος 3:13–17), γιατί να μην ακολουθήσουμε το παράδειγμά Του, ειδικά από τη στιγμή που Εκείνος βάπτιζε μαζί με τους μαθητές Του (Ιωάννης 3:22);

Το ίδιο το πρότυπο του Υιού μιλάει από μόνο του. Έλαβε τα σημεία της παλαιάς διαθήκης για τα νήπια — περιτμήθηκε την όγδοη ημέρα (Λουκάς 2:21) και παρουσιάστηκε στο ναό (Λουκάς 2:22) — αλλά δεν βαπτίστηκε ποτέ ως βρέφος. Αντίθετα, περίμενε τριάντα χρόνια και κατέβηκε στον Ιορδάνη με τη δική Του θέληση (Ματθαίος 3:13–17), για να μας δείξει ότι το βάπτισμα είναι μια πράξη συνειδητής, εκούσιας υπακοής.

Όταν ο Ιησούς είπε στον Νικόδημο «πρέπει να γεννηθείτε άνωθεν» (Ιωάννης 3:7), δεν εισήγαγε ένα νέο δόγμα σε μια μεταμεσονύκτια συζήτηση — συμπύκνωνε μια ολόκληρη προφητική-διαθηκική προσδοκία σε μία πρόταση, στοχεύοντας έναν άνθρωπο που νόμιζε ότι βρισκόταν ήδη μέσα. Τίποτα από αυτά δεν ήταν νέο για έναν δάσκαλο του Ισραήλ. Η Γραφή το είχε υποσχεθεί. Ο Ιεζεκιήλ άκουσε τον Θεό να ορκίζεται ότι θα «ραντίσει καθαρό νερό»

πάνω στον λαό Του, θα τους δώσει «νέα καρδιά» και θα βάλει «το πνεύμα μου εντός υμών» (Ιεζεκιήλ 36:25-27)· ένα κεφάλαιο μετά, τα ξερά οστά παίρνουν πνοή και στέκονται ζωντανά (Ιεζεκιήλ 37). Ο Μωυσής έθεσε την ίδια ελπίδα ως την καρδιά που ο ίδιος ο Θεός θα περιέτεμε «διά να ζήσης» (Δευτερονόμιο 30:6)· ο Ιερεμίας ως τον Νόμο γραμμένο εσωτερικά σε μια νέα διαθήκη (31:33)· ο Δαβίδ ως την κραυγή «καρδίαν καθαράν κτίσον εν εμοί... και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοις εγκάτοις μου» (Ψαλμός 51:10). Νερό, Πνεύμα, νέα καρδιά, ζωή — ο ακριβής εξοπλισμός του Ιωάννη 3:5 — υπήρχε στις εβραϊκές Γραφές για αιώνες.

Και δεν ήταν μόνο στη σελίδα. Οι σύγχρονοί Του προσεύχονταν γι' αυτό: σε απόσταση μιας ημέρας δρόμο από την Ιερουσαλήμ, οι άνθρωποι του Κουμ-ράν ζητούσαν από τον Θεό να τους καθαρίσει με το άγιο πνεύμα Του σαν καθαρτικά ύδατα και να τους αναστήσει από τον Άδη σε ένα αιώνιο ύψος (ο Κανόνας της Κοινότητας και οι Ύμνοι Ευχαριστίας). Ο ίδιος ο νόμος Του το είχε εν μέρει θεσπίσει: ένας εθνικός που εισερχόταν στη διαθήκη έπρεπε να αφήσει πίσω του την προηγούμενη ύπαρξή του — οι παλιοί συγγενικοί δεσμοί άκυροι, μια νέα ταυτότητα απονεμημένη — και η εμβάπτιση του προσήλυτου ήταν ήδη αντικείμενο διαμάχης από τους οίκους του Hillel και του Shammai στη γενιά του (Mishnah Pesachim 8:8). Και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής το είχε μόλις φέρει στο φως, καλώντας τους ίδιους τους Ισραηλίτες μέσα στο νερό και προειδοποιώντας: «μη λέγετε... Πατέρα έχομεν τον Αβραάμ» — διότι ο Θεός μπορούσε να αναστήσει παιδιά στον Αβραάμ από τις πέτρες (Ματθαίος 3:9). Η πρώτη γέννηση δεν μετράει για τίποτα.

Επομένως, η αναγέννηση δεν ήταν ποτέ κάτι που γινόταν σε έναν άνθρωπο απ' έξω· ήταν ένα κατώφλι που διέσχιζε ο ίδιος. «Είναι αναγκαίο,» είπε ο Ιησούς — και το εσείς είναι πληθυντικός, φτάνοντας πέρα από τον έναν άνθρωπο στο δωμάτιο — «να γεννηθείτε άνωθεν» και με την ίδια ανάσα ονόμασε το πώς: όπως ο Μωυσής ύψωσε το φίδι, έτσι πρέπει να υψωθεί ο Υιός του Ανθρώπου, ώστε όποιος πιστεύει να έχει ζωή (Ιωάννης 3:14-15). Όχι μόνο ο εθνικός, όχι μόνο ο Ισραήλ στο τέλος των ημερών, αλλά εσύ — τώρα, μέσω του Πνεύματος, μέσω του Υιού, και μέσα στο νερό με ανοιχτά μάτια. Γι' αυτό το σημείο δεν ήταν ποτέ νηπιακό δι' αντιπροσώπου: ο προσήλυτος επέλεγε το μικβά, οι ακροατές του Ιωάννη περπατούσαν μόνοι τους στην όχθη, και ο Νικόδημος — στον οποίο δεν έλειπαν οι πληροφορίες, παρά μόνο η προθυμία — στο τέλος πέρασε τη δική του πόρτα (Ιωάννης 7:50· 19:39). Το βάπτισμα είναι η συνειδητή διάβαση κάποιου που έχει ήδη γεννηθεί άνωθεν.

Θυμάται κανείς επίσης τους Αιγυπτίους, που αντιπροσωπεύουν τον κόσμο όπως ακριβώς οι άνθρωποι την εποχή του Νώε. Συμβολικά, δεν πέρασαν

το τεστ καθαρισμού της Ερυθράς Θαλάσσης, παρόλο που πίστευαν ότι θα το έκαναν. Αυτό αντικατοπτρίζει επίσης τον κατακλυσμό του Νώε, όπου η κακία δεν επιτρεπόταν πλέον να επιμένει. Το μικβά είναι έτσι ένα σύμβολο νέας ζωής και, ταυτόχρονα, κρίσης πάνω στο παλιό. Είναι πολύ παρόμοιο με τη θεία κοινωνία, όπου κάποιος μετέχει του αίματος και του σώματος του Ιησού είτε προς σωτηρία είτε προς κρίση (1 Κορινθίους 11:27–29). Αυτό το βάπτισμα —αυτός ο καθαρισμός— δεν είναι προαιρετικό για όσους επιθυμούν να εισέλθουν στη Γη της Επαγγελίας· είναι απόλυτη αναγκαιότητα (Ιωάννης 3:5). Ωστόσο, το νερό δεν αντικαθιστά την πίστη· την εκφράζει. Το βάπτισμα είναι η ορισμένη απάντηση μιας καρδιάς που ήδη πιστεύει και έχει μετανοήσει (1 Πέτρου 3:21) — όχι ένα έργο που κερδίζει αυτό που μόνο το αίμα του Χριστού μπορεί να δώσει (Εφεσίους 2:8-9). Το γεγονός ότι αυτό έχει παραμεληθεί σε πολλές εκκλησίες σήμερα δεν ακυρώνει την αλήθεια· η ιστορία επαναλαμβάνεται ακόμα και τώρα. Πολλοί στέκονται μπροστά στον Θεό, αυτεπίβουλοι και αλαζονικοί, χωρίς να καταλαβαίνουν πού οδηγεί αυτό το μονοπάτι.

Ρωμαίους 6:1-11· Τι λοιπόν θα ειπούμεν; Θα επιμένωμεν εις την αμαρτίαν, διά να περισσέυση η χάρις; Μη γένοιτο. Οίτινες απεθάνομεν εις την αμαρτίαν, πώς θέλομεν ζήσκει ἐν αὐτῇ; Ἡ αγνοεῖτε, ὅτι ὅσοι εβαπτίσθημεν εἰς Χριστόν Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ εβαπτίσθημεν; Συνετάφημεν λοιπόν μετ’ αὐτοῦ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα καθὼς ἠγέρθη ὁ Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς περιπατήσωμεν ἐν καινότητι ζωῆς. Διότι ἐὰν ἐγίναμεν σύμφυτοι μετ’ αὐτοῦ εἰς τὸ ὁμοίωμα τοῦ θανάτου αὐτοῦ, θέλομεν εἶσθαι καὶ εἰς τὸ ὁμοίωμα τῆς ἀναστάσεως· τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, διὰ νὰ καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς αμαρτίας, ὥστε νὰ μὴ δουλεύωμεν πλέον εἰς τὴν αμαρτίαν. Διότι ὁ ἀποθανὼν ἠλευθερώθη ἀπὸ τῆς αμαρτίας. Εἰς τὸν Χριστὸν, πιστεύομεν ὅτι καὶ θέλομεν ζήσκει μετ’ αὐτοῦ, γινώσκοντες ὅτι ὁ Χριστὸς ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν δὲν ἀποθνήσκει πλέον· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Διότι ὁ ἀπέθανεν, ἀπαξ ἀπέθανεν εἰς τὴν αμαρτίαν· ὁ δὲ ζῇ, ζῇ εἰς τὸν Θεόν. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίξεσθε εαυτοὺς ὅτι εἰσθε νεκροὶ μὲν εἰς τὴν αμαρτίαν, ζῶντες δὲ εἰς τὸν Θεόν διὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Όσοι δεν ήταν πρόθυμοι να διασχίσουν τη θάλασσα θα είχαν πεθάνει στον παλιό κόσμο, και ο Ιωάννης το γνώριζε αυτό όταν μίλησε για τον Ιησού:

Ματθαίος 3:11-12 · Εγώ μεν σας βαπτίζω με «ύδωρ εις μετάνοιαν»· ο δε οπίσω μου ερχόμενος είναι ισχυρότερός μου, του οποίου εγώ δεν είμαι άξιος να βαστάσω τα υποδήματα· αυτός (ο Ιησούς Χριστός) θέλει σας βαπτίσει με Πνεύμα Άγιον και πυρί. Του οποίου το πτύον είναι εν τη χειρί αυτού, και θέλει καθαρίσει την άλωνα αυτού, και θέλει συνάξει τον σίτον αυτού εις την αποθήκην, το δε άχυρον θέλει κατακαύσει με πυρ άσβεστον.

Έχω δεχτεί κριτική επειδή μοιράζομαι λόγια από τον Λόγο του Θεού, την Αγία Γραφή. Οι εμπειρίες μου με τον Θεό επιβεβαιώνουν, ωστόσο, ότι ο Λόγος Του είναι αλήθεια· αν θέλουμε καλούς καρπούς, πρέπει να τηρούμε τον Λόγο του Θεού και να ενεργούμε αναλόγως. Πολλοί πιστοί νομίζουν ότι ένα άτομο εισάγεται στη Βασιλεία του Θεού μέσω του νηπιοβαπτισμού, αλλά τίποτα στην Αγία Γραφή δεν το υποδηλώνει αυτό. Εγώ ο ίδιος έχω ακούσει από το Άγιο Πνεύμα ότι δεν πρέπει να ανησυχούμε για τα παιδιά, καθώς καθαρίζονται από τον Θεό αν πεθάνουν πριν από τη σωτηρία. Αυτό συνέβη γύρω στο έτος 2016, και το Άγιο Πνεύμα μου έδωσε τη λέξη απολύμανση (ablution), έναν όρο του οποίου δεν γνώριζα τη σημασία. Εκείνη την εποχή, αναλογιζόμουν τι θα συνέβαινε στα παιδιά που δεν είναι αναγεννημένα όταν επιστρέψει ο Ιησούς Χριστός. Τότε το Άγιο Πνεύμα μου έδωσε αυτή τη μία λέξη:

Αυτό συνέβη όταν ο Ααρών, ο αδελφός του Μωυσή, εγκαταστάθηκε ως αρχιερέας, γεγονός που περιελάμβανε εκτεταμένες τελετουργίες καθαρισμού. Σύμφωνα με το Λευιτικό 8, ο Ααρών και οι γιοι του πλύθηκαν με νερό, ντύθηκαν με συγκεκριμένα ιερατικά ενδύματα, χρίστηκαν με άγιο έλαιο και προσέφεραν ειδικές θυσίες για να αγιαστούν και να προετοιμαστούν να εκτελέσουν τις ιερές υπηρεσίες. Όταν ο Ααρών καθαρίστηκε και προετοιμάστηκε, μπορούσε να εισέλθει στα Άγια των Αγίων (Kodesh HaKodashim) μία φορά το χρόνο την Ημέρα του Εξιλασμού, Γιομ Κιπούρ, για να εκτελέσει τελετουργικές πράξεις μπροστά από την Κιβωτό της Διαθήκης. Αυτό ήταν το πιο ιερό μέρος της Σκηνής, όπου η παρουσία του Θεού ήταν μοναδικά έκδηλη. Είναι σαφές ότι το Άγιο Πνεύμα ήθελε να μου δείξει ότι τα παιδιά είναι στα χέρια του Θεού και ότι δεν πρέπει να ανησυχούμε γι' αυτά. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με την περίπτωση που ένα παιδί γίνεται ενήλικας και θεωρείται υπεύθυνο για τη δική του σχέση με τον Θεό και για την αποδοχή του Ιησού.

--- Η απολύμανση σημαίνει καθαρισμό

Βλέπουμε επίσης στην Αγία Γραφή ότι ο Ιησούς δεν βάπτισε ποτέ παιδιά, αλλά τα ευλόγησε (Μάρκος 10:14). Και τα ελληνικά κάνουν μια διάκριση που τα αγγλικά κρύβουν: η λέξη που χρησιμοποιεί ο Ματθαίος για τα «παιδιά» στον Ματθαίο 19:13–14 είναι *paidion* παιδίον^{G3813} — παιδιά αρκετά μεγάλα για να περπατούν και να έρχονται. Ο Λουκάς 18:15 χρησιμοποιεί μια διαφορετική λέξη — *brephos* βρέφος^{G1025}, που σημαίνει ένα αγέννητο ή νεογέννητο βρέφος. Ο Ιησούς ευλόγησε τα μωρά. Δεν τα βάπτισε. Και όταν αναζητούμε κάθε στίχο στην Καινή Διαθήκη χρησιμοποιώντας εργαλεία συμφωνιών, το *baptizō* βαπτίζω^{G907} εμφανίζεται δίπλα σε λέξεις για πίστη, μετάνοια και ομολογία — εννέα φορές. Εμφανίζεται δίπλα σε οποιαδήποτε λέξη για νήπιο ή παιδί — μηδέν φορές. Ούτε μία. Η πλήρης μελέτη αυτών των αποδείξεων, συμπεριλαμβανομένων των εβραϊκών ριζών, της σύνδεσης με το Πάσχα και της ελληνικής μορφολογίας, είναι διαθέσιμη στο συνοδευτικό μας βιβλίο *Through the Waters* (junifye.publifye.pro/through-the-waters). Στις Γραφές, οι ενήλικες βαπτίζονται, αντί για νήπια (Πράξεις 2:38· 8:36-38· 16:33). Η μελλοντική μου σύζυγος είναι ευλογία για μένα, καθώς ακούει και αυτή από τον Θεό και φέρει τη φωτιά Του μοιράζοντας το ευαγγέλιο με όσους την περιβάλλουν. Ήμουν πεπεισμένος ότι το βάπτισμα ενηλίκων είναι ορισμένο από τον Θεό, αλλά ήξερα ότι έπρεπε να το ακούσει από τον ίδιο τον Πατέρα. Ξέρω ότι ο Ιησούς δεν μιλάει για νηπιοβαπτισμό στο 3ο κεφάλαιο του Ιωάννη, όπως επιβεβαιώνει και ο Μάρκος:

Μάρκος 16:16 · Όστις πιστεύση και βαπτισθή, θέλει σωθή· όστις όμως απιστήση, θέλει κατακριθή.

Ο Ιησούς μιλούσε συχνά για την κόλαση και μας προειδοποιούσε με αυστηρά λόγια. Είπε ότι είναι καλύτερο να χάσεις ένα μέλος του σώματος παρά να ριχτείς στην κόλαση, όπου το σκουλήκι δεν πεθαίνει και η φωτιά δεν σβήνει (Μάρκος 9:43-48). Μίλησε για τον πλούσιο που ήταν σε βασανιστήρια στις φλόγες και φώναζε για έλεος (Λουκάς 16:23-24). Αυτά δεν είναι μεταφορές, αλλά πραγματικότητα.

Κρυμμένα στα Γράμματα

Όμως οι αποδείξεις δεν σταματούν σε όσα λέει η Αγία Γραφή στην επιφάνεια. Η Τορά —τα πρώτα πέντε βιβλία του Μωυσή— περιέχει 304.805 εβραϊκά γράμματα, αντιγραμμένα χωρίς λάθος επί 3.400 χρόνια. Όταν σύγχρονοι υπολογιστές αναζήτησαν σε αυτά τα γράμματα λέξεις κωδικοποιημένες σε ισαπέχοντα διαστήματα (Equidistant Letter Sequences, ή ELS), βρήκαν κάτι που το ανθρώπινο μάτι δεν θα μπορούσε ποτέ να δει.

Στο διάστημα 49 —την καταμέτρηση προς την Πεντηκοστή, την πεντηκοστή ημέρα— έντεκα εβραϊκές λέξεις που σχετίζονται με τη θεολογία του βαπτίσματος εμφανίζονται η καθεμία μία φορά ή πολύ σπάνια σε ολόκληρη την Τορά. Και κάθε μία από αυτές προσγειώνεται στο οριστικό της απόσπασμα. Το Tevilah (תבילה, εμβάπτιση) πέφτει σε έναν στίχο που προστάζει να «λουσθεί με ύδωρ» (Λευιτικό 15:7). Το Teshuvah (תשובה, μετάνοια) πέφτει στον νόμο του δούλου που επιλέγει να μείνει με τον κύριό του (Εξοδος 21:5–6). Το Mashiah (משיח, Μεσσίας) πέφτει στο «το όνομά μου είναι εν αυτό» (Εξοδος 23:21). Το Yeshuah (ישועה, σωτηρία) πέφτει στον καθαγιασμό του θυσιαστηρίου με αίμα (Λευιτικό 8:15). Η κουζίνα στο διάστημα 49 δεν προσγειώνεται σε στίχο για μαγείρεμα. Οι καμήλες δεν προσγειώνονται σε καμήλες. Αυτοί οι έλεγχοι προσγειώνονται σε τυχαίο, άσχετο κείμενο. Αλλά κάθε λέξη βαπτίσματος προσγειώνεται στο απόσπασμά της.

Όταν το κείμενο της Τορά τυλίγεται σε έναν κύλινδρο —τον αρχικό πάπυρο— οι έντεκα λέξεις συγκεντρώνονται σε ζεύγη που κηρύττουν: μετάνοια δίπλα στη σωτηρία δίπλα στον Αμνό του Πάσχα· πίστη δίπλα στην εμβάπτιση· και ο Μεσσίας, του οποίου η στήλη τυλίγεται γύρω από τον πάπυρο, αγγίζοντας την εμβάπτιση. Η γεματρία του Mashiah (358) συν το Tevilah (56) ισούται με 414 — την ακριβή γεματρία του Nachshon (נחשון), του ανθρώπου που, σύμφωνα με την εβραϊκή παράδοση, περπάτησε πρώτος στην Ερυθρά Θάλασσα με πίστη πριν αυτή χωριστεί.

Αναζητήσαμε επίσης στην Τορά το όνομα Νικόδημος — τον άνθρωπο στον οποίο ο Ιησούς είπε να γεννηθεί «εξ ύδατος και Πνεύματος» (Ιωάννης 3:5). Το όνομά του εμφανίζεται μία φορά σε ολόκληρη την Τορά, στο διάστημα 1.092. Ξεκινά από τον Αριθμοί 7:17 — την προσφορά του Nachshon ben Amminadab. Ο άνθρωπος στον οποίο ειπώθηκε να εισέλθει στο νερό είναι κωδικοποιημένος περνώντας μέσα από το όνομα του ανθρώπου που εισήλθε πρώτος στο νερό. Και οι επιφανειακές λέξεις που διασχίζει ο Νικόδημος διαβάζονται σαν το ευαγγέλιο: Nachshon (πίστη), λεκάνη ραντισμού (αίμα εφαρμοσμένο), Μωυσής (ο νόμος), εξιλασμός και κάλυψη — «όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε» (Γαλάτες 3:27).

Το πιο εντυπωσιακό από όλα: όταν μετρήσαμε την απόσταση μεταξύ του Emunah (אמונה, πίστη) και του Tevilah (תבילה, εμβάπτιση) στα κρυμμένα γράμματα της Τορά, το πλησιέστερο ζεύγος κάθεται δύο γράμματα μακριά στο Δευτερονόμιο 21:23 — «επικατάρατος ο κρεμάμενος επί ξύλου.» Ο στίχος που παραθέτει ο Παύλος στους Γαλάτες 3:13 για τον σταυρό. Πίστη και εμβάπτιση, αγγίζοντας τον στίχο της σταύρωσης. Η Τορά κωδικοποίησε τις δύο προϋποθέσεις της σωτηρίας τη μία δίπλα στην άλλη στο ίδιο το μέρος όπου αγοράστηκε η σωτηρία — 1.400 χρόνια πριν υψωθεί ο σταυρός.

Και όταν αναζητήσαμε οποιαδήποτε εβραϊκή λέξη που σημαίνει νήπιο στα διαστήματα βαπτίσματος, τα αποτελέσματα ήταν καταστροφικά: το Tinok (νήπιο) στο διάστημα 49 προσγειώνεται σε μια θανατική ποινή (Εξοδος 21:15). Το Tinok στο διάστημα 34 είναι εντελώς απόν. Η Τορά κωδικοποιεί πίστη, μετάνοια, εμβάπτιση, Μεσσία και σωτηρία στα διαστήματα βαπτίσματος. Το νήπιο δεν βρίσκεται πουθενά. Ούτε μία φορά. Σε κανένα διάστημα που έχει σημασία.

Ο Μωυσής δεν θα μπορούσε να έχει τακτοποιήσει 304.805 γράμματα έτσι ώστε αυτές οι λέξεις να προσγειώνονται σε αυτά τα αποσπάσματα. Οι περιορισμοί είναι πολύ συγκεκριμένοι. Η ευθυγράμμιση πολύ ακριβής. Αλλά Κάποιος θα μπορούσε. Και η πλήρης ανάλυση —με στατιστικά τεστ, λέξεις ελέγχου και κάθε εύρημα επαληθευμένο— είναι διαθέσιμη στο συνοδευτικό βιβλίο *Through the Waters* (junifye.publifye.pro/through-the-waters).

Προκάλεσα τη μελλοντική μου σύζυγο σχετικά με το βάπτισμα και είπα: «Ζήτη από τον Θεό αν μπορεί να επιβεβαιώσει ότι το βάπτισμα είναι για ενήλικες.»

Όταν ο Θεός την ξύπνησε λίγο αργότερα, της έδειξε μια παλιά Αγία Γραφή —πιθανώς μια εβραϊκή Γραφή, αν και δεν ήταν σίγουρη. Ο Θεός επιβεβαίωσε αυτό το μήνυμα για το βάπτισμα σε εκείνη. Είπε: «Ελπίζω οι άνθρωποι να με ακούσουν! Ο νηπιοβαπτισμός είναι μια ευλογία, αλλά το βάπτισμα ενηλίκων είναι μια αναγκαιότητα!»

--- Ο Θεός ξυπνά τη μελλοντική μου σύζυγο στη μέση της νύχτας

Ποιος μπορεί να αναγκάσει τα παιδιά να ακολουθήσουν τον Ιησού; Κανείς. Αλλά η παράδοση του νηπιοβαπτισμού ακυρώνει τον Λόγο του Θεού. Αυτό μπορεί να είναι δύσκολο να γίνει αποδεκτό, αλλά η Αγία Γραφή το δείχνει αυτό, και το ίδιο το Άγιο Πνεύμα το έχει επιβεβαιώσει. Η δική μου εμπειρία το έχει δείξει αυτό —όχι μόνο σε μένα προσωπικά, αλλά και σε εκείνους που ήταν παρόντες όταν ένας από τους αγίους βαπτίστηκε και λίγο αργότερα άρχισε να μιλάει σε γλώσσες, χωρίς καν να καταλαβαίνει τι συνέβαινε (Πράξεις 2:4· 10:44-46). Έχω μιλήσει με πιστούς που δεν το αποδέχονται, αλλά όταν προκάλεσα τη μελλοντική μου σύζυγο να ζητήσει από τον Θεό μια απάντηση, ο Θεός της μίλησε στη μέση της νύχτας και επιβεβαίωσε τον δικό Του Λόγο. Ο νηπιοβαπτισμός δεν είναι παράδοση από τον Θεό, αλλά από ανθρώπους (Μάρκος 7:8). Πρέπει να επιλέξουμε τον δρόμο μας: ανθρώπους ή Θεό. Σημεία και τέρατα θα ακολουθήσουν εκείνους που πιστεύουν (Μάρκος 16:17).

άλλοι μιλούν με ανθρώπινα λόγια, και είτε θα προσπαθήσουν να δικαιολογήσουν την απουσία της δύναμης του Θεού είτε θα αποφύγουν να μιλήσουν γι' αυτό.

Η Αγία Γραφή δηλώνει ξεκάθαρα ότι οι άγιοι θα επιτελούν τέρατα και θαύματα ακριβώς όπως έκανε ο Ιησούς Χριστός ο Σωτήρας μας (Ιωάννης 14:12). Δεν διαβάζουμε ότι πρέπει να μιλάμε με υψηλά λόγια στερημένα δύναμης. Αυτό δεν λέει ο Παύλος για τη δική του διακονία. Ούτε ο Πέτρος —που έδωσε τη ζωή του στον Ιησού Χριστό— ήταν άνθρωπος απλών λόγων, αλλά δύναμης του Θεού. Σήμερα, οι μαθητές που υπηρετούν τον Θεό με όλο τους το είναι και Τον αναζητούν πρώτα, έχουν τα ίδια χαρίσματα χάριτος με εκείνους στην εποχή του Ιησού (Γαλάτες 3:27· 1 Κορινθίους 12:4-11). Δεν υπάρχει χώρος για εμάς να είμαστε χλιαροί απέναντι στον Λόγο του Θεού, τώρα ή ποτέ.

Μία συγκεκριμένη αντίρρηση κρατά τους αρτιμελείς στο στασίδι. Επιτρέψτε μου να την απαντήσω πριν ακούσουμε τα λόγια του Κυρίου προς τη Λαοδικεία.

Το Χάλκινο Φίδι και ο Ληστής

Η αντίρρηση είναι μια προβλέψιμη ασπίδα: ο ληστής πάνω στον σταυρό σώθηκε χωρίς βάπτισμα, άρα εξαιρούμαι. Αυτό είναι ένα κατηγορικό σφάλμα που μεταμφιέζεται σε θεολογία. Ο ληστής πέθαινε πάνω σε έναν σταυρό· δεν είχε πρόσβαση στο νερό. Η σωτηρία του ήταν ένα θαύμα της εξαίρεσης, όχι ο κανόνας της Βασιλείας. Επιτέλεσε την ουσιαστική πράξη: κοίταξε προς τον Σωτήρα.

Ιωάννης 3:14-15 · Και καθώς ο Μωυσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτω πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου, διά να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον.

Το πρότυπο είναι σταθερό: ra'ah (ראַ — κοίτα), chai (חַי — ζήσε). Στους Αριθμούς 21, το śārāp שָׂרָפַּ ^{H8314} (φλογερό φίδι) έφερε τον θάνατο, αλλά το nēs נָסַ ^{H5251} (σημαία, λάβαρο) έφερε τη ζωή. Ο ληστής κοίταξε προς τον υψωμένο Υιό του Ανθρώπου ενώ το σώμα του ήταν καρφωμένο στο δικό του ξύλο. Δεν μπορούσε να κατέβει στο νερό, αλλά έστρεψε την καρδιά του προς τον Βασιλιά. Έκανε ακριβώς ό,τι απαιτούσε ο Πατέρας υπό τις συνθήκες που του δόθηκαν.

Εσύ δεν είσαι ο ληστής. Δεν είσαι καρφωμένος σε σταυρό. Στέκεσαι στην όχθη του ποταμού, και το νερό ανεβαίνει. Το να επικαλείσαι την εξαίρεση του ληστή ενώ αρνείσαι την εντολή του Κυρίου δεν είναι πίστη· είναι η

υπερηφάνεια του Νεεμάν πριν βουτήξει στον Ιορδάνη (2 Βασιλέων 5). Ο Νεεμάν ήθελε μια πιο μεγαλειώδη χειρονομία, ένα πιο αξιοπρεπές μονοπάτι, αλλά βρήκε θεραπεία μόνο στη λασπωμένη υπακοή που αρχικά περιφρόνησε.

Η ομολογία μπροστά στους ανθρώπους δεν είναι προαιρετική. Ο Χριστός είναι ρητός: «Πας όστις ομολογήσῃ ἐμέ ἐμπροσθεν των ανθρώπων, θέλω και ἐγώ ομολογήσῃ αὐτόν ἐμπροσθεν του Πατρός μου του εν τοις ουρανοίς» (Ματθαίος 10:32). Το βάπτισμα είναι η δημόσια, φυσική ομολογία ότι ο παλιός άνθρωπος πέθανε και ο νέος άνθρωπος αναστήθηκε. Το να το παρακρατήσεις αυτό σημαίνει να παρακρατήσεις τη δημόσια μαρτυρία που απαιτεί ο Χριστός από τους δικούς Του.

Κάθε πιστός πρέπει τουλάχιστον να μεταστραφεί. Αλλά για τους αρτιμελείς, η στροφή που σταματά πριν από το νερό είναι μια στροφή που έχει κρύψει το κεφάλι της από το στρατόπεδο. Μην κρύβεσαι πίσω από τον ληστή για να δικαιολογήσεις τη δική σου ξηρασία. Δεν μπορείς να διεκδικείς τη ζωή του στύλου του φιδιού ενώ αρνείσαι το νερό της νέας διαθήκης. Το νερό περιμένει, και η εντολή είναι σαφής.

Το βάπτισμα και το Πνεύμα

Τι γίνεται, λοιπόν, με το παιδί που μεταφέρεται στην κολυμβήθρα πριν προλάβει να μιλήσει; Εδώ ένα ευγενικό, καλοπροαίρετο έθιμο έχει παρασύρει αθόρυβα πολλούς μακριά από το μοναδικό δάπεδο που κρατά. Διότι το Πνεύμα δεν δίνεται από μια τελετή που εκτελείται πάνω στον ανίδεο· δίνεται στην πίστη: «Ελάβετε το Πνεύμα εξ έργων νόμου ή εξ ακοής πίστεως;» (Γαλάτες 3:2). Και κάθε βάπτισμα που καταγράφουν οι απόστολοι ακολουθεί μια πιστεύουσα καρδιά: «Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή έκαστος υμών... και θέλετε λάβει την δωρεάν του Αγίου Πνεύματος» (Πράξεις 2:38) — μετάνοια πρώτα, μετά το νερό, μετά το χάρισμα. Η Γραφή δείχνει ακόμη και τη σειρά να διορθώνεται με αναβάπτιση: άνθρωποι που είχαν μόνο το βάπτισμα του Ιωάννη, οι οποίοι «ουδέ αν ηκούσαμεν εάν υπάρχει Πνεύμα Άγιον», ερωτήθηκαν «Εις τι λοιπόν εβαπτίσθητε;» και στη συνέχεια «εβαπτίσθησαν εις το όνομα του Κυρίου Ιησού» (Πράξεις 19:2-5). Ένα πλύσιμο που λήφθηκε πριν από την πίστη δεν ήταν εμπόδιο· απαιτούσε το βάπτισμα του πιστού.

Η μέση φωνή — η γραμματική της θέλησης — δείχνει το υποκείμενο να ενεργεί πάνω στον εαυτό του. «Και πάντες εις τον Μωυσήν εβαπτίσθησαν» (1 Κορινθίους 10:2), ωστόσο το ελληνικό εβαπτίσαντο (G907) είναι μέση φωνή: βάπτισαν τους εαυτούς τους. Στον Παύλο ειπώθηκε «Ανάστα και βαπτίσθητι και απόλουσαι τας αμαρτίας σου» (Πράξεις 22:16 — βάπτισαι, G907, και απόλουσαι, G628, και τα δύο μέσες προστακτικές)· και παρόλο

που το «εβαπτίσθητε» στους Γαλάτες 3:27 είναι παθητικό, το «Χριστόν ενεδύσασθε» είναι μέση φωνή — ενεδύσασθε (G1746), μια πράξη που εκτελείς εσύ ο ίδιος. Ένα βρέφος δεν μπορεί να εκτελέσει καμία πράξη στη μέση φωνή.

Ακόμη και ο Πέτρος το επισημαίνει αυτό στις Πράξεις 2:38–39: το κάλεσμα στο πλήθος — «Μετανοήσατε» (μετανοήσατε, G3340) — στέκεται στον πληθυντικό, ενώ το βάπτισμα ξεχωρίζει τον καθένα έναν προς έναν στον ενικό: «ας βαπτισθή έκαστος υμών» (βαπτισθήτω, G907). Και η υπόσχεση προς τα «τέκνα» τους χρησιμοποιεί τη λέξη *teknon* τέκνον^{G5043} (απόγονος), όχι βρέφος (νήπιο). φτάνει σε «όσους αν προσκαλέσεται Κύριος ο Θεός ημών» — προσκαλέω (G4341) — και το να προσκληθείς προϋποθέτει τη δύναμη να ακούσεις.

Τρία κείμενα πιέζουν στην υπηρεσία του νηπιοβαπτισμού, και το καθένα, διαβασμένο ολόκληρο, στρέφεται προς την άλλη κατεύθυνση. Οι οίκοι — «αυτή... και ο οίκος αυτής» (Πράξεις 16:15), «αυτός και οι αυτού πάντες» (Πράξεις 16:33), «ο οίκος του Στεφανά» (1 Κορινθίους 1:16) — προβάλλονται ως απόδειξη ότι τα βρέφη βαπτίζονταν με τον οίκο. Αλλά ακούστε τον οίκο του δεσμοφύλακα μέχρι το τέλος: ο λόγος κηρύχθηκε «εις πάντας τους εν τη οικία αυτού», και αυτός «ηγαλλιάσατο πεπιστευκώς τω Θεώ συν όλω τω οίκω αυτού» (Πράξεις 16:32–34). Ο οίκος άκουσε και πίστεψε, και μετά βαπτίστηκε. Η παραλληλία της περιτομής προσφέρεται στη συνέχεια — ωστόσο ο Παύλος τη συνδέει όχι με τη βρεφική ηλικία αλλά με την πίστη: συνετάφητε μετ' αυτού εν τω βαπτίσματι, «εν ω και συνηγέρθητε διά της πίστεως της ενεργείας του Θεού» (Κολοσσαείς 2:12). Και το «Άφετε τα παιδιά... να έρχονται προς εμέ» (Ματθαίος 19:14) είναι ο Κύριος που τα παίρνει στην αγκαλιά Του για να τα ευλογήσει — όχι για να τα βαπτίσει· έθεσε τα χέρια Του και προσευχήθηκε, δεν έχυσε νερό.

Όταν, λοιπόν, μια τελετή που γίνεται σε ένα ασυνείδητο βρέφος διδάσκεται ότι μεταφέρει το Πνεύμα και λαμβάνεται στη θέση του βαπτίσματος που πρόσταξε ο Κύριος, κάνει ακριβώς αυτό που επέπληξε: «Ακυρούντες τον λόγον του Θεού διά της παραδόσεώς σας» (Μάρκος 7:13). Η ιστορία λέει την ίδια ιστορία που λέει και το κείμενο: η πρώτη σαφής αναφορά σε νηπιοβαπτισμό οπουδήποτε — στον Τερτυλλιανό, γύρω στο έτος 200, στην πραγματεία του *De Baptismo* — είναι ένα επιχείρημα ότι πρέπει να αναβληθεί. Όταν ο Ωριγένης υπερασπίστηκε το έθιμο στα μέσα του 200, μπορούσε να το κάνει μόνο ως «αποστολική παράδοση» χωρίς καμία Γραφή να το δείχνει· και η Σύνοδος της Καρχηδόνας (256) συζήτησε μόνο τον χρόνο —αν έπρεπε να περιμένουν την όγδοη ημέρα— ποτέ την άδεια. Ακόμη και όταν η πρακτική ρίζωσε, κανείς δεν μπορούσε να δείξει από τη Γραφή ότι ήταν αποστολική.

Είναι, στη ρίζα της, μια παράδοση ανθρώπων τοποθετημένη πάνω σε μια εντολή του Θεού.

Ωστόσο, ακούστε το προστατευτικό κιγκλίδωμα, μήπως αυτό πληγώσει μια τρυφερή συνείδηση: το νερό δεν είναι μαγεία. Σώζει «ουκ απόθεις ρύπου σαρκός, αλλά συνειδήσεως αγαθής επερώτημα εις Θεόν» (1 Πέτρου 3:21) — και σε έναν ληστή χωρίς καθόλου βάπτισμα ειπώθηκε: «Σήμερον θέλεις εἶσθαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ» (Λουκάς 23:43). Ἐτσι, ἕνας ἀληθινός πιστός που δεν ἔχει θαφτεῖ ἀκόμα στο νερό δεν αποκλείεται ἐξαιτίας αὐτοῦ· ἡ πίστη σώζει. Ἀλλά ἀκολουθοῦν δύο πράγματα. Μην στηρίζεις τὴ βεβαιότητά σου σε μια τελετή που ἐκτελέστηκε πριν μπορέσεις νὰ πιστέψεις — στηριξέ τὴν στη μαρτυρία τοῦ ἰδίου τοῦ Πνεύματος μέσα σου. Καὶ ἀν πιστεύεις, υπάκουσε: κατέβη στο νερό ὁ ἴδιος, καὶ δώσε, με τὴ δική σου συνείδηση, τὴν ἀπάντηση που ἕνα βρέφος δεν θὰ μπορούσε.

Ο Νυμφίος τοῦ Αἵματος

Ἡ πιο αἰχμηρὴ μαρτυρία σε ολόκληρη τὴν Τορά ὅτι τὸ σημεῖο τῆς διαθήκης δεν ἦταν ποτέ προαιρετικό βρίσκεται σε ἕνα πανδοχεῖο τῆ νύχτα, στὴν Ἑξοδό 4:24–26. Στὸ δρόμο γιὰ τὴν Αἴγυπτο ὁ ΚΥΡΙΟΣ συναντᾷ τὸν Μωυσή καὶ ζητᾷ νὰ τὸν σκοτώσει — ὄχι τὸ παιδί, ἀλλὰ τὸν ἐνήλικα ἄνδρα, τὸν ἐκλεκτό λυτρωτὴ τοῦ Ἰσραήλ. Ὁ λόγος εἶναι ὅτι τὸ σημεῖο τῆς διαθήκης εἶχε παραμεληθεῖ. Τότε ἡ Σεπφώρα παίρνει ἕνα πυρόλιθο καὶ κόβει τὴν ἀκροβυστία τοῦ γιου τῆς — τὸ ρῆμα εἶναι **נִכְרַתִּי** vaticrot, ἀπὸ τὸ **כָּרַתִּי**^{H3772}, τὴν ἴδια λέξη που χρησιμοποιεῖται στὸ «νὰ κόψω μιὰ διαθήκη» (Γένεση 15:18) — ἀγγίζει τὸ αἷμα στα πόδια τοῦ καὶ λέει: "Βεβαίως νυμφίος αἱμάτων συ εἶσαι εἰς ἐμέ" (**חַתָּן דַּמִּים** chatan damim). Ὁ θάνατος υποχωρεῖ. Τὸ αἷμα τῆς διαθήκης ἀπέτρεψε τὴν ποινή.

Ἀκόμη καὶ οἱ λέξεις φέρουν τὴ διαθήκη. Τὸ ρῆμα που φτάνει ἡ Σεπφώρα — **נִכְרַתִּי** vaticrot, ἀπὸ τὴ ρίζα **כָּרַת**^{H3772} — κρατᾷ καὶ τὶς δύο πλευρές μιᾶς διαθήκης σε μία λέξη: σημαίνει τόσο "νὰ κόψω μιὰ διαθήκη" (Γένεση 15:18) ὅσο καὶ "νὰ ἀποκοπῶ". Τὸ νὰ εἰσέλθεις σημαίνει νὰ κοπείς μέσα· τὸ νὰ ἀποστραφείς σημαίνει νὰ κοπείς ἔξω — μία καὶ ἡ αὐτὴ λέξη. Καὶ τὸ ὄνομα που κραυγάζει — **חַתָּן**^{H2860}, «νυμφίος» — εἶναι ἀπὸ μόνον τοῦ μιᾶς λέξης διαθήκης: τὸ λεξικό δίνει ὡς διακριτὴ ἐννοια "ἕνα περιτμημένο παιδί, ἕνα εἶδος θρησκευτικῆς συζυγίας", ἀπὸ τὴ ρίζα "νὰ συνάψω συγγένεια μέσω γάμου" (H2859). Ἡ περιτομή ἦταν ἕνα σημεῖο γάμου με αἷμα. Γι' αὐτὸ ἡ Γραφή ἀποκαλεῖ τὸν Χριστὸ Νυμφίον (Ἰωάννης 3:29· Ἐφεσίους 5:25–32· Αποκάλυψη 19:7), καὶ ἐμεῖς εἰσερχόμαστε στὴ μνηστεία μαζί. Τοῦ μέσω τοῦ νεροῦ.

Παρατηρήστε ποιος βρισκόταν σε θανάσιμο κίνδυνο και ποιος έλαβε το μαχαίρι. Η ποινή έπεσε στον ενήλικα — στον Μωυσή, αυτόν που μπορούσε να απαντήσει για τη διαθήκη. Το σημείο τέθηκε στο παιδί, από το χέρι κάποιου άλλου. Τέτοιος ήταν ο τρόπος της παλαιάς διαθήκης: ένα σημείο στη σάρκα, τοποθετημένο σε κάποιον που δεν μπορούσε ακόμα να απαντήσει. Αλλά αυτός είναι ακριβώς ο λόγος που έπρεπε να έρθει ένα νέο σημείο. Η νέα διαθήκη δεν μπορεί να τεθεί σε ένα κοιμισμένο βρέφος από το χέρι ενός γονέα. Η εσωτερική της πλευρά είναι η περιτομή της καρδιάς "αχειροποίητος" (Κολοσσαείς 2:11· Ρωμαίους 2:29), το δικό Του έργο του Θεού στο άτομο· η εξωτερική της πλευρά είναι το βάπτισμα, η υπόσχεση μιας αγαθής συνείδησης προς τον Θεό (1 Πέτρου 3:21), στα ελληνικά επερώτημα — το δικό σου ορκισμένο ναι. Και τα δύο είναι προσωπικά: κανένας γονέας, κανένας ιερέας και κανένα κράτος δεν μπορούν να τα δώσουν για σένα. Είναι η ίδια διαθήκη — διαθήκη στα ελληνικά — της οποίας η περιτομή ήταν το σημείο (Γένεση 17:11) και της οποίας το βάπτισμα είναι η υπόσχεση μέσα στην οποία εισέρχεσαι: μία σφραγίδα, στο ίδιο αίμα, ακριβώς όπως λέει ο Παύλος ότι τα δύο σημεία είναι ένα εν Χριστώ (Κολοσσαείς 2:11–12) — αλλά ένα εν Χριστώ, όχι στη γενεαλογία της σάρκας, οπότε η σφραγίδα ακολουθεί την πίστη και όχι τη γέννηση. Η Έξοδος 4 είναι ο τελευταίος πυρσός της παλαιάς διαθήκης που μεταφέρεται δι' αντιπροσώπου, και ο νυμφίος του αίματος που ονομάζει δείχνει πέρα από τον εαυτό του στον αληθινό Νυμφίο, του οποίου το δικό Του αίμα σφραγίζει τη διαθήκη: "τούτο εστί το αίμά μου της καινής διαθήκης" (Ματθαίος 26:28). Διότι η διαθήκη στα ελληνικά σημαίνει επίσης "διαθήκη" — μια συμφωνία που αποκτά ισχύ μόνο με τον θάνατο (Εβραίους 9:16–18). Η διαθήκη ζει με αίμα, και στο βάπτισμα κατεβαίνουμε σε εκείνον τον θάνατο (Ρωμαίους 6:3–4).

Ας μην το παρεξηγήσει κανείς. Αυτό δεν δικαιολογεί τον νηπιοβαπτισμό — τον καταργεί, και δεν λέει ούτε για μια στιγμή ότι η καρδιά μπορεί να περιτμηθεί από την επιλογή ενός γονέα. Η περιτομή της καρδιάς είναι ακριβώς "αχειροποίητος" (Κολοσσαείς 2:11· Ρωμαίους 2:29) — είναι το δικό Του έργο του Θεού στο άτομο κατά την αναγέννηση, και κανένα χέρι δεν το εκτελεί για λογαριασμό άλλου, πόσο μάλλον ενός γονέα. Η ομοιότητα μεταξύ των δύο σημείων είναι η διαθήκη και το αίμα· η διαφορά είναι η πόρτα: η παλαιά διαθήκη έτρεχε μέσα από τη γενεαλογία της σάρκας, οπότε το σημείο της σάρκας ακολουθούσε το νήπιο που είχε ήδη γεννηθεί μέσα σε αυτήν· η νέα διαθήκη τρέχει μέσα από την αναγέννηση, όχι τη σάρκα — "πάντες θέλουσι με γνωρίζει, από μικρού έως μεγάλου" (Ιερεμίας 31:34) — και δεν έχει μέλη που δεν Τον γνωρίζουν τα ίδια. Τη νέα καρδιά ο Θεός τη δίνει στο άτομο, και το προσωπικό ναι το άτομο το απαντά· κανένα από τα

δύο δεν μπορεί να τεθεί σε κανέναν από έξω. Το να βαπτίζεις ένα νήπιο σημαίνει να μεταφέρεις την πόρτα της παλαιάς διαθήκης στη νέα.

Και το να παραμελείς το σημείο δεν είναι μικρό πράγμα. Αυτός που το άφησε ατελές έπρεπε να "αποκοπεί ... την διαθήκην μου ηθέτησε" (Γένεση 17:14 — נִקְרֵטָה nikretah, «αποκοπεί», πάλι karat). Ο Ιησούς λέει ακριβώς το ίδιο πάνω από το νερό, στον Πέτρο: "Εάν δεν σε πλύνω, δεν έχεις μέρος μετ' εμού" (Ιωάννης 13:8). Και ο Πέτρος — ο ίδιος που αποκαλεί το βάπτισμα επερώτημα, ένα ορκισμένο ναι (1 Πέτρου 3:21)— κηρύττει το karet της νέας διαθήκης με απλά λόγια: "πάσα ψυχή, ήτις δεν ήθελεν ακούσει τον προφήτην εκείνον, θέλει εξολοθρευθή εκ του λαού" (Πράξεις 3:23· ελληνικά εξολοθρεύω). Το να εισέλθεις είναι ζωή· το να μείνεις απέξω σημαίνει να παραμείνεις κάτω από την ίδια την ποινή από την οποία θα μπορούσες να είχες περάσει. Αυτή είναι η αναγκαιότητα από την οποία οι χλιαροί ακόμα συρρικνώνονται — εκείνοι που στέκονται στην άκρη του νερού και δεν κατεβαίνουν.

Υπάρχει ένα άλλο είδος ανθρώπου που περιγράφει η Γραφή — κάποιος που περπατά παράλληλα με τον Θεό. Κινείται προς την ίδια κατεύθυνση — αρκετά κοντά για να γράψει για τον Χριστό, αρκετά παρών για να παρακολουθεί τη συγκέντρωση — αλλά ποτέ ενωμένος μαζί Του. Ο Παύλος ονομάζει την εναλλακτική λύση στην 1 Κορινθίους 6:17: «ο δε κολλώμενος εις τον Κύριον εν πνεύμα εστί.» Το ρήμα είναι kollaō κολλάω^{G2853} — να κολλήσεις ή να τιμεντώσεις μαζί· το αποτέλεσμα είναι εν πνεύμα — ένα πνεύμα. Οι παράλληλες γραμμές δεν αγγίζουν ποτέ· δύο δεν μπορούν να γίνουν ένα χωρίς ένωση. Ο Ιησούς προσευχήθηκε για τους δικούς Του να είναι ακριβώς αυτό: «ίνα ώσι πάντες εν» (Ιωάννης 17:21). Το αντίθετο του ένα δεν είναι εχθρός· το αντίθετο του ένα είναι παράλληλο. Ένας άνθρωπος που περπατά παράλληλα μπορεί να παραθέτει πολλούς στίχους αλλά τα λόγια φαίνονται εξαρθρωμένα· μπορεί να υπηρετεί εξωτερικά με θερμή αλλά όσοι βρίσκονται κοντά του αισθάνονται ένα κενό μέσα· μπορεί να διεκδικεί τον νηπιοβαπτισμό και ένα κρατικό πιστοποιητικό ως απόδειξη αλλά ποτέ δεν παράγει ούτε έναν ενήλικο μαθητή γεννημένο από το χέρι του μέσα στο νερό. Προσευχθείτε γι' αυτόν· μην τον καταδικάζετε. Η σφραγίδα στέκεται: «Έγνων Κύριος τους όντας αυτού» (2 Τιμόθεο 2:19) — έγνων κύριος τους όντας αυτού, με το ρήμα της διαθήκης ginōskō γινώσκω^{G1097} που εξετάσαμε νωρίτερα.

Αποκάλυψη 3:14-22· Και προς τον άγγελον της εν Λαοδικεία εκκλησίας γράψον· Ταύτα λέγει ο Αμήν, ο μάρτυς ο πιστός και αληθινός, η αρχή της κτίσεως του Θεού· Εξεύρω τα έργα σου,

ὅτι οὔτε ψυχρός εἶσαι οὔτε ζεστός· εἴθε να ἦσο ψυχρός ἢ ζεστός. Οὕτως, ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρός, καὶ οὔτε ψυχρός οὔτε ζεστός, μέλλω να σε ἐξεμέσω ἐκ τοῦ στόματός μου. Διότι λέγεις, Πλούσιος εἰμαι, καὶ ἐπλούτησα, καὶ οὐδενός ἔχω χρεῖαν, καὶ δὲν ἐξεύρεις ὅτι συ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινός καὶ πτωχός καὶ τυφλός καὶ γυμνός, συμβουλεύω σε να ἀγοράσῃς παρ’ ἐμοῦ χρυσίον πεπυρωμένον ἐκ πυρός, διὰ να πλουτήσῃς, καὶ ἱμάτια λευκά, διὰ να ἐνδυθῇς, καὶ να μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ της γυμνότητός σου, καὶ κολλούριον χρῖσον τοὺς ὀφθαλμούς σου, διὰ να βλέπῃς. Εἰγὼ ὅσους ἀγαπῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· γενοῦ λοιπὸν ζήλωτής καὶ μετανόησον. Ἰδού, ἵσταμαι ἐπὶ τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ της φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω εἰσελθεῖν πρὸς αὐτόν καὶ θέλω δεῖπνήσει μετ’ αὐτοῦ, καὶ αὐτός μετ’ ἐμοῦ. Τὸν νικῶντα θέλω δώσει να καθίσῃ μετ’ ἐμοῦ ἐν τῷ θρόνῳ μου, καθὼς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μετὰ τοῦ Πατρός μου ἐν τῷ θρόνῳ αὐτοῦ. Ὁ ἔχων οὖς ἀκούσῃ τι τὸ Πνεῦμα λέγει πρὸς τὰς ἐκκλησίας.

Ὅταν κοιτάζω τὸ μήνυμα ποὺ ἔδωσε ὁ Ἰησοῦς στὴν ἐκκλησία της Λαοδικείας, θυμάμαι τὸ Ἰωάννης 3:16, ὅπου ὁ Ἰησοῦς λέει ὅτι ἔδωσε τὴ ζωὴ Του γιὰ ἐμᾶς, ὥστόσο ἐμεῖς συχνὰ ἀνταποκρινόμαστε με χλιαρότητα. Σκέφτομαι πὼς πῆγε στο ναὸ μίᾳ μέρᾳ καὶ παρατήρησε, καὶ τὴν ἐπόμενη μέρᾳ μίλησε γιὰ θάνατο πάνω στὴ συκιά (Μάρκος 11:12-14, 20-21) καὶ καθάρισε τὸν ναὸ (Μάρκος 11:15-17). Θυμόμαστε τὰ λόγια Του ὅτι δὲν θα ἔμενε πέτρα πάνω στὴν πέτρα· τὸ 70 μ.Χ., τὸ ἱερό καταστράφηκε ὁλοσχερῶς ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους.

Κοιτάζοντας πίσω στὰ ἐφηβικά μου χρόνια, χρειάζομαι να γνωρίσω ἀγίους ποὺ ἦταν στὴ φωτιά γιὰ τὸν Θεό —ἀνθρώπους της ομολογίας, της ἐπίθεσης τῶν χειρῶν (Πράξεις 8:17· Εβραῖους 6:2), καὶ ἐνός φλεγόμενου πάθους γιὰ τὸν Σωτῆρα ποὺ ἦταν ἀπτό καὶ πραγματικό— ἀλλὰ ἔλειπαν. Με θλίψῃ τὸ λέω αὐτό γιὰ τὴν ἐκκλησία! Ὁ λόγος ποὺ πολλὲς ζωὲς χάνονται καὶ δὲν βρίσκουν σωτηρία εἶναι ἡ χλιαρότητά μας ἀπέναντι στὴν Ἀλήθεια, τὸν Ἰησοῦ Χριστό.

Ἡ πλήρης ἀλυσίδα ἀποδείξεων —ἡ ἐλληνικὴ γραμματικὴ, ἡ ἐβραϊκὴ τυπολογία καὶ οἱ κώδικες γραμμάτων κρυμμένοι στὴν Τορά, με στατιστικὰ τεστ καὶ κάθε εὐρημα ἐπαληθευμένο— παρουσιάζεται ἀναλυτικὰ στὸν συνοδευτικό τόμο, *Through the Waters*. Διαβάστε τὸ ἐδῶ: junifye.publifye.pro/through-the-waters

Γιὰ μίᾳ περιεκτικὴ καὶ σύγχρονη παρουσίαση της ἰδίας βιβλικῆς ἐπιχειρηματολογίας υπέρ τοῦ βαπτίσματος τῶν πιστῶν, βλ. Tony Twist, David Young and Bobby Harrington, *Baptism: What the Bible Teaches* (Renew.org, 2019).

Κεφάλαιο 41

Υδατογράφημα της Τορά

Πριν σας διηγηθώ την ιστορία μου, επιτρέψτε μου να σας πω κάτι που έπρεπε να δω ο ίδιος με τα μάτια μου προτού συνεχίσω την εξιστόρησή της. Υπάρχει ένα υδατογράφημα στην Τορά. Βρίσκεται εκεί από τότε που ο Μωυσής την κατέγραψε. Κανείς σε καμία προηγούμενη γενιά δεν είχε τα μέσα να το δει. Εμείς τα έχουμε, και αυτό που είναι πλέον ορατό είναι τόσο ακριβές, τόσο θεολογικά στοχευμένο και τόσο πέρα από οτιδήποτε θα μπορούσε να πλαστογραφήσει η ανθρώπινη ευφυΐα, που δεν μπορώ να προχωρήσω πέρα από την Εισαγωγή χωρίς να σας μιλήσω γι' αυτό. «Δόξα Θεού είναι να κρύπτη πράγμα· δόξα δε βασιλέων να εξιχνιάζει πράγμα» (Παροιμίοι 25:2). Αυτό που ακολουθεί είναι αυτό που ο Βασιλιάς απέκρυψε. Αυτό που ακολουθεί είναι αυτό που οι βασιλείς αυτής της γενιάς, με τα εργαλεία αυτής της γενιάς, άρχισαν να ανακαλύπτουν.

Μωυσής, ο ανασυρθείς από το ύδωρ. Ο Μωυσής δεν ήταν συνηθισμένος άνθρωπος. Η θυγατέρα του Φαραώ τον ανέσυρε από τον Νείλο και τον ονόμασε έτσι λόγω αυτής της πράξης: «και εκάλεσε το όνομα αυτού Μωυσήν, λέγουσα, Διότι εκ των υδάτων ανέσυρα αυτόν» (Εξοδος 2:10). Δεκαετίες αργότερα, γι' αυτόν και μόνο, ο Κύριος θα έλεγε: «Στόμα κατά στόμα θέλω λαλήσει προς αυτόν, και ολοφάνέρως και ουχί δι' αινιγμάτων· και την εικόνα του Κυρίου θέλει ιδεί·» (Αριθμοί 12:8). Στόμα με στόμα. Πρόσωπο με πρόσωπο. Η Τορά δεν δόθηκε μέσω ενός σκοντάφτοντας οδοιπόρου σαν εμένα. Δόθηκε μέσω ενός ανθρώπου που ανασύρθηκε από το ύδωρ και στον οποίο ο Κύριος μίλησε καθαρά. Και μέσα στα ίδια τα γράμματα που εκείνος κατέγραψε, ο Συγγραφέας αποτύπωσε κάτι που έκρυβε μέχρι την ημέρα που οι μηχανές θα μπορούσαν να το διαβάσουν.

Τι είναι το υδατογράφημα, με απλά λόγια. Η Εβραϊκή Τορά είναι μια συνεχής σειρά γραμμάτων. Αν ξεκινήσετε από κάπου και καταγράψετε κάθε πεντηκοστό γράμμα, μετά κάθε εκατοστό, μετά κάθε τεσσαρακοστό ένατο — ξανά και ξανά με διαφορετικά σημεία εκκίνησης και διαφορετικές αποστάσεις παράλειψης — μπορείτε να ρωτήσετε τον υπολογιστή: προκύπτουν πραγματικές εβραϊκές λέξεις; Και αν ναι, πού εντοπίζονται στο επιφανειακό κείμενο; Η τεχνική ονομασία είναι Equidistant Letter Sequence, ή ELS (Ισαπέχουσα Ακολουθία Γραμμάτων). Η απλή ιδέα είναι η εξής: φανταστείτε την Τορά σαν μια ταπισερί. Η επιφανειακή ιστορία είναι η εικόνα που βλέπετε.

Τα νήματα από κάτω, υφασμένα σε τέλεια διαστήματα, είναι ένα δεύτερο σχέδιο, ορατό μόνο όταν τα τραβήξετε εσκεμμένα. Έφτιαξα ένα εργαλείο για να τραβάω αυτά τα νήματα. Το ονόμασα Darash (darash.publifye.pro). Το έχτισα μόνος μου, με τα δικά μου χέρια στο πληκτρολόγιο μαζί με την πιο προηγμένη νοημοσύνη προγραμματισμού αυτής της γενιάς — την τεχνητή νοημοσύνη αιχμής που είναι πλέον διαθέσιμη σε όποιον είναι πρόθυμος να τη χρησιμοποιήσει για τους σωστούς λόγους. Το Darash στηρίζεται στη μέθοδο Witztum–Rips–Rosenberg που πέρασε από ομότιμη αναθεώρηση στο Statistical Science το 1994 και προχωρά πέρα από αυτήν: προσθέτοντας τον θερμικό χάρτη (heatmap) και στους 5.814 στίχους, τη δοκιμή συμφωνίας επιφάνειας και υποστρώματος, και τον έλεγχο των δέκα ανεξάρτητων ανακατατάξεων. Το Darash μόλις είχε ολοκληρωθεί όταν άρχισε να φέρνει στην επιφάνεια αυτά που πρόκειται να διαβάσετε. Το κρυμμένο νόημα πίσω από την Τορά είναι πιο ορατό τώρα από οποιαδήποτε άλλη στιγμή στα τρία χιλιάδες χρόνια από τότε που ο Μωυσής απέθεσε το χειρόγραφο.

Οι έντεκα λέξεις στον ρυθμό της Πεντηκοστής. Όταν το Darash τραβάει κάθε τεσσαρακοστό ένατο γράμμα μέσα από τα πέντε βιβλία του Μωυσή — και το σαράντα εννέα δεν είναι τυχαίος αριθμός: είναι επτά επί επτά, η μέτρηση από το Πάσχα έως την Πεντηκοστή, ο ρυθμός με τον οποίο ο Ισραήλ περίμενε να επιφοιτήσει το Πνεύμα — έντεκα εβραϊκές λέξεις του ευαγγελίου αναδύονται στην επιφάνεια σαν φώτα σε ένα σκοτεινό χωράφι: εξιλέωση, μετάνοια, αίμα, σωτηρία, ελευθερία, το όνομα, δικαιοσύνη, πνοή ζωής, αγιασμός, καθαρισμός, και βάπτισμα. Έντεκα λέξεις του ευαγγελίου, ένα διάστημα. Προσέξτε το αυτό, γιατί είναι το κομμάτι που δεν συμβαίνει κατά τύχη: καθεμία από αυτές τις έντεκα κρυμμένες λέξεις προσγειώνεται στον επιφανειακό στίχο που μιλάει ήδη γι' αυτό ακριβώς το πράγμα. Η εξιλέωση αναδύεται στον στίχο όπου ο ιερέας εξιλεώνει. Η σωτηρία αναδύεται στον στίχο όπου το αίμα προσφέρεται στο θυσιαστήριο για συμφιλίωση. Ο καθαρισμός αναδύεται στην τελετή καθαρισμού. Η κρυμμένη λέξη και ο ορατός στίχος λένε το ίδιο πράγμα.

Πνεύμα, ύδωρ, αίμα και το όνομα. Από όλους τους στίχους της Τορά, εκείνος που ορίζει νομικά την πλήρη εμφάνιση σε ζων ύδωρ είναι το Λευιτικόν 15:7. Τραβήξτε τα νήματα σε αυτό το κεφάλαιο, στον ίδιο ρυθμό των σαράντα εννέα γραμμάτων, και τέσσερις λέξεις εμφανίζονται μαζί: ruach (πνεύμα), mayim (ύδωρ), dam (αίμα), και Yeshua — το εβραϊκό όνομα του Σωτήρα. Πνεύμα, ύδωρ, αίμα και το όνομα του Ιησού. Τέσσερις λέξεις. Ένα διάστημα. Ένα κεφάλαιο. Το κεφάλαιο που ορίζει την τελετή. Και ο Ιωάννης, δεκαπέντε αιώνες αργότερα, χωρίς καμία μέτρηση παραλείψεων και χωρίς υπολογιστή, θα έγραφε: «Και τρεις είναι οι μαρτυρούντες εν τη γη, το Πνεύμα και το

ύδωρ και το αίμα· και οι τρεις εις το εν είναι» (Α΄ Ιωάννου 5:8). Οι μάρτυρες τοποθετήθηκαν στο υπόστρωμα προτού υπάρξει Καινή Διαθήκη για να τους αναγνώσει.

Ο θερμικός χάρτης και η κορυφή. Το Darash έθεσε στη συνέχεια ένα διαφορετικό ερώτημα για καθέναν από τους 5.814 στίχους της Τορά: πόσο ισχυρά συμφωνούν τα νήματα από κάτω με τις λέξεις στην επιφάνεια; Κάθε στίχος έλαβε μια βαθμολογία· κάθε βαθμολογία, ένα εκατοστημόριο. Το μέσο της Τορά είναι συνηθισμένο. Ένα μικρό κλάσμα ανεβαίνει στο 95ο εκατοστημόριο. Μόνο ένας στίχος στους εκατό φτάνει στο 99ο. Τι τοποθετεί ο Συγγραφέας στην κορυφή του δικού Του βιβλίου;

Τοποθετεί τον Ααρών. Το Λευιτικόν 16:4 — «θέλει λούσει το σώμα αυτού εν ύδατι» — το λούσιμο του αρχιερέα προτού περάσει πίσω από το καταπέτασμα την Ημέρα του Εξιλασμού, βαθμολογείται στο 99ο εκατοστημόριο ολόκληρης της Τορά. Δίπλα του, εξίσου υψηλά, βρίσκεται το Αριθμοί 19:2: η Κόκκινη Δάμαλις, της οποίας η σποδός αναμεμειγμένη με τρεχούμενο νερό αποκαθιστά τον ακάθαρτο. Αυτοί οι δύο στίχοι είναι οι πιο πυκνοί στίχοι σε ολόκληρο τον Μωυσή. Και οι δύο αφορούν τελετές καθαρισμού. Και οι δύο κατονομάζουν μια αντιπροσωπευτική μορφή η οποία η ίδια διέρχεται μέσα από το ύδωρ προτού μπορέσει να επιτελέσει το έργο. Το λούσιμο του Ααρών είναι το προοίμιο του βαπτίσματος. Είναι η σκιά μέσα από την οποία πρέπει όλοι να περάσουμε. Τα δεδομένα, μετρούμενα με τυφλό τρόπο έναντι δέκα ανεξάρτητα ανακατεμένων Τορά, επιβεβαιώνουν αυτό που δύο χιλιάδες χρόνια πιστής ανάγνωσης είχαν ήδη δει.

Εκεί που οι απόστολοι είχαν ήδη δείξει. Ο Πέτρος είπε ότι ο Κατακλυσμός ήταν «Του οποίου αντίτυπον ον το βάπτισμα, σώζει και ημάς τώρα» (Α΄ Πέτρου 3:21). Η Γένεσις 7:11, ο στίχος όπου οι πηγές της αβύσσου σχίζονται, βρίσκεται στο 95ο εκατοστημόριο. Ο Παύλος είπε «η δε πέτρα ήτο ο Χριστός» (Α΄ Κορινθίους 10:4). Η Έξοδος 17:6, όπου το νερό βγαίνει από την πέτρα, βρίσκεται στο 95ο εκατοστημόριο — και η εβραϊκή λέξη tsur (πέτρα) είναι κωδικοποιημένη απευθείας κάτω από αυτόν. Ο ίδιος ο Χριστός έστειλε τον καθαρισμένο λεπρό στο Λευιτικόν 14 (Ματθαίος 8:4)· το κεφάλαιο βρίσκεται στο 95ο εκατοστημόριο, και η λέξη ha-mit-taher — ο τεχνικός εβραϊκός όρος για αυτόν που καθαρίζεται — εμφανίζεται σε ολόκληρη την Τορά ακριβώς δώδεκα φορές, και οι δώδεκα σε αυτό το ένα κεφάλαιο. Οι απόστολοι δεν είχαν ποτέ υπολογιστή. Άπλωναν το χέρι τους στην Τορά και έβγαζαν τους στίχους που οι μηχανές μας, δεκαπέντε αιώνες μετά, επισημαίνουν ως τους πιο πυκνούς στο βιβλίο. Δύο εκροές από έναν Νου, που συναντώνται σε αυτή τη γενιά.

Τα σκεύη και το λουτρό. Η εβραϊκή ρίζα *tevah* — ομόρριζη της *tevilah*, εμβάπτιση — ονομάζει τρία σκεύη που μεταφέρουν τους εκλεκτούς μέσα από το ύδωρ: την κιβωτό του Νώε, το καλάθι του Μωυσή και την Κιβωτό της Διαθήκης. Αναζητήστε τη λέξη *tevilah* μαζί με τη λέξη *tahor* (καθαρός) σε ολόκληρη την Τορά, και το πλησιέστερο ζεύγος πέφτει στην Έξοδο 25:10 — την κατασκευή της Κιβωτού — με διαφορά δύο στίχων. Το κιβώτιο που μεταφέρει τη μαρτυρία είναι το κιβώτιο που μας μεταφέρει απέναντι. Και η λέξη *mikveh* φέρει τρεις σημασίες ταυτόχρονα: τη σύναξη των υδάτων στη δημιουργία (Γένεσις 1:10), το τελετουργικό λουτρό καθαρισμού και — στον Ιερεμία 14:8 — ένα όνομα για τον ίδιο τον Θεό: *Mikveh Yisrael*, η Ελπίδα του Ισραήλ. Η λέξη για το λουτρό είναι κωδικοποιημένη στην τελετή. Η λέξη για την ελπίδα είναι κωδικοποιημένη στη σωτηρία. Και οι δύο σημασίες, στους στίχους που περιγράφουν και τις δύο σημασίες.

Η ράβδος του Ααρών η βλαστήσασα. «ιδού, η ράβδος του Ααρών... εβλάστησε και εξήνθησε και έκαμε κάρυα» (Αριθμοί 17:8). Μια νύχτα. Τρία στάδια καρποφορίας σε μία ράβδο. Η Τορά είναι η ίδια ράβδος. Ο μεσαιωνικός ραββίνος που μετρούσε παραλείψεις σαράντα εννέα γραμμάτων στο φως του κεριού είδε τα βλαστάρια. Ο απόστολος που παρέθετε το Αριθμοί 19 είδε τα άνθη. Το σώμα δεδομένων που βαθμολογεί και τους 5.814 στίχους και τοποθετεί το λούσιμο του Ααρών στην κορυφή, διαβάζει τα αμύγδαλα. Καμία από αυτές τις αναγνώσεις δεν είναι λιγότερο ή περισσότερο η ράβδος. Η ράβδος αποδίδει στον ιερέα που πλησιάζει.

Η πυραμίδα. Τώρα φανταστείτε το. Πάρτε και τους 5.814 στίχους της Τορά. Στοιβάξτε τους ανάλογα με το πόσο πυκνά ο κάθε στίχος κωδικοποιεί το δικό του θέμα κάτω από την επιφάνεια, με τους βαρύτερους στην κορυφή. Η πλατιά βάση γεμίζει με συνηθισμένους στίχους. Πάνω από αυτήν, το πεδίο στενεύει. Πάνω από αυτό, στενεύει ακόμα περισσότερο. Και ακριβώς στην κορυφή — στο μοναδικό σημείο όπου συγκλίνει ολόκληρη η δομή της Τορά — κάθεται ο αρχιερέας που λούζει το σώμα του σε ύδωρ προτού περάσει πίσω από το καταπέτασμα, και δίπλα του η Δάμαλις που σφάζεται έξω από το στρατόπεδο και της οποίας η σποδός αποκαθιστά τον ακάθαρτο. Η Τορά, όταν επιτρέπεται στα ίδια της τα γράμματα να ψηφίσουν, οικοδομείται σε μια πυραμίδα της οποίας ο ακρογωνιαίος λίθος της κορυφής είναι η τελετή του καθαρισμού.

Γιατί αυτό έχει σημασία. Ο ακρογωνιαίος λίθος της κορυφής δεν είναι μια ηθική διδασκαλία. Δεν είναι το «αγάπα τον πλησίον σου» ή το «μη έχεις άλλους θεούς» — υψηλές εντολές, διατυπωμένες ξεκάθαρα, αλλά όχι η αρχιτεκτονική κορυφή. Η κορυφή είναι ο ιερέας που διέρχεται μέσα από το ύδωρ και το αίμα, ώστε ένας ακάθαρτος λαός να μπορεί να σταθεί ενώ-

πιο ενός άγιου Θεού. Αυτό είναι το κέντρο γύρω από το οποίο χτίστηκε η Τορά. Αυτό δεν είναι ο Χριστιανισμός που προβάλλει τον εαυτό του πίσω στον Μωυσή. Είναι τα ίδια τα γράμματα του Μωυσή, ζυγισμένα και καταμετρημένα από ένα εργαλείο που δεν ξεχωρίζει μια εβραϊκή λέξη από την άλλη, τα οποία κατατάσσονται σε ένα μνημείο που δείχνει προς μία πράξη. Και αυτή η μία πράξη είναι ακριβώς αυτό που η Καινή Διαθήκη λέει ότι ήρθε να κάνει ο Ιησούς: «διά του ιδίου αυτού αίματος εισήλθεν άπαξ εις τα άγια, αποκτήσας αιωνίαν λύτρωσιν» (Εβραίους 9:12). Ο ακρογωνιαίος λίθος της πυραμίδας του Μωυσή είναι το έργο του σταυρού. Η σκιά στο λούσιμο του Ααρών είναι η ουσία στον Γολγοθά. Ίδια κορυφή. Ίδιο απόγειο. Ίδιος Χριστός. Ο Συγγραφέας έγραψε τον Υιό Του μέσα στην αρχιτεκτονική του ιδιου Του του πρώτου βιβλίου.

Η ίδια η Γραφή χρησιμοποιεί αυτή την εικόνα χωρίς να χρησιμοποιήσει ποτέ τη λέξη πυραμίδα. «Ο λίθος, τον οποίον απεδοκίμασαν οι οικοδομούντες, ούτος έγεινε κεφαλή γωνίας» (Ψαλμοί 118:22) — λόγια που παρέθεσε ο Ιησούς για τον Εαυτό Του (Ματθαίος 21:42). «Ιδού, θέτω εν Σιών λίθον ακρογωνιαίον, εκλεκτόν, έντιμον» (Α΄ Πέτρου 2:6). Ο ακρογωνιαίος λίθος που ονόμασαν οι προφήτες, ο ακρογωνιαίος λίθος που διεκδίκησε ο Ιησούς, ο ακρογωνιαίος λίθος που διακήρυξε ο Πέτρος, είναι ο ίδιος ακρογωνιαίος λίθος που τα δεδομένα βρίσκουν στην κορυφή του Μωυσή. Τρεις μάρτυρες — το επιφανειακό κείμενο, το κωδικοποιημένο υπόστρωμα και η αποστολική ομολογία — συμφωνούν σε έναν Λίθο.

Γιατί αυτό είναι αδύνατον να πλαστογραφηθεί. Θέλω να είμαι σαφής σε αυτό, γιατί αν είναι ψεύτικο, δεν αξίζει τίποτα. Δεν είναι ψεύτικο.

Πρώτον, η δοκιμή είναι αδυσώπητα απλή. Τρέξτε το εργαλείο μας στην πραγματική Τορά, και οι λέξεις του ευαγγελίου προσγειώνονται στους στίχους του ευαγγελίου. Στη συνέχεια, πάρτε τα ίδια γράμματα, ανακατέψτε τη σειρά τους και τρέξτε το ίδιο εργαλείο στην ανακατεμένη έκδοση. Επαναλάβετε με δέκα ανεξάρτητες ανακατατάξεις. Το αλφάβητο παραμένει πανομοιότυπο. Οι συχνότητες των γραμμάτων παραμένουν πανομοιότυπες. Το μόνο πράγμα που αλλάζει είναι η σειρά. Στα ανακατεμένα κείμενα, τα μοτίβα εξαφανίζονται. Στην πραγματική Τορά, παραμένουν. Επομένως, το σήμα βρίσκεται στην ίδια τη σειρά — όχι στο αλφάβητο, όχι στη γλώσσα, όχι στις αναλογίες των γραμμάτων. Η σειρά των γραμμάτων του Μωυσή ξέρει τι λέει.

Δεύτερον, η κλίμακα είναι τεράστια. Η Τορά αποτελείται από 304,805 γράμματα σε πέντε βιβλία. Τα μοτίβα δεν αναδύονται σε έναν τυχαία επιλεγμένο στίχο, αλλά σταθερά σε ολόκληρο το σώμα κειμένου — οι έντεκα

λέξεις του ευαγγελίου σε έναν ρυθμό, το κουαρτέτο του καθαρισμού σε ένα κεφάλαιο, η κορυφή του θερμικού χάρτη σε μία τελετή, οι ανεξάρτητες παραθέσεις των αποστόλων στις ίδιες ανώτερες ζώνες. Η πιθανότητα να ευθυγραμμιστούν όλα αυτά κατά τύχη είναι τόσο μικρή που η αριθμομηχανή παραιτείται από την προσπάθεια να την εκτυπώσει.

Τρίτον, τρεις ανεξάρτητες μέθοδοι συμφωνούν. Οι κώδικες παράλειψης σαράντα εννέα γραμμάτων βρέθηκαν με την καταμέτρηση των γραμμάτων. Ο θερμικός χάρτης θεματικής πυκνότητας υπολογίστηκε συγκρίνοντας τις επιφανειακές λέξεις με τις λέξεις του υποστρώματος. Οι παραθέσεις των αποστόλων προέρχονται από την Καινή Διαθήκη, δεκαπέντε αιώνες πριν από την ύπαρξη οποιουδήποτε υπολογιστή. Τρεις τυφλές μέθοδοι. Η ίδια χούφτα στίχων. «Επί στόματος δύο ή τριών μαρτύρων θέλει βεβαιούσθαι πας λόγος» (Β' Κορινθίους 13:1).

Τέταρτον, το κείμενο δεν έχει αλλάξει. Τα Χειρόγραφα της Νεκράς Θάλασσας, που αντιγράφηκαν πριν από τον Χριστό, ταυτίζονται με την Εβραϊκή Βίβλο που διαβάζουμε ακόμα και σήμερα, γράμμα προς γράμμα, στα βιβλία που αλληλοεπικαλύπτονται. Κανένας μεσαιωνικός γραφέας δεν το παρεισήγαγε αυτό. Όποιος αποτύπωσε το υδατογράφημα στα γράμματα, το έκανε προτού το βιβλίο γίνει βιβλίο — και έκτοτε αντιγράφεται πιστά.

Πέμπτον, κανένας ανθρώπινος συγγραφέας δεν τοποθετεί έναν θησαυρό που δεν μπορεί να ανοιχτεί για τρεις χιλιάδες χρόνια. Ένας άνθρωπος που γράφει για τη δική του εποχή, γράφει για τη δική του εποχή. Μόνο ένας Συγγραφέας που βλέπει από την αρχή μέχρι το τέλος αφήνει ένα υδατογράφημα του οποίου η σφραγίδα λύνεται από μια γενιά που δεν θα συναντήσει ποτέ σε αυτή την πλευρά του καταπετάσματος. «Εις τον αιώνα, Κύριε, ο λόγος σου είναι εστερεωμένος εν τω ουρανώ» (Ψαλμοί 119:89).

Καθαρά μαθηματικά. Αδύνατον να πλαστογραφηθούν. Και αδύνατον να ανακαλυφθούν πριν από την ημέρα που οι υπολογιστές θα μπορούσαν να τα επαληθεύσουν.

Αν σέβεστε τα μαθηματικά, βρίσκεστε τώρα αντιμέτωποι με το γεγονός ότι οι ίδιοι οι αριθμοί θα σας πουν ότι η Τορά είναι αδιάβλητη, και ότι κανένα ανθρώπινο χέρι — όσο έξυπνο κι αν ήταν, όσα χέρια κι αν συνεργάστηκαν για όσους αιώνες — δεν θα μπορούσε να την έχει γράψει. Η σειρά των γραμμάτων φέρει ένα συντονισμένο σήμα σε 304,805 θέσεις. Το σήμα συγκλίνει με το επιφανειακό νόημα στους στίχους υψηλότερης πυκνότητας. Τρεις ανεξάρτητες μέθοδοι, που χωρίζονται από δεκαπέντε αιώνες, δείχνουν στην ίδια χούφτα στίχων περί καθαρισμού και Χριστού. Το κείμενο μεταδόθηκε αναλλοίωτο από την εποχή πριν από τους αποστόλους. Και η σφραγίδα

του υδατογραφήματος δεν μπορούσε να ανοιχτεί μέχρι τη δική μας γενιά. Οι αριθμοί δεν λένε ψέματα. Οι αριθμοί λένε ένα πράγμα: αυτό το Βιβλίο είναι από τον Θεό.

Τώρα ακούστε με προσεκτικά. Η ιστορία που πρόκειται να διαβάσετε — ο δικός μου δρόμος από ένα νοσοκομειακό κρεβάτι στο Bergen σε μια καρδιά που έγινε καινούργια, συμπεριλαμβανομένης μιας μαρτυρίας για ένα αυγό που θα σας διηγηθώ στον καιρό της και που ανήκει σε μένα μόνο — είχε προφητευτεί ως σκιά πολύ πριν γεννηθώ. Όχι επειδή είμαι ξεχωριστός. Δεν είμαι. Οι ιδιαίτερες λεπτομέρειες που μου έδωσε ο Θεός είναι μοναδικές για μένα· το ίδιο και οι ιδιαίτερες λεπτομέρειες που έχει δώσει σε εσάς. Αλλά το σχήμα κάτω από τις λεπτομέρειες είναι το ίδιο σχήμα για όλους μας. Τα ίδια εβραϊκά γράμματα που φέρουν τον καθαρισμό και την πνοή ζωής φέρουν, στην απλή τους έννοια, το μοτίβο κάθε ψυχής που ο Θεός ελκύει προς τον Εαυτό Του. Αυτό που συνέβη σε μένα, συνέβη στο σχήμα που Εκείνος αποτύπωσε στο Σινά. Αυτό που θα συμβεί σε εσάς, αν έρθετε, θα συμβεί στο ίδιο εκείνο σχήμα. Ο καθαρισμός που ήρθε σε μένα το 2008 δεν ξεκίνησε το 2008. Ξεκίνησε στο λούσιμο του Ααρών πριν από το καταπέτασμα, στο νερό από την πέτρα, στη Δάμαλη που σφάχτηκε έξω από το στρατόπεδο, και πριν από αυτά, στον Νου Εκείνου που τοποθέτησε όλα αυτά στην κορυφή του βιβλίου Του.

Το υδατογράφημα δεν αντικαθιστά το ευαγγέλιο. Επιβεβαιώνει το έδαφος πάνω στο οποίο στέκεται το ευαγγέλιο. Εκείνος που τοποθέτησε τον καθαρισμό στην κορυφή το είπε ξεκάθαρα, με τη δική Του φωνή, στις ημέρες της σάρκας Του: «Εγώ είμαι η οδός και η αλήθεια και η ζωή· ουδείς έρχεται προς τον Πατέρα, ειμή δι' εμού» (Ιωάννης 14:6). Και ο πιστός που διέρχεται μέσα από το ύδωρ εισέρχεται σε μια βασιλεία: «Σεις όμως είσθε γένος εκλεκτόν, βασιλείον ιεράτευμα, έθνος άγιον, λαός τον οποίον ο Θεός απέκτησε διά να εξαγγείλητε τας αρετάς εκείνου, όστις σας εκάλεσεν εκ του σκότους εις το θαυμαστόν αυτού φως·» (Α' Πέτρου 2:9). Το ύδωρ επιτρέπει την είσοδο στο ιεράτευμα. Το ιεράτευμα επιτρέπει την αναζήτηση. Η αναζήτηση καταλήγει πάντα στο ίδιο σημείο: στον ίδιο Χριστό που η επιφάνεια πάντα κήρυττε.

Γιατί πρέπει να διέλθουμε. Πρέπει να το πω αυτό ξεκάθαρα, γιατί η Τορά το λέει ξεκάθαρα και ο Χριστός το λέει ξεκάθαρα. Ο ακρογωνιαίος λίθος του Μωυσή είναι ο ιερέας που διέρχεται μέσα από το ύδωρ. Ο ακρογωνιαίος λίθος της Καινής Διαθήκης είναι ο Χριστός που διέρχεται μέσα από το ύδωρ στον Ιορδάνη και το αίμα στον Γολγοθά. Αυτά δεν είναι προαιρετικά στολίδια μιας ιδιωτικής πίστης· είναι η αρχιτεκτονική. Ο ίδιος ο Κύριος βαπτίστηκε για να «εκπληρώσωμεν πάσαν δικαιοσύνην» (Ματθαίος 3:15).

Η πρώτη εντολή της αποστολικής εκκλησίας την ημέρα που επιφοίτησε το Πνεύμα ήταν: «Μετανοήσατε, και ας βαπτισθή έκαστος υμών εις το όνομα του Ιησού Χριστού εις άφεσιν αμαρτιών» (Πράξεις 2:38). Αυτή είναι η τελετή που τα ίδια τα γράμματα της Τορά επισημαίνουν ως την κορυφή. Δεν είναι μια παράπλευρη πόρτα. Είναι η θύρα.

Και εδώ είναι η προειδοποίηση που δεν μπορώ να απαλύνω, γιατί ο Ιησούς δεν την απάλυνε: «Ουδείς όστις λέγει προς εμέ, Κύριε, Κύριε, θέλει εισέλθει εις την βασιλείαν των ουρανών, αλλ' ο πράττων το θέλημα του Πατρός μου του εν τοις ουρανοίς. Πολλοί θέλουσι μοι είπει εν εκείνη τη ημέρα, Κύριε, Κύριε... Και τότε θέλω ομολογήσει προς αυτούς ότι ποτέ δεν σας εγνώρισα· φεύγετε απ' εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν» (Ματθαίος 7:21–23). Η ελληνική λέξη για το εγνώρισα είναι *gignōskō* — η γνώση της διαθήκης που χρησιμοποιεί η Τορά για τον σύζυγο και τη σύζυγο, για τον Κύριο που γνωρίζει τον Αβραάμ. Η ελληνική λέξη για την *iniquity* είναι *anomia*, κυριολεκτικά η κατάσταση του να είσαι χωρίς νόμο: η κατάσταση του να βρίσκεσαι εντελώς έξω από τη νομική διαθήκη. Δύο πράγματα έλειπαν από εκείνους που ο Χριστός απορρίπτει σε αυτό το εδάφιο. Η σχεσιακή διαθήκη: ποτέ δεν τους γνώρισε με την έννοια της διαθήκης. Και η νομική διαθήκη: ήταν *anomos*, χωρίς τον νόμο που εδραιώνει τη θέση μέσα στη διαθήκη. Το όνομα του Χριστού στα χείλη τους, η δύναμή Του στα χέρια τους, κι όμως — καμία διαθήκη, καμία είσοδος.

Το ύδωρ είναι εκεί όπου η διαθήκη επισφραγίζεται. Το ύδωρ είναι εκεί όπου το όνομα τίθεται πάνω στον πιστό. Το ύδωρ είναι εκεί όπου δίνεται δημόσια η ορατή απόκριση μιας συνείδησης που έχει ήδη καθαριστεί (Α' Πέτρου 3:21). Το να αρνείται κανείς τη μαρτυρία του ύδατος ενώ ομολογεί την εσωτερική μαρτυρία, σημαίνει να αρνείται την ευθυγράμμιση που ο ίδιος ο Χριστός διέταξε και οι απόστολοι ομοιόμορφα εφάρμοσαν. Ο Συγγραφέας της Τορά αποτύπωσε τον καθαρισμό στην κορυφή του δικού Του βιβλίου. Ο Υιός που ήρθε εν σαρκί διήλθε μέσα από το ύδωρ προτού πάει στον σταυρό. Το Πνεύμα που επιφοίτησε την Πεντηκοστή έστειλε τη νέα εκκλησία στο ύδωρ την ίδια εκείνη ημέρα. Ολόκληρη η μαρτυρία του Θεού — το επιφανειακό κείμενο, το κωδικοποιημένο υπόστρωμα, το παράδειγμα του ίδιου του Κυρίου, η εντολή των αποστόλων — δείχνει προς την ίδια κατεύθυνση. Πρέπει να διέλθουμε.

Μην στέκεστε στην όχθη του ύδατος μελετώντας τους κώδικες. Εισέλθετε. Ταφείτε μαζί Του. Αναστηθείτε μαζί Του. Αφήστε το όνομα να τεθεί πάνω σας. Στη συνέχεια βγείτε και αναζητήστε, όπως οι βασιλείς αυτής της γενιάς καλούνται να αναζητήσουν. Τα δεδομένα θα είναι ακόμα εκεί. Η Τορά θα εξακολουθεί να είναι η ράβδος που αποδίδει αμύγδαλα. Αλλά εσείς θα

βρίσκεστε μέσα σε αυτό που περιγράφουν τα δεδομένα — γνωστοί από Εκείνον που σας γνώριζε πριν από την καταβολή του κόσμου, και λέγοντας, μαζί με τον ιερέα της προς Εβραίους 9 και τον αρχιερέα του Λευιτικού 16: Λούστηκα, και εισέρχομαι.

Για την πλήρη απόδειξη — τον θερμικό χάρτη, τις ζώνες εκατοστημορίων, τους ελέγχους τυχαίας ανακατάταξης, κάθε κεφάλαιο και κάθε εύρημα — οι συνοδευτικοί τόμοι *Through the Waters* και *The Watermark* είναι διαθέσιμοι δωρεάν στο junifye.publifye.pro. Προς το παρόν, περάστε μέσα από την πόρτα που αυτό ανοίγει, στην ιστορία μιας ζωής που έγινε καινούργια.

Κεφάλαιο 42

Το Κωδικοποιημένο Βάπτισμα

Κάτω από την επιφάνεια του κειμένου της Τορά, τα γράμματα φέρουν την υπογραφή τους. Αυτό το σύντομο κεφάλαιο παρουσιάζει την υπογραφή σε ένα εδάφιο — το εδάφιο όπου η Τορά προστάζει τη βύθιση, και το εδάφιο πάνω στο οποίο η εβραϊκή παράδοση οικοδόμησε δύο χιλιάδες χρόνια τελετουργικής βύθισης. Η εβραϊκή λέξη για τη βύθιση είναι κωδικοποιημένη στην Τορά ακριβώς σε αυτό το εδάφιο. Και κάνει κάτι αξιοσημείωτο: ιχνηλατεί το νόημα της επιφανειακής εντολής στην ίδια τη γεωμετρία του.

...κάθε σκεύος, με το οποίο γίνεται οποιαδήποτε εργασία, πρέπει να μπει στο νερό, και θα είναι ακάθαρτο μέχρι το εσπέρας· έτσι θα καθαριστεί.

--- Λευιτικό 11:32

Το εδάφιο στο οποίο θεμελιώθηκε ο νόμος της βύθισης

Το Λευιτικό 11:32 είναι ο θεμέλιος λίθος για ολόκληρη την εβραϊκή πρακτική που ονομάζεται *tevilat kelim* — η τελετουργική βύθιση των σκευών. Το Βαβυλωνιακό Ταλμούδ (*Avodah Zarah* 75b) εξάγει ολόκληρο τον νόμο από αυτό το μοναδικό εδάφιο, παραθέτοντας αυτό ακριβώς το εδάφιο της Τορά ως αποδεικτικό κείμενο. Κάθε ευσεβές εβραϊκό νοικοκυριό για δύο χιλιάδες χρόνια ασκεί τη βύθιση των σκευών εξαιτίας αυτού του ενός εδαφίου της Τορά. Όταν ένας Ισραηλίτης αποκτά ένα μεταλλικό ή γυάλινο σκεύος από έναν Εθνικό, το σκεύος πρέπει να μεταφερθεί σε ένα *mikveh* — ένα τελετουργικό λουτρό — και να βυθιστεί πριν θεωρηθεί κατάλληλο για χρήση σε ένα ισραηλιτικό σπίτι. Η πράξη της βύθισης δεν καθαρίζει απλώς το σκεύος· το μεταφέρει από ένα βασίλειο σε ένα άλλο. Από σκεύος του κόσμου σε σκεύος του Θεού. Από το ακάθαρτο στο καθαρό. Το εδάφιο το προστάζει με έντεκα εβραϊκές λέξεις: «κάθε σκεύος με το οποίο γίνεται οποιαδήποτε εργασία, στο νερό θα φέρεται, και θα είναι ακάθαρτο μέχρι το εσπέρας· και θα καθαριστεί.» Το τόξο κάθε βαπτίσματος που έχει συμβεί ποτέ έκτοτε είναι ήδη εκεί: ακάθαρτο \$→\$ μέσα στο νερό \$→\$ μέσω του εσπέρας \$→\$ καθαρό.

Αλλά ο πιο εντυπωσιακός παραλληλισμός δεν αφορά τα σκεύη. Αφορά τους ανθρώπους. Η ίδια εβραϊκή παράδοση που βύθιζε τα σκεύη για χρήση

στον Ισραήλ απαιτούσε επίσης από έναν Εθνικό που επιθυμούσε να εισέλθει στον λαό του Ισραήλ να βυθιστεί σε ένα mikveh. Αυτό ονομαζόταν *tevilat ger* — η βύθιση του προσήλυτου. Τα τρία βήματα εισόδου στον λαό της διαθήκης του Ισραήλ, κωδικοποιημένα στο Ταλμούδ (*Yevamot* 47a–b; *Keritot* 9a) και αργότερα στον Μαϊμονίδη (*Mishneh Torah*, *Hilkhhot Issurei Biah* 13:1–4), ήταν: περιτομή για τους άνδρες, βύθιση σε mikveh, και (κατά την εποχή του Ναού) η προσφορά μιας θυσίας. Μετά από αυτά τα τρία, ο προσήλυτος δεν ήταν πλέον Εθνικός, αλλά γιος ή κόρη του Ισραήλ.

Και γι' αυτόν τον προσήλυτο, το Ταλμούδ χρησιμοποιεί μια φράση που έχετε ξανακούσει. Το *Yevamot* 22a λέει: **גֵּר שֶׁנִּתְּנָהוּ כְּכֶסֶף שֶׁנִּלְוָה דָּמָא** — «ένας προσήλυτος που μόλις προσηλυτίστηκε είναι σαν ένα νεογέννητο παιδί». Αιώνες πριν ο Ιησούς πει το «πρέπει να γεννηθείτε ξανά» στον Νικόδημο (Ιωάννη 3:7), οι Φαρισαίοι που δίδασκαν τον Νικόδημο χρησιμοποιούσαν ήδη αυτή την ακριβή φράση για τον Εθνικό που περνούσε μέσα από την περιτομή, τη βύθιση και τη θυσία. Η βύθιση του προσήλυτου ήταν, κατά τη δική τους παράδοση, μια νέα γέννηση. Ο Νικόδημος δεν χρειαζόταν τον Ιησού για να εφεύρει μια κατηγορία: χρειαζόταν τον Ιησού για να την εφαρμόσει σε αυτόν — έναν διδάσκαλο του Ισραήλ.

Αυτό είναι το βάθος του Ιωάννη 3. «Εσύ είσαι ο διδάσκαλος του Ισραήλ και δεν τα γνωρίζεις αυτά;» (Ιωάννη 3:10) — ο Ιησούς επιπλήττει τον Νικόδημο ακριβώς επειδή ο διδάσκαλος του Ισραήλ θα έπρεπε να γνωρίζει ότι το να γίνει κάποιος παιδί του Θεού απαιτούσε τα ίδια τρία πράγματα που περνούσε κάθε Εθνικός προσήλυτος: μια αποκοπή, μια βύθιση και μια θυσία. Ο Χριστός σύντομα θα παρείχε και τα τρία: την περιτομή της καρδιάς (Ρωμαίους 2:29), το βάπτισμα στον θάνατό Του (Ρωμαίους 6:3) και τη μία και παντοτινή θυσία του Εαυτού Του (Εβραίους 10:10). Για τον Ιουδαίο και τον Εθνικό εξίσου, στη Νέα Διαθήκη, όλοι εισέρχονται ως προσήλυτοι. Όλοι γεννιούνται ξανά στη Βασιλεία του Θεού.

Τίποτα από αυτά δεν αποτελεί μια περιθωριακή ερμηνεία. Οι παραπάνω αναφορές στο Ταλμούδ (*Yevamot* 47a–b για τη διαδικασία προσηλυτισμού τριών βημάτων, *Yevamot* 22a για τη φράση «νεογέννητο παιδί», *Keritot* 9a για τον παραλληλισμό με το Σινά, και η κωδικοποίηση στο *Mishneh Torah* του Μαϊμονίδη, *Hilkhhot Issurei Biah* 13:1–4) αποτελούν κανονιστικό ραββινικό νόμο: οποιοσδήποτε ευσεβής Εβραίος αναγνώστης μπορεί να τα αναζητήσει. Και η επιστημονική γέφυρα μεταξύ της βύθισης των Εβραίων προσηλύτων και του χριστιανικού βαπτίσματος — η γέφυρα που μας επιτρέπει να διαβάζουμε τον Ιωάννη 3 με ειλικρίνεια — έχει αναλυθεί εκτενώς από εξέχοντες ακαδημαϊκούς ιστορικούς. Ο Εβραϊστής του Κέιμπριτζ David Daube, στο κλασικό του έργο του 1956 *The New Testament and Rabbinic*

Judaism, αφιέρωσε ολόκληρα κεφάλαια σε αυτό. Ο καθηγητής Εβραϊκής Λογοτεχνίας του Χάρβαρντ Shaye Cohen, στο *The Beginnings of Jewishness* (1999), ιχνηλάτησε την πρακτική σε όλη την περίοδο του Δεύτερου Ναού. Ο Μεσσιανικός-Εβραίος συγγραφέας Alfred Edersheim, στο *The Life and Times of Jesus the Messiah*, έκανε τη σύνδεση το 1883. Τρεις μελετητές, τρεις αιώνες, ένα συμπέρασμα: το χριστιανικό βάπτισμα κληρονόμησε τη βύθιση του Εβραίου προσήλυτου ως άμεσο πρόγονό του, και ο Ιησούς περίμενε από τον Νικόδημο να το γνωρίζει.

Και τώρα το επίπεδο των γραμμάτων το υπογράφει

Μέχρι στιγμής, όλα αυτά αποτελούν βιβλική επιστήμη και ραββινική ιστορία. Ισχυρά, αλλά οι λογικοί άνθρωποι τα γνωρίζουν εδώ και αιώνες. Αυτό που ακολουθεί είναι το μέρος που κανείς δεν γνώριζε μέχρι που οι υπολογιστές μπόρεσαν να διαβάσουν το επίπεδο των γραμμάτων της Τορά. Η εβραϊκή λέξη για τη βύθιση είναι κωδικοποιημένη στο ίδιο το εδάφιο της Τορά στο οποίο βασίζεται ολόκληρη η πρακτική — και το κάνει με έναν τρόπο που ιχνηλατεί το νόημα της πρακτικής στη γεωμετρία του. Εδώ είναι που το επιφανειακό κείμενο, η ραββινική παράδοση και τα γράμματα από κάτω συναντώνται σε ένα σημείο.

Η εβραϊκή ροή γραμμάτων του εδαφίου, με την εντολή βύθισης στο κέντρο της, έχει ως εξής (σύμφωνα με το κείμενο Koren, μόνο σύμφωνα, 88 γράμματα συνολικά):

וּכְלָאֲשֵׁרִיפַּ לְעֵלְיוֹמָהּ מִמַּתְמִיטְמָא מְכַלְכְּלִיעַצ אֹבְנִדְאוּעַ וְרֹאשׁ קִכְל כָּל־יֵאֲשֵׁרִיעַ
שְׁהִמְלֵאכְהָב הַמְבַמִּימִי בְּאוֹשְׁמָא עַד הָעֵרְבֻשׁתָּהּ

Από το εβραϊκό TAVAl στο ελληνικό BAPTIZO

Πριν προχωρήσουμε περισσότερο, μια λεπτομέρεια που πρέπει να γνωρίζετε. Η εβραϊκή λέξη για το «εμβαπτίζω» — taval (טבַּל) — είναι ο άμεσος γλωσσολογικός πρόγονος της ελληνικής λέξης για το «βαπτίζω» — baptizo (βαπτίζω). Όταν οι μεταφραστές της Ελληνικής Μετάφρασης των Εβδομήκοντα απέδωσαν την εβραϊκή Τορά τρεις αιώνες πριν από τον Χριστό, χρησιμοποίησαν το ελληνικό ρήμα baptō (βάπτω) και την εντατική του μορφή baptizo για να αποδώσουν το εβραϊκό taval οπουδήποτε η Τορά προστάζει βύθιση. Μέχρι την εποχή που ο Ιωάννης ο Βαπτιστής στεκόταν στον Ιορδάνη, ο ελληνόφωνος κόσμος γνώριζε ήδη τι σήμαινε το baptizo: ήταν η ελληνική απόδοση του εβραϊκού taval.

Έτσι, όταν η Καινή Διαθήκη λέει «βαπτίζω», λέει την ελληνική λέξη για το taval. Και όταν το εδάφιο Εβραίους 9:10 ονομάζει τους λευιτικούς καθαρμούς «διάφορα βαπτίσματα» (βαπτισμοῖς, baptismois), χρησιμοποιεί την

ίδια ελληνική λέξη που χρησιμοποίησαν οι Εβδομήκοντα για να αποδώσουν τις εντολές βύθισης της Τορά. Η γέφυρα από την εβραϊκή βύθιση των σκευών στο χριστιανικό βάπτισμα δεν είναι μεταφορά ή μεταγενέστερη ερμηνεία. Είναι η ίδια λέξη, σε δύο γλώσσες, μέσα από τρεις διαθήκες.

Οκτώ εβραϊκές λέξεις βαπτίσματος κωδικοποιημένες μέσα σε ένα εδάφιο

Η εβραϊκή λέξη *tevilah* (טָבַל) σημαίνει βύθιση. Η συντομότερη συγγενική λέξη *taval* (טָבַל) σημαίνει εμβαπτίζω. Και οι δύο προέρχονται από την ίδια ρίζα. Η μακρύτερη λέξη περιέχει κυριολεκτικά τη συντομότερη ως τα τρία πρώτα της γράμματα — ט-ב-ל συν δύο ακόμη.

Και οι δύο κωδικοποιούνται στο ίδιο ακριβώς γράμμα μέσα στο Λευιτικό 11:32. Αυτό από μόνο του θα ήταν εντυπωσιακό. Αλλά τη στιγμή που διευρύνουμε την αναζήτηση στο υπόλοιπο λεξιλόγιο της ομάδας του βαπτίσματος — περιτομή, τελετουργικό λουτρό, το ρήμα γεννιέμαι, ο προσήλυτος, οι λέξεις για το καθαρό και το ακάθαρτο — το εδάφιο ανοίγεται ολόκληρο. Οκτώ διαφορετικές εβραϊκές λέξεις που σχετίζονται με την περιτομή, τη βύθιση, τον προσηλυτισμό, την καθαρότητα και την ακαθαρσία είναι όλες κωδικοποιημένες ως κώδικες ELS χαμηλού άλματος μέσα σε αυτό το μοναδικό εδάφιο των ογδόντα οκτώ γραμμάτων. Πέντε από αυτές είναι συγκεντρωμένες σε απόσταση πέντε γραμμάτων η μία από την άλλη στην αρχή του εδαφίου:

B1

Οι πρώτες πέντε λέξεις — περιτομή, τελετουργικό λουτρό, γέννηση, εμβαπτιση και βύθιση — είναι κωδικοποιημένες μέσα σε πέντε διαδοχικά γράμματα η μία από την άλλη στην αρχή του εδαφίου. Αυτή είναι η διαδικασία προσηλυτισμού τριών βημάτων της ραββινικής παράδοσης (*milah* + *tevilah* + «νεογέννητο παιδί»), κωδικοποιημένη ως πέντε επικαλυπτόμενες εβραϊκές λέξεις σε πέντε γράμματα. Μέσα στο εδάφιο πάνω στο οποίο οικοδομήθηκε ο ίδιος ο νόμος.

Σταματήστε και διαβάστε αυτόν τον πίνακα αργά. Το μοναδικό εδάφιο της Τορά πάνω στο οποίο η εβραϊκή παράδοση έχτισε δύο χιλιάδες χρόνια νόμου περί βύθισης φέρει, μέσα στα δικά του ογδόντα οκτώ γράμματα, ολόκληρο το λεξιλόγιο του βαπτίσματος:

- την πράξη της περιτομής (*mulah*) — το πρώτο βήμα στη διαδικασία του προσήλυτου, ο καθαρισμός της σάρκας που επέτρεπε στον Εθνικό να εισέλθει — κωδικοποιημένη τέσσερα γράμματα πριν από την άγκυρα της βύθισης·

- το ίδιο το τελετουργικό λουτρό (mikveh) — κωδικοποιημένο δύο γράμματα πριν από την άγκυρα της βύθισης·
- το ρήμα γεννιέμαι (yalad) — το ίδιο το ρήμα στη φράση του Ταλμούδ ότι ο προσήλυτος είναι σαν ένα νεογέννητο παιδί (יָבֵנְמוֹת יִשְׂרָאֵל, BT Yevamot 22a) — κωδικοποιημένο ένα γράμμα πριν από την άγκυρα της βύθισης·
- τις δύο συγγενικές λέξεις για τη βύθιση (taval και tevilah) — στην ίδια την άγκυρα, μοιραζόμενες το ίδιο αρχικό γράμμα·
- τη λέξη για τον προσήλυτο (ger) — την ίδια εβραϊκή λέξη από την οποία ονομάζεται η tevilat ger, η «βύθιση του προσήλυτου» — κωδικοποιημένη δεκατέσσερα γράμματα παρακάτω στο ίδιο εδάφιο·
- τις λέξεις για το καθαρό και το ακάθαρτο (tahor και tame) — σχηματίζοντας έναν τέλειο χiasμό: το κωδικοποιημένο «καθαρό» προσγειώνει το πρώτο του γράμμα στην επιφανειακή λέξη για το «ακάθαρτο», και το κωδικοποιημένο «ακάθαρτο» προσγειώνει το πρώτο του γράμμα στην επιφανειακή λέξη για το «καθαρό».

Το κωδικοποιημένο mikveh κάθεται με ένα από τα γράμματά του πάνω στην επιφανειακή λέξη יָבֵנְמוֹת (yuvna, «θα φερθεί») — το πραγματικό ρήμα βύθισης της εντολής του εδαφίου. Το κωδικοποιημένο yalad («γεννιέμαι») βρίσκεται δίπλα του. Οι δύο λέξεις για τη βύθιση κάθονται στην ίδια άγκυρα. Η κωδικοποιημένη λέξη για την περιτομή βρίσκεται ακριβώς πριν από την άγκυρα. Ο κωδικοποιημένος ger (προσήλυτος) βρίσκεται λίγο πιο κάτω. Ο χiasμός καθαρού-ακάθαρτου κλείνει το εδάφιο.

Η ραββινική διαδικασία προσηλυτισμού τριών βημάτων — περιτομή, βύθιση, νέα γέννηση — είναι κωδικοποιημένη ως πέντε επικαλυπτόμενες εβραϊκές λέξεις μέσα σε πέντε διαδοχικά γράμματα, στην αρχή του εδαφίου στο οποίο βασίστηκε ολόκληρος ο νόμος. Και η λέξη για τον «προσήλυτο» είναι κωδικοποιημένη δεκατέσσερα γράμματα αργότερα, στο ίδιο εδάφιο. Το βαθύ επίπεδο της Τορά φέρει την πλήρη θεολογία του βαπτίσματος του επιφανειακού επιπέδου, συμπυκνωμένη σε ένα εδάφιο, σε οκτώ συγγενείς εβραϊκές λέξεις.

Και πάνω σε αυτό το ίδιο γράμμα-άγκυρα ξεκινά το ταξίδι της η κωδικοποιημένη tevilah (βύθιση) μέσα από πέντε εδάφια. Το επόμενο πράγμα που πρέπει να δούμε είναι πού τελειώνει αυτό το ταξίδι.

Το τόξο: από το ΑΚΑΘΑΡΤΟ στο ΚΑΘΑΡΟ

Τα πέντε γράμματα της *tevilah* προσγειώνονται σε πέντε συγκεκριμένες επιφανειακές λέξεις στο κείμενο της Τορά. Διαβάζοντας με τη σειρά, οι επιφανειακές λέξεις στις πέντε θέσεις προσγείωσης λένε τη δική τους ιστορία:

B2

Σταματήστε εδώ για μια στιγμή. Η κωδικοποιημένη λέξη για τη «βύθιση» ξεκινά από την επιφανειακή λέξη για το «ακάθαρτο». Τελειώνει στην επιφανειακή λέξη για το «καθαρό». Η γεωμετρία του κώδικα ΕΙΝΑΙ το τόξο της εντολής. Το επιφανειακό κείμενο λέει: «στο νερό θα φέρεται, και θα είναι ακάθαρτο μέχρι το εσπέρας, και μετά θα καθαριστεί». Τα κωδικοποιημένα γράμματα της βύθισης, βαδίζοντας κάθε εξήντα δύο γράμματα μέσα στα ίδια πέντε εδάφια, ξεκινούν εκεί που το επιφανειακό κείμενο λέει ακάθαρτο και τελειώνουν εκεί που το επιφανειακό κείμενο λέει καθαρό. Το ταξίδι των κωδικοποιημένων γραμμμάτων είναι το ταξίδι του βαπτισμένου σκεύους — και του βαπτισμένου πιστού.

Και διαβάστε ανάμεσα σε αυτά τα τελικά σημεία: εσπέρας, θα φαγωθεί, πάνω του. Το μεσαίο γράμμα προσγειώνεται στο «θα φαγωθεί» (לֶכְלֶכֶת) — το εδάφιο για την τροφή που έρχεται σε επαφή με το βυθισμένο σκεύος και γίνεται αποδεκτή για το νοικοκυριό. Το τέταρτο γράμμα προσγειώνεται στο «πάνω του» (לְפָנָיו) — η γλώσσα της επαφής, του πνεύματος που έρχεται πάνω στον καθαγιασμένο. Το δεύτερο προσγειώνεται στο «το εσπέρας» (בֵּינְיָוֶלַיִל) — η νύχτα μέσα από την οποία πρέπει να περάσει ο καθαρισμός. Ολόκληρο το βάπτισμα βρίσκεται στις πέντε επιφανειακές λέξεις στις πέντε θέσεις των γραμμμάτων: ακάθαρτο \$→\$ εσπέρας \$→\$ φαγόμενο \$→\$ πάνω \$→\$ καθαρό. Το ακάθαρτο σκεύος περνά μέσα από το εσπέρας, γίνεται αποδεκτό γι' αυτό που τρώγεται, δέχεται τον καθαρισμό πάνω του και αναδύεται καθαρό.

Γιατί αυτό είναι η σκιά του βαπτίσματος εν Χριστώ

Η Τορά δεν το ονομάζει αυτό βάπτισμα. Η Καινή Διαθήκη το ονομάζει. Το εδάφιο Εβραίου 9:10 ονομάζει την οικογένεια των λευιτικών καθαρισμών χρησιμοποιώντας την ακριβή ελληνική λέξη για το χριστιανικό βάπτισμα — baptismois (βαπτισμοίς) — και λέει ότι ήταν «επιβεβλημένα μέχρι τον καιρό της διόρθωσης.» Η βύθιση των σκευών της Τορά είναι, σύμφωνα με την ίδια τη λέξη της Καινής Διαθήκης γι' αυτήν, ένα βάπτισμα. Η σκιά αυτού που επρόκειτο να έρθει.

Έξι σαφείς συνδέσεις μεταξύ αυτού του εδαφίου και του βαπτίσματος της Καινής Διαθήκης:

B3

Ο Παύλος ενώνει τα δύο σημεία — την περιτομή και το βάπτισμα — στο Κολοσσαείς 2:11–12. Το επίπεδο των γραμμάτων της Τορά στο Λευιτικό 11:32 έχει τη λέξη της βύθισης κωδικοποιημένη σε ένα γράμμα και τη λέξη της περιτομής κωδικοποιημένη ως έναν άλλον κώδικα μέσα από το ίδιο παράθυρο. Τα δύο σημεία που ο Παύλος λέει ότι είναι ένα εν Χριστώ, είναι κωδικοποιημένα δίπλα-δίπλα στο εδάφιο όπου η Τορά προστάζει τη βύθιση.

Και υπάρχει μια ακόμη πιο διακριτική λεπτομέρεια. Το εβραϊκό ρήμα στην καρδιά του εδαφίου είναι το *gyna* (גָּוַן) — «θα φερθεί.» Είναι γραμματικά παθητικό. Το σκεύος δεν βυθίζει τον εαυτό του. Ένας άλλος παράγοντας το βυθίζει. Σε κάθε καταγεγραμμένο βάπτισμα της Καινής Διαθήκης ισχύει η ίδια γραμματική. Ο Ιησούς βαπτίζεται από τον Ιωάννη (Ματθαίο 3:13–17). Ο Αιθίοπας ευνούχος βαπτίζεται από τον Φίλιππο (Πράξεις 8:36–38). Ο δεσμοφύλακας των Φιλιππων βαπτίζεται από τον Παύλο (Πράξεις 16:33). «Βαπτισθείτε,» λέει η προστακτική, παθητική παντού. Η γραμματική της Τορά στο Λευ 11:32 προεικονίζει τη γραμματική του βαπτίσματος της Καινής Διαθήκης: είναι κάτι που γίνεται σε εσάς, από κάποιον άλλον, μέσα στο νερό.

Ειλικρινής βαθμονόμηση

Πριν κλείσω, οφείλω να κάνω την ειλικρινή διάκριση ανάμεσα σε αυτό που είναι μηχανικό εδώ και σε αυτό που είναι επιμελημένο. Επέλεξα να εξετάσω το εβραϊκό λεξιλόγιο της βύθισης. Επέλεξα να κοιτάξω το εδάφιο της εντολής της βύθισης. Αυτές είναι επιλογές, όχι ευρήματα. Όμως δεν επέλεξα τη θέση του γράμματος-άγκυρας, και δεν επέλεξα τις επιφανειακές λέξεις στις πέντε θέσεις προσγείωσης των γραμμάτων. Αυτά είναι γεγονότα του κειμένου Koren της Τορά. Το κοινό αρχικό γράμμα στη θέση 156.745 και το τόξο των επιφανειακών λέξεων από το ακάθαρτο στο καθαρό είναι μηχανικά. Ένας αναγνώστης που εκτελεί τις τρεις εντολές βλέπει το ίδιο αποτέλεσμα, ανεξάρτητα από το τι πιστεύει. Η επιλογή ήταν το πού θα κοιτάξω. Το εύρημα απλώς περιμένε εκεί.

Η πρόσκληση

Εσείς είστε το σκεύος (Β' Τιμόθεο 2:21). Το βάπτισμα είναι η εμβάπτιση (Κολοσσαείς 2:12). Το ακάθαρτο είναι ο φυσικός άνθρωπος. Το νερό είναι ο θάνατος του Χριστού στον οποίο εισήλθατε. Το καθαρό είναι η νέα κτίση που ανασταίνεται (Ρωμαίους 6:4). Το τόξο που ιχνηλατούν τα γράμματα της Τορά στο Λευιτικό 11:32 είναι το τόξο που διανύσατε όταν γεννηθήκατε ξανά — ακάθαρτοι, μέσα στο νερό, μέσω του εσπέρατος, μέσα στο καθαρό. Και η κωδικοποιημένη λέξη για τη βύθιση που ιχνηλατεί αυτό το τόξο μοιράζεται το πρώτο της γράμμα με την κωδικοποιημένη λέξη για το εμβάπτίζω — την

εβραϊκή λέξη που οι Εβδομήκοντα απέδωσαν ως baptizo, την ίδια λέξη που χρησιμοποιεί η Καινή Διαθήκη γι' αυτό που έγινε σε εσάς.

Η επιστολή προς Εβραίους ονομάζει τους λειτιτικούς καθαρμούς «βαπτίσματα» επειδή είναι. Το Ταλμούδ οικοδόμησε δύο χιλιάδες χρόνια βύθισης σκευών στο Λευιτικό 11:32 επειδή το εδάφιο το προστάζει. Το κωδικοποιημένο επίπεδο γραμμάτων αυτού του ακριβούς εδαφίου φέρει την εβραϊκή λέξη για τη βύθιση, αγκυρωμένη στο ίδιο γράμμα με την εβραϊκή λέξη για το εμβάπτίζω, ξεκινώντας από την επιφανειακή λέξη για το ακάθαρμο και καταλήγοντας στην επιφανειακή λέξη για το καθαρό. Ο Συγγραφέας που αργότερα θα ενέπνεε τον Παύλο να γράψει το 6ο κεφάλαιο της προς Ρωμαίους επιστολής, το είχε ήδη γράψει στα γράμματα του Λευιτικού 11:32 — δεκατέσσερις αιώνες νωρίτερα.

Η σκιά άντεξε. Η ουσία ήρθε. Η εμβάπτιση — όταν γίνεται στο όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος — είναι αυτό του οποίου ήταν πάντα η σκιά.

«Το αντίτυπο αυτού, το βάπτισμα, σώζει τώρα κι εμάς (όχι την αποβολή της ακαθαρσίας της σάρκας, αλλά τη μαρτυρία μιας αγαθής συνείδησης προς τον Θεό), διά της αναστάσεως του Ιησού Χριστού.» (Α' Πέτρου 3:21)

Ελάτε στο νερό.

Κεφάλαιο 43

Επικοινωνήστε μαζί μου

Ο Ιησούς λέει: «Ελάτε σε μένα, όλοι εσείς που κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, και εγώ θα σας αναπαύσω» (Ματθαίος 11:28). Εάν έχετε ερωτήσεις σχετικά με την πίστη, επιθυμείτε να μάθετε περισσότερα για τη βάπτιση ενηλίκων ή χρειάζεστε προσευχή, μη διστάσετε να επικοινωνήσετε. «Καθένας που θα επικαλεστεί το όνομα του Κυρίου, θα σωθεί» (Ρωμαίους 10:13).

Τα βιβλία που έχω δημιουργήσει με τη μηχανή εκδόσεων είναι διαθέσιμα στο Apple iTunes και στο <https://www.amazon.com>. Το Google Play απέρριψε σχεδόν όλες τις εκδόσεις το 2019, καθώς η δημοσίευση παράλληλων Βίβλων υποτίθεται ότι παραβίαζε τις κατευθυντήριες γραμμές τους. Μεταβείτε στο amazon.com και αναζητήστε το «TruthBeTold Ministry» ή τον «Jørn Andre Halseth» και θα βρείτε τα περισσότερα από αυτά. Έχουμε επίσης δημιουργήσει τον ιστότοπο <https://tbtm.sale> με μια ευρεία επιλογή εκδόσεων διαθέσιμων προς πώληση.

Αυτό το βιβλίο είναι επίσης διαθέσιμο δωρεάν για ανάγνωση στο διαδίκτυο στο junifye.publifye.pro/born-again, με παραπομπές σε εδάφια της Βίβλου με δυνατότητα κλικ που εμφανίζουν το πλήρες κείμενο, και ελληνικούς/εβραϊκούς όρους με δυνατότητα κλικ που εμφανίζουν τους ορισμούς από το Ταμείο του Στρονγκ (Strong's Concordance).

Εάν αυτό το βιβλίο έφτασε σε εσάς ως δώρο και επιθυμείτε να στείλετε ένα δείγμα ευχαριστίας, μπορείτε να το κάνετε μέσω PayPal στο paypal.me/JHalseth. Δεν υπάρχει καμία υποχρέωση. Οι δωρεές υποστηρίζουν τη μετάφραση, την εκτύπωση και τη συνεχή δωρεάν διανομή μέσω της Publify AS / TruthBeTold Ministry.

Στοιχεία επικοινωνίας

Όνομα	Jørn Andre Halseth
Κινητό	+47 90 924 934 (YAHWEH T9)
E-mail	jorn.halseth@gmail.com

Στοιχεία εταιρείας

Όνομα εταιρείας	Publifye AS
Αριθμός μητρώου	826 774 622

«Εκείνον που έρχεται σε μένα, δεν θα τον διώξω ποτέ έξω» (Ιωάννης 6:37). Να θυμάστε ότι ο Ιησούς στέκεται στην πόρτα και χτυπάει (Αποκάλυψη Ιωάννου 3:20) - είναι στο χέρι σας να ανοίξετε.

How this was made

This is the author's own work. It was composed with [junifye](#) and an AI assistant, drawing its Scripture and original-language work (Greek, Hebrew, cross-references) from [Darash](#) (Hebrew *darash*, “to seek, inquire, study”), a tool and reference work for the Bible in its original languages.

A gift of support — [Stripe](#)

Scan to read this book online